

Europeiska unionens officiella tidning

C 86

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

6 mars 2018

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 6–9 juni 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 225, 13.7.2017.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 7 juni 2016

2018/C 086/01	Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om EU-rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2015 (2015/2317(INI))	2
2018/C 086/02	Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om den nya alliansen för tryggad livsmedels- och näringsförsörjning (2015/2277(INI))	10
2018/C 086/03	Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om utvärdering av de internationella redovisningsstandarderna (IAS) och verksamheten i International Financial Reporting Standards Foundation (IFRS Foundation), European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) och Public Interest Oversight Board (Piob) (2016/2006(INI))	24
2018/C 086/04	Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om fredsfrämjande insatser – EU:s samverkan med FN och Afrikanska unionen (2015/2275(INI))	33
2018/C 086/05	Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan (2015/2065(INI))	40
2018/C 086/06	Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om tekniska lösningar för ett hållbart jordbruk i EU (2015/2225(INI))	51

SV

2018/C 086/07	Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om förbättrad innovation och ekonomisk utveckling i framtidens jordbruksdrift i EU (2015/2227(INI))	62
 Onsdagen den 8 juni 2016		
2018/C 086/08	Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE) – 2015/2234(INI))	72
2018/C 086/09	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om uppföljningen av parlamentets resolution av den 11 februari 2015 om den amerikanska senatens rapport om CIA:s användning av tortyr (2016/2573(RSP))	77
2018/C 086/10	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om rymdkapacitet för säkerhet och försvar i Europa (2015/2276(INI))	84
2018/C 086/11	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utveckling av rymdmarknaden (2016/2731(RSP))	95
2018/C 086/12	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om situationen i Venezuela (2016/2699(RSP)) . .	101
2018/C 086/13	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om hormonstörande ämnen: situationen till följd av tribunalens dom av den 16 december 2015 (2016/2747(RSP))	105
2018/C 086/14	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av transformationshändelserna Bt11, MIR162, MIR604 och GA21 och om upphävande av besluten 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU och 2011/894/EU (D044931/01 – 2016/2682(RSP))	108
2018/C 086/15	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden av en genetiskt modifierad nejlika (<i>Dianthus caryophyllus</i> L., linje SHD-27531-4) (D044927/02 – 2016/2683(RSP))	111
 Torsdagen den 9 juni 2016		
2018/C 086/16	Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om Kambodja (2016/2753(RSP))	114
2018/C 086/17	Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om situationen för samvetsfångar i Tadzjikistan (2016/2754(RSP))	118
2018/C 086/18	Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om Vietnam (2016/2755(RSP))	122
2018/C 086/19	Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning (2016/2610(RSP))	126

2018/C 086/20	Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om konkurrenskraften för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin (2015/2887(RSP))	140
---------------	---	-----

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 7 juni 2016

2018/C 086/21	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet för att eliminera olaglig handel med tobaksvaror till Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll, vad avser de bestämmelser i protokollet som inte omfattas av del III avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (14384/2015 – C8-0118/2016 – 2015/0101(NLE))	147
2018/C 086/22	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om avslutande av revidering 3 av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras och/eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") (13954/2015 – C8-0112/2016 – 2015/0249(NLE))	148
2018/C 086/23	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, av tilläggsprotokollet till handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, med anledning av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (12594/2014 – C8-0180/2015 – 2014/0234(NLE))	149
2018/C 086/24	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om internationella pars förmögenhetsförhållanden, som omfattar frågor om såväl makars förmögenhetsförhållanden som förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap (08112/2016 – C8-0184/2016 – 2016/0061(NLE))	150
2018/C 086/25	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet för att eliminera olaglig handel med tobaksvaror till Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll, vad avser bestämmelserna i protokollet om skyldigheter avseende straffrättsligt samarbete och fastställande av brottsrekvisit (14387/2015 – C8-0119/2016 – 2015/0100(NLE))	151
2018/C 086/26	P8_TA(2016)0243 Marknader för finansiella instrument ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument i fråga om vissa datum (COM(2016)0056 – C8-0026/2016 – 2016/0033(COD)) P8_TC1-COD(2016)0033 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 7 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument	152

2018/C 086/27

P8_TA(2016)0244

Marknader för finansiella instrument samt marknadsmissbruk och värdepappersavveckling ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk och förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler med avseende på vissa datum (COM(2016)0057 – C8-0027/2016 – 2016/0034(COD))

P8_TC1-COD(2016)0034

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 7 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk och förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler 153

2018/C 086/28

Europaparlamentets beslut av den 7 juni 2016 om nomineringen av Rimantas Šadžius till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0126/2016 – 2016/0805(NLE)) 154

Onsdagen den 8 juni 2016

2018/C 086/29

Europaparlamentets beslut av den 8 juni 2016 om tillsättning av en undersökningskommitté för att undersöka påstådda överträdelser och missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om penningtvätt, skatteflykt och skatteundandragande, dess ansvarsområden, sammansättning och mandattid (2016/2726(RSO)) 155

2018/C 086/30

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Palau om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12080/2015 – C8-0400/2015 – 2015/0193(NLE)) 159

2018/C 086/31

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Tonga om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12089/2015 – C8-0374/2015 – 2015/0196(NLE)) 160

2018/C 086/32

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Colombia om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12095/2015 – C8-0390/2015 – 2015/0201(NLE)) 161

2018/C 086/33

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av ett avtal i form av en förklaring om utvidgning av handeln med informationsteknikprodukter (06925/2016 – C8-0141/2016 – 2016/0067(NLE)) 162

2018/C 086/34

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om att underställa det nya psykoaktiva ämnet 1-fenyl-2-(1-pyrrolidin-1-yl)pentan-1-on (α-pyrrolidinovalerofenon, α-PVP) kontrollåtgärder (15386/2015 – C8-0115/2016 – 2015/0309(CNS)) 163

2018/C 086/35	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om förslaget till rådets beslut om medlemsstaternas ratifikation av och anslutning till, i Europeiska unionens intresse, 2010 års protokoll till internationella konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, med undantag för de aspekter som rör civilrättsligt samarbete (13806/2015 – C8-0410/2015 – 2015/0135(NLE))	164
2018/C 086/36	Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om medlemsstaternas ratifikation av och anslutning till, i Europeiska unionens intresse, 2010 års protokoll till internationella konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, med avseende på de aspekter som rör civilrättsligt samarbete (14112/2015 – C8-0409/2015 – 2015/0136(NLE))	168
2018/C 086/37	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av ett protokoll till ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan, för att beakta Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (13085/2014 – C8-0009/2015 – 2014/0224(NLE))	172
2018/C 086/38	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE))	173
2018/C 086/39	P8_TA(2016)0264 Makroekonomiskt stöd till Tunisien ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Tunisien (COM(2016)0067 – C8-0032/2016 – 2016/0039(COD)) P8_TC1-COD(2016)0039 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 8 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/... om ytterligare makroekonomiskt stöd till Tunisien	174
2018/C 086/40	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om förslaget till rådets direktiv om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknadens funktion (COM(2016)0026 – C8-0031/2016 – 2016/0011(CNS))	176

Torsdagen den 9 juni 2016

2018/C 086/41	Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 17 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 avseende tekniska standarder för tillsyn vad gäller lämpliga arrangemang, system och förfaranden för marknadsaktörer som lämnar information vid genomförande av marknadssonderingar (C(2016)02859 – 2016/2735(DEA))	214
2018/C 086/42	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 juni 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om främjande av medborgares fria rörlighet genom förenkling av kraven på framläggande av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (14956/2/2015 – C8-0129/2016 – 2013/0119(COD))	216

Överföring till tribunalen av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan unionen och dess anställda ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om överföring till Europeiska unionens tribunal av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan unionen och dess anställda (N8-0110/2015 – C8-0367/2015 – 2015/0906(COD))

P8_TC1-COD(2015)0906

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2016/... om överföring till Europeiska unionens tribunal av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan Europeiska unionen och dess anställda 217

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen ¶ eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 6–9 juni 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 225, 13.7.2017.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 7 juni 2016

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0246

Rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2015

Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om EU-rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2015 (2015/2317(INI))

(2018/C 086/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som på nytt bekräftar att unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna,
- med beaktande av artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen, som föreskriver att unionens åtgärder i internationella sammanhang ska utgå från de principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning och som den strävar efter att föra fram i resten av världen: demokrati, rättsstatlighet, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten.
- med beaktande av punkterna 9 och 35 i den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen i december 2005 med titeln *Europeiskt samförstånd* ⁽¹⁾,
- med beaktande av flera av rådets slutsatser, kommissionens tvåårsrapporter och Europaparlamentets resolutioner om en konsekvent politik för utveckling, särskilt Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2014 om EU-rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens femte tvåårsrapport om detta ämne, det vill säga kommissionens arbetsdokument om en konsekvent politik för utveckling, som offentliggjordes i augusti 2015 (SWD(2015)0159),
- med beaktande av 2030-agendan för hållbar utveckling, som antogs vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling i New York 2015 ⁽³⁾, och som innehåller ett mål om en mer konsekvent politik för hållbar utveckling (mål 17.14),
- med beaktande av det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet och dess slutdokument från december 2011 om partnerskap för ett effektivt utvecklingssamarbete,

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0251.

⁽³⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för internationell handel (A8-0165/2016), och av följande skäl:
- A. I rådets slutsatser om kommissionens femte tvåårsrapport om en konsekvent politik för utveckling, som antogs i oktober 2015, framhålls att en konsekvent politik för utveckling kommer att vara en viktig del av EU:s bidrag till uppnåendet av det mer allmänna målet om en konsekvent politik för hållbar utveckling.
- B. Antagandet av 2030-agendan för hållbar utveckling innebär en ny utmaning för uppnåendet av en konsekvent politik för utveckling, då den fastställer en samlad och heltäckande uppsättning utvecklingsmål som är tillämplig på alla.
- C. EU måste gå i bräsch för främjandet av en konsekvent politik för utveckling.
- D. 1,5 miljarder människor lever fortfarande i fattigdom med bristfällig hälso- och sjukvård och utbildning och svåra levnadsförhållanden. De flesta är kvinnor.
- E. Skatteutrymmet i utvecklingsländerna begränsas i realiteten av kraven från globala investerare och finansmarknader. Utvecklingsländerna har erbjudit flera skatteincitament och skattebefrielser för att locka eller hålla kvar investerare, vilket har lett till en skadlig skattekonkurrens och en kapplöpning mot botten.
- F. EU har ett direkt och historiskt ansvar i sina kontakter med partnerländer.
- G. I det nuvarande europeiska utvecklingsramverket saknas effektiva mekanismer för att förhindra och rätta till inkonsekvenser som uppstår på grund av den politik som unionen bedriver på olika områden.

En konsekvent politik för utveckling inom ramen för 2030-agendan

1. Europaparlamentet bekräftar att en konsekvent politik för utveckling är en avgörande del i att genomföra och uppnå den nya agendan för hållbar utveckling. Parlamentet efterfrågar proaktiva åtgärder som baseras på en samsyn på en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet påpekar att det människorättsbaserade tillvägagångssättet bör leda till en fördjupad förståelse av vad en konsekvent politik för utveckling innebär, eftersom det inte går att göra framsteg i riktning mot en hållbar utveckling och fattigdomsutrotning om man inte åtgärdar hindren för förverkligandet av rättigheter. Parlamentet anser att en konsekvent politik för utveckling bör bidra till att inrätta rättsstatsprincipen och opartiska institutioner, och till att ta itu med utmaningen att främja goda styrelseformer i utvecklingsländerna.
2. Europaparlamentet beklagar att det konkreta genomförandet av en konsekvent politik för utveckling har gått väldigt långsamt, trots stödet i FN:s millenniedeklaration⁽¹⁾ och Lissabonfördraget samt vid forumet för biståndseffektivitet i Busan⁽²⁾.
3. Europaparlamentet uppmanar till en debatt i hela EU om en konsekvent politik för utveckling inom ramen för 2030-agendan om hållbar utveckling och dess 17 nya universella och odelbara mål för hållbar utveckling, för att man bättre ska kunna förstå hur konceptet kan fungera tillsammans med det mer allmänna konceptet för en konsekvent politik för hållbar utveckling.
4. Europaparlamentet erinrar om att målen för hållbar utveckling gäller för både utvecklade länder och utvecklingsländer, och att målen för hållbar utveckling på ett omfattande sätt bör integreras i EU:s beslutsfattande, på både intern och extern nivå. Parlamentet betonar att styrprocesser behöver utarbetas för att främja en konsekvent politik för utveckling på global nivå, och efterlyser ett införande av en konsekvent politik för utveckling som en kärnfråga i EU:s kommande policydebatter om den nya globala strategin och den fleråriga budgetramen.

Mekanismer för en konsekvent politik för utveckling

5. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att diskutera en konsekvent politik för utveckling vid ett av sina möten i syfte att främja dels en interinstitutionell debatt med kommissionen, utrikestjänsten, rådet och parlamentet, dels en debatt på nationell nivå.

⁽¹⁾ <http://www.un.org/millennium/declaration/ares552e.htm>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

Tisdagen den 7 juni 2016

6. Europaparlamentet föreslår att kommissionen och utrikestjänsten inför detta möte överlämnar konkreta rekommendationer till medlemsstaternas stats- och regeringschefer om effektiva mekanismer för att genomdriva konsekvens i politiken för utveckling och integrera EU-strategier för att bättre förverkliga målen för en hållbar utveckling, samt om hur man på ett tydligare sätt kan fastställa varje EU-institutions ansvar för att åtagandena i samband med en konsekvent politik för utveckling fullgörs. Parlamentet anser att en sådan process bör vara så insynsvänlig och öppen för deltagande som möjligt, och bör involvera lokala och regionala myndigheter, organisationer i civilsamhället och tankesmedjor.

7. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en grupp kommissionsledamöter som arbetar med yttre förbindelser. Parlamentet begär regelbundna rapporter om denna grupps arbete från vice ordföranden/den höga representanten till utskottet för utveckling.

8. Europaparlamentet anser att de mekanismer som vissa EU-delegationer har använt för att ge återkoppling till kommissionens rapport om en konsekvent politik för utveckling 2015 bör utvidgas till att omfatta samtliga EU-delegationer, och att en sådan återkoppling bör göras varje år. Parlamentet uppmanar EU-delegationerna att se till att en konsekvent politik för utveckling finns med på föredragningslistorna för deras bilaterala möten och sammanträden i gemensamma församlingar, samt vid de årliga mötena för EU:s delegationschefer i Bryssel.

9. Europaparlamentet välkomnar paketet om bättre lagstiftning, som kommissionen antog den 19 maj 2015. Parlamentet välkomnar också det särskilda omnämmandet av en konsekvent politik för utveckling som ett rättsligt krav i verktyg 30 i riktlinjerna för bättre lagstiftning (COM(2015)0215).

10. Europaparlamentet beklagar att endast ett litet antal bedömningar har gjorts av politikens effekter på utvecklingen och att man vid dessa inte har gjort någon noggrann bedömning av eventuella effekter på utvecklingsländer, trots att konsekvensbedömningar är ett viktigt redskap för att uppnå en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet hoppas att paketet om bättre lagstiftning och dess riktlinjer kommer att förbättra denna situation genom att beakta utveckling och mänskliga rättigheter i alla konsekvensbedömningar och genom att öka öppenheten och insynen. Parlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt rådgöra med människorättsorganisationer i ett tidigt skede i den politiska processen och att införa starkare skyddsåtgärder och mekanismer för att uppnå en bättre balans i fråga om hur intressenter är representerade. Parlamentet välkomnar det offentliga samrådet i färdplanen, som syftar till att fastställa resultatet av en konsekvent politik för utveckling och dess effekter på utvecklingsländerna, och som ger externa intressenter, inklusive utvecklingsländer och civilsamhället, möjlighet att föra fram sina åsikter och delta aktivt. Parlamentet välkomnar också fältarbetet i färdplanen och fallstudierna, som på ett effektivt sätt kan bidra till en korrekt utvärdering av effekterna av en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet anser att det krävs mer systematiska efterhandsutvärderingar under genomförandet av EU:s politik.

11. Europaparlamentet anser att större betoning bör läggas på institutionell samordning, såväl mellan EU-institutionerna som med medlemsstater. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas regeringar att integrera en konsekvent politik för utveckling i en rättsligt bindande akt, och att fastställa en handlingsplan för en konsekvent politik för hållbar utveckling för att göra den operativ. Parlamentet anser att nationella parlament i högre grad bör involveras i agendan för en konsekvent politik för utveckling, i egenskap av den roll de har att hålla sina regeringar ansvariga och granska framstegen på detta område.

12. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som parlamentet måste spela för att främja en konsekvent politik för utveckling genom att prioritera den på den egna dagordningen, öka antalet möten om ämnet mellan utskott och mellan parlament, främja diskussioner om en konsekvent politik för utveckling med partnerländerna och stimulera en dialog med civilsamhället.

13. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater har inrättat en effektiv mekanism för interministeriell samordning med ett särskilt mandat för en konsekvent politik för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa och utbyta den goda praxis som andra medlemsstater redan har antagit.

14. Europaparlamentet noterar att gemensam programplanering är ett framgångsrikt verktyg för en konsekvent planering av EU:s verksamhet på området för utvecklingssamarbete. Parlamentet är positivt till att den omfattar medlemsstaternas bilaterala verksamhet i partnerländer, men beklagar att tidigare åtgärder för att koppla samman EU:s insatser med medlemsstaternas verksamhet har misslyckats, vilket har lett till att synergieffekter inte har kunnat utnyttjas.

15. Europaparlamentet är medvetet om att ett korrekt genomförande av en konsekvent politik för utveckling kommer att kräva en lämplig resurs- och personelnivå, och begär med eftertyck att nationella ministeriers och EU-delegationers kontaktpunkter för en konsekvent politik för utveckling ges de resurser som behövs för att nationella och europeiska strategier för en konsekvent politik för utveckling ska kunna införas.

Tisdagen den 7 juni 2016

16. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som nationella parlament spelar i fråga om genomförandet av en konsekvent politik för hållbar utveckling genom att säkerställa att politiska åtaganden, övervakning och ett fullt deltagande av organisationer i det civila sammanhålllet ses över regelbundet, och genom att granska konsekvensbedömningsrapporter från regeringar.

17. Europaparlamentet påminner om sitt förslag om att inrätta ett oberoende system i EU för att ta emot klagomål från personer eller samhällsgrupper som har påverkats av EU:s politik. Parlamentet är medvetet om den viktiga roll som utvecklingsutskottet och dess ständiga föredragande om en konsekvent politik för utveckling spelar för att vidarebefordra de farhågor som individer eller samhällsgrupper som har påverkats av EU:s politik har fört fram.

18. Europaparlamentet betonar att EU måste investera mer resurser i evidensbaserade analyser av en konsekvent politik för utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast kartlägga inkonsekvenser och analysera kostnaden för dem, samt utarbeta lämpliga mekanismer för att övervaka en konsekvent politik för utveckling och följa de framsteg som görs. Parlamentet uppmanar också kommissionen att i sina analysförslag inkludera hur man ska undvika och hantera inkonsekvenser mellan olika politikområden. Parlamentet understryker också att hänvisningarna till en konsekvent politik för utveckling i programplaneringshandlingar måste förbättras.

19. Europaparlamentet påpekar att en konsekvent politik för utveckling behöver stärkas i samband med översynen av det europeiska samförståndet om utveckling och diskussionerna om det framtida avtal som ska ersätta Cotonouavtalet.

Prioriterade områden

Migration

20. Europaparlamentet är medvetet om att EU just nu genomgår den största flyktingkrisen sedan andra världskriget. Parlamentet betonar att en starkare koppling mellan migration och utvecklingspolitik är avgörande för att man ska kunna ta itu med de grundläggande orsakerna till detta fenomen. Parlamentet anser att EU bör använda alla tillgängliga verktyg för att ta itu med krisen, inklusive säkerhetsinstrument och diplomatiska instrument. Parlamentet betonar att man vid hanteringen av flyktingkrisen inte enbart bör fokusera på säkerhetsfrågor, och att utvecklingsmål måste integreras på ett bättre sätt så att EU:s migrationspolitik överensstämmer med den politik som syftar till att minska fattigdom. Parlamentet understryker att en konsekvent politik för utveckling utgör en viktig del i EU:s nya politik om migration, och välkomnar antagandet av den europeiska migrationsagendan (COM(2015)0240), som innehåller en omfattande åtgärdsplan för att hantera krisen. Parlamentet anser att genomförandet av denna agenda bör åtföljas av konkreta åtgärder för att stimulera den ekonomiska, politiska och sociala utvecklingen och goda styrelseformer i ursprungsländerna. Parlamentet belyser remitteringars roll som en källa till finansiering av utveckling. Parlamentet framhåller betydelsen av medlemsstaternas överenskommelser med tredjeländer om att underlätta säkra förflyttningar och rörlighet för internationella arbetstagare. Parlamentet anser inte att program och anslag för utvecklingsstöd bör användas för att kontrollera migration. Parlamentet betonar att alla gemensamma migrationsstrategier behöver inriktas på lagliga vägar till Europa och på mottagande av migranter.

21. Europaparlamentet betonar att EU i högre grad behöver harmonisera migrations- och asylpolitiken, både inom unionen och tillsammans med sina internationella partner. Parlamentet menar att en verkligt effektiv och helhetsinriktad migrations- och asylpolitik till fullo måste integrera EU:s interna och externa politik, särskilt inom EU:s arbetsstrukturer. Parlamentet understryker att man behöver utforma en gemensam asyl- och immigrationspolitik, och efterlyser ett inkluderande angreppssätt för att ta itu med de underliggande orsakerna till migration som i hög grad är kopplad till utveckling, i syfte att få till stånd en hållbar lösning på den rådande migrationskrisen. Parlamentet påminner om att kvinnor och flickor som är flyktingar och migranter är särskilt utsatta för sexuellt våld och utnyttjande, och att ett könsperspektiv måste integreras i EU:s migrationspolitik.

22. I syfte att säkerställa konsekvens mellan migrations- och utvecklingspolitiken uppmanar Europaparlamentet EU och medlemsstaterna att inte rapportera kostnader för flyktingar som offentligt utvecklingsbistånd, eftersom detta får till följd en enorm alternativkostnad på bekostnad av utvecklingsprogram som konkret motverkar de underliggande orsakerna till migration.

Handel och finans

23. Europaparlamentet understryker att EU och dess medlemsstater tillsammans fortfarande är världens största givare av Aid for Trade (11,7 miljarder euro 2013 – SWD(2015)0128). Parlamentet föreslår att EU:s Aid for Trade också ska syfta till att ge fattiga producenter, kooperativ, mikroföretag och små företag en starkare ställning, underlätta diversifieringen av inhemska marknader, öka kvinnors jämställdhet samt ytterligare främja regional integration och minska inkomstklyftor. Parlamentet välkomnar kommissionens syfte att fokusera mer på de utvecklingsrelaterade bestämmelserna i handelsavtal.

Tisdagen den 7 juni 2016

Parlamentet erinrar om medlemsstaternas åtagande att göra konkreta insatser för att nå målet på 0,7 % av BNP till offentligt utvecklingsbistånd till utvecklingsländer, samt om rekommendationen från OECD:s biståndskommitté att nå en genomsnittlig gåvoandel på 86 % av det totala offentliga utvecklingsbiståndet. Parlamentet understryker att handelsavtal bör bidra till främjandet av en hållbar utveckling, mänskliga rättigheter och kampen mot korruption runtom i världen.

24. Europaparlamentet påminner om att handelsliberalisering inte alltid är positiv för utrotning av fattigdom, eftersom den kan ha negativa effekter på en hållbar utveckling.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en årlig rapport för parlamentet och rådet om genomförandet av EU:s Aid for Trade i utvecklingsländer, med uppgifter om hur stora belopp som anslås och var medlen kommer ifrån, både under kapitel 4 i EU-budgeten och inom ramen för EUF. Parlamentet anser att en sådan rapport skulle utgöra en bra grund för EU:s rapporter om en konsekvent politik för utveckling, som ska offentliggöras vartannat år.

26. Europaparlamentet påminner om att mål 17.15 i målen om hållbar utveckling framhåller behovet av att respektera respektive lands politiska utrymme att utrota fattigdomen och få till stånd en hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar utvecklingsländerna att ha rätt att reglera investeringar för att säkerställa att alla investerare, även utländska, uppfyller sina skyldigheter, i syfte att skydda mänskliga rättigheter och arbets- och miljöstandarder.

27. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts sedan överenskommelsen om hållbarhet i Bangladesh upprättades, och uppmanar kommissionen att utvidga bindande ramar till att omfatta även andra sektorer. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i detta sammanhang utvidga sådana initiativ på områdena för företagens sociala ansvar och tillbörlig aktsamhet som kompletterar EU:s befintliga timmerförordning eller som rör den föreslagna EU-förordningen om konfliktmineraler till att omfatta andra sektorer, och på så sätt säkerställa att EU och dess näringsidkare och aktörer uppfyller skyldigheten att respektera både mänskliga rättigheter och de högsta sociala och miljömässiga standarderna.

28. Europaparlamentet påminner om att EU:s investeringspolitik, i synnerhet när offentliga medel används, måste bidra till förverkligandet av målen för hållbar utveckling. Parlamentet påminner om att institutioner för utvecklingsfinansiering behöver göras mer öppna för insyn och mer redovisningsskyldiga, så att man effektivt kan spåra och kontrollera penningflöden, skuldhållbarhet och mervärde i fråga om deras projekt för hållbar utveckling.

29. Europaparlamentet påminner om det offentliga utvecklingsbiståndets unika roll när det gäller att uppnå effektiva utvecklingsresultat. Parlamentet begär att det offentliga utvecklingsbiståndets inriktning på utveckling och dess karaktär, inklusive ett transparent och tillförlitligt rapporteringssystem, ska skyddas. Parlamentet påminner om att en avbindning av bistånd är en nödvändig förutsättning för att utvecklingsländernas socioekonomiska aktörer, till exempel lokala företag och experter på tekniskt bistånd, ska kunna ges fler möjligheter, och förespråkar en större användning av utvecklingsländernas upphandlingssystem för biståndsprogram till stöd för verksamhet som bedrivs av den offentliga sektorn i syfte att stärka den lokala privata sektorn.

30. Europaparlamentet påminner emellertid om att enbart bistånd inte är tillräckligt. Parlamentet anser att innovativa och diversifierade finansieringskällor, som exempelvis skatt på finansiella transaktioner, koldioxidskatter, flygbiljettsskatter, avkastning på naturtillgångar osv., måste beaktas och bör anpassas till principerna för effektivitet i utvecklingsarbetet. Parlamentet anser att offentlig, privat, internationell och inhemsk finansiering bör göras mer samstämd. Parlamentet inser att den privata sektorn spelar en avgörande roll i detta avseende, och betonar att det är viktigt att skapa de rätta förutsättningarna för privata företag i utvecklingsländerna, och att främja inrättandet av politiska och rättsliga ramar som underlättar användning av bankkonton och upprättande av digitala infrastrukturer.

31. Europaparlamentet anser att EU:s handelspolitik måste beakta verkligheten och utvecklingsförhållandena i utvecklingsländer för att målen för en konsekvent politik för utveckling ska kunna uppnås, samt utvecklingsländernas rätt att utforma sina egna utvecklingsstrategier. Parlamentet betonar att handels- och investeringsavtal som EU och dess medlemsstater ingår varken direkt eller indirekt får undergräva utvecklingsmål eller främjandet och skyddet av mänskliga rättigheter i partnerländerna. Parlamentet påminner om att en rättvis och ordentligt reglerad handel i enlighet med WTO:s bestämmelser skulle kunna vara positiv för utvecklingen. Parlamentet välkomnar införandet av omfattande kapitel om handel och hållbar utveckling i alla handels- och investeringsavtal.

Tisdagen den 7 juni 2016

32. Europaparlamentet uppmanar EU att upprätta en lämplig ram som avser hur företag integrerar mänskliga rättigheter och sociala och miljömässiga standarder. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att fortsätta att engagera sig i arbetet i FN:s råd för mänskliga rättigheter i syfte att hålla företag ansvariga för brott mot mänskliga rättigheter.

33. Europaparlamentet stöder ett effektivt, rättvist och transparent skattesystem som följer principerna för god samhällsstyrning. Parlamentet välkomnar det paket med åtgärder för skattetransparens som kommissionen lade fram den 18 mars 2015 och paketet mot skatteflykt som lades fram den 28 januari 2016 och som innehåller kommissionens meddelande om en extern strategi för att främja god förvaltning i skattefrågor internationellt. Parlamentet framhåller att man behöver göra en konsekvensbedömning och en analys av spridningseffekterna av ny europeisk skattelagstiftning så att denna inte får negativa konsekvenser för utvecklingsländerna. Parlamentet påminner om att mobilisering av inhemska resurser genom beskattning är den viktigaste inkomstkällan för den offentliga finansieringen av hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar med eftertryck EU att hjälpa utvecklingsländerna att stärka kapaciteten på områdena för skatteförvaltning, ekonomisk styrning och förvaltning av offentliga finanser, och för att stoppa olagliga finansiella flöden. Parlamentet uppmanar EU att säkerställa att företag betalar skatt i de länder där de utvinner eller skapar värde. Parlamentet betonar också EU:s ansvar att på global nivå främja principen om en konsekvent politik för utveckling i skattefrågor och göra den operativ. Parlamentet uppmanar med kraft EU att i detta syfte göra det möjligt för utvecklingsländerna att delta på lika villkor i den globala reformen av befintliga internationella skatteregler.

34. Europaparlamentet anser att internationellt samarbete är avgörande för att man ska kunna ta itu med olagliga finansiella flöden och skatteundandragande, och uppmanar EU att uppmuntra till ytterligare internationellt samarbete i skattefrågor. Parlamentet uppmanar EU att säkerställa att utvecklingsländerna behandlas rättvist vid förhandlingar om skatteavtal i linje med FN:s modellavtal för dubbelbeskattning, genom att deras särskilda situation beaktas och en rättvis fördelning av beskattningsrättigheter garanteras. Parlamentet välkomnar de åtaganden som gjordes vid den konferens om utvecklingsfinansiering som hölls i Addis Abeba i juli 2015, om bland annat en översyn av multilateral utvecklingsfinansiering och skatteinitiativet Addis Tax Initiative, som syftar till att hjälpa utvecklingsländer att bygga upp system för inhemsk resursförsörjning. Parlamentet uppmanar EU att till fullo utnyttja OECD:s modellavtal för skatter, som inbegriper en fakultativ bestämmelse om assistans med skatteuppbörd.

35. Europaparlamentet begär en utvärdering av vilken effekt prissubventioner på export, tullar och handelshinder har på utvecklingsländerna.

36. Europaparlamentet upprepar att ansträngningar för att säkra tillgång till råvaror från utvecklingsländer inte får underminera lokal utveckling och utrotning av fattigdom, utan i stället bör stödja utvecklingsländerna i deras arbete med att omsätta sina mineralrikedomar i verklig utveckling.

Tryggad livsmedelsförsörjning

37. Europaparlamentet framhåller att man bara kan uppnå en global tryggad livsmedelsförsörjning om man bedriver en konsekvent politik för utveckling på alla nivåer, särskilt om de mer ambitiösa målen i 2030-agendan, dvs. att helt avskaffa hungersnöd och alla former av undernäring, ska uppnås. Parlamentet anser att EU bör främja införandet av stabila regelverk med tydliga kriterier för att skydda sårbara människors rättigheter och trygga livsmedelsförsörjning.

38. Europaparlamentet uppmanar EU att systematiskt utvärdera, bland andra faktorer, effekten av EU:s jordbruks-, handels- och energipolitik – till exempel biodrivmedelspolitiken – på livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländerna och på de mest utsatta människornas försörjningsmöjligheter. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att fortsätta fokusera på kooperativ, mikrojordbruk, småskaliga och medelstora jordbruk och jordbruksarbetare, samt att främja hållbara och agroekologiska metoder i linje med slutsatserna från den internationella studien av hur kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket kan bidra till utveckling (IAASTD), med rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör för rätten till mat samt med målen för hållbar utveckling. Parlamentet påminner om att man behöver se till att åtgärder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken inte äventyrar livsmedelsproduktionskapaciteten och den långsiktiga livsmedelstryggheten i utvecklingsländerna. Parlamentet betonar att viktiga frågor om konsekvens i politiken och politikens effekter behöver tas upp i den fortgående övervakningen av EU:s policyram för att hjälpa utvecklingsländer att stärka livsmedelsförsörjningen (COM(2010)0127). Parlamentet betonar att EU måste stödja uppbyggandet av bearbetningsindustrier i jordbrukssektorn och en förbättring av tekniken för att lagra livsmedel. Parlamentet påminner om att man

Tisdagen den 7 juni 2016

måste se över hur fiskeriavtal påverkar livsmedelstryggheten i utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att bidra till att förebygga markrofferi genom att stödja utvecklingsländerna i deras genomförande på nationell nivå av FN:s frivilliga riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av besittningsrätt till mark, fiske och skogar.

Hälsa

39. Europaparlamentet betonar att utvecklingsländerna i sina budgetar måste prioritera anslag till inrättande av välfungerande hälso- och sjukvårdssystem, uppbyggnad av hållbar hälso- och sjukvårdsinfrastruktur och tillhandahållande av grundläggande tjänster och kvalitetsvård. Parlamentet uppmanar EU att stödja införandet av allmän hälso- och sjukvårdsförsäkring, som kommer att garantera ett ömsesidigt ansvar för hälsorisker i utvecklingsländer.

Klimatförändringar

40. Europaparlamentet begär att EU, medlemsstaterna och alla internationella partner på ett beslutsamt sätt ska genomföra det nyligen ingångna klimatavtalet från COP21 i Paris. Parlamentet betonar att EU och övriga utvecklade länder måste fortsätta att stödja klimatåtgärder för att minska utsläppen och öka motståndskraften mot klimatförändringarnas följder i utvecklingsländer, särskilt i de minst utvecklade länderna (MUL). Parlamentet påminner om att det är mycket viktigt att tillräcklig klimatfinansiering tillhandahålls i detta sammanhang. Parlamentet stöder EU:s energiomställning och övergången till förnybar energi. Parlamentet betonar att ett misslyckande med att begränsa den globala uppvärmningen till en bra bit under 2 °C kan underminera framstegen på utvecklingsområdet. Parlamentet uppmanar EU att inta en proaktiv roll i fråga om hanteringen av globala klimatutmaningar genom att fastställa strategiska prioriteringar på alla nivåer och över alla sektorer, och att fastställa och genomföra nya bindande klimat- och energieffektivitetsmål och mål för förnybar energi i linje med Parisavtalet.

41. Europaparlamentet inser att privat finansiering inte kan ersätta offentlig finansiering när det gäller klimatfinansiering. Parlamentet betonar att rapportering och redovisningsskyldighet måste vara öppen för insyn och att införandet av relevanta sociala och miljömässiga skyddsmekanismer avseende privat klimatfinansiering måste säkerställas.

Jämställdhet

42. Europaparlamentet välkomnar EU:s handlingsplan för jämställdhet 2016–2020, och uppmuntrar till övervakning och genomförande av planens mål i alla EU:s yttre åtgärder, inklusive i EU-finansierade projekt på landsnivå. Parlamentet uppmanar också EU att konkret integrera jämställdhet och kvinnors egenmakt i alla sina politikområden, inklusive i budgetar, och att säkerställa att dess yttre åtgärder bidrar till att bekämpa alla former av diskriminering, inklusive av hbt-personer.

Säkerhet

43. Europaparlamentet inser att man inte kan få till stånd en hållbar utveckling eller avskaffa fattigdom utan säkerhet. Parlamentet är också medvetet om att sambandet mellan säkerhet och utveckling är en viktig del i säkerställandet av effektivitet i EU:s yttre åtgärder.

44. Europaparlamentet understryker vikten av att kunna garantera en konsekvent politik och samordning mellan EU:s strategier för yttre åtgärder, säkerhet, försvar, handel, humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete. Parlamentet uppmärksammar utmaningen att främja god samhällsstyrning i utvecklingsländer, och insisterar på att en konsekvent politik för utveckling bör bidra till inrättandet av rättsstatsprincipen och opartiska institutioner, samt till att stärka åtgärder som leder till avväpning och som säkerställer offentlig hälso- och sjukvård och en tryggad livsmedelsförsörjning, och till andra strategier som är relaterade till detta och som garanterar säkerhet och utveckling.

45. Europaparlamentet uppmanar EU att utöka sin kapacitet för krisförebyggande och tidiga insatser för att förstärka synergieffekterna mellan den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) och utvecklingsinstrument genom att finna en balans mellan krishantering på kort sikt och utvecklingsstrategier på längre sikt. Parlamentet anser att inrättandet av ett nytt instrument för sambandet mellan säkerhet och utveckling skulle kunna innebära färre inkonsekvenser och en effektivare konsekvens i politiken för utveckling. Parlamentet understryker att detta instrument inte bör finansieras med medel från befintliga utvecklingsinstrument, utan med nya budgetanslag. Parlamentet begär att de regioner och länder som berörs ska få sina prioriteringar och strategier inkluderade i utarbetandet av EU:s strategier för säkerhet och utveckling. Parlamentet välkomnar användningen av den politiska ramen för krisåtgärder som ett viktigt verktyg för att möjliggöra en samsyn på kriser i ett tidigt skede. Parlamentet begär att kommissionen, utrikestjänsten och medlemsstaterna ska

Tisdagen den 7 juni 2016

intensifiera sitt samarbete för att tillhandahålla en omfattande analys som underlag för ett välgrundat val mellan åtgärder inom ramen för GSFP och andra åtgärder vid krishantering.

46. Europaparlamentet anser att strategin för säkerhet och utveckling i Sahel ⁽¹⁾, den afrikanska snabbinsatsstyrkan och den regionala handlingsplanen för Sahel 2015–2020 ⁽²⁾ är bra exempel på ett framgångsrikt genomförande av EU:s övergripande strategi med en kombination av säkerhets-, utvecklings- och förvaltningsinsatser.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta stärka kopplingarna mellan humanitärt bistånd, utvecklingssamarbete och motståndskraft mot katastrofer i syfte att möjliggöra ett mer flexibelt och effektivt svar på tilltagande behov.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ http://eeas.europa.eu/africa/docs/sahel_strategy_en.pdf

⁽²⁾ www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/04/st07823-en15.pdf

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0247

Den nya alliansen för tryggad livsmedels- och näringsförsörjning

Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om den nya alliansen för tryggad livsmedels- och näringsförsörjning (2015/2277(INI))

(2018/C 086/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling och det slutdokument som antogs av generalförsamlingen den 25 september 2015, *Förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*, och särskilt mål 2 i målen för hållbar utveckling som anges i slutdokumentet, nämligen att avskaffa hunger, uppnå tryggad livsmedels- och näringsförsörjning samt främja ett hållbart jordbruk ⁽¹⁾,
- med beaktande av Parisavtalet mellan parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, antaget den 12 december 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av det övergripande programmet för Afrikas jordbruksutveckling (CAADP), som antogs av Afrikanska unionen (AU) 2002 ⁽³⁾,
- med beaktande av toppmötet för AU:s statschefer som anordnades i Maputo (Moçambique) 2003, då AU-regeringarna enades om att investera mer än tio procent av sina totala nationella budgetanslag i jordbrukssektorn ⁽⁴⁾,
- med beaktande av mötet i församlingen av AU:s stats- och regeringschefer i juli 2012, då år 2014 förklarades som "året för jordbruk och livsmedelssäkerhet i Afrika" ⁽⁵⁾ med anledning av tioårsjubileet för CAADP,
- med beaktande av förklaringen om "påskyndad tillväxt inom jordbruket och förändring för gemensamt välbefinnande och förbättrad levnadsstandard", som antogs den 27 juni 2014 vid toppmötet för EU:s statschefer i Malabo (Ekvatorialguinea), varigenom AU-regeringarna åtog sig att anslå minst tio procent av de offentliga utgifterna till jordbruk ⁽⁶⁾,
- med beaktande av G8:s livsmedelstrygghetsinitiativ från L'Aquila 2009 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av ramen och riktlinjerna för markpolitik i Afrika (Framework and Guidelines on Land Policy in Africa, F&G), som antogs av den gemensamma konferensen för ministrar för jordbruk, markförvaltning och animalieproduktion, som hölls i april 2009 i Addis Abeba (Etiopien) ⁽⁸⁾, samt förklaringen om "frågor och utmaningar på markområdet i Afrika" ⁽⁹⁾, antagen av AU:s statschefer vid toppmötet i Sirte (Libyen) i juli 2009, där statscheferna krävde ett verkkningsfullt genomförande av F&G,
- med beaktande av de vägledande principerna om storskaliga markbaserade investeringar i Afrika, antagna av AU:s gemensamma konferens för ministrar för jordbruk, landsbygdsutveckling, fiske och vattenbruk, vid deras möte i Addis Abeba den 1–2 maj 2014 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ FN:s generalförsamlings resolution A/RES/70/1.

⁽²⁾ UN FCCC/CP/2015/L.9/Rev.1.

⁽³⁾ <http://www.nepad.org/system/files/caadp.pdf>

⁽⁴⁾ Assembly/AU/Decl.7(II).

⁽⁵⁾ Assembly/AU/Decl.449(XIX).

⁽⁶⁾ Assembly/AU/Decl.1(XXIII).

⁽⁷⁾ <http://www.ifad.org/events/g8/statement.pdf>

⁽⁸⁾ <http://www.uneca.org/publications/framework-and-guidelines-landpolicy-africa>

⁽⁹⁾ Assembly/AU/Decl.1(XIII) Rev.1

⁽¹⁰⁾ <http://www.uneca.org/publications/guiding-principles-large-scale-land-based-investments-africa>

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av förklaringen från maj 2013 från det civila samhällets organisationer i Afrika om modernisering av det afrikanska jordbruket – vem vinner på detta ⁽¹⁾?
- med beaktande av Djimini-förklaringen av den 13 mars 2014 från de västafrikanska småbrukarorganisationerna ⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) frivilliga riktlinjer för att stödja det gradvisa förverkligandet av rätten till tillräcklig föda inom ramen för den nationella livsmedelsförsörjningen från 2004 ⁽³⁾,
- med beaktande av rapporten från 2009 *Agriculture at a crossroads* från den internationella studien av hur kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket kan bidra till utveckling (IAASTD) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter från 1987 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av FN:s deklaration om urbefolkningars rättigheter från 2007 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av FN:s grundprinciper och riktlinjer för utvecklingsbaserade vräkningar och tvångsförflyttningar från 2007 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter, som godkändes av FN:s råd för mänskliga rättigheter 2011 ⁽¹⁰⁾, samt OECD:s riktlinjer för multinationella företag, som uppdaterades 2011 ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av partnerskapet från Busan för effektivt utvecklingssamarbete från 2011 ⁽¹²⁾,
- med beaktande av de frivilliga riktlinjerna från 2012 för ansvarsfull förvaltning av markinnehav, fiskeri och skog ⁽¹³⁾,
- med beaktande av Internationella konventionen om skydd av växtförädlingsprodukter (UPOV-konventionen) från 1991 ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk från 2001 ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av konventionen om biologisk mångfald från 1992 och det tillhörande Cartagena-protokollet om biosäkerhet från 2000 och Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning från 2010 ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av den afrikanska modellagen om biosäkerhet ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://acbio.org.za/modernising-african-agriculture-who-benefits-civil-society-statement-on-the-g8-agra-and-the-african-unions-caadp/>

⁽²⁾ https://www.grain.org/bulletin_board/entries/4914-djimini-declaration

⁽³⁾ <http://www.fao.org/docrep/009/y7937e/y7937e00.htm>

⁽⁴⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>

⁽⁵⁾ https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-4&chapter=4&lang=en

⁽⁶⁾ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

⁽⁷⁾ <http://www.achpr.org/instruments/achpr/>

⁽⁸⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Housing/Pages/ForcedEvictions.aspx>

⁽¹⁰⁾ <https://www.unglobalcompact.org/library/2>

⁽¹¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm>

⁽¹²⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/busanpartnership.htm>

⁽¹³⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

⁽¹⁴⁾ <http://www.upov.int/upovlex/en/conventions/1991/content.html>

⁽¹⁵⁾ <http://www.planttreaty.org/>

⁽¹⁶⁾ <https://www.cbd.int/>

⁽¹⁷⁾ <http://hrst.au.int/en/biosafety/modellaw>

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av resolutionen om marklagstiftning för livsmedelssuveränitet, antagen av La Francophonies parlamentariska församling den 12 juli 2012 ⁽¹⁾,
- med beaktande av resolutionen om de sociala och miljömässiga effekterna av betesbruk i AVS-länderna, antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU församlingen i Addis Abeba den 27 november 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 *EU:s policyram för att hjälpa utvecklingsländer att stärka livsmedelsförsörjningen* ⁽³⁾, och rådets slutsatser av den 10 maj 2010 om policyramen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 28 maj 2013 om tryggad livsmedels- och näringsförsörjning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens *Action Plan on Nutrition* från juli 2014 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om EU:s policyram för att hjälpa utvecklingsländer att stärka livsmedelsförsörjningen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 om EU:s strategi för resiliens och katastrofriskreducering i utvecklingsländerna: lära av livsmedelsförsörjningskriser ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2014 om äganderättens, egendomsägandets och förmögenhetsskapandets roll när det gäller att utrota fattigdom och främja hållbar utveckling i utvecklingsländerna ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2015 om Tanzania, särskilt frågan om markrofferi ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av *Declaration of the Global Convergence of Land and Water Struggles*, som utfärdades vid World Social Forum i Tunis i mars 2015 ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 30 april 2015 om Expo 2015 i Milano: Att föda jorden. Energi för livet ⁽¹²⁾,
- med beaktande av kraven från det afrikanska civilsamhället att inkludera tryggad livsmedelsförsörjning och rätten till mat på dagordningen för det tyska G7-ordförandeskapet i juni 2015 ⁽¹³⁾,
- med beaktande av Milanostadgan ⁽¹⁴⁾, som lades fram vid världsutställningen Expo 2015 på temat "Att föda jorden – energi för livet" och som samlat över en miljon underskrifter från stats- och regeringschefer och enskilda människor; i stadgan uppmannas alla sammanslutningar, företag, nationella och internationella institutioner och enskilda människor att ta ansvar för att se till att framtida generationer också ges rätt till mat och den innehåller bindande åtaganden för att garantera den rätten över hela världen,

⁽¹⁾ http://apf.francophonie.org/IMG/pdf/2012_07_session_58_Resolution_Regulation_du_foncier.pdf

⁽²⁾ EUT C 64, 4.3.2014, s. 31.

⁽³⁾ COM(2010)0127

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/114357.pdf

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137318.pdf

⁽⁶⁾ SWD(2014)0234

⁽⁷⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 75.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0578.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0250.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0073.

⁽¹¹⁾ <http://viacampesina.org/en/index.php/main-issues-mainmenu-27/agrarian-reform-mainmenu-36/1775-declaration-of-the-global-convergence-of-land-and-water-struggles>

⁽¹²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0184.

⁽¹³⁾ <http://afsafrica.org/wp-content/uploads/2015/05/AFSA-Demands-to-the-Germany-G7-Presidency-Agenda.pdf>

⁽¹⁴⁾ http://carta.milano.it/wp-content/uploads/2015/04/English_version_Milan_Charter.pdf

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av att FN:s kommitté för globalt tryggad livsmedelsförsörjning är ett lämpligt forum för överenskommelser om politisk vägledning i denna fråga internationellt och att det är i detta forum som alla berörda parter kan göra sina röster hörda,
- med beaktande av den urbana livsmedelspolitikpakten av den 15 oktober 2015 ⁽¹⁾, framlagd av kommunfullmäktige i Milano och undertecknad av 113 städer över hela världen, som överlämnats till FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon och som illustrerar den nyckelroll som städerna har i arbetet med livsmedelspolitiken,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2016 om situationen i Etiopien ⁽²⁾,
- med beaktande av den offentliga utfrågningen om den nya alliansen för tryggad livsmedels- och näringsförsörjning, som anordnades av utskottet för utveckling den 1 december 2015 ⁽³⁾,
- med beaktande av studien *New Alliance for Food and Nutrition Security in Africa* av professor Olivier de Schutter, som beställdes av utskottet för utveckling och offentliggjordes av generaldirektoratet för EU-extern politik i november 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling (A8-0169/2016), och av följande skäl:
 - A. Den nya alliansen för tryggad livsmedels- och näringsförsörjning (nedan kallad *den nya alliansen*) syftar till att förbättra livsmedels- och näringsförsörjningen genom att hjälpa 50 miljoner människor ur fattigdom i Afrika söder om Sahara senast 2020. De deltagande länderna har förhandlat fram samarbetsramar för länderna (CCF), med åtaganden för att underlätta privata investeringar i jordbrukssektorn i Afrika.
 - B. Investeringar i småskaligt jordbruk har försumrats de senaste trettio åren i Afrika, medan låginkomstländernas beroende av livsmedelsimport har växt kraftigt, vilket gjort dem känsliga för prisvariationer på de internationella marknaderna.
 - C. Stora offentlig-privata partnerskap riskerar att skapa en dominerande ställning för stora jordbruksföretag i det afrikanska jordbruket, vilket tränger ut lokala företag.
 - D. Privata investeringar inom den nya alliansen har nått över 8,2 miljoner småbrukare och skapat över 21 000 jobb, mer än hälften för kvinnor.
 - E. Livsmedelskrisen 2008 ledde till universellt erkännande av behovet att stödja småbrukarnas livsmedelsproduktion för inhemska marknader.
 - F. De strukturella anpassningsprogram som inleddes i början av 1980-talet bidrog till utvecklingen av exportdrivet jordbruk där man prioriterade ökad produktion av avsalugrödor för de globala marknaderna. Detta val gynnade storskaliga, kapitalstarka och mekaniserade produktionsformer, medan småskaligt jordbruk försumrades.
 - G. Internationella marknader kommer att vara mer volatila i framtiden. Länder bör inte ta risken att vara överdrivet importberoende, utan bör snarare främst investera i inhemsk livsmedelsproduktion för att stå starkare i svåra lägen.
 - H. Familj jordbruk och småbrukare måste utgöra kärnan i den nya alliansen.
 - I. Livsmedelssäkerhet i utvecklingsländerna beror i stor utsträckning på hållbar användning av naturresurser.

⁽¹⁾ <http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf>

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0023.

⁽³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/deve/events.html?id=20151201CHE00041>

⁽⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/514007/AGRI_IPOL_STU\(2015\)535010_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/514007/AGRI_IPOL_STU(2015)535010_EN.pdf)

Tisdagen den 7 juni 2016

- J. Så kallade tillväxtpoler strävar efter att locka internationella investerare genom att tillhandahålla mark till stora privata företag. Detta får inte ske på familjeföretagens bekostnad.
- K. Överenskommelserna om den nya alliansen innehåller inga konkreta indikatorer om hunger och undernäring.
- L. Familj jordbruk och småbrukare har visat sin förmåga att diversifiera produktionen och öka livsmedelsproduktionen på ett hållbart sätt genom agroekologiska metoder.
- M. Monokultur ökar beroendet av kemiska gödnings- och bekämpningsmedel, leder till omfattande markförstöring och bidrar till klimatförändringen.
- N. Jordbruket svarar för minst 14 procent av de totala årliga utsläppen av växthusgaser, mest på grund av användning av kvävegödsel.
- O. Det finns olika former av markinnehav (hävdvunnet, offentligt och privat), men den nya alliansen tar nästan uteslutande upp registrering av äganderätt som lösning på frågan om rättigheterna i fråga om markinnehav.
- P. År 2050 kommer 70 procent av världens befolkning att bo i städer och en kombinerad global och lokal inställning till näringsförsörjning kommer att vara nödvändigare än någonsin.
- Q. Registrering av äganderätt är inte den enda garantin för skydd mot markexpropriering och tvångsförflyttning.
- R. Kön är en mycket viktig faktor när det gäller jordbruksinvesteringar i Afrika. Kvinnor på landsbygden har länge diskriminerats vad gäller tillgång till en rad produktionsresurser, inklusive mark, krediter, insatsvaror och tjänster.
- S. Fram till helt nyligen har stöd till jordbruket koncentrerats på exportgrödor som odlas av män, och kvinnorna har i stor utsträckning fått ansvaret för att producera livsmedel för familjens uppehälle.
- T. FAO bedömer att ungefär 75 procent av växternas genetiska mångfald har gått förlorad över hela världen. Omfattande genetisk urholkning ökar vår sårbarhet för klimatförändring och nya skadegörare och sjukdomar.
- U. Kontroll, ägande och överkomliga priser vad gäller utsäde är av avgörande betydelse för tryggad livsmedelsförsörjning för fattiga jordbrukare.
- V. Jordbrukarnas rätt att föröka, använda, utbyta och sälja sitt eget utsäde bör skyddas.
- W. Att avhjälpa bristerna i näringsförsörjningen i Afrika är en central fråga på agendan för hållbar utveckling. Dålig näringsförsörjning beror på en rad samspelande processer som rör hälso- och sjukvård, utbildning, sanitet och hygien, tillgång till resurser, kvinnors rättigheter etc.
- X. De åtaganden som gjorts inom samarbetsramen för lagstiftningsreformer inom utsädessektorn syftar till att stärka växtförädlarnas rättigheter, på bekostnad av de nuvarande systemen där jordbrukarna själva kontrollerar utsädet och som de fattigaste jordbrukarna fortfarande i stor utsträckning är beroende av.

Jordbruksinvesteringar i Afrika och uppfyllandet av målen för hållbar utveckling

1. Europaparlamentet konstaterar att flera samarbetsramar inriktas på utveckling av särskilda ekonomiska områden, med målet att maximera investeringarna genom olika initiativ, från väg- eller energinfrastrukturer till skatt, tull eller system för registrering av äganderätt. Parlamentet betonar också behovet att förbättra, och säkerställa fokus på, tillgång till vatten, utbildning i näringslära och utbyte av bästa praxis.

Tisdagen den 7 juni 2016

2. Europaparlamentet konstaterar att jordbruksinvesteringspolitik för det mesta inriktas på storskaliga markförvärv och exportorienterat jordbruk, som oftast inte har några kopplingar till de lokala ekonomierna. Parlamentet noterar att utvecklingen av extensiv bevattning i de geografiska investeringsområden som den nya alliansen är inriktad på skulle kunna minska vattentillgången för andra användare, t.ex. småbrukare eller boskapsskötare. Parlamentet betonar att storskaliga offentlig-privata partnerskaps förmåga att bidra till fattigdomsminskning och tryggad livsmedelsförsörjning under dessa förutsättningar måste genomgå en kritisk utvärdering och förbättras. Parlamentet betonar att jordbruksinvesteringspolitik bör kopplas till och stödja utvecklingen av den lokala ekonomin, inklusive småbrukare och familjejordbruk. Parlamentet påminner om att FAO i sina riktlinjer om markinnehav rekommenderar säker tillgång till mark för att familjer ska kunna producera livsmedel för konsumtion i det egna hushållet och öka hushållsinkomsterna. Parlamentet betonar behovet av att basera storskaliga landbaserade investeringar i Afrika på dessa riktlinjer, och att säkerställa småbrukarnas och lokalsamhällenas tillgång till mark, främja investeringar i lokala små och medelstora företag och se till att offentlig-privata partnerskap bidrar till livsmedelstrygghet och minskad fattigdom och ojämlikhet.
3. Europaparlamentet påpekar att inte alla berörda parter har deltagit i beslutsfattandet i samarbetsramen. Tvärtom har bland annat landsbygdssamhällen, jordbruksarbetare, småbrukare, fiskare och ursprungsbefolkningar mer eller mindre uteslutits, och deras rätt att delta har inte respekterats.
4. Europaparlamentet beklagar att organisationer i det afrikanska civilsamhället inte har konsulterats i samband med den nya alliansen. Parlamentet betonar att grupper med osäker livsmedelsförsörjning bör delta i utformningen av politik som rör dem. Detta bör vara en hörnsten i all politik för livsmedelstrygghet.
5. Europaparlamentet påpekar att den nya alliansen har gjort ett åtagande att främja inkluderande, jordbruksbaserad tillväxt som stöder småskaligt jordbruk och bidrar till minskad fattigdom, hunger och undernäring. I detta syfte betonar parlamentet att den nya alliansen i största möjliga utsträckning måste begränsa användningen av kemiska gödnings- och bekämpningsmedel, med tanke på deras inverkan på hälsa och miljö i lokalsamhällena, t.ex. minskad biologisk mångfald och markerosion.
6. Europaparlamentet kritiserar antagandet att företagens jordbruksinvesteringar automatiskt leder till bättre livsmedels- och näringsförsörjning och minskad fattigdom.
7. Europaparlamentet noterar G20-ländernas rapport från 2011, där det betonas att skattedrivna investeringar kan vara övergående. Parlamentet påminner om att många undersökningar av investerarens motivationer har visat att särskilda skatteincitament har en neutral eller negativ inverkan på beslut att investera ⁽¹⁾.
8. Europaparlamentet konstaterar att skatteincitament, inklusive befrielse från bolagsskatt i särskilda ekonomiska områden, berövar afrikanska länder skatteintäkter som kunde ha varit en källa till mycket viktiga offentliga investeringar i jordbruk, särskilt i program för livsmedels- och näringsförsörjning ⁽²⁾.
9. Europaparlamentet uppmanar regeringar och givare att tillfälligt avbryta eller se över alla strategier, projekt och konsultarrangemang som direkt uppmantrar och möjliggör markrofferi genom stöd till mycket skadliga projekt och investeringar eller indirekt ökar trycket på mark- och naturresurser och kan leda till allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet efterlyser i stället stöd till politik som skyddar och prioriterar småskaliga livsmedelsproducenter, särskilt kvinnor, och främjar en hållbar användning av marken.
10. Europaparlamentet varnar för att i Afrika kopiera den "gröna revolutionen" av asiatisk modell från 1960-talet och bortse från dess negativa sociala och miljömässiga effekter. Parlamentet påminner om att ett av målen för hållbar utveckling är att främja ett hållbart jordbruk, vilket ska uppnås senast 2030.
11. Europaparlamentet noterar med oro att den nya alliansen i Malawi ger stöd till ökad tobaksproduktion i stället för att stödja alternativa inkomstkällor i enlighet med skyldigheterna i WHO:s ramkonvention om tobakskontroll från 2005 och de åtaganden som gjorts inom ramen för 2030-agendan för hållbar utveckling.

⁽¹⁾ Mwachinga, E. (Global Tax Simplification Team, World Bank Group), *Results of investor motivation survey conducted in the EAC*, som presenterades i Lusaka den 12 februari 2013.

⁽²⁾ *Supporting the development of more effective tax systems* – rapport till G20:s arbetsgrupp från IMF, OECD och Världsbanken, 2011.

Tisdagen den 7 juni 2016

12. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att arbeta för att omvandla den nya alliansen till ett verkligt verktyg för hållbar utveckling och ett instrument för stöd till familj jordbruk och lokala ekonomier i Afrika söder om Sahara, och påminner om att familj jordbrukare och småbrukare producerar omkring 80 procent av världens livsmedel och står för över 60 procent av sysselsättningen i Afrika söder om Sahara.

13. Europaparlamentet noterar med oro att samarbetsramarna endast selektivt hänvisar till internationella normer för ansvarsfulla investeringar i jordbruk, och att de varken hänvisar till FAO:s frivilliga riktlinjer från 2004 till stöd för det gradvisa förverkligandet av rätten till tillräcklig föda inom ramen för den nationella livsmedelsförsörjningen eller till några skyldigheter för privata investerare att respektera de mänskliga rättigheterna.

14. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna – sammantaget världens största givare av utvecklingsbistånd – att

- säkerställa att EU-baserade investerare respekterar, och uppmuntrar övriga partner i alliansen att respektera, lokalsamhällens rättigheter och småskaliga jordbrukares behov genom att följa ett människorättsbaserat förhållningssätt inom samarbetsramarna, inklusive genom att upprätthålla garantier för miljömässiga, sociala och mänskliga rättigheter samt arbetstagar- och markrättigheter och största möjliga öppenhet i fråga om investeringsplanerna,
- säkerställa att EU-baserade investerare tillämpar en policy för socialt ansvar när de utarbetar anställningskontrakt och inte utnyttjar sitt ekonomiska övertag över arbetstagare från lokalsamhällen,
- stödja och förespråka lokala afrikanska företag och berörda aktörer som huvudaktörer och förmånstagare för initiativ inom ramen för den nya alliansen,
- genomföra det senaste beslutet från WTO att slopa exportsubventionerna för jordbruksprodukter, eftersom de snedvrider lokala marknader och förstör försörjningsmöjligheterna i utvecklingsländerna,
- undanröja tullhinder som avskräcker afrikanska länder från att på lokal nivå ge mervärde åt obearbetade produkter.

15. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att

- se till att ekonomiska, skattemässiga eller administrativa reformer inte leder till att investerare kan undvika att betala en rättvis skatt i de deltagande länderna eller medför en orättvis fördel för investerare jämfört med småbrukare,
- se till att deras respektive regeringar behåller rätten att skydda sina jordbruks- och livsmedelsmarknader genom lämpliga tull- och skattesystem, som är särskilt viktiga för att komma till rätta med finansiella spekulationer och skattesmitning,
- anta en politik som främjar ansvarsfull handel och arbeta för att undanröja tullhinder som motverkar regional handel.

Styrning, ägarskap och ansvarsskyldighet

16. Europaparlamentet uppmärksammar det åtagande som gjorts av parterna i den nya alliansen att inbegripa FAO:s frivilliga riktlinjer för att stödja det gradvisa förverkligandet av rätten till tillräcklig föda inom ramen för den nationella livsmedelsförsörjningen, och uppmanar parterna i den nya alliansen att åta sig att genomföra internationella normer för ansvarsfulla investeringar i jordbruk, och att följa de vägledande principerna om företag och mänskliga rättigheter samt OECD:s riktlinjer för multinationella företag.

17. Europaparlamentet betonar att den nya alliansen måste öka sina insatser vad gäller god förvaltning av naturresurser, särskilt genom att garantera att människor har tillgång till sina egna resurser och genom att skydda deras rättigheter i samband med affärskontrakt som rör naturresurser.

Tisdagen den 7 juni 2016

18. Europaparlamentet uppmanar EU att arbeta med FN för att alla länder med bindande verkan ska anta Milanostadgan och dess åtaganden.

19. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är med vattenreglering och bekämpning av klimatförändring för ett hållbart jordbruk. Parlamentet uppmanar alla parter i den nya alliansen att fokusera på att förbättra tillgången till vatten och bevattningsteknik och att öka insatserna för miljöskydd och markvård.

20. Europaparlamentet uppmanar EU att arbeta med FN för antagande av och spridning av den urbana livsmedelspolitikpakten från Milano.

21. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att åta sig att genomföra internationella normer som reglerar investeringar utifrån ett människorättsligt synsätt, inbegripet AU:s ram och riktlinjer för markpolitik i Afrika och dess vägledande principer om storskaliga markbaserade investeringar i Afrika.

22. Europaparlamentet begär att alla avsiktsförklaringar inom samarbetsramarna för länderna offentliggörs till fullo. Parlamentet betonar behovet av starka institutionella och rättsliga ramar för att säkerställa en rättvis fördelning av risker och fördelar. Parlamentet betonar att aktivt deltagande av civilsamhället i den nya alliansen är av avgörande betydelse för att öka insynen och se till att målen uppnås. Parlamentet påpekar att dialog och samråd med alla grupper i civilsamhället måste uppmuntras.

23. Europaparlamentet beklagar att den enda indikatorn som är gemensam för alla de tio samarbetsramarna inom den nya alliansen är Världsbankens "Doing Business"-index.

24. Europaparlamentet betonar att privata företag som deltar i multilaterala utvecklingsinitiativ bör göras ansvariga för sina åtgärder. Parlamentet uppmanar parterna i den nya alliansen att i detta syfte lägga fram årsrapporter om alliansens åtgärder och att offentliggöra rapporterna och göra dem tillgängliga för lokalbefolkning och lokalsamhällen, samt att inrätta en oberoende mekanism för ansvarsskyldighet, inklusive ett klagomålsförfarande för lokalbefolkningar och lokalsamhällen. Parlamentet betonar också att den nya alliansens investeringar beträffande markrättigheter måste bli föremål för oberoende konsekvensbedömningar på förhand och måste rätta sig efter FAO:s frivilliga riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av besittningsrätt till mark, fiske och skogar.

25. Europaparlamentet noterar att multinationella företag som bedriver verksamhet inom den nya alliansen föredrar storskaligt kontraktsjordbruk, vilket riskerar att marginalisera småskaliga producenter. Parlamentet uppmanar de tio afrikanska stater som deltar i den nya alliansen att se till att fördelarna med kontraktsjordbruk kommer såväl köpare som lokala leverantörer till del. Parlamentet anser att det i detta syfte är av avgörande betydelse att stärka exempelvis jordbrukarnas sammanslutningar för att förbättra deras förhandlingsposition.

26. Europaparlamentet belyser att den privata sektorn redan står för 90 procent av arbetstillfällena i partnerländerna och att potentialen för den privata sektorns deltagande inte går att förneka, eftersom privata företag har de bästa förutsättningarna att ge en hållbar bas för mobilisering av inhemska resurser, som är grunden för alla biståndsprogram. Parlamentet understryker vikten av en transparent regelverksram som tydligt fastställer alla aktörers rättigheter och skyldigheter, inklusive fattiga jordbrukare och utsatta grupper, eftersom rättigheterna inte kan skyddas effektivt utan en sådan ram.

27. Europaparlamentet begär en översyn av samarbetsramarna för länderna för att effektivt hantera riskerna med kontraktsjordbruk och nätverk med småskaliga producenter ("outgrower schemes") genom att säkerställa rättvisa avtalsbestämmelser, inklusive prissättningsmetoder, respekt för kvinnors rättigheter, stöd till hållbart jordbruk och lämpliga tvistlösningsmekanismer.

Marktillgång och säker besittningsrätt

28. Europaparlamentet varnar för att en ensidig inriktning på registrering av äganderätt ofta leder till osäkerhet för småskaliga livsmedelsproducenter och ursprungsbefolkningar, särskilt kvinnor, eftersom deras markrättigheter inte är rättsligt erkända och de är sårbara för orättvisa markaffärer samt expropriering utan samtycke eller skälig ersättning.

Tisdagen den 7 juni 2016

29. Europaparlamentet understryker behovet att ha småskaliga livsmedelproducenter i ledande ställning, så att deras egna oberoende organisationer kan stödja dem vad gäller kontroll av marken, naturresurserna och programmen.

30. Europaparlamentet noterar med oro att investerare och den lokala elit som är involverade i markaffärer ofta beskriver de berörda markområdena som tomma, obrukade eller underutnyttjade, trots att väldigt lite mark i Afrika verkligen är outnyttjad, med tanke att den exempelvis används som betesmark.

31. Europaparlamentet pekar på att 1,2 miljarder människor fortfarande saknar permanent tillgång till mark eller är bosatta på mark som de inte formellt har rätt till, utan äganderättsbevis, utan formella markgränser och utan rättsliga eller ekonomiska medel för att omvandla egendom till kapital.

32. Europaparlamentet välkomnar att de frivilliga riktlinjerna från 2012 för ansvarsfull förvaltning inbegrips i alla samarbetsramar. Parlamentet efterlyser ett effektivt genomförande och en systematisk utvärdering av efterlevnaden av de frivilliga riktlinjerna och ramen för hållbarhetsmålen, inom ramen för översynen av samarbetsramarna.

33. Europaparlamentet betonar att den nya alliansen bör fokusera på att bekämpa markrofferi, som är ett brott mot de mänskliga rättigheterna eftersom det berövar lokalsamhällena den mark som de behöver för att producera livsmedel och skaffa mat till sina familjer. Parlamentet påpekar att markrofferi i ett antal utvecklingsländer har inneburit att människor har förlorat sitt arbete och livsuppehälle och tvingats lämna sina hem.

34. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att

- garantera deltagandemekanismer som inkluderar alla och som prioriterar rättigheterna, behoven och intressena för de legitima innehavarna av markrättigheterna, särskilt småbrukare och småskaliga familjejordbruk, samt framför allt säkerställa fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke från alla grupper som lever på mark vars äganderätt och/eller kontroll ska överföras,
- vidta bindande nationella åtgärder mot markrofferi, korruption baserad på överföring av mark samt användning av mark för spekulativa investeringar,
- övervaka program för registrering av äganderätt till mark och för certifiering i syfte att säkerställa att de är öppna för insyn och inte koncentrerar markägande eller fräntar samhällen de resurser de är beroende av,
- se till att det finansiella stödet inte tjänar till att stödja initiativ som gör det möjligt för företag att tvångsförflytta lokalsamhällen,
- erkänna alla legitima markrättigheter och säkerställa rättslig klarhet för markrättigheter, även informella rättigheter, ursprungsfolks rättigheter och hävdvunnen besittningsrätt, och främja, vilket rekommenderas i de frivilliga riktlinjerna, ny lagstiftning och/eller effektiv tillämpning av befintlig lagstiftning för fungerande skydd i samband med storskaliga markaffärer, t.ex. maximigränser för marktransaktionernas storlek, och fastställa regler för på vilken grund överföringar som överskrider en viss storlek ska godkännas av nationella parlament,
- säkerställa att principen om fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke respekteras för alla samhällsgrupper som berörs av markrofferi och att samråd hålls för att säkerställa jämlikt deltagande av alla lokala samhällsgrupper, särskilt de som är mest utsatta och marginaliserade.

35. Europaparlamentet erinrar också om att användarrätt som bygger på hävdvunnen besittningsrätt bör erkännas och skyddas genom ett rättsligt system i linje med bestämmelserna och besluten från Afrikanska kommissionen för mänskliga rättigheter och folkrättigheter.

36. Europaparlamentet begär att den nya alliansens verksamhet genomgår en förhandskonsekvensbedömning när det gäller markrättigheter och görs avhängig av fritt förhandsgodkännande från alla berörda lokalbefolkningar.

37. Europaparlamentet stödjer en robust och innovativ övervakningsmekanism inom kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning (CFS). Parlamentet uppmanar EU att bygga en stabil förhandlingsposition, i samråd med organisationer från civilsamhället, för att bidra till det globala övervakningsevenemanget vid CFS 43:e session i oktober 2016, i syfte att säkerställa en heltäckande och ingående bedömning av hur riktlinjerna om besittningsrätt används och tillämpas.

Tisdagen den 7 juni 2016

38. Europaparlamentet uppmanar regeringarna i de berörda länderna att säkerställa att företagen genomför noggranna analyser av hur deras verksamhet påverkar de mänskliga rättigheterna (due diligence) genom att genomföra och offentliggöra oberoende förhandsbedömningar av deras konsekvenser för mänskliga, sociala och miljömässiga rättigheter, och förbättra och säkerställa tillgången till inhemska besvärsmekanismer för mänskliga rättigheter som är oberoende, transparenta och tillförlitliga och som omfattar möjlighet att överklaga.

39. Europaparlamentet uppmanar parterna i den nya alliansen att införa oberoende besvärsmekanismer för de samhällsgrupper som förlorat mark till följd av storskaliga investeringsprojekt.

40. Europaparlamentet påminner om att kampen mot undernäring kräver att jordbruks-, livsmedels- och folkhälsosektorerna kopplas nära samman.

Livsmedelstrygghet, näring och hållbart familj jordbruk

41. Europaparlamentet påminner om behovet att göra allt för att förbättra näringsförsörjningen, trygga livsmedelsförsörjningen och bekämpa hunger, i enlighet med hållbarhetsmål nr 2. Parlamentet insisterar på bättre stöd till åtgärder för att stärka jordbrukskooperativ, som spelar en avgörande roll för jordbrukets utveckling och livsmedelsförsörjningen.

42. Europaparlamentet noterar att områden där det råder livsmedelstrygghet som grundas på sund, levande mark och produktiva jordbruksekosystem som är motståndskraftiga mot klimatförändringar är stabilare och har lägre utvandring.

43. Europaparlamentet betonar att högkvalitativ och balanserad kost är väsentlig, och bekräftar att näring bör vara central när man bygger upp eller återställer livsmedelssystem.

44. Europaparlamentet efterlyser därför sätt att ersätta det alltför stora beroendet av importerade livsmedel med en motståndskraftig inhemsk livsmedelsproduktion som prioriterar lokala grödor som tillgodoser befolkningens näringsbehov. Detta blir allt viktigare i takt med att klimat och marknader blir alltmer instabila.

45. Europaparlamentet påminner om att energiintaget inte ensamt kan ses som en indikator på näringskvalitet.

46. Europaparlamentet framhåller behovet av strategier för att minska matsvinnet i hela livsmedelskedjan.

47. Europaparlamentet betonar behovet av att skydda jordbrukets biologiska mångfald. Parlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att investera i agroekologiska jordbruksmetoder i utvecklingsländer i linje med IAASTD:s slutsatser, rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör för rätten till mat samt målen för hållbar utveckling.

48. Europaparlamentet stöder utvecklingen av politik för hållbart familj jordbruk och för att regeringarna ska skapa ett gynnsamt klimat (stimulusstrategier, lämplig lagstiftning, deltagande i planeringen för politisk dialog, investeringar) för utveckling av familj jordbruk.

49. Europaparlamentet uppmanar de afrikanska regeringarna att

- investera i lokala livsmedelssystem för att stimulera landsbygdsekonomin och säkerställa anständiga jobb, rättvisa sociala skyddsnät och arbetsrätt, förbättra arrangemangen för demokratisk granskning av tillgången till resurser, inklusive utsäde, och säkerställa att småproducenterna verkligen deltar i utformning och genomförande av politiken; den nya alliansen måste i synnerhet uppmuntra inhemska bearbetningsindustrier i jordbrukssektorn och bättre teknik för livsmedelslagring och den måste stärka kopplingen mellan jordbruk och handel så att man skapar lokala, nationella och regionala marknader som gynnar familj jordbruk och ger konsumenterna livsmedel av god kvalitet till överkomliga priser.
- undvika att göra systemen för livsmedelsproduktion alltför beroende av fossila bränslen, i syfte att begränsa prisvolatiliteten och lindra effekterna av klimatförändringarna,

Tisdagen den 7 juni 2016

- utveckla korta livsmedelsförsörjningskedjor på lokal och regional nivå, och bygga lämplig infrastruktur för lagring och kommunikation i detta syfte, eftersom korta försörjningskedjor är mest effektiva för att bekämpa hunger och fattigdom på landsbygden,
- ge afrikanska jordbrukare tillgång till resurssnåla och prismässigt överkomliga tekniska lösningar till agronomiska problem som är specifika för Afrika,
- uppmuntra till odling av många olika näringsrika, lokala och, i största möjliga mån, säsongsbetingade livsmedelsgrödor, helst sådana som är anpassade till lokala förhållanden eller inhemska sorter och arter, inklusive frukt, grönsaker och nötter, i syfte att förbättra näringsintaget med hjälp av kontinuerlig tillgång till en varierad, nyttig och prismässigt överkomlig kost som är tillräcklig i termer av kvalitet, kvantitet och diversitet snarare än enbart i termer av kaloriintag, och förenlig med kulturella värderingar,
- åta sig att fullt ut genomföra den internationella koden för marknadsföring av modersmjölksersättningar och de resolutioner som antagits av Världshälsoförsamlingen om näring till spädbarn och småbarn,
- inrätta, främja och stödja producentorganisationer såsom kooperativ som stärker småbrukares förhandlingsställning, och på så sätt skapa förutsättningar för småbrukare att få bättre betalt på marknaden, och möjliggöra utbyte av kunskaper och bästa praxis mellan småbrukare.

50. Europaparlamentet betonar att den nya alliansen måste leda till en regionalt anpassad jordbruksstruktur i primär- och bearbetningsleden.

51. Europaparlamentet uppmanar afrikanska regeringar att stimulera solidaritet mellan generationerna och att erkänna dess avgörande roll i kampen mot fattigdom.

52. Europaparlamentet betonar vikten av att främja program för utbildning i näringslära i skolor och lokalsamhällen.

53. Europaparlamentet betonar att rätten till vatten går hand i hand med rätten till mat och att FN:s resolution från 2010 ännu inte har lett till några bestämda insatser för att göra rätten till vatten till en mänsklig rättighet. Parlamentet uppmanar EU att ta i beaktande förslaget från den italienska kommittén för ett världsvattenkontrakt (CICMA) om ett fakultativt protokoll till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

54. Europaparlamentet är medvetet om den centrala betydelsen av tillgång till rent dricksvatten, och den inverkan som jordbruket kan ha på detta.

55. Europaparlamentet inser hur viktigt det är för jordbruk att ha tillgång till vatten, och riskerna med att använda för mycket värdefullt vatten för bevattning, och noterar, mot bakgrund av detta, behovet av att dra ner på slösaktig hantering av vatten vid bevattning samt betonar den roll som vattenbevarande odlingsmetoder kan spela för att förebygga evapotranspiration, bibehålla vatten i sund, levande mark och hålla dricksvattenkällor rena från föroreningar.

56. Europaparlamentet konstaterar att en hållbar markförvaltning kan öka livsmedelsproduktionen i världen med upp till 58 procent ⁽¹⁾.

57. Europaparlamentet noterar synergier mellan markbaserade och trädbaserade metoder och vikten av anpassning av jordbruksekosystemen till klimatförändringarna. Parlamentet noterar särskilt det stora behovet av ved och de många användningsområdena för träd som binder kväve.

58. Europaparlamentet är medvetet om att tropiska och semiarida jordbruk har specifika behov, särskilt i fråga om grödor som behöver skyddas från solen och markskydd, anser att tärnande monokulturer är omoderna och noterar också att de i allt större utsträckning fasas ut i den nya alliansens givarländer.

59. Europaparlamentet varnar för en övertro på produktion av jordbruksråvaror som inte är livsmedel, i synnerhet råvaror till biodrivmedel, i initiativ som finansieras av den nya alliansen, där produktionen av dessa råvaror kan inverka negativt på livsmedelstryggheten och livsmedelssuveräniteten i deltagande länder.

⁽¹⁾ FAO, Global Soil Partnership.

Tisdagen den 7 juni 2016

60. Europaparlamentet konstaterar att agronomiska odlingsmetoder – som stärker naturliga processer som matjordsbildning, reglering av vatten och skadegörare och slutna kretslopp för näringsämnen – kan säkerställa långsiktig produktivitet och bördighet till en låg kostnad för jordbrukarna och förvaltningarna.

61. Europaparlamentet konstaterar att jordbrukskemikalier ofta både överanvänds och används felaktigt i utvecklingsländer, till exempel de som deltar i den nya alliansen.

62. Europaparlamentet noterar att detta förvärras ytterligare av analfabetism och avsaknad av lämplig utbildning och kan leda till kraftigt förhöjda halter av bekämpningsmedelsrester i frukt och grönsaker, liksom förgiftning och andra effekter på hälsan för jordbrukarna och deras familjer.

Reform av regelverket inom utsädessektorn

63. Europaparlamentet påminner om att jordbrukarnas rätt att fritt producera, utbyta och sälja utsäde är en viktig faktor för 90 procent av dem som försörjer sig på jordbruk i Afrika, och att mångfald av utsäden är avgörande för att jordbruket ska bli motståndskraftigt mot klimatförändringarna. Parlamentet betonar att företagens krav på att växtförädlarnas rättigheter ska stärkas i linje med UPOV-konventionen från 1991 inte får leda till att sådana informella arrangemang förbjuds.

64. Europaparlamentet noterar farorna med en avreglering av utsädessektorn i de deltagande länderna, eftersom en sådan kan leda till att småbrukare blir alltför beroende av utsäde och växtskyddsmedel som tillverkas av utländska företag.

65. Europaparlamentet påminner om att de Trips-bestämmelser som efterfrågar någon form av skydd för växtsorter inte tvingar utvecklingsländerna att ansluta sig till UPOV-systemet. Parlamentet betonar att de bestämmelserna emellertid gör det möjligt för länder att ta fram sui generis-system som är bättre anpassade till särdragen i det enskilda landets jordbruksproduktion och jordbrukarnas traditionella utsädessystem, medan sådana minst utvecklade länder som är med i WTO inte måste följa de berörda Trips-bestämmelserna. Parlamentet betonar att sui generis-system måste stödja och inte stå i strid med mål och skyldigheter enligt mångfaldskonventionen, Nagoyaprotokollet och det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk.

66. Europaparlamentet beklagar affärsvärldens begäran om harmonisering av utsädeslagstiftningen på grundval av kriterierna om särskiljbarhet, enhetlighet, stabilitet – i den afrikanska kontexten via regionala institutioner – vilket kommer att hämma utvecklingen och tillväxten för jordbrukarnas traditionella utsädessystem på nationell och regional nivå, eftersom man inom sådana system vanligtvis inte tar fram eller bevarar utsäden som uppfyller dessa tre kriterier.

67. Europaparlamentet anmodar G7-länderna att stödja jordbrukarnas traditionella utsädessystem via gemensamma fröbanker.

68. Europaparlamentet påminner om att kommersiella utsädessorter visserligen kan öka avkastningen på kort sikt men att jordbrukarnas traditionella utsädessorter, lantraser och därmed sammanhängande kunskap är bättre lämpade för anpassning till specifika agroekologiska miljöer och till klimatförändringen. Parlamentet betonar att den högre avkastningen dessutom är beroende av insatsvaror (gödning, bekämpningsmedel, hybridutsäden) som riskerar att fånga jordbrukarna i en ond cirkel med skulder.

69. Europaparlamentet konstaterar med oro att införande och spridning av certifierat utsäde i Afrika ökar småjordbrukarnas beroende, ökar risken för skuldsättning och urholkar mångfalden av utsäden.

70. Europaparlamentet förespråkar stöd till lokala strategier för att säkerställa konsekvent och hållbar tillgång till en varierad och näringsriktig kost, i enlighet med principerna om ägande och subsidiaritet.

71. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att de åtaganden som EU gjort när det gäller jordbrukarnas rättigheter i det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk återspeglas i allt tekniskt och ekonomiskt stöd till att utveckla en utsädespolicy. Parlamentet uppmanar EU att stödja system för immateriella rättigheter som bidrar till att stärka utvecklingen av lokalt anpassade utsäden och egenproducerat utsäde.

Tisdagen den 7 juni 2016

72. Europaparlamentet uppmanar med kraft G8-länderna att inte stödja GMO-grödor i Afrika.
73. Europaparlamentet påminner om att den afrikanska modellagen om biosäkerhet innehåller ett högt satt riktmärke för biosäkerhet. Parlamentet anser att allt bistånd från utländska givare för att utveckla biosäkerhet på nationell och regional nivå bör utformas i enlighet med detta.
74. Europaparlamentet anmodar afrikanska länder att inte genomföra nationella eller regionala biosäkerhetssystem med mindre strikta normer än i Cartagena-protokollet om biosäkerhet.
75. Europaparlamentet uppmanar deltagande länder att ge jordbrukarna möjlighet att undvika beroendet av insatsvaror och stödja jordbrukarnas utsädessystem för att upprätthålla och förbättra den biologiska mångfalden inom jordbruket genom att underhålla lokala offentligägda fröbanker och fröbörser och kontinuerlig utveckling av lokala frövarianter, där man specifikt tillhandahåller flexibilitet inom sortlistorna för att inte utesluta jordbrukares sorter, och att säkerställa fortlevnaden av traditionella jordbruksprodukter.
76. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att skydda och främja tillgången till och utbytet av utsäde och insatsvaror för småbrukare, marginaliserade grupper och landsbygdssamhällen, och att respektera internationella överenskommelser om att man inte kan ta patent på liv och biologiska processer, särskilt när det gäller inhemska stammar och arter.
77. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av vissa kommersiella grödor medför ökad risk för marginalisering av kvinnor i beslutsfattandet. Parlamentet noterar att jordbruksutbildning ofta inriktas på män och tenderar att ignorera kvinnor, som därför exkluderas från förvaltningen av den mark och de grödor som de traditionellt har skött.

Jämställdhetsfrågor

78. Europaparlamentet beklagar att inga exakta åtaganden om jämställdhetsbudgetering eller om övervakning av framsteg med hjälp av könsuppdelad statistik fastställs inom samarbetsramarna. Parlamentet betonar behovet att gå från abstrakta och allmänna till konkreta och precisa åtaganden i de nationella handlingsplanerna för att ge större makt åt kvinnor i egenskap av rättighetsinnehavare.
79. Europaparlamentet uppmanar med kraft regeringarna att eliminera all diskriminering mot kvinnor när det gäller tillgång till mark och system och tjänster för mikrokrediter, och att på ett effektivt sätt göra kvinnorna delaktiga i utformningen och genomförandet av politiska åtgärder för forskning och utveckling på jordbruksområdet.

Finansiering av jordbruksinvesteringar i Afrika

80. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa insyn i all finansiering som beviljas företag från den privata sektorn och att sådan finansiering måste offentliggöras.
81. Europaparlamentet uppmanar givarna att anpassa offentligt utvecklingsbistånd till principerna om effektivitet i utvecklingen, fokusera på resultat när det gäller fattigdomsutrotning och främja inkluderande partnerskap, öppenhet och ansvarighet.
82. Europaparlamentet uppmanar givarna att i första hand slussa sitt jordbruksutvecklingsbistånd genom nationella utvecklingsfonder som ger bidrag och lån till småbrukare och familj jordbruk.
83. Europaparlamentet anmodar givare att stödja utbildning och teknisk rådgivning för jordbrukare.
84. Europaparlamentet uppmanar givare att främja bildandet av yrkessammanslutningar och ekonomiska sammanlutningar för jordbrukare och att stödja bildandet av jordbrukarkooperativ som gör att de har råd med produktionsmedel och som hjälper jordbrukarna att bearbeta och saluföra sina produkter på ett sätt som värnar lönsamheten.
85. Europaparlamentet anser att G8-medlemmarnas finansiering av den nya alliansen strider mot målet att stödja inhemska lokala företag. Dessa företag kan inte konkurrera med multinationella företag som redan gynnas av en dominerande marknadsställning och ofta beviljas företags-, tull- och skatteförmåner.
86. Europaparlamentet påminner om att syftet med utvecklingsbistånd är att minska, och på längre sikt utrota, fattigdom. Parlamentet anser att offentligt utvecklingsbistånd bör inriktas på direktstöd till småskaligt jordbruk.

Tisdagen den 7 juni 2016

87. Europaparlamentet betonar behovet av att blåsa nytt liv i offentliga investeringar i afrikanskt jordbruk, samtidigt som man ger stöd för privata investeringar, och prioritera investeringar i agroekologi, för att på ett hållbart sätt öka livsmedelstryggheten och minska fattigdom och hungersnöd, samtidigt som den biologiska mångfalden bevaras och ursprungsbefolkningarnas kunskap och innovation respekteras.

88. Europaparlamentet betonar att G7-länderna bör garantera de afrikanska ländernas rätt att skydda sina jordbrukssektorer genom tull- och skattesystem som gynnar familjejordbruk och småbrukare.

89. Europaparlamentet uppmanar EU att ta itu med alla de brister i den nya alliansen som anges ovan, att agera för att öka insynen och förbättra styrningen och att säkerställa att åtgärder som vidtas inom den nya alliansen är samstämda med de utvecklingspolitiska målen.

o

o o

90. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och parterna i den nya alliansen för tryggad livsmedels- och näringsförsörjning.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0248

Utvärdering av internationella redovisningsstandarder (IAS)

Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om utvärdering av de internationella redovisningsstandarderna (IAS) och verksamheten i International Financial Reporting Standards Foundation (IFRS Foundation), European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) och Public Interest Oversight Board (Piob) (2016/2006(INI))

(2018/C 086/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporten av den 25 februari 2009 från högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU, med Jacques de Larosière som ordförande,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 258/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av ett unionsprogram till stöd för särskild verksamhet inom finansiell rapportering och revision för perioden 2014–2020 och om upphävande av beslut nr 716/2009/EG ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 258/2014 om inrättande av ett unionsprogram till stöd för särskild verksamhet inom finansiell rapportering och revision för perioden 2014–2020 (COM(2016)0202),
- med beaktande av Philippe Maystadts rapport från oktober 2013 *Should IFRS standards be more European?*
- med beaktande av kommissionens rapport av den 2 juli 2014 till Europaparlamentet och rådet om framstegen med genomförandet av Efrag-reformen efter rekommendationerna i Maystadt-rapporten (COM(2014)0396),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 18 juni 2015 till Europaparlamentet och rådet *Utvärdering av förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder* (COM(2015)0301),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 17 september 2015 till Europaparlamentet och rådet om verksamheten vid IFRS Foundation, Efrag och Piob 2014 (COM(2015)0461),

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 182, 29.6.2013, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 74.

⁽⁴⁾ EUT L 105, 8.4.2014, s. 1.

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 september 2015 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion* (COM(2015)0468),
- med beaktande av studien om IASB (*The European Union's Role in International Economic Fora – paper 7: The IASB*) och de fyra studierna om IFRS 9 (*IFRS Endorsement Criteria in Relation to IFRS 9, The Significance of IFRS 9 for Financial Stability and Supervisory Rules, Impairments of Greek Government Bonds under IAS 39 och IFRS 9: A Case Study och Expected-Loss-Based Accounting for the Impairment of Financial Instruments: the FASB and IASB IFRS 9 Approaches*),
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandssemitter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av G 20-ledarnas uttalande av den 2 april 2009,
- med beaktande av IASB:s diskussionsunderlag från juli 2013 *A Review of the Conceptual Framework for Financial Reporting* (DP/2013/1) och av IASB:s begäran om synpunkter från juli 2015 *Trustees' Review of Structure and Effectiveness: Issues for the Review*,
- med beaktande av kommissionens kommentar av den 1 december 2015 om IASB:s dokument *Trustees' Review of Structure and Effectiveness*,
- med beaktande av den internationella redovisningsstandarden (IFRS) 9 om finansiella instrument som utfärdades av IASB den 24 juli 2014, Efrags rekommendationer avseende godkännande av IFRS 9, Efrags bedömning av IFRS 9 i förhållande till principen om att förmedla en sann och rättvisande bild, mötesdokumenten från föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor (ARC) om IFRS 9 och Europeiska centralbankens (ECB) och Europeiska bankmyndighetens (EBA) skrivelser med kommentarer om godkännandet av IFRS 9,
- med beaktande av skrivelsen av den 14 januari 2014, som skickades på uppdrag av samordnarna i utskottet för ekonomi och valutafrågor, med kommentarer om IASB:s diskussionsunderlag *A Review of the Conceptual Framework for Financial Reporting*,
- med beaktande av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (Esma) rapport *Enforcement and Regulatory Activities of Accounting Enforcers 2014* av den 31 mars 2015 (ESMA/2015/659),
- med beaktande av Esmas riktlinjer om genomdrivandet av kraven på finansiell information av den 10 juli 2014 (ESMA/2014/807),
- med beaktande av Esmas tabell över efterlevnad av Esmas riktlinjer om genomdrivandet av kraven på finansiell information av den 19 januari 2016 (ESMA/2015/203 REV),
- med beaktande av sin resolution av den 24 april 2008 om internationella redovisningsstandarder (IFRS) och styrningen av International Accounting Standards Board (IASB) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 340, 22.12.2007, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 94.

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om EU:s roll inom ramen för internationella finansiella, monetära och tillsynsmässiga institutioner och organ ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ⁽²⁾, ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/56/EU av den 16 april 2014 ⁽³⁾ gällande från mitten av juni 2016,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och budgetkontrollutskottet (A8-0172/2016),
- A. De internationella redovisningsstandarderna (IFRS) och de internationella redovisningsstandarderna (IAS) är en grundläggande komponent som krävs för att den inre marknaden och kapitalmarknaderna ska kunna fungera effektivt. IFRS och IAS kan betraktas som en allmän nytthet och bör därför inte äventyra den finansiella stabiliteten eller hindra unionens ekonomiska utveckling, utan bör gagna allmänintresset och inte enbart investerares, långivares och kreditgivares intressen.
- B. Redovisningsfusk inom företagen utgör ett hot mot den ekonomiska och finansiella stabiliteten och underminerar dessutom allmänhetens förtroende för modellen med en social marknadsekonomi.
- C. Syftet med IFRS är att förstärka redovisningsskyldigheten genom att minska informationsklyftan mellan investerare och företag, skydda investeringarna och skapa transparens genom att göra det enklare att jämföra den finansiella informationen internationellt och förbättra dess kvalitet, att göra det möjligt för investerare och andra marknadsaktörer att fatta välinformerade ekonomiska beslut, och således påverka aktörernas beteende på de finansiella marknaderna och dessa marknaders stabilitet. Denna redovisningsmodell baserad på beslutsnytta (decision-usefulness) är inte helt i överensstämmelse med kapitalkravsfunktionen inom redovisningen enligt beskrivningen i EU-domstolens rättspraxis och redovisningsdirektivet, vilket tyder på att begreppsgrunden för redovisning enligt IFRS inte omfattar redovisningens syfte i EU-rätten, för vilken en sann och rättvisande bild av de angivna siffrorna är standard, enligt vad som anges i det skriftliga svaret E-016071/2015 från kommissionsledamot Jonathan Hill, daterat den 25 februari 2016. Kravet på en sann och rättvisande bild fordrar en holistisk utvärdering i vilken siffror och kvalitativa förklaringar är viktiga.
- D. I redovisningsdirektivet anges att räkenskaper är "av särskild betydelse för skyddet av aktieägare, delägare och tredje parter" och att "sådana företag inte erbjuder tredje part någon säkerhet utöver de belopp som utgör dessa företags nettotillgångar". I redovisningsdirektivet anges även att dess syfte är "att skydda intressenterna i aktiebolag och andra bolag med begränsat ansvar" genom att utdelningar inte betalas med aktiekapital. Detta allmänna syfte med räkenskaper kan endast uppnås om siffrorna i räkenskaperna ger en sann och rättvisande bild av företagets tillgångar och skulder, ekonomiska ställning och resultat. En sann och rättvisande bild, fastställandet av utdelningar och bedömningen av ett företags solvens kräver också kvalitativ information och en bredare riskutvärdering.
- E. IASB verkar inom ramen för IFRS Foundation – en privat, ej vinstdrivande organisation, registrerad i London/Förenade kungariket och i Delaware/USA – som är standardiseringsorganet på området, vars processer måste vara transparenta, oberoende, och underställda direkt offentlig granskning. EU bidrar med ca 14 % av IFRS Foundations budget, och är därmed dess största finansiella bidragsgivare.
- F. Den globala rörligheten för kapital kräver ett globalt system av redovisningsstandarder. IFRS tillämpas i 116 jurisdiktioner enligt olika villkor (fullständigt antagande, delvis, valfritt eller konvergens), men inte i USA för inhemska emittenter.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0108.

⁽²⁾ EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

⁽³⁾ EUT L 158, 27.5.2014, s. 196.

Tisdagen den 7 juni 2016

- G. I "Norwalkavtalet" från oktober 2002 mellan IASB och US Financial Accounting Standards Board (FASB), föreslås att de IFRS som ges ut av IASB och de US-GAAP som ges ut av FASB ska närma sig varandra.
- H. I EU baseras godkännandeprocessen på godkännandekriterierna i IAS-förordningen. En IFRS bör inte strida mot principen om en sann och rättvisande bild, som ingår i redovisningsdirektivet, vilken kräver att ett bokslut måste ge en "sann och rättvisande" bild av ett företags tillgångar och skulder, finansiella ställning samt vinster eller förluster. Utdelningar och bonusar får i enlighet med kapitalförsörjningsdirektivet inte betalas ut mot bakgrund av ej realiserade vinster, vilket i sista hand innebär att man tar av kapitalet. IFRS bör främja samhällsnyttan i Europa och bör uppfylla de grundläggande kriterierna avseende kvaliteten på den information som krävs i bokslut.
- I. Kommissionen, rådet och Europaparlamentet deltar i godkännandeprocessen mot bakgrund av råd från European Financial Reporting Advisory Group (Efrag), en privat teknisk rådgivare till kommissionen, och arbetet hos Accounting Regulatory Committee (ARC) som är sammansatt av företrädare från medlemsstaterna. I Maystadt-rapporten diskuterades möjligheten att inrätta en byrå för att ersätta Efrag, som en mer långsiktig lösning.
- J. Inom EU har olika intressenter – särskilt långsiktiga investerare – tagit upp frågan om hur konsekvent IFRS följer de rättsliga kraven i redovisningsdirektivet, i synnerhet försiktighets- och förvaltningsprinciperna. Parlamentets involvering i standardiseringsprocessen är otillräcklig och står inte i proportion till det finansiella bidraget från EU-budgeten till IFRS Foundation. Man har också gjort ansträngningar för att förstärka Europas röst för att garantera att sådana principer erkänns fullt ut och tillämpas genom hela standardiseringsprocessen.
- K. Finanskrisen nyligen gjorde att IFRS roll för finansiell stabilitet och tillväxt hamnade på dagordningen hos både G20 och EU, särskilt bestämmelserna om redovisning av förluster inom banksystemet. G20 och De Larosièr-rapporten betonade viktiga frågor i samband med redovisningsstandarder som föregick krisen, inbegripet redovisning utanför balansräkningen, konjunkturförstärkning i samband med marknadsvärderingsprincipen och av erkännandet av vinst och förlust, undervärdering av riskackumulering under konjunkturuppgångar samt avsaknad av en gemensam och transparent metod för värderingen av illikvida och osäkra tillgångar.
- L. Som en mycket viktig reaktion på vissa aspekter av krisen och dess konsekvenser för banksektorn presenterade IASB det finansiella instrumentet IFRS 9. Efrags utlåtande om IFRS 9 var positivt med ett antal observationer avseende användandet av "verkligt värde" när det gäller svåra marknadsförhållanden, avsaknaden av en begreppsmässig grund avseende faciliteten för avsättningar för förluster under en tolv månadersperiod samt de otillräckliga bestämmelserna avseende långsiktiga investeringar. På grund av de olika datumen för ikraftträdande av IFRS 9 och den kommande försäkringsstandarden, innehöll utlåtandet en reservation avseende hur tillämplig standarden är på försäkringssektorn. Denna fråga uppmärksammas också av IASB. Det finns en oro över att den föreslagna redovisningshanteringen av eget kapital kan inverka negativt på långsiktiga investeringar. ECB:s och Ebas skrivelser med kommentarer om IFRS 9 var positiva men nämnde även specifika brister.
- M. Frågan rörande redovisning utanför balansräkningen berördes i senare ändringar av *IFRS 7 Finansiella instrument: Offentliggörande och utfärdande av tre nya standarder, IFRS 10 Koncernredovisning, IFRS 11 Samarbetsarrangemang och IFRS 12 Upplysningar om andelar i andra företag*.
- N. I maj 2015 offentliggjorde IASB ett utkast till begreppsram i vilket man beskriver koncept som ska hjälpa IASB att utveckla IFRS och göra det möjligt för dem som sammanställer bokslut att utveckla och välja redovisningspolicy samt hjälpa alla aktörer att förstå och tolka IFRS.

Tisdagen den 7 juni 2016

- O. IFRS Foundations förvaltningsstruktur håller på att ses över, i enlighet med dess stadgar. Därför är detta rätt tillfälle att se över den organisatoriska strukturen och vilka förändringar som behöver göras av IFRS Foundations och IASB:s styr- och övervakningsorgan, i syfte att integrera dem bättre i systemet av internationella finansinstitutioner och säkerställa en bred representation (t.ex. konsumentorganisationer och finansministerier) av intressen och offentligt redovisningsansvar, vilket kommer att garantera redovisningsstandarder av hög kvalitet.
- P. Isa utvecklas av International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB), ett oberoende organ vid International Federation of Accountants (Ifac). Public Interest Oversight Board (Piob) är däremot en internationell och oberoende organisation som övervakar den process som leder till antagande av Isa samt Ifacs övriga allmännyttiga aktiviteter.
- Q. Unionens program till stöd för särskild verksamhet inom finansiell rapportering och revision för perioden 2014–2020 omfattar finansiering av IFRS Foundation och Piob under 2014–2020, men finansiering av Efrag endast under 2014–2016.

Utvärdering av 10 års tillämpning av IFRS i EU

1. Europaparlamentet noterar kommissionens utvärderingsrapport om IAS-förordningen, som behandlar tillämpningen av IFRS inom EU, och dess bedömning att IAS-förordningens mål har uppfyllts. Parlamentet beklagar att kommissionen ännu inte har föreslagit de lagändringar som krävs för att åtgärda de brister som fastställts i dess utvärdering. Standardiseringsorganet uppmanas se till att IFRS stämmer överens med den existerade uppsättningen redovisningsstandarder och att främja konvergens på internationell nivå. Parlamentet efterlyser en bättre samordnad strategi för utvecklingen av nya standarder, inklusive samordnade tidsplaner för tillämpning, i synnerhet med avseende på genomförandet av IFRS 9 Finansiella instrument och det nya IFRS 4 Försäkringsavtal. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen att lägga fram omsorgsfullt utarbetade lagförslag i detta syfte, och att se till att eventuella förseningar inte leder till oförenligheter eller rubbningar av konkurrensen i försäkringsbranschen. Parlamentet uppmanar kommissionen att i detalj granska huruvida rekommendationerna i de Larosièrere-rapporten genomförts fullt ut, särskilt rekommendation nr 4 som konstaterar att man bredare måste begrunda huruvida marknadsvärderingsprincipen behövs.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt följa Maystadts rekommendation att utvidga kriteriet avseende "samhällsnyttan", – dvs. att redovisningsstandarder varken bör äventyra den finansiella stabiliteten i EU eller hindra EU:s ekonomiska utveckling – och att säkerställa att detta kriterium kommer att respekteras till fullo under godkännandeprocessen. Kommissionen uppmanas enträget att tillsammans med Efrag utfärda tydliga riktlinjer för innebörden av "samhällsnytta" och principen om en "sann och rättvisande bild" på grundval av EU-domstolens rättspraxis och redovisningsdirektivet, så att man kan komma fram till en gemensam syn på dessa godkännandekriterier. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om att föra in Maystadts definition av kriteriet avseende "samhällsnyttan" i IAS-förordningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med Efrag systematiskt undersöka huruvida kriteriet avseende "samhällsnyttan", såsom det definieras av Maystadt, kräver förändringar i befintliga redovisningsstandarder, och att mot bakgrund av detta samarbeta med IASB, nationella standardiseringsorgan och standardiseringsorgan i tredjeländer för att få bredare stöd för ändringar eller, om sådant stöd inte kan fås, att där så krävs i EU-lagstiftningen föra in specifika standarder för hur sådana kriterier ska uppfyllas.
3. Europaparlamentet noterar att testet avseende rättvisande bild i artikel 4.3 i direktiv 2013/34/EU gäller siffrorna i räkenskaperna som standard för syftet med de räkenskaper som sammanställs i enlighet med europeisk lagstiftning enligt beskrivningen i skälen 3 och 29 i direktivet. Parlamentet understryker att detta syfte knyter an till räkenskapernas roll att visa att kapitalkravet är uppfyllt, dvs. att investerare, både borgenärer och aktieägare, använder siffrorna i årsboksluten som grund för att fastställa huruvida ett företag är solvent avseende "nettotillgångar" och för att fastställa utbetalningar av utdelningar.
4. Europaparlamentet betonar att en central aspekt för att uppnå en sann och rättvisande bild av siffrorna i räkenskaperna är försiktig värdering, vilket betyder att ingen undervärdering av förluster eller övervärdering av vinster sker, enligt beskrivningen i artikel 6.1 c i och ii i redovisningsdirektivet. Parlamentet påpekar att denna tolkning av redovisningsdirektivet har bekräftats genom ett flertal beslut av EU-domstolen.
5. Europaparlamentet noterar att skäl 9 i IAS-förordningen medger viss flexibilitet vid beslut om att godkänna en IFRS-standard genom att inte kräva "en exakt överensstämmelse med var och en av bestämmelserna i dessa direktiv". Parlamentet föreslår dock att detta inte sträcker sig till att låta IFRS avvika så pass långt från det allmänna syftet med 2013 års

Tisdagen den 7 juni 2016

redovisningsdirektiv (2013/34/EU), som ersatte det fjärde bolagsrättsdirektivet (78/660/EEC) och det sjunde bolagsrättsdirektivet (83/349/EEC) som avses i artikel 3.2 i IAS-förordningen, att resultatet av detta skulle leda till finansiella rapporter som övervärderar vinster eller undervärderar förluster. Parlamentet anser i detta avseende att godkännandet av IAS 39 möjligen stred mot detta allmänna syfte med det fjärde och sjunde bolagsrättsdirektivet, som ersattes av 2013 års redovisningsdirektiv, med tanke på dess modell enligt vilken reservering sker när en händelse inträffat ("incurred loss model"), särskilt artikel 31.1 c bb i det fjärde bolagsrättsdirektivet, där det sägs att "alla förutsebara risker och möjliga förluster som har uppkommit under detta eller tidigare räkenskapsår [bör mätas och erkännas], även om dessa risker eller förluster blir kända först efter balansdagen men före upprättandet av balansräkningen".

6. Europaparlamentet välkomnar IASB:s avsikt att i den nya begreppsramen återinföra "försiktighetsprincipen" och att förstärka "förvaltningen". Parlamentet beklagar att IASB:s tolkning av "försiktighet" endast innebär "försiktig och omdömesgill behandling". Parlamentet noterar att IASB:s förståelse av principen om försiktighet och förvaltning skiljer sig från vad som anges i EU-domstolens rättspraxis och redovisningsdirektivet. Parlamentet anser att "försiktighetsprincipen" bör kompletteras med en tillförlitlighetsprincip. Kommissionen och Efrag uppmanas att komma överens om innebörderna av principerna om försiktighet och förvaltning enligt definitionen i EU-domstolens rättspraxis och redovisningsdirektivet och med utgångspunkt från detta samarbeta med IASB, nationella standardiseringsorgan och standardiseringsorgan i tredjeländer för att få bredare stöd för dessa principer. Parlamentet uppmanar IASB att systematiskt undersöka huruvida ett reviderat "Conceptual Framework" kräver förändringar i befintliga redovisningsstandarder och att göra ändringar där så krävs.

7. Europaparlamentet noterar reformen avseende erkännandet av förluster inom IFRS ram som ska tillåta en försiktigare uppbyggnad av avsättningar för förluster på grundval av det framåtblickande konceptet för förväntade förluster istället för uppkomna förluster. Parlamentet anser att EU:s godkännandeprocess omsorgsfullt och försiktigt behöver omgärda det sätt på vilket konceptet för förväntade förluster ska specificeras för att undvika en övertro på modellen och möjliggöra tydlig tillsynsvägledning vid nedskrivning av tillgångar.

8. Parlamentet anser att frågan rörande redovisning utanför balansräkningen ännu inte har berörts korrekt och på allvar, eftersom beslutet om huruvida en tillgång ska tas upp i balansräkningen eller ej fortfarande är föremål för en mekanisk regel som kan kringgå. Parlamentet uppmanar IASB att rätta till dessa brister.

9. Europaparlamentet välkomnar protokollen från IFRS Foundation och Iosco om ett förstärkt samarbete när det gäller de huvudfrågor rörande tillsynen på värdepappersmarknaden som G20 identifierat. Parlamentet anser att detta samarbete är nödvändigt för att svara mot behovet av globala redovisningsstandarder av hög kvalitet och främja användningen av enhetliga standarder för varierande nationella situationer.

10. Europaparlamentet är övertygat om att informationsutbytet mellan IASB och Iosco om den ökande användningen av IFRS inte bara ska ses som en förteckning, utan även som möjlighet att identifiera exempel på bästa praxis. Parlamentet välkomnar i detta avseende den årliga "enforcer discussion session" som Iosco har infört för att IASB ska få information om centrala frågor rörande införandet och tillämpningen.

11. Europaparlamentet noterar att en redovisningsstandards effekter måste vara fullt begripliga, och insisterar på att det måste vara en prioritet för IASB och Efrag att förstärka sina konsekvensbedömningar, i synnerhet på det makroekonomiska området och att utvärdera vilka olika behov som en mängd olika intressenter har, t.ex. långsiktiga investerare, företag och allmänheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att påminna Efrag att stärka sin kapacitet att bedöma nya redovisningsstandards inverkan på den finansiella stabiliteten, med uttryckligt fokus på europeiska behov som bör föras in i IASB:s standardisering tidigare i processen. Parlamentet noterar särskilt att det saknas en kvantitativ konsekvensbedömning för IFRS 9 för vilken inga uppgifter kommer att finnas tillgängliga före 2017. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att IFRS 9 tjänar EU:s långsiktiga investeringsstrategi, i synnerhet genom att begränsa bestämmelser som skulle kunna medföra kraftig kortsiktig volatilitet i finansiella rapporter. Parlamentet noterar att de europeiska tillsynsmyndigheterna (Esa) – Esma, Eba och Eiopa – som har sakkunskapen och kapaciteten att bistå med denna uppgift, tackade nej till fullvärdigt medlemskap i Efrags styrelse, eftersom Efrag är ett privat organ. Europaparlamentet anser att efter reformen av styrformerna skulle ECB och Esa som observatörer i Efrags styrelse bidra positivt till att större hänsyn togs till effekterna för den finansiella stabiliteten. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband med översynen av IAS-förordningen undersöka hur man skulle kunna få med systematisk, formell feedback från Esa.

Tisdagen den 7 juni 2016

12. Europaparlamentet är övertygat om att det bara är enkla regler som verkligen kan tillämpas av användarna och kontrolleras av tillsynsmyndigheterna. Parlamentet påminner om att G20-länderna i sitt uttalande den 2 april 2009 uppmanade till minskad komplexiteten i redovisningsstandarderna för finansiella instrument och till klarhet och konsekvens i tillämpningen av värderingsstandarder internationellt, i arbetet med tillsynsmyndigheter. Parlamentet oroar sig över IFRS komplexitet, och önskar att man vid utvecklingen av nya redovisningsstandarder minskar denna komplexitet när det är lämpligt och möjligt. Minskad komplexitet i systemet för redovisningsstandarder kommer att bidra till enhetligare genomförande, så att företagens ekonomiska uppgifter kan jämföras mellan medlemsstaterna.

13. Europaparlamentet uppmanar till obligatorisk landsvis rapportering inom ramen för IFRS. Parlamentet upprepar sin uppfattning att den offentliga landsvisa rapporteringen kan spela en avgörande roll för att bekämpa skatteflykt och skattebedrägeri.

14. Europaparlamentet uppmanar IASB, kommissionen och Efrag att involvera parlamentet och rådet i ett tidigt stadium när man utvecklar redovisningsstandarder i allmänhet, och vid godkännandeprocessen i synnerhet. Parlamentet anser att kontrollprocessen för antagandet av IFRS i EU bör formaliseras och struktureras analogt med kontrollprocessen för "nivå 2"-åtgärder för finansiella tjänster. Parlamentet rekommenderar att de europeiska myndigheterna bjuder in civilsamhällets intressenter för att stödja deras verksamheter, däribland på Efrag-nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa utrymme för intressenterna att diskutera grundläggande principer för redovisning i Europa. Kommissionen uppmanas att ge parlamentet möjlighet att få den slutgiltiga förteckningen över kandidaterna till posten som styrelseordförande i Efrag, så att parlamentet ska kunna ordna informella utfrågningar före omröstningen om den föreslagna kandidaten.

15. Europaparlamentet noterar i detta avseende att parlamentet aktivt bör främja IFRS, under förutsättning att kraven i denna resolution vederbörligen beaktas, eftersom det finns dokumentation som visar att fördelarna uppväger kostnaderna.

16. Europaparlamentet är övertygat om att en globaliserad ekonomi behöver internationellt accepterade redovisningsstandarder. Parlamentet påminner emellertid om att konvergens inte är ett mål i sig utan endast önskvärt om det leder till bättre redovisningsstandarder som återspeglar en inriktning på det allmännas bästa, försiktighet och tillförlitlighet. Parlamentet anser därför att en ordentlig dialog bör fortsätta mellan IASB och nationella standardiseringsorgan, trots att konvergensprocessen går långsamt.

17. Europaparlamentet noterar att de flesta företag är små och medelstora företag. Parlamentet noterar kommissionens avsikt att tillsammans med IASB undersöka möjligheterna att utveckla gemensamma förenklade redovisningsstandarder av hög kvalitet för små och medelstora företag, vilka skulle kunna användas frivilligt på EU-nivå av små och medelstora företag som är registrerade på multilaterala handelsplattformar, och mer specifikt på handelsplattformen tillväxtmarknader för små och medelstora företag. Parlamentet noterar i detta sammanhang möjligheterna med de redan befintliga standarderna för finansiell rapportering för små och medelstora företag. Ett villkor för att arbetet inom detta område ska kunna fortsätta är att IFRS blir mindre komplicerade, att de inte får främja procyklicitet och att de små och medelstora företagens intressen är tillräckligt företrädda i IASB. De relevanta intressenterna bör vara företrädda i IASB. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en ordentlig konsekvensbedömning av hur IFRS påverkar små och medelstora företag innan några vidare åtgärder vidtas. En sådan utveckling måste övervakas noggrant och parlamentet bör hållas fullständigt informerat, med vederbörlig hänsyn till processen "bättre lagstiftning".

18. Europaparlamentet betonar att nationella standardiseringsorgan nu är ordentligt införlivade i Efrag. Parlamentet konstaterar därför att Efrag har en rådgivande roll när det gäller redovisningsproblem för både små börsnoterade företag och små och medelstora företag mer allmänt.

19. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen uppmanar medlemsstaterna att följa Esmas riktlinjer om genomdrivandet av finansiell information. Parlamentet beklagar att åtskilliga medlemsstater inte följer och inte avser att följa Esmas riktlinjer om genomdrivandet av finansiell information. Parlamentet uppmanar dessa medlemsstater att arbeta i riktning mot efterlevnad. Kommissionen uppmanas att utvärdera huruvida Esmas behörighet gör det möjligt att säkerställa ett konsekvent och sammanhållet genomdrivande i hela EU och, om så inte är fallet, att utforska andra sätt att säkerställa ett ordentligt genomdrivande.

20. Europaparlamentet konstaterar att balansen mellan det obligatoriska genomförandet av IAS-förordningen och medlemsstaternas möjlighet att utöka användningen av IFRS på nationell nivå garanterar verklig subsidiaritet och proportionalitet.

Tisdagen den 7 juni 2016

21. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att utreda huruvida bestämmelserna för utdelningar bör samordnas. I detta sammanhang påminner parlamentet om artikel 17.1 i kapitalförsörjningsdirektivet, vilken hänvisar direkt till ett företags årsredovisning som grund för beslut om utdelningar, och som fastställer vissa begränsningar för utbetalning av utdelning. Parlamentet noterar att kommissionens utvärdering av IAS-förordningen har gett vissa bevis för att det kvarstår skillnader i hur medlemsstaterna genomdriver IFRS. Parlamentet betonar att regler för kapitalförsörjning och utdelning i rapporten om utvärdering av IAS-förordningen har angetts som källa till juridiska utmaningar som kan uppstå i vissa jurisdiktioner där medlemsstater tillåter eller kräver att IFRS används för enskilda årsbokslut som ligger till grund för utdelningsbara vinster. Parlamentet påpekar att varje medlemsstat överväger hur man bemöter sådana problem i sin nationella lagstiftning inom ramen för EU:s kapitalförsörjningskrav. Kommissionen uppmanas i detta avseende att säkerställa efterlevnad av kapitalförsörjningsdirektivet och redovisningsdirektivet.

22. Europaparlamentet uppmanar Efrag och kommissionen att så snart som möjligt utreda huruvida redovisningsstandarderna möjliggör skattebedrägeri och skatteflykt, och att göra alla de ändringar som behövs för att korrigera och förebygga potentiellt missbruk.

23. Europaparlamentet noterar de pågående ansträngningarna att förbättra transparensen och jämförelsen mellan offentlig redovisning genom utveckling av europeiska redovisningsstandarder för den offentliga sektorn (Epsas).

Verksamheten vid IFRS Foundation, Efrag och Piob

24. Europaparlamentet stöder kommissionens rekommendation att IFRS Foundations övervakningsorgan bör omorientera sin uppmärksamhet från frågan om den interna organisationen till att diskutera frågor av allmänt intresse som skulle kunna hänskjutas till IFRS Foundation. Parlamentet anser emellertid att ytterligare framsteg bör göras när det gäller styrningen av IFRS Foundation och av IASB, i synnerhet när det gäller transparens, förebyggande av intressekonflikter och mångfald bland anlitade sakkunniga. Parlamentet påpekar att IASB:s legitimitet står på spel om övervakningsorganet fortsätter att vara oense om dess ansvar när man är beroende av beslut i samförstånd. Parlamentet stöder särskilt kommissionens förslag att man bör överväga rapporteringsbehoven för investerare med olika tidshorisonter och tillhandahålla specifika lösningar, i synnerhet för långsiktiga investerare, när deras standarder tas fram. Parlamentet stöder en bättre integrering av IASB i systemet av internationella finansinstitutioner och åtgärder för att säkerställa en bred representation (t.ex. konsumentorganisationer och finansministerier) av intressen och offentligt redovisningsansvar, vilket kommer att garantera redovisningsstandarder av hög kvalitet.

25. Europaparlamentet noterar att privata aktörer dominerar IASB. Parlamentet påpekar att medelstora företag inte alls finns representerade. Parlamentet framhåller att IFRS Foundation är fortsatt beroende av frivilliga bidrag, ofta från den privata sektorn, vilket kan ge upphov till en risk för intressekonflikter. Kommissionen ombes att med eftertryck uppmana IFRS Foundation att sträva efter en mer diversifierad och balanserad finansieringsstruktur, inklusive baserad på avgifter och offentliga källor.

26. Europaparlamentet välkomnar IFRS Foundations/IASB:s verksamheter inom koldioxid- och klimatrapportering. Parlamentet anser i synnerhet att viktiga långsiktiga strukturproblem, som att bedöma strandade koldioxidtillgångar i företagens balansräkningar, uttryckligen bör läggas till i IFRS arbetsprogram med avsikten att utveckla standarder för detta. Parlamentet uppmanar IFRS organ att föra upp svårigheterna med koldioxidrapportering och koldioxidrisker på sin agenda.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Efrag att titta närmare på det faktum att pensionstillgångar har börjat avsättas till obligationer istället för aktier till följd av införandet av marknadsvärdering enligt IFRS.

28. Europaparlamentet stöder kommissionen i dess press på IFRS Foundation att se till att användning av IFRS och ett permanent ekonomiskt bidrag blir villkor för medlemskap i IFRS Foundations och IASB:s styrelser och övervakningsorgan. Parlamentet uppmanar kommissionen att utforska hur man kan reformera IFRS Foundation och IASB så att medlemmar som inte uppfyller tidigare nämnda kriterier fråntas sin vetorätt.

29. Europaparlamentet uppmanar IFRS förtroendemän, IFRS övervakningsorgan och IASB att främja en lämplig balans mellan könen i respektive forum.

Tisdagen den 7 juni 2016

30. Europaparlamentet påminner om den begäran man gjorde i Goulardbetänkandet om åtgärder för att förbättra den demokratiska legitimiteten, transparensen, redovisningsansvaret och integriteten, vilket bland annat rör allmänhetens tillgång till handlingar, en öppen dialog med olika intressenter, inrättande av obligatoriska transparensregister och regler för transparens vid möten med lobbyister samt interna bestämmelser, särskilt avseende förhindrande av intressekonflikter.

31. Europaparlamentet understryker att reformen av Efrag måste förbättra Europas bidrag till utvecklingen av de nya IFRS och skulle kunna bidra till att reformera styrningen av IFRS Foundation.

32. Europaparlamentet beklagar att Efrag har varit verksamt en tid utan en styrelseordförande som kan fylla den viktiga rollen att skapa samförstånd och säkerställa en tydlig och stark europeisk röst i redovisningsfrågor på internationell nivå. Parlamentet betonar hur viktigt det är att utse en ny ordförande så snart som möjligt. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att påskynda rekryteringsprocessen, och ta vederbörlig hänsyn till den roll som parlamentet och dess utskott för ekonomi och valutafrågor spelar.

33. Europaparlamentet välkomnar reformen av Efrag som trädde i kraft den 31 oktober 2014 och erkänner att betydande insatser har gjorts i detta avseende. Parlamentet noterar att transparensen har förbättrats, men beklagar att kommissionen har riktat in sina insatser på att genomföra de delar av reformen som är uppnåeliga på kort sikt när det gäller finansieringen av Efrag och i synnerhet möjligheten att upprätta ett system där börsnoterade företag betalar obligatoriska avgifter. Parlamentet ber kommissionen att i enlighet med Maystadtrapportens rekommendationer vidta formella åtgärder för att uppmuntra de medlemsstater som inte redan har en nationell finansieringsmekanism att inrätta en. Parlamentet noterar kommissionens förslag att utvidga unionsprogrammet för Efrag under perioden 2017–2020. Kommissionen uppmanas att årligen göra en fullständig bedömning av den reform som man kommit överens om, i enlighet med artikel 9.3 och 9.6 i förordning (EU) nr 258/2014. Kommissionen uppmanas att utvärdera tillfällen och möjligheter att på lång sikt omvandla Efrag till ett offentligt organ.

34. Europaparlamentet beklagar att Maystadts förslag att kombinera uppgifterna för Efrags VD och ordföranden för Efrags tekniska expertgrupp, har blivit möjligt att genomföra. Parlamentet noterar att den nya styrelsens sammansättning avviker från Maystadts förslag, då de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska centralbanken avvisade fullständigt medlemskap i styrelsen. Parlamentet uppmanar Efrag att öka antalet användare i styrelsen, som just nu bara innehåller en enda, och säkerställa att alla relevanta intressenter är representerade i Efrag.

35. Europaparlamentet välkomnar att Piob diversifierade sin finansiering under 2014 men noterar att den totala finansieringen från Ifac uppgick till 58 % vilket, trots att det fortfarande är en väsentlig andel av Piobs finansiering, ligger klart under tröskelvärdet två tredjedelar, och att kommissionen därför inte hade någon anledning att begränsa sitt årliga bidrag, i enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 258/2014. Piob uppmanas att öka sina ansträngningar att säkerställa integritet i revisionsbranschen.

o

o o

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0249

Fredsfrämjande insatser – EU:s samarbete med FN och Afrikanska unionen**Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om fredsfrämjande insatser – EU:s samverkan med FN och Afrikanska unionen (2015/2275(INI))**

(2018/C 086/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 21, 41, 42 och 43,
- med beaktande av artikel 220 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Förenta nationernas stadga, särskilt kapitlen VI, VII och VIII,
- med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare av den 1 april 2015 *Partnering for peace: moving towards partnership peacekeeping* ⁽¹⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 28 april 2015 *Kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling – möjliggöra för partnerländerna att förebygga och hantera kriser* ⁽²⁾,
- med beaktande av rapporten från FN:s oberoende högnivåpanel om fredsbevarande operationer av den 16 juni 2015 ⁽³⁾,
- med beaktande av det uttalande som gjordes vid ledarnas toppmöte om fredsbevarande den 28 september 2015, vilket sammankallats av Förenta staternas president, Barack Obama,
- med beaktande av dokumenten av den 14 juni 2012 *Handlingsplan för att stärka EU:s GSFP-stöd till FN:s fredsbevarande verksamhet* ⁽⁴⁾ och av den 27 mars 2015 *Strengthening the UN-EU Strategic Partnership on Peacekeeping and Crisis Management: Priorities 2015-2018* ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den gemensamma strategin EU–Afrika, som man enades om vid det andra EU–Afrika-toppmötet den 8–9 december 2007 i Lissabon ⁽⁶⁾ och den gemensamma färdplanen 2014–2017, som man enades om vid det fjärde EU–Afrika-toppmötet den 2-3 april 2014 i Bryssel ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2011 om effektiviteten och ändamålsenligheten i EU-bidrag som kanaliseras genom FN-organisationer i konflikttrabbade länder,
- med beaktande av sin resolution av den 24 november 2015 *EU:s roll i FN – Hur kan EU:s utrikespolitiska mål uppnås bättre?* ⁽⁸⁾,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens resolution av den 9 december 2015 om utvärdering av den fredsbevarande resursen för Afrika tio år senare: effektivitet och framtidsförutsättningar,

⁽¹⁾ S/2015/229.⁽²⁾ JOIN(2015)0017.⁽³⁾ A/70/95–S/2015/446.⁽⁴⁾ Rådsdokument 11216/12.⁽⁵⁾ EEAS(2015)458, rådsdokument 7632/15.⁽⁶⁾ Rådsdokument 7204/08.⁽⁷⁾ Rådsdokument 8370/14.⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0403.

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av 2030-agendan för hållbar utveckling,
- med beaktande av de så kallade Osloriktlinjerna från november 2007 för användning av militära och civila försvarsresurser vid katastrofinsatser,
- med beaktande av artikel 4 h och 4 j i Afrikanska unionens konstituerande akt,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om tioårsdagen av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 oktober 2012 om en grund för demokrati och hållbar utveckling: EU:s samarbete med det civila samhället på området yttre förbindelser,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0158/2016), och av följande skäl:
 - A. Fredsfrämjande insatser är en form av krishantering, normalt till stöd för en internationellt erkänd organisation som FN eller Afrikanska unionen (AU), med FN-mandat, som syftar till att förebygga väpnade konflikter, återupprätta, upprätthålla eller bygga upp freden, se till att fredsavtal respekteras och ta itu med de komplexa akutsituationer och utmaningar som uppstår i sönderfallande eller svaga stater. Stabilitet i det afrikanska och europeiska grannskapet skulle vara till stor nytta för alla våra länder.
 - B. Syftet med fredsfrämjande insatser är att bidra till skapandet av en stabil, säker och mer gynnsam miljö på längre sikt. God samhällsstyrning, rättvisa, förstärkning av rättsstaten, skydd för medborgarna, respekt för de mänskliga rättigheterna och säkerhet är nödvändiga förutsättningar för detta, och framgångsrika program för försoning, återuppbyggnad och ekonomisk utveckling bidrar till självupprätthållande fred och välbefinnande.
 - C. Säkerhetssituationen i Afrika har förändrats dramatiskt under det senaste årtiondet med uppkomst av terrorist- och rebellgrupper i Somalia, Nigeria och Sahel-Sahararegionen, och fredsframtvängande insatser och insatser för terroristbekämpning har i många områden blivit mer regel än undantag. Antalet bräckliga stater och områden utan styrning ökar, vilket gör att många människor hamnar i fattigdom, laglöshet, grasserande korruption och våld. De porösa gränserna inom kontinenten bidrar till att underblåsa våldet, minska säkerheten och ge möjligheter till brottslig verksamhet.
 - D. Fred har erkänts som avgörande för utveckling i den nya 2030-agendan för hållbar utveckling, och i målen för hållbar utveckling har mål nr 16 om fred och rättvisa införts.
 - E. Tillräckligt erfarna och utrustade organisationer och nationer, helst med ett tydligt och realistiskt FN-mandat, bör tillhandahålla de resurser som krävs för en framgångsrik fredsfrämjande insats, för att skapa det säkerhets klimat som det civila samhällets organisationer behöver för sitt arbete.
 - F. Det är framför allt FN som garanterar internationell fred och säkerhet, och som har den mest utbyggda organisationen för multilateralt samarbete vid krishantering. För närvarande har FN sexton fredsbevarande insatser med över 120 000 utplacerade personer, vilket är mer än någonsin. Över 87 procent av FN:s fredsbevarande styrkor har placerats ut i Afrika inom ramen för åtta uppdrag. FN-insatsernas räckvidd är begränsad.

⁽¹⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 56.

Tisdagen den 7 juni 2016

- G. AU har inte samma begränsningar som FN, och kan ta ställning, ingripa utan inbjudan och ingripa även om det inte har ingåtts någon fredsöverenskommelse, samtidigt som FN-stadgan respekteras. Med tanke på antalet mellanstatliga och inomstatliga konflikter i Afrika är detta en viktig skillnad.
- H. Nato har lämnat stöd till AU, bland annat till Afrikanska unionens uppdrag i Sudan (i Darfur) och Afrikanska unionens uppdrag i Somalia, genom planering och strategiska luft- och sjötransportresurser samt kapacitetsuppbyggnad för den afrikanska beredskapsstyrkan.
- I. Kriserna i Afrika kräver enhetlig och global respons som går långt utöver de rena säkerhetsaspekterna. Fred och säkerhet är nödvändiga förutsättningar för utveckling, och alla lokala och internationella aktörer har framhållit behovet av nära samordning mellan säkerhets- och utvecklingspolitiken. Det behövs ett långsiktigt synsätt. Reformering av säkerhetssektorn och avvapning, demobilisering och återanpassning av dem som tidigare deltagit i strider kan vara viktigt för att skapa stabilitet och nå utvecklingsmålen. FN:s sambandskontor för fred och säkerhet och Afrikanska unionens ständiga representation i Bryssel har centrala roller för att utveckla kontakter mellan sina organisationer och EU, Nato och nationella ambassader.
- J. Huvudmekanismen för EU:s samarbete med AU är den fredsbevarande resursen för Afrika, som ursprungligen inrättades 2004 och som har överfört ungefär 1,9 miljarder EUR genom Europeiska utvecklingsfonden (EUF), som finansieras av EU:s medlemsstater. När den fredsbevarande resursen för Afrika inrättades år 2003 skulle dess finansiering genom EUF vara provisorisk, men tolv år senare är EUF fortfarande huvudkällan för finansiering av den fredsbevarande resursen för Afrika. År 2007 utvidgades resursens tillämpningsområde till att omfatta flera olika verksamheter för att förebygga konflikter och stabilisera situationen efter konflikter. I åtgärdsprogrammet 2014–2016 beaktas externa utvärderingar och samråd med medlemsstaterna och det införs nya element som ökar ändamålsenligheten. Artikel 43 i EU-fördraget hänvisar till de uppdaterade s.k. Petersberguppdragen, som inbegriper militära rådgivnings- och biståndsinsatser, konfliktförebyggande och fredsbevarande insatser, insatser med stridande förband vid krishantering, inklusive fredsskapande åtgärder och stabiliseringsinsatser efter konflikter. År 2014 var mer än 90 procent av budgeten öronmärkt för fredsfrämjande insatser, varav 65 procent var avsedda för personal inom Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom). Förstärkning av Afrikanska unionens institutionella kapacitet och de afrikanska regionala ekonomiska gemenskaperna är en nyckelfaktor för de fredsfrämjande insatserna och för försonings- och rehabiliteringsfasen efter konflikter.
- K. EU:s roll måste ses mot bakgrund av att många olika länder och organisationer bidrar till de fredsfrämjande insatserna. Förenta staterna är exempelvis det land i världen som ekonomiskt bidrar mest till FN:s fredsbevarande insatser och ger direkt stöd till AU genom sitt partnerskap för afrikanska fredsbevarande snabbinsatser, samt ungefär fem miljarder amerikanska dollar i stöd till FN:s insatser i Centralafrikanska republiken, Mali, Elfenbenskusten, Sydsudan och Somalia. Dessa olika finansieringskällor samordnas av Afrikanska unionens partnergrupp för fred och säkerhet. Kina har börjat delta aktivt i FN:s fredsbevarande insatser, och forumet för samarbete mellan Kina och Afrika omfattar AU-kommissionen. Näst efter Etiopien kommer de flesta personerna i FN:s fredsbevarande styrkor från Indien, Pakistan och Bangladesh.
- L. De europeiska länderna och EU i sig bidrar i stor utsträckning till FN-systemet, särskilt genom finansiellt stöd till FN:s program och projekt. Frankrike, Tyskland och Storbritannien är EU:s största bidragsgivare till budgeten för FN:s fredsbevarande insatser. EU:s medlemsstater är kollektivt den part som bidrar mest till FN-budgeten för fredsbevarande insatser, med ungefär 37 procent, och de bidrar för närvarande med trupper till nio fredsbevarande uppdrag. 2014 och 2015 uppgick EU:s finansiella åtaganden gentemot AU till totalt 717,9 miljoner EUR, medan AU:s bidrag uppgick till endast 25 miljoner EUR. Europeiska länder bidrar med endast ungefär fem procent av FN:s fredsbevarande personal, med 5 000 man av sammanlagt ungefär 92 000. Men samtidigt utbildar till exempel Frankrike 25 000 afrikanska soldater varje år och placerar ut över 4 000 personer i afrikanska fredsbevarande insatser.

Tisdagen den 7 juni 2016

- M. Antipersonella landminor (truppmminor) har varit ett stort hinder för återuppbyggnaden och utvecklingen efter konflikter, inte minst i Afrika, och EU har under de senaste tjugo åren lagt ungefär 1,5 miljarder EUR på processer för att främja minröjning och hjälpa minornas offer, vilket gör EU till den största givaren på området.
- N. Jämte enskilda europeiska länders insatser kan EU ge ett särskilt bidrag till de fredsfrämjande insatserna genom flerdimensionella åtgärder. EU ger tekniskt och ekonomiskt stöd till AU och subregionala organisationer, särskilt genom den fredsbevarande resursen för Afrika, instrumentet som bidrar till stabilitet och fred samt Europeiska utvecklingsfonden. EU genomför rådgivnings- och utbildningsåtgärder inom ramen för sina GSFP-uppdrag och bidrar därmed till en förstärkning av den afrikanska kapaciteten för krishantering.
- O. EU:s pågående fem civila uppdrag och fyra militära insatser i Afrika genomförs ofta parallellt med eller efter insatser av FN, AU eller enskilda länder, exempelvis i Mali, Centralafrikanska republiken eller Somalia.
- P. EU har åtagit sig att bidra till stärkandet av den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen, särskilt genom att stödja den afrikanska beredskapsstyrkans operationella förmåga.
- Q. Europeiska rådet har begärt att EU och dess medlemsstater ska öka stödet till partnerländer och partnerorganisationer genom utbildning, rådgivning, utrustning och resurser, så att de i högre grad kan förebygga eller hantera kriser själva. Det finns ett tydligt behov av ömsesidigt förstärkande åtgärder på säkerhets- och utvecklingsområdena för att uppnå detta mål.
- R. EU bör stödja de insatser som utförs av andra som kanske är bättre lämpade att fullgöra vissa uppgifter, undvika överlappningar och hjälpa till att stärka det arbete som utförs av dem som redan är på plats, särskilt medlemsstater.
- S. I artikel 41.2 i EU-fördraget förbjuds utgifter från EU:s budget i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser, men EU-finansiering av militära uppgifter såsom fredsbevarande insatser med utvecklingsmål utesluts inte uttryckligen. De gemensamma utgifterna får medlemsstaterna stå för inom ramen för Athenamekanismen. Det främsta målet för unionens politik på området för utvecklingssamarbete är minskning, och på lång sikt utrotning, av fattigdomen, men samtidigt utesluter texten i artiklarna 209 och 212 i EUF-fördraget inte uttryckligen finansiering av kapacitetssupplegning inom säkerhetssektorn. EUF och den fredsbevarande resursen för Afrika är i egenskap av instrument utanför EU:s budget relevanta i ansträngningarna för att ta ett helhetsgrepp på sambandet mellan säkerhet och utveckling. Enligt EUF krävs att programplaneringen är utformad så att den uppfyller kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd, och dessa kriterier utesluter till största delen säkerhetsrelaterade utgifter. EU ser för närvarande över möjligheten att ha ännu fler specifika instrument i samband med sitt initiativ för kapacitetssupplegning till stöd för säkerhet och utveckling.
- T. Framför allt måste de berörda ländernas behov och den europeiska säkerheten fungera som vägledande principer för EU:s insatser.
1. Europaparlamentet understryker behovet av samordnade yttre åtgärder med utnyttjande av diplomati, säkerhetsverktyg och utvecklingsverktyg för att återupprätta förtroendet och ta itu med utmaningar såsom krig, interna konflikter, otrygghet, instabilitet och övergångsprocesser.
 2. Europaparlamentet konstaterar att moderna fredsfrämjande insatser i allt högre grad består av flera FN-godkända uppdrag i samma insatsområde, med olika aktörer och regionala organisationer. Parlamentet understryker att det är avgörande för insatsernas framgång att dessa komplexa partnerskap hanteras utan att arbetet eller uppdragen dupliceras. Parlamentet efterlyser i detta avseende en utvärdering och rationalisering av befintliga strukturer.

Tisdagen den 7 juni 2016

3. Europaparlamentet betonar vikten av kommunikation i ett tidigt skede och förbättrade rutiner för krissamråd med FN och AU samt med andra organisationer som Nato och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE). Parlamentet betonar behovet av förbättrat informationsutbyte, bland annat om planering, genomförande och analys av uppdrag. Parlamentet välkomnar slutförandet och undertecknandet av det administrativa arrangemanget för utbyte av sekretessbelagda uppgifter mellan EU och FN. Parlamentet erkänner betydelsen av partnerskapet mellan Afrika och EU och av dialogen om freds- och säkerhetsutmaningar mellan EU och Afrikanska unionen. Parlamentet föreslår ett avtal mellan AU, EU och andra viktiga aktörer, å ena sidan, och FN, å den andra, med gemensamma mål för säkerheten och utvecklingen i Afrika.

4. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att eftersträva en lämplig arbetsfördelning och inrikta sig på områden där EU kan göra mest nytta, med hänsyn till utmaningarnas omfattning och hur komplex andra organisationers och nationers medverkan är. Parlamentet noterar att ett antal medlemsstater redan deltar i insatser i Afrika och att EU skulle kunna skapa ett reellt mervärde genom att i ökad utsträckning stödja dessa insatser.

5. Europaparlamentet konstaterar att FN:s och AU:s uppdrag i en allt mer komplex säkerhetsmiljö har ett behov av en övergripande strategi i vilken, utöver mobilisering av militära, diplomatiska och utvecklingspolitiska instrument, andra väsentliga faktorer är grundlig kunskap om säkerhetsmiljön, utbyte av underrättelser, information och modern teknik, kunskap om hur terrorism och brottslighet i konfliktområden och före detta konfliktområden ska bekämpas, användning av kritiska stödresurser, tillhandahållande av humanitärt bistånd samt återupptagande av politisk dialog, och alla dessa faktorer kan de europeiska länderna hjälpa till med. Parlamentet noterar det arbete på området som redan utförs av vissa medlemsstater och andra multinationella organisationer.

6. Europaparlamentet betonar vikten av EU:s övriga instrument på säkerhetsområdet, i synnerhet uppdragen och insatserna inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP). Parlamentet påminner om att EU ingriper i Afrika för att bidra till stabiliseringen i länder som genomgår kriser, i synnerhet genom utbildningsuppdrag. Parlamentet understryker betydelsen av GSFP-uppdragen, både de civila och de militära, för att stödja reformerna av säkerhetssektorn och bidra till den internationella krishanteringsstrategin.

7. Europaparlamentet noterar att det avgörande för fredsfrämjande insatser framgång är bilden av att de är legitima. Parlamentet anser därför att AU bör bidra med stöd och militära styrkor där så är möjligt. Parlamentet noterar att detta även är viktigt med hänsyn till AU:s långsiktiga mål om egen kontroll.

8. Europaparlamentet välkomnar att man i åtgärdsprogrammet för den fredsbevarande resursen för Afrika tar itu med bristerna och lägger större tonvikt vid strategier för tillbakadragande, bättre fördelning av bördorna med de afrikanska länderna, mer riktat stöd och förbättrade beslutsförfaranden.

9. Europaparlamentet välkomnar FN:s och EU:s strategiska partnerskap för fredsbevarande verksamhet och krishantering och dess prioriteringar för 2015–2018, som man enades om i mars 2015. Parlamentet noterar de tidigare och pågående GSFP-uppdragen för fredsbevarande och konfliktförebyggande arbete samt åtgärder för att stärka internationell säkerhet, och uppmärksammar den nyckelroll som spelas av andra organisationer, bland annat panafrikanska och regionala organisationer, och av länder i dessa områden. Parlamentet uppmanar EU att fortsätta arbetet med att underlätta medlemsstaternas bidrag. Parlamentet påminner om att EU har inlett krishanteringsverksamhet i Afrika i syfte att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten i överensstämmelse med FN-stadgan. Parlamentet noterar att endast elva av de 28 EU-medlemsstaterna gjorde utfästelser vid ledarnas toppmöte om fredsbevarande den 28 september 2015, medan Kina åtog sig att bidra med en beredskapsstyrka på 8 000 man och Colombia med 5 000 man. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att betydligt öka sina militära och polisiära bidrag till FN:s fredsbevarande uppdrag.

10. Europaparlamentet understryker behovet av ett snabbt afrikanskt svar på kriser och slår fast att den afrikanska beredskapsstyrkan har en nyckelroll i detta. Parlamentet framhåller EU:s betydande bidrag, genom den fredsbevarande resursen för Afrika och finansieringen av AU, som gör det möjligt för AU att stärka sin kapacitet att komma med ett kollektivt svar på kriser på kontinenten. Parlamentet uppmanar regionala organisationer, såsom Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) och Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC), att öka sina ansträngningar för att snabbt kunna komma med afrikanska svar på kriser och komplettera AU:s insatser.

11. Europaparlamentet betonar dock vikten av att investera mera i konfliktförebyggande åtgärder, och då ta hänsyn till faktorer som politisk och religiös radikaliserings, valrelaterat våld, folkflyttningar och klimatförändringar.

Tisdagen den 7 juni 2016

12. Europaparlamentet erkänner det mycket viktiga bidraget från den fredsbevarande resursen för Afrika för att utveckla triangulära partnerskap mellan FN, EU och AU. Parlamentet anser att denna resurs är både en viktig utgångspunkt och en potentiell möjlighet för att skapa ett starkare partnerskap mellan EU och Afrika, och den har visat sig helt nödvändig för att AU, och med AU:s hjälp de åtta regionala ekonomiska gemenskaperna, ska ha möjlighet att planera och genomföra sina insatser. Parlamentet anser det vara mycket viktigt att EU-institutionerna och medlemsstaterna hela tiden är verkligt engagerade för att resursen ska kunna användas fullt ut, och att AU visar högre nivåer av effektivitet och öppenhet i samband med användningen av medel. Parlamentet anser att den fredsbevarande resursen för Afrika bör inriktas på strukturellt stöd snarare än att bara finansiera de afrikanska styrkornas arvoden. Parlamentet erkänner att det även finns andra finansieringssätt, men med tanke på resursens enda inriktning på Afrika och dess tydliga mål är den särskilt viktig för de fredsfrämjande insatserna i Afrika. Parlamentet anser att civilsamhällesorganisationer som ägnar sig åt fredsbyggande arbete i Afrika bör ges möjlighet att bidra med sina synpunkter, som del av mer strategiska kontakter med det civila samhällets organisationer vad gäller fred och säkerhet. Parlamentet är fortsatt bekymrat över de ständiga problemen rörande finansiering och politisk vilja från de afrikanska ländernas sida. Parlamentet noterar rådets slutsatser av den 24 september 2012, enligt vilka man bör planera andra finansieringsformer för den fredsbevarande resursen för Afrika än finansiering genom Europeiska utvecklingsfonden.

13. Europaparlamentet konstaterar att en förstärkning av det europeiska militära samarbetet skulle öka effektiviteten och ändamålsenligheten i Europas bidrag till FN:s fredsuppdrag.

14. Europaparlamentet välkomnar med tanke på den stora betydelsen av kapacitetsuppbyggnad i Afrika den framgångsrika Amani Africa II-övningen i oktober 2015, med mer än 6 000 militära, polisiära och civila deltagare, och ser fram emot att den afrikanska beredskapsstyrkan på 25 000 man kan göras operationell så snart som möjligt under 2016.

15. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna och andra medlemmar av världssamfundet att bidra med utbildning, även på disciplinområdet, utrustning, logistiskt stöd, finansiellt bistånd och utarbetande av insatsregler (ROE), för att uppmuntra och bistå de afrikanska staternas fullständiga och kontinuerliga engagemang för den afrikanska beredskapsstyrkan. Parlamentet uppmanar med kraft EU-medlemsstaternas ambassader och EU:s delegationer att mer aktivt befrämja den afrikanska beredskapsstyrkan i afrikanska huvudstäder. Parlamentet anser att det offentliga utvecklingsbiståndet måste få en ny utformning inom ramen för OECD med ett fredsbyggande perspektiv. Parlamentet anser att EU-förordningen bör ses över i syfte att möjliggöra en utformning av programplaneringen som inbegriper utgifter för fred, säkerhet och rättvisa med utvecklingsmotiv.

16. Europaparlamentet noterar hur viktiga uppdragen inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) är för Afrikas säkerhet, inte minst utbildnings- och stöduppdragen för afrikanska styrkor, och särskilt uppdragen EUTM Mali, Eucap Sahel Niger, EUTM Somalia och Eucap Nestor. Parlamentet noterar det stöd som dessa uppdrag ger åt andra FN-ledda uppdrag. EU uppmanas att förstärka kapaciteten i dessa utbildningsuppdrag, bland annat genom att möjliggöra uppföljning av afrikanska soldater som har utbildats, under och efter deras medverkan i insatserna.

17. Europaparlamentet insisterar på att varken EU eller medlemsstaterna bör agera på egen hand i sitt stöd till fredsfrämjande insatser, utan snarare bör ta full hänsyn till bidragen från andra internationella aktörer, förbättra samordningen med dem och svarsinsatsernas snabbhet, och inrikta ansträngningarna på vissa prioriterade länder med hjälp av de lämpligaste och mest erfarna medlemsstaterna som ledande nationer. Parlamentet betonar de regionala ekonomiska gemenskapernas betydelse i säkerhetsstrukturen i Afrika. Parlamentet noterar den roll EU-delegationerna kan spela för att underlätta samordningen bland internationella aktörer.

18. Europaparlamentet stöder EU:s helhetsgrepp, som är ett centralt verktyg för att uppnå EU:s fulla potential att agera i samband med fredsbevarande insatser och stabiliseringsprocessen, liksom för att mobilisera olika sätt att stödja utvecklingen i AU-medlemsstater.

19. Europaparlamentet betonar att gränsförvaltningsstöd bör vara en prioritet för EU:s engagemang i Afrika. Parlamentet noterar att de uppluckrade gränserna är en av huvudfaktorerna bakom terrorismens utveckling i Afrika.

20. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet om kapacitetsuppbyggnad och efterlyser i likhet med rådet dess snabba genomförande. Parlamentet framhåller EU:s möjligheter att särskilt genom sitt helhetsgrepp, som omfattar civila och militära medel, bidra till att öka säkerheten i instabila och konfliktdrabbade länder och tillgodose sina

Tisdagen den 7 juni 2016

partners behov, i synnerhet de militära mottagarnas, och upprepar att säkerhet är en förutsättning för utveckling och demokrati. Parlamentet beklagar att varken kommissionen eller rådet delgett Europaparlamentet sin bedömning av de rättsliga möjligheterna till stöd för kapacitetsuppbyggnad. Båda institutionerna uppmanas att informera Europaparlamentet om detta i god tid. Kommissionen uppmanas att föreslå en rättslig grund i linje med de ursprungliga EU-målen från 2013 inom initiativet "Enable and Enhance".

21. Europaparlamentet påpekar att det i dokumentet av den 7 december 2015 från rådets juridiska avdelning, om de rättsliga aspekterna i samband med kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling, ges idéer om hur finansieringen av materiel för afrikanska länders militärstyrkor kan se ut. Rådet uppmanas att fortsätta denna diskussion.

22. Europaparlamentet ser med tillfredsställelse på de positiva reaktioner som Frankrike fick efter aktiveringen av artikel 42.7. Att de europeiska arméerna på nytt engagerar sig i Afrika är mycket välkommet.

23. Europaparlamentet är medvetet om att problemet ofta inte är bristen på finansiering, utan snarare det sätt på vilket medlen används och vilka andra resurser som utnyttjas. Parlamentet noterar att revisionsrättens rekommendationer avseende EU-medel inte har genomförts till fullo. Parlamentet efterlyser regelbundna översyner av hur finansiering från nationella regeringar genom EU och FN används. Parlamentet anser att det, med tanke på att medlen är begränsade och problemen omfattande, är av yttersta vikt att medlen utnyttjas på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet anser att redovisningsskyldighet är en väsentlig del i denna process, liksom att hjälpa till att bekämpa den endemiska korruptionen i Afrika. Parlamentet insisterar på en grundligare och mer transparent utvärdering av de fredsfrämjande insatser som EU stöder. Parlamentet stöder initiativ såsom Békou-förvaltningsfonden, som är verksam i Centralafrika och försöker samordna europeiska utvecklingsrelaterade resurser, sakkunskap och kapacitet för att motverka de internationella insatsernas uppsplittring och ineffektivitet i samband med ett lands återuppbyggnad. Parlamentet efterlyser en mer systematisk gemensam planering mellan EU:s olika instrument.

24. Europaparlamentet noterar FN:s utvärderingsrapport av den 15 maj 2015 om insatser för verkställighet och korrigerande åtgärder avseende sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp som begåtts av FN-personal och annan personal i fredsbevarande uppdrag. Parlamentet anser att AU, FN, EU och medlemsstaterna bör vara mycket vaksamma när det gäller sådana brottsärenden, och kräver ytterst strikta disciplinära och rättsliga förfaranden och största möjliga ansträngningar för att förhindra sådana brott. Parlamentet rekommenderar dessutom lämplig teoretisk och praktisk utbildning för personal som arbetar med fredsbevarande insatser, och tror att kvinnlig personal och rådgivare i jämställdhetsfrågor skulle kunna bidra till att förebygga kulturellt betingade missuppfattningar och minska förekomsten av sexuellt våld.

25. Europaparlamentet uppmanar EU och FN att gemensamt satsa på kapacitetsuppbyggnad. Parlamentet anser att det nuvarande finansieringsprogrammet är ohållbart, och att den fredsbevarande resursen för Afrika bör förenas med vissa villkor, så att AU ökar sitt eget bidrag till de fredsfrämjande insatserna.

26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, FN:s generalsekreterare, ordföranden för AU-kommissionen, talmannen för Panafrikanska parlamentet, Natos generalsekreterare och ordföranden för Natos parlamentariska församling.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0250

Otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan

Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan (2015/2065(INI))

(2018/C 086/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 juli 2014 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén Bekämpning av otillbörliga affärsmetoder mellan företag i livsmedelskedjan (COM(2014)0472),
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om otillbörliga affärsmetoder mellan företagen i livsmedelskedjan (COM(2016)0032),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2009 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén En bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa (COM(2009)0591),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 31 januari 2013 om otillbörliga affärsmetoder i B2B-leveranskedjan för livsmedel och icke-livsmedel (COM(2013)0037),
- med beaktande av sin förklaring av den 19 februari 2008 om utredning av och åtgärder mot det maktmissbruk som stormarknader med verksamhet i Europeiska unionen utövar ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om skäliga inkomster för jordbrukare: en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2012 om obalanser i livsmedelskedjan ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 12 november 2013 om kommissionens grönbok om otillbörliga affärsmetoder i B2B-leveranskedjan för livsmedel och icke-livsmedel,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om storskalig detaljhandel – tendenser och konsekvenser för jordbrukare och konsumenter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om årsrapporten om EU:s konkurrenspolitik ⁽⁵⁾, särskilt punkt 104,
- med beaktande av kommissionens beslut av den 30 juli 2010 om inrättande av högnivåforumet för en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om en effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 22.

⁽³⁾ EUT C 227 E, 6.8.2013, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT C 255, 14.10.2005, s. 44.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0004.

⁽⁶⁾ EUT C 210, 3.8.2010, s. 4.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 9.

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av studien "Monitoring the implementation of principles of good practice in vertical relationships in the food supply chain", som tagits fram av Areté srl för Europeiska kommissionen (januari 2016),
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 om en europeisk handlingsplan för detaljhandeln till nytta för samtliga aktörer ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av den utredning om Tesco plc som den brittiska rättsinstansen på speceributiksområdet (Groceries Code Adjudicator) offentliggjorde den 26 januari 2016,
- med beaktande av rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 261/2012 av den 14 mars 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av leverantörskedjeinitiativets framstegsrapport från juli 2015,
- med beaktande av Consumers Internationals rapport "The relationship between supermarkets and suppliers: what are the implications for consumers?" från 2012,
- med beaktande av den allmänna ramen för hållbarhetsbedömning av livsmedels- och jordbrukssystem, som har utarbetats av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO),
- med beaktande av den ytterst kritiska situation som jordbrukare och jordbrukskooperativ står inför, särskilt inom mejerisektorn och gris- och nötköttssektorerna samt sektorerna för frukt och grönsaker och spannmål,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A8-0173/2016), och av följande skäl:
 - A. Otillbörliga affärsmetoder är ett allvarligt problem som uppträder i många sektorer av ekonomin. I kommissionens rapport av den 29 januari 2016 om otillbörliga affärsmetoder mellan företagen i livsmedelskedjan (COM(2016)0032) bekräftas att dessa metoder kan förekomma i varje led i livsmedelskedjan. Problemet är särskilt synligt inom livsmedelskedjan, där det har negativa effekter på den svagaste länken i kedjan. Det är ett problem vars existens alla aktörer i livsmedelskedjan och många nationella konkurrensmyndigheter bekräftar. Kommissionen, parlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har upprepade gånger uppmärksammat problemet med otillbörliga affärsmetoder i sitt arbete.
 - B. Det är svårt att karakterisera "otillbörliga" metoder inom livsmedelskedjan som överträdelser av den befintliga konkurrenslagstiftningen, eftersom de verktyg som finns att tillgå inom den lagstiftningen endast är tillämpliga på vissa former av konkurrensbegränsande beteende.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0580.

⁽²⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 48, 23.2.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽⁶⁾ EUT L 94, 30.3.2012, s. 38.

Tisdagen den 7 juni 2016

- C. Livsmedelskedjans storlek och strategiska betydelse är avgörande för Europeiska unionen. Den sysselsätter över 47 miljoner människor i EU och står för omkring 7 procent av bruttoförelädlingsvärdet på EU-nivå, och det totala värdet på EU-marknaden av produkter knutna till livsmedelsdetaljhandeln uppskattas till 1,05 miljarder euro. Detaljhandelssektorn står för 4,3 procent av EU:s BNP, och 17 procent av EU:s små och medelstora företag är verksamma inom den⁽¹⁾. 99,1 procent av företagen inom livsmedels- och dryckesindustrin är små och medelstora företag och mikroföretag.
- D. Den inre marknaden har gett aktörerna i livsmedelskedjan stora fördelar. Livsmedelshandeln är allt oftare gränsöverskridande och har avgörande betydelse för hur den inre marknaden fungerar. Den gränsöverskridande handeln mellan EU:s medlemsstater står för 20 procent av EU:s totala livsmedels- och dryckesproduktion. 70 procent av alla medlemsstaters livsmedelsexport går till andra medlemsstater.
- E. De genomgripande strukturförändringar som har gjorts i B2B-leveranskedjan för livsmedel under senare år har inneburit en hög koncentrationsnivå och en vertikal och gränsöverskridande integrering av aktörer verksamma inom produktionssektorn, och särskilt inom berednings- och detaljhandelssektorerna samt inom de tidiga produktionsleden.
- F. Signalerna om otillbörliga affärsmetoder från de aktörer som deltar i livsmedelskedjan handlar huvudsakligen om
- sena betalningar,
 - begränsat marknadstillträde,
 - ensidiga eller retroaktiva ändringar av avtalsvillkoren,
 - uteblivet tillhandahållande av antingen tillräckligt detaljerade uppgifter eller otydligt formulerade villkor om avtalsvillkoren,
 - vägran att ingå skriftligt avtal,
 - plötsligt och omotiverat avslutande av avtal,
 - oskäligen överföring av kommersiell risk,
 - begäran om betalning för varor eller tjänster som saknar värde för en av parterna i avtalet,
 - debitering för fiktiva tjänster,
 - överföring till leverantörerna av transport- och lagringskostnaderna,
 - framtvingade rabatter, listningsavgifter och andra tilläggsavgifter,
 - överföring till leverantörerna av kostnaderna för marknadsföring av varor i försäljningslokaler,
 - påtvingat ovillkorligt återtagande av osålda varor,
 - tryck på att sänka priserna,
 - hinder för motparter från att göra sina inköp i andra medlemsstater (territoriell begränsning av leveranser).
- G. Det är omöjligt att stoppa jordbruksproduktionen när den väl inletts, och jordbruksprodukterna är fördärliga till sin natur. Därför är jordbrukarna särskilt känsliga för otillbörliga affärsmetoder inom livsmedelskedjan.
- H. Producenterna går ibland med förlust på grund av att de på ett ofördelaktigt sätt har förhandlat med andra aktörer i livsmedelskedjan, till exempel genom rabatter och prissänkningar i stormarknaderna.

⁽¹⁾ Eurostat, 2010.

Tisdagen den 7 juni 2016

- I. Otillbörliga affärsmetoder inträffar i situationer där det inte råder rättvisa förhållanden i handelsförbindelserna mellan motparterna i livsmedelskedjan och uppkommer på grund av skillnader i förhandlingsstyrka i affärsförbindelserna vilka är ett resultat av den växande koncentrationen av marknadsövertag bland ett litet antal multinationella koncerner, och dessa orättvisor tenderar att skada små och medelstora företag.
- J. Otillbörliga affärsmetoder kan leda till ogynnsamma följder för de enskilda aktörerna i livsmedelskedjan, särskilt för jordbrukarna och de små och medelstora företagen, vilket i sin tur kan påverka hela EU-ekonomin och konsumenterna genom att begränsa konsumenternas val av produkter och deras tillgång till nya och innovativa produkter. Otillbörliga affärsmetoder kan inverka på prisförhandlingar mellan företag, avskräcka från gränsöverskridande handelsutbyte i EU och hindra den inre marknaden att fungera som den ska. Effekterna av de otillbörliga affärsmetoderna kan i synnerhet leda till minskade investeringar och begränsad innovation hos företagen, inte minst när det gäller miljöskydd, arbetsvillkor och djurs välbefinnande, på grund av minskade intäkter och brist på säkerhet, och kan få till följd att de överger produktions, berednings- och handelsverksamheten.
- K. Otillbörliga affärsmetoder utgör ett hinder för utvecklingen av den inre marknaden och hur väl den fungerar, och kan innebära en allvarlig störning av marknadens funktion.
- L. Otillbörliga metoder kan leda till överdrivna kostnader eller lägre inkomster än väntat för näringsidkare i en svagare förhandlingsposition, och leda till överproduktion och livsmedelsslöseri.
- M. Konsumenter kan komma att ställas inför mindre produktmångfald, försämrat kulturarv och färre försäljningsställen till följd av otillbörliga affärsmetoder.
- N. Små och medelstora företag och mikroföretag, som utgör över 90 procent av den europeiska ekonomin, är särskilt utsatta för otillbörliga affärsmetoder och drabbas i större utsträckning än storföretag av följderna av dem, vilket gör det svårare för dem att överleva på marknaden, att satsa på nya investeringar i produkter och teknik samt innovation, och gör att de får svårare att utveckla sin verksamhet, inte minst över gränserna på den inre marknaden. Små och medelstora företag avskräcks från att inleda affärsförbindelser på grund av risken att tvingas använda otillbörliga affärsmetoder.
- O. Otillbörliga affärsmetoder inträffar inte bara i livsmedelskedjan, utan lika ofta utanför denna, t.ex. i konfektionsindustrin och bilindustrin.
- P. Många medlemsstater har vidtagit åtgärder för att motverka otillbörliga affärsmetoder med olika metoder, i vissa fall genom att tillämpa frivilliga och självreglerande mekanismer, i andra genom att införa lämpliga nationella regler. Detta har i sin tur lett till stora skillnader och skiljaktiga regler när det gäller det rättsliga skyddets nivå, art och former i de enskilda medlemsstaterna. Vissa medlemsstater har inte vidtagit några åtgärder i detta avseende.
- Q. Vissa medlemsstater som ursprungligen försökt hantera problemet med otillbörliga affärsmetoder genom frivilliga initiativ har senare gått över till att bekämpa dessa metoder genom lagstiftning.
- R. Otillbörliga affärsmetoder täcks bara delvis av konkurrenslagstiftningen.
- S. Den europeiska konkurrenslagstiftningen bör göra det möjligt för konsumenterna att ta del av ett stort utbud av kvalitetsprodukter till konkurrenskraftiga priser och samtidigt se till att företagen har incitament för investeringar och innovation. Företagen bör ges en rimlig chans att marknadsföra fördelarna med sina produkter utan att på lösa grunder utestängas från marknaden genom otillbörliga affärsmetoder.
- T. Den europeiska konkurrenslagstiftningen bör göra det möjligt för slutkonsumenten att köpa varor till konkurrenskraftiga priser, men den måste också säkerställa en fri och rättvis konkurrens mellan företagen, särskilt för att uppmuntra dem att satsa på innovation.

Tisdagen den 7 juni 2016

- U. I affärsförbindelser kan den s.k. skrämselfaktorn infinna sig, där den svagare parten inte kan utöva sina rättigheter på ett effektivt sätt och drar sig för att inge klagomål om den starkare partens otillbörliga affärsmetoder av rädsla för att affärsförbindelserna med denna ska äventyras.
- V. Hur väl livsmedelskedjan fungerar påverkar unionsmedborgarnas dagliga liv, med tanke på att omkring 14 procent av hushållens utgifter går till livsmedel.
- W. Många aktörer är verksamma i livsmedelskedjan, däribland tillverkare, återförsäljare, mellanhänder och producenter, och otillbörliga affärsmetoder kan inträffa på olika nivåer i kedjan.
- X. Skrämselfaktorn innebär att små leverantörer inte effektivt kommer att kunna utnyttja rättigheten att gå till domstol, om den införs, och att andra, billigare och mer tillgängliga mekanismer, såsom medling av en oberoende skiljeman, bättre skulle tjäna deras intressen.
- Y. Leverantörskedjeinitiativet har stora begränsningar – till exempel finns det inga påföljder om man inte uppfyller skyldigheterna och inga möjligheter att inge konfidentiella klagomål – vilket innebär att det inte kan användas som ett effektivt verktyg för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder.
1. Europaparlamentet välkomnar de steg kommissionen hittills har tagit för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder i syfte att säkra en mer balanserad marknad och bemästra dagens fragmenterade situation som är resultatet av de olika nationella strategier som tillämpas för att hantera otillbörliga affärsmetoder i EU, men påpekar att dessa steg är otillräckliga för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder. Parlamentet välkomnar kommissionens ovan nämnda rapport av den 29 januari 2016 och den efterlängttade åtföljande studien om övervakningen av genomförandet av principerna för god praxis i vertikala förbindelser i livsmedelskedjan, men noterar dess slutsatser, som inte leder fram mot ett unionellt ramverk för att hantera otillbörliga affärsmetoder på unionsnivå.
2. Europaparlamentet gläder sig över de åtgärder som vidtagits inom ramen för högnivåforumet för en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja och inrättandet av en expertplattform för avtalspraxis mellan företag, som har tagit fram en förteckning, en beskrivning och bedömning av affärsmetoder som bör betraktas som grovt otillbörliga.
3. Europaparlamentet noterar inrättandet och utvecklingen av leverantörskedjeinitiativet, som spelar en viktig roll för främjandet av kulturella förändringar och stärkt affäretik, och där man har enats om en uppsättning principer för god praxis för vertikala förbindelser i livsmedelskedjan och ett frivilligt ramverk för genomförande av dessa principer vilket redan under sitt andra verksamhetsår omfattar över 1 000 deltagande företag från hela EU och framför allt små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar de framsteg som hittills gjorts, och anser att insatserna för att främja rättvisa affärsmetoder i livsmedelskedjan bör få ett stort genomslag men i nuläget inte kan betraktas som tillräckliga för att få bukt med problemet med otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan. Parlamentet betonar däremot att leverantörskedjeinitiativets ändamålsenlighet, som både den färska kommissionsrapporten och externa bedömare lyfter fram, undermineras av en bred uppsättning brister, såsom svaga styrelseformer, begränsningar i öppenheten, avsaknad av tillsynsåtgärder och påföljder, brist på effektiva avskräckande åtgärder mot otillbörliga affärsmetoder, liksom att det saknas möjligheter till individuella anonyma klagomål från personer som kan bli offer för otillbörliga affärsmetoder, och att det heller inte finns några möjligheter till utredningar på eget initiativ av ett oberoende organ, vilket följaktligen leder till underrepresentation av i synnerhet små och medelstora företag och jordbrukare, vilka kan uppfatta leverantörskedjeinitiativet som otillräckligt för sitt syfte. Parlamentet rekommenderar inrättandet av liknande leverantörskedjeinitiativ i andra relevanta icke-livsmedelssektorer.
4. Europaparlamentet beklagar däremot att några av de tvistlösningsalternativ som främjats av leverantörskedjeinitiativet ännu inte har använts i praktiken, vilket innebär att bedömningen av deras ändamålsenlighet baseras på teoretiska bedömningar. Parlamentet är bekymrat över att inga konkreta fall har undersökts för att bedöma leverantörskedjeinitiativets roll när det gäller att motverka otillbörliga affärsmetoder, och att en mer ingående analys inte har gjorts vad gäller insamlingen av uppgifter om inkomna och lösta klagomål. Parlamentet anser att avsaknaden av en sådan fördjupad utvärdering äventyrar den övergripande bedömningen av initiativet. Parlamentet är besviken över uttalandet, som lyfts fram av den tidigare nämnda Areté-studien om leverantörskedjeinitiativets ändamålsenlighet, att de verkliga resultaten kan förefalla mycket blygsamma i förhållande till den faktiska eller upplevda omfattningen av och allvarighetsgraden för problemet med otillbörliga affärsmetoder.

Tisdagen den 7 juni 2016

5. Europaparlamentet noterar inrättandet av nationella plattformar för leverantörskedjeinitiativet för organisationer och företagare i livsmedelskedjan med syftet att uppmuntra till dialog mellan parterna, främja introduktionen och utbytet av rättvisa affärsmetoder och försöka eliminera otillbörliga affärsmetoder, men undrar om de verkligen är ändamålsenliga. Parlamentet påpekar dock att några nationella plattformar inte har uppnått dessa mål och att jordbrukare i Finland har övergett plattformen. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna ska uppmuntras och ges incitament att, med hjälp av lämpliga instrument, vidta ytterligare åtgärder för att hantera eventuella klagomål eller brister på överensstämmelse som rapporterats av dessa nationella plattformar.
6. Europaparlamentet anser att principerna om god praxis och förteckningen över exempel på rättvisa och otillbörliga metoder i vertikala förbindelser i livsmedelskedjan bör utvidgas och genomföras på ett effektivt sätt.
7. Europaparlamentet välkomnar kommissionens pågående studie om valmöjligheter och innovation i detaljhandeln. Denna studie torde vara viktig för att klargöra utvecklingen av och drivkrafterna bakom valmöjligheter och innovation på övergripande marknadsnivå.
8. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av alternativa och informella mekanismer för att lösa konflikter och ge tillgång till rättslig prövning, särskilt genom medling och skiljeförfarande.
9. Europaparlamentet noterar att där otillbörliga affärsmetoder förekommer inom leveranskedjan för livsmedel strider de mot grundläggande rättsprinciper.
10. Europaparlamentet fördömer praxis som innebär ett missbruk av ojämlika styrkeförhållanden mellan ekonomiska parter och påverkar den verkliga avtalsfriheten.
11. Europaparlamentet påpekar att otillbörliga affärsmetoder, när de tillämpas av parter med starkare förhandlingsposition, har en negativ inverkan på hela livsmedelskedjan, inte minst på sysselsättningen, vilket försämrar konsumenternas val och de tillgängliggjorda produkternas kvalitet, variation och innovationskraft. Parlamentet betonar att otillbörliga affärsmetoder kan hämma företagets konkurrenskraft och investeringar, och tvinga dem att införa besparingar på bekostnad av löner, arbetsvillkor eller kvaliteten på råvaror.
12. Europaparlamentet bekräftar att fri och rättvis konkurrens, balanserade relationer mellan alla aktörer, avtalsfrihet och ett kraftfullt och effektivt genomförande av relevant lagstiftning – vilket gör det möjligt att skydda alla ekonomiska aktörer i livsmedelskedjan, oavsett geografiskt läge – är nyckeln till en välfungerande leveranskedja för livsmedel och en tryggad livsmedelsförsörjning.
13. Europaparlamentet påpekar behovet att bygga upp ömsesidigt förtroende mellan parterna i leveranskedjan, på grundval av principerna om avtalsfrihet och ett ömsesidigt fördelaktigt förhållande. Parlamentet understryker att den större avtalsslutande partens sociala företagsansvar att begränsa sina förhandlingsfördelar och samarbeta med den svagare parten för en lösning som gynnar båda parter.
14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens bekräftelse i dess grönbok av den 31 januari 2013 att det inte råder någon faktisk avtalsfrihet vid betydande obalans mellan parterna.
15. Europaparlamentet konstaterar att otillbörliga affärsmetoder främst beror på en ojämn inkomst- och maktbalans i livsmedelskedjan, och betonar att dessa måste åtgärdas snarast för att förbättra jordbrukarnas situation i livsmedelssektorn. Metoder som att sälja produkter till priser som underskrider produktionskostnaderna samt det allvarliga missbruk som består i att storskaliga återförsäljare säljer baslivsmedel från jordbruket, t.ex. mejeriprodukter, frukt och grönsaker, till lockpriser hotar den långsiktiga hållbarheten för EU:s produktion av sådana varor. Parlamentet välkomnar initiativ som "Initiative Tierwohl" i Tyskland, som syftar till att ge jordbrukare en möjlighet att konkurrera utifrån sina produkters kvaliteter.
16. Europaparlamentet framhåller att otillbörliga affärsmetoder får allvarliga negativa konsekvenser för jordbrukarna, i form av exempelvis lägre vinster, högre kostnader än beräknat, överproduktion av eller slöseri med livsmedel samt svårighet att planera finansiering. Dessa negativa konsekvenser medför i slutändan minskade valmöjligheter för konsumenterna.
17. Europaparlamentet ifrågasätter att kommissionen i sin rapport ger sitt helhjärtade stöd för leverantörskedjeinitiativet, med tanke på dess begränsningar. Parlamentet framhåller på nytt jordbrukarnas ovilja att delta till följd av bristen på förtroende, begränsningarna i fråga om anonyma klagomål, bristen på lagstadgade befogenheter, de obefintliga möjligheterna att utfärda verkningfulla påföljder, bristen på lämpliga mekanismer för bekämpning av våldokumenterade otillbörliga affärsmetoder samt synpunkterna på obalanserna i tillsynsmekanismernas karaktär, vilka ännu inte beaktats i vederbörlig ordning. Parlamentet beklagar kommissionens motvilja att säkerställa anonymitet och lämpliga påföljder.

Tisdagen den 7 juni 2016

18. Europaparlamentet anser att leverantörskedjeinitiativet och andra frivilliga system i nationell eller unionell regi (kodexar för god praxis, frivilliga tvistlösningsmekanismer) bör utvecklas vidare och främjas som komplement till ändamålsenliga och kraftfulla efterlevnadskontroller på medlemsstatsnivå – som säkrar anonymiteten i klagomål och inrättat avskräckande påföljder – tillsammans med samordning på EU-nivå. Parlamentet uppmanar företagen inom produktionen och handeln, däribland jordbrukarnas sammanslutningar, att delta i dessa initiativ. Parlamentet anser att dessa initiativ bör vara tillgängliga för alla leverantörer som inte är oroad över sin anonymitet, och att de med fördel skulle kunna utvecklas som utbildningsplattformar och för utbyte av bästa praxis. Parlamentet noterar att kommissionen i sin fjärde rapport menar att leverantörskedjeinitiativet måste förbättras, särskilt för att ta hänsyn till konfidentiella klagomål och när det gäller att tilldela oberoende organ utrednings- och påföljdsbefogenheter.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att säkerställa effektiva mekanismer för efterlevnadskontroll, såsom utveckling och samordning av ett nätverk av nationella myndigheter som är ömsesidigt erkända på EU-nivå. Parlamentet betonar i sammanhanget att den brittiska rättsinstansen på spiceributiksområdet (Groceries Code Adjudicator) är en modell som skulle kunna följas på EU-nivå, eftersom den skulle kunna åstadkomma en verklig avskräckande effekt på otillbörliga affärsmetoder och bidra till att undanröja skrämselfaktorn.

20. Europaparlamentet välkomnar det steg som nyligen togs inom leverantörskedjeinitiativet för att göra det möjligt för små och medelstora företag och mikroföretag att ansluta sig enligt ett förenklat förfarande. Parlamentet konstaterar att antalet registrerade små och medelstora företag har ökat. Parlamentet påpekar däremot att leverantörskedjeinitiativet måste stärkas ytterligare genom en rad åtgärder som identifieras av kommissionen i dess rapport av den 29 januari 2016 och vilkas framsteg bör övervakas av kommissionen i syfte att

- öka ansträngningarna för att offentliggöra och öka medvetenheten om leverantörskedjeinitiativet, särskilt bland små och medelstora företag,
- säkerställa att förvaltningsstrukturen är opartisk, t.ex. genom att tillsätta en oberoende ordförande som inte är knuten till vissa intressegrupper,
- låta dem som anser sig utsatta för otillbörliga affärsmetoder lämna in klagomål konfidentiellt, samt
- förbättra de interna förfarandena för att kontrollera om individuella företag handlar i enlighet med sina åtaganden och på ett konfidentiellt sätt visa på förekomsten av bilaterala tvister samt resultaten från dessa.

21. Europaparlamentet noterar kommissionens iakttagelse att jordbrukarnas representanter har beslutat att inte gå med i leverantörskedjeinitiativet, eftersom det enligt deras uppfattning inte säkerställer tillräcklig konfidentialitet för de klagande, saknar lagstadgade befogenheter för oberoende utredningar och meningsfulla påföljder samt mekanismer för att bekämpa väldokumenterade otillbörliga affärsmetoder, och eftersom deras oro för obalanser i tillsynsmekanismernas karaktär inte har beaktats tillräckligt. Jordbrukarnas deltagande är avgörande, och ett minskat deltagande beror inte på bristande kännedom, utan snarare på bristande förtroende för leveranskedjeinitiativets förfaranden och styrning i sin nuvarande form. Parlamentet föreslår därför att förbättringar av leveranskedjeinitiativets funktion – bland annat genom oberoende styrning, konfidentialitet och anonymitet, samt effektiva tillsynsåtgärder och avskräckande åtgärder – skulle kunna vara ett första steg på vägen mot att öka jordbrukarnas intresse, stöd och därmed deltagande.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta och uppmuntra producenter att ansluta sig till producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer för att stärka deras förhandlingsposition och ställning i livsmedelskedjan.

23. Europaparlamentet anser dock att frivilliga system och system för självreglering kan erbjuda ett kostnadseffektivt medel för att säkerställa hederligt agerande på marknaden, lösa tvister och eliminera otillbörliga affärsmetoder, om de kombineras med oberoende och ändamålsenliga efterlevnadskontroller. Parlamentet understryker emellertid att sådana system hittills har visat sig ge begränsade resultat beroende på bristen på ordentlig efterlevnad, underrepresentation av jordbrukare, opartiska styrningsstrukturer, intressekonflikter mellan berörda parter, tvistlösningsmekanismer som inte kan lösa "skrämselfaktorn" hos leverantörerna, samt det faktum att de inte gäller hela leverantörskedjan. Kommissionen uppmanas att fortsätta att främja utbyte av bästa praxis medlemsstaterna emellan.

Tisdagen den 7 juni 2016

24. Europaparlamentet noterar att det redan finns EU-lagstiftning för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder avseende handeln mellan företag och konsumenter (direktiv 2005/29/EG) men påpekar att det inte finns någon EU-lagstiftning för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder mellan de olika aktörerna i livsmedelskedjan.

25. Europaparlamentet påpekar att alla seriösa analyser av otillbörliga affärsmetoder måste utgå från det nya ekonomiska paradigmet som vuxit fram under de senaste åren: storskalig detaljhandel där tillgång till försäljningsställen har omvandlats till en avgörande konkurrensfaktor som står under storvaruhusens kontroll. Parlamentet påpekar att vissa konkurrensmyndigheter har identifierat särskild praxis som medför alltför stora risker för leverantörer och kan minska deras konkurrenskraft. Konkurrensmyndigheterna har även dragit slutsatsen att de så kallade egna märkena för in en dimension av horisontell konkurrens gentemot de industriella märkena och att denna dimension inte har beaktats tillräckligt.

26. Europaparlamentet understryker att insatserna för kampen mot otillbörliga affärsmetoder kommer att bidra till att säkerställa en väl fungerande inre marknad och till att utveckla det gränsöverskridande handelsutbytet inom EU och med tredjeländer. Parlamentet påpekar att den fragmenterade karaktären hos marknaderna, samt olikheterna mellan medlemsstaternas lagar om otillbörliga affärsmetoder, utsätter leverantörskedjans aktörer för en rad olika marknadsvillkor och kan leda till vad som kallas "forum shopping", som i sin tur kan leda till rättsosäkerhet.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullständigt och konsekvent genomdriva efterlevnaden av konkurrenslagstiftningen, bestämmelserna mot otillbörliga affärsmetoder och monopol, och att framför allt ålägga beslutsamma påföljder för missbruk av en dominerande ställning i livsmedelskedjan.

28. Europaparlamentet anser att det är väsentligt att se till att EU:s konkurrenslagstiftning tar hänsyn till jordbrukets specifika särdrag och gagnar såväl producenter som konsumenter, som båda spelar en viktig roll i försörjningskedjan. EU:s konkurrenslagstiftning måste skapa förutsättningar för en effektivare marknad som medger att konsumenterna får tillgång till ett stort urval av kvalitetsprodukter till konkurrenskraftiga priser, samtidigt som den säkerställer att primärproducenterna ges incitament till investeringar och innovation utan att bli utträngda från marknaden till följd av otillbörliga affärsmetoder.

29. Europaparlamentet noterar att produkter som säljs under återförsäljarens eget varumärke visserligen kan ge konsumenterna ett mervärde och ett större urval, inklusive rättvisemärkta produkter, men utgör också en strategisk fråga på medellång och lång sikt, eftersom de skapar en horisontell dimension av konkurrensen när det gäller industriella varumärken som aldrig tidigare varit en faktor och kan ge återförsäljarna en orättvis och konkurrenshämmande ställning, eftersom de blir både kund och konkurrent. Parlamentet uppmärksammar att det finns en risktröskel för de egna märkenas intrång på marknaden i en specifik produktkategori, där de positiva effekterna av egna märken kan förvandlas till negativa effekter och fungera avskräckande för nyskapande i många företag. Parlamentet vidhåller därför att kommissionen och konkurrensmyndigheterna måste ägna särskild uppmärksamhet åt frågan om egna varumärken, särskilt när det gäller behovet av att bedöma de eventuella långsiktiga konsekvenserna för livsmedelskedjan och jordbrukarnas ställning inom den, samtidigt som man tar hänsyn till att konsumentvanorna varierar i medlemsstaterna.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullständigt och konsekvent genomföra direktiv 2011/7/EU om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner, så att företagen betalar fordringsägarna inom 60 dagar eller annars måste betala ränta och ersätta fordringsägarnas skäligena indrivningskostnader.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett eller flera förslag på en EU-ramlagstiftning som fastställer allmänna principer och tar vederbörlig hänsyn till nationella förhållanden och bästa metoder i kampen mot otillbörliga affärsmetoder inom hela leveranskedjan för livsmedel i syfte att säkerställa lika villkor i alla medlemsstater, så att marknaderna fungerar som de ska och förbindelserna mellan livsmedelsproducenter, -leverantörer och -distributörer präglas av hederlighet och öppenhet.

32. Europaparlamentet är fast övertygat om att den definition av otillbörliga affärsmetoder som skisserats av kommissionen och relevanta aktörer i dokumentet "Vertical relationships in the Food Supply Chain: Principles of Good Practice", offentliggjort den 29 november 2011 ⁽¹⁾, bör beaktas, tillsammans med en öppen förteckning över otillbörliga affärsmetoder, när ett förslag läggs fram till EU-ramlagstiftning.

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/sites/digital-agenda/files/discussions/Vertical%20relationships%20in%20the%20Food%20Supply%20Chain%20-%20Principles%20of%20Good%20Practice.pdf>.

Tisdagen den 7 juni 2016

33. Europaparlamentet föreslår vidare att anonymitet och konfidentialitet ska inlemmas i framtida lagstiftningsinitiativ på detta område, vare sig det rör sig om ett eller flera.

34. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, om så inte redan är fallet, bör inrätta eller utse offentliga organ, eller särskilda organ såsom en skiljedomare, på nationell nivå med ansvar för att verkställa åtgärder mot otillbörliga affärsmetoder inom leveranskedjan för livsmedel. Parlamentet menar att offentliga organ av denna typ kan förenkla verkställigheten, t.ex. genom att ha befogenhet att inleda och genomföra undersökningar på eget initiativ eller på grundval av informell information eller klagomål som mottagits på konfidentiell basis (så att skrämselfaktorn kan undvikas), och att fungera som medlare mellan inblandade parter. Parlamentet betonar behovet av ömsesidigt erkännande och effektivt samarbete på EU-nivå mellan nationella myndigheter i syfte att säkerställa utbyte av relevant information, särskilt vad gäller god praxis, och expertis i fråga om nya typer av otillbörliga affärsmetoder, under fullt iakttagande av subsidiaritetsprincipen.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och andra berörda parter att, som uppföljning av kommissionens rapport, göra det lättare att låta jordbrukarnas organisationer (däribland producentorganisationer och deras sammanslutningar) omfattas av de nationella tillsynsorgan som reglerar livsmedelskedjan, främst genom att se till att klagomål kan framföras anonymt och införa regelverk med verkningfulla påföljder.

36. Europaparlamentet anser att EU-ramlagstiftning är nödvändig för att man ska kunna bekämpa otillbörliga affärsmetoder och säkerställa att europeiska jordbrukare och konsumenter omfattas av rättvisa försäljnings- och inköpsvillkor.

37. Europaparlamentet framhåller att denna EU-ramlagstiftning inte får leda till ett sämre skydd i länder som redan antagit nationell lagstiftning om bekämpning av otillbörliga affärsmetoder mellan företag.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater utan behörig tillsynsmyndighet att överväga att inrätta en sådan myndighet och ge den befogenheter att övervaka och se till att de åtgärder som krävs för att motverka otillbörliga affärsmetoder efterlevs.

39. Europaparlamentet betonar att tillsynsmyndigheterna bör förfoga över en rad olika tillsynsåtgärder och påföljder för att möjliggöra flexibla svar beroende på de aktuella omständigheternas allvarlighetsgrad. Parlamentet menar att sådana åtgärder och påföljder bör ha en avskräckande verkan i syfte att förändra beteenden.

40. Europaparlamentet påminner om att alla medlemsstater redan har nationella regelverk som hanterar otillbörliga affärsmetoder. Parlamentet noterar de lagstiftningsåtgärder som nyligen vidtagits i några medlemsstater, där man har infört föreskrifter som kompletterar den nationella konkurrenslagstiftningen, utvidgat direktivet om otillbörliga affärsmetoders tillämpningsområde till att omfatta förbindelser mellan företag, samt inrättat oberoende tillsynsmyndigheter. Parlamentet noterar emellertid att de strategier som de berörda medlemsstaterna har valt i detta avseende har resulterat i olika grader och typer av skydd mot otillbörliga affärsmetoder.

41. Europaparlamentet påminner om att det vid antagandet av åtgärder mot otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan är nödvändigt att ta hänsyn till olika marknaders särdrag och de rättsliga villkor som gäller för dem, och till att situationerna och tillvägagångssätten är olika i olika medlemsstater, men även marknadernas konsoliderade eller fragmenterade karaktär, samt även beakta andra väsentliga faktorer och dra fördel av de åtgärder som redan vidtagits i några medlemsstater och som visat sig vara ändamålsenliga. Parlamentet anser att varje lagstiftningsinitiativ på detta område bör trygga en förhållandevis stor valfrihet i fråga om medel, beroende på marknadens karaktär, för att undvika att samma strategi för alla börjar tillämpas, och bevara som allmän princip att verkställigheten av bestämmelserna måste bli mer effektiv genom att de behöriga organen inom den offentliga förvaltningen engageras i arbetet vid sidan av begreppet privat övervakning, och därvidlag också bidra till att förbättra det fragmenterade och blygsamma samarbetet som råder inom olika nationella tillsynsorgan och för att möta de gränsöverskridande utmaningarna när det gäller otillbörliga affärsmetoder.

42. Europaparlamentet påpekar att det befintliga fragmenterade och blygsamma samarbetet inom olika nationella tillsynsorgan inte är tillräckligt för att möta de gränsöverskridande utmaningarna när det gäller otillbörliga affärsmetoder.

Tisdagen den 7 juni 2016

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma ändamålsenligheten och verkan av lagstiftningsåtgärder och icke-lagstiftningsåtgärder, varvid hänsyn bör tas till samtliga konsekvenser för de berörda aktörerna och för konsumenternas välbefinnande, och till den kombination av politiska åtgärder som angetts av respondenterna i den tidigare nämnda Areté-studien, dvs. en kombination av frivilliga initiativ och offentlig tillämpning (33 procent av de totala svaren) och specifik lagstiftning på EU-nivå (32 procent).

44. Europaparlamentet är övertygat om att konsumenternas medvetenhet om jordbruksprodukter är av avgörande betydelse när det gäller att komma till rätta med de problem som beror på obalanser i livsmedelskedjan, bl.a. otillbörliga affärsmetoder. Parlamentet uppmanar alla berörda aktörer i förvaltningen av livsmedelskedjan att öka insynen i livsmedelskedjan i stort och öka konsumentinformationen genom lämpligare produktmärkning och certifieringssystem, för att konsumenterna ska kunna göra sina val utifrån fullständig information om de tillgängliga produkterna och agera i enlighet med detta.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna främja initiativ som uppmärksammar konsumenterna på den fara som prisdumpning utgör för primärproducenterna, och stöder uttryckligen informationskampanjer om detta i skolor och vid högre läroanstalter.

46. Europaparlamentet konstaterar att det sedan 2009 har antagit fem resolutioner om problem med leverantörskedjan i EU, varav tre var särskilt inriktade på obalanser och missbruk inom livsmedelskedjan. Kommissionen har under samma period utarbetat tre meddelanden och en grönbok samt lagt fram två slutliga uppdragsrapporter om liknande ämnen. Mot bakgrund av detta anser parlamentet att ytterligare analyser av läget i livsmedelskedjan bara skulle fördröja synnerligen angelägna åtgärder för att hjälpa jordbrukarna i kampen mot otillbörliga affärsmetoder.

47. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen alla parter i livsmedelskedjan att överväga standardavtal och även nya typer av avtal som innebär att man delar risk och nytta.

48. Europaparlamentet konstaterar att reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och den nya samlade marknadsordningen omfattade ett antal åtgärder för att minska skillnaderna i förhandlingsposition mellan jordbrukare, återförsäljare, partihandlare och små och medelstora företag i livsmedelskedjan, i synnerhet genom stöd för inrättande och utveckling av producentorganisationer. Parlamentet framhåller vikten av detta samarbete på leverantörssidan.

49. Europaparlamentet noterar att förordning (EU) nr 1308/2013 – som innehåller bestämmelser om inrättande av producentorganisationer – stöds genom finansiella incitament inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare. Den rättsliga ramen ger större utrymme för kollektiva förhandlingar (i vissa sektorer) och leveransavtal (för alla sektorer) till producentorganisationer, deras sammanslutningar och branschorganisationer och innehåller även bestämmelser om tillfälliga undantag från vissa konkurrensregler under perioder av allvarliga obalanser på marknaden, under förutsättning att de omfattas av säkerhetsåtgärder.

50. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att med kraft främja denna strategi för att ge primärproducenterna en starkare förhandlingsposition och uppmanar producenterna att ansluta sig till producentorganisationer och deras sammanslutningar. Parlamentet understryker i synnerhet att små jordbruk och familj jordbruk, som har en potential att skapa och upprätthålla arbetstillfällen i isolerade och perifera områden och i bergsområden, är särskilt sårbara.

51. Europaparlamentet anser att förstärkning och inrättande av producentorganisationer måste gå hand i hand med en förstärkt förhandlingsposition för jordbrukarna i livsmedelskedjan, i synnerhet genom att man ger dem rätten att kollektivt förhandla om avtal.

52. Europaparlamentet efterlyser mer öppenhet och information i leverantörskedjan och anser att organ och marknadsinformationsverktyg som t.ex. det europeiska instrumentet för övervakning av livsmedelspriser och observatoriet för mjölkmarknaden måste stärkas, så att jordbrukarna och producentorganisationerna får korrekta och aktuella uppgifter om marknaden.

53. Europaparlamentet anser att priserna i hela livsmedelskedjan i högre grad bör spegla det mervärde som skapas av primärproducenterna. Parlamentet begär därför att detaljhandelsprissättningen ska vara så insynsvänlig som möjligt.

Tisdagen den 7 juni 2016

54. Europaparlamentet framhåller att jordbrukarna i en rad medlemsstater har försäkrat sig om en stark ställning i livsmedelskedjan genom att bilda kooperativa föreningar som ser till att värdeökningen i bearbetningsledet återförs till jordbrukarna, och att det är avgörande att dessa föreningar inte åläggs extrakostnader som en följd av tvingande och kostnadstunga byråkratiska regler.

55. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen producenter och förädlingsföretag att samarbeta för att satsa på innovation och öka mervärdet i sina produkter.

56. Europaparlamentet påminner kommissionen om att det i december 2013 antog ett initiativbetänkande där kommissionen uppmanades att undersöka möjligheten att införa oberoende efterlevnadskontroller för att hantera "skrämselfaktorn" bland primärproducenterna. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att överväga detta i sin rapport.

57. Europaparlamentet anser att branschorganisationer skulle kunna fungera som en plattform som gör det möjligt för primärproducenter att, utan att behöva vara rädda, inge klagomål till en behörig myndighet över påstått otillbörliga affärsmetoder.

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta betänkande till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0251

Tekniska lösningar för hållbart jordbruk**Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om tekniska lösningar för ett hållbart jordbruk i EU (2015/2225(INI))**

(2018/C 086/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 11, 114.3, 168.1 och 191,
- med beaktande av rådets beslut 2013/743/EU av den 3 december 2013 om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 870/2004 av den 24 april 2004 om inrättande av ett gemenskapsprogram för bevarande, karakterisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser inom jordbruket och om upphävande av förordning (EG) nr 1467/94 ⁽⁷⁾, och av kommissionens rapport av den 28 november 2013 *Genetiska resurser inom jordbruket – från bevarande till hållbart nyttjande* (COM(2013)0838),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder ⁽⁸⁾,
- med beaktande av samförståndsavtalet mellan kommissionen och Europeiska investeringsbanken av den 14 juli 2014 om samarbete inom jordbruk och landsbygdsutveckling 2014–2020,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 965.⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 104.⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.⁽⁴⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.⁽⁶⁾ EUT L 77, 15.3.2014, s. 44.⁽⁷⁾ EUT L 162, 30.4.2004, s. 18.⁽⁸⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

Tisdagen den 7 juni 2016

- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2014 om framtiden för trädgårdsnäringen i Europa – tillväxtstrategier ⁽¹⁾,
- med beaktande av den studie som genomfördes 2014 av utredningsavdelning B: Struktur- och sammanhållningspolitik – Jordbruk och landsbygdsutveckling *Precision agriculture: An opportunity for EU farmers – potential support with the CAP 2014-2020*,
- med beaktande av 2013 års studie från Bedömning av vetenskapliga och tekniska alternativ (Stoa) *Tekniska alternativ för att ge mat åt tio miljarder människor*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 februari 2012 om det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket (COM(2012)0079),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 februari 2012 *Innovation för hållbar tillväxt: En bioekonomi för Europa* (COM(2012)0060),
- med beaktande av kommissionens beslut av den 16 oktober 2015 om inrättande av högnivågruppen av vetenskapliga rådgivare (C(2015)6946),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2015 *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* (COM(2015)0215),
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om patent och växtförädlares rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling (A8-0174/2016), och av följande skäl:
 - A. Våra samhällen står inför många utmaningar med avseende på jordbruket och måste bidra på sitt sätt. År 2050 beräknas världens befolkning uppgå till 9,6 miljarder människor, vilket betyder att det kommer att finnas 2,4 miljarder fler människor än i dag.
 - B. I genomsnitt slängs minst en tredjedel – i vissa sektorer nästan hälften – av all producerad mat, och ett av de mest effektiva sätten att möta den förväntade efterfrågan utan att göra slut på knappa resurser är att utnyttja tekniska lösningar för att öka produktionen, förbättra distributionssätten och ta itu med matsvinnet.
 - C. Det finns ett stort behov av att producera mer livsmedel som är säkra, hälsosamma och näringsrika för EU:s och världens befolkning i syfte att ta itu med undernäring, övervikt, hjärt- och kärlsjukdomar osv. EU:s höga kvalitetsstandarder för livsmedel är erkända i hela världen.
 - D. Det finns många alternativa sätt att använda marken som konkurrerar med jordbruket, till exempel urbanisering, industri, turism och fritidsverksamhet.
 - E. Jordbruksråvaror erbjuder tillväxtmöjligheter för grön kemi.
 - F. Ett mer hållbart jordbruk blir ett allt viktigare mål för aktörerna, eftersom de å ena sidan behöver kontrollera kostnaderna för att säkra inkomsterna, och å andra sidan behöver hantera utarmningen och degraderingen av naturresurser (mark, vatten, luft och biologisk mångfald). Jordbruket står för 70 % av världens användning av sötvatten, och tillgången till vatten är redan en kraftigt begränsande faktor för jordbruksproduktionen i vissa av EU:s och världens regioner. Användningen av dricksvatten i jordbruket kan minskas betydligt genom en effektiv användning av modern bevattningsteknik och odling av grödor som är anpassade till det lokala klimatet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0205.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0473.

Tisdagen den 7 juni 2016

- G. Kvävegödselmedel ger hög avkastning, men deras tillverkning använder cirka 50 % av den totala mängden fossila bränslen som används i jordbruksproduktionssystem.
- H. Den globala energiefterfrågan förespås öka med 40 % till 2030, och man måste nu fundera allvarligt på att bemöta denna efterfrågan med större energieffektivitet och en säker energimix som omfattar förnybar energi. Forskning har visat att kortare produktionskedjor kan leda till minskad energiåtgång, vilket är bra ur både kostnads- och miljösynpunkt.
- I. Upp till 40 % av världens skördar går förlorade till växtskadegörare och växtsjukdomar varje år, och denna siffra förväntas öka kraftigt under de kommande åren. Åtgärder måste vidtas för att förhindra att siffran ökar ytterligare, inklusive genom systeminriktade lösningar och anpassning av befintliga produktionsmodeller. Klimatförändringarna bidrar till denna förlust och leder till uppkomsten av ekologiskt nya växtskadegörare och växtsjukdomar.
- J. Den globala uppvärmningen genererar extrema väderförhållanden som resulterar i torka och översvämningar som orsakar avsevärda skador för de berörda befolkningsgrupperna och allvarligt äventyrar deras livsmedelsförsörjning. Motståndskraft mot klimatfaktorer i biologiskt och strukturellt olika jordbruksekosystem kan hjälpa till att minska denna risk.
- K. EU:s genetiska odlingspotential förverkligas inte på ett konsekvent sätt i det europeiska jordbruket, där skördarna har legat på samma nivå de senaste åren.
- L. De växtgenetiska resursernas mångfald och kvalitet spelar en avgörande roll för jordbrukets motståndskraft och produktivitet, och är således avgörande för ett långsiktigt jordbruk liksom för en tryggad livsmedelsförsörjning.
- M. Att komma till rätta med avkastningsskillnaden utgör ett särskilt stort problem för forskningsagendan för hållbart jordbruk.
- N. Precisionsjordbruket använder automatisering och annan teknik för att göra viktiga jordbruksmetoder mer exakta och effektiva, genom att använda systembaserade metoder för att samla in och analysera data och optimera samspelet mellan väder, jord, vatten och grödor. Precisionsjordbruk är ett sätt att minska användningen av bekämpningsmedel, gödningsmedel och vatten samtidigt som man förbättrar jordens bördighet och optimerar avkastningen.
- O. Markvetenskapen visar att sund, levande mark ger näring åt och skyddar grödor via nyttiga arter som skyddar mot sjukdomar och skadegörare och som också förser grödor med näringsämnen och vatten i utbyte mot socker i växtrötternas exsudater. Jordbruksmetoder kan påverka markens biologiska, kemiska och fysiska kvalitet negativt, med konsekvenser som jorderosion, försämrad jordstruktur och minskad bördighet.
- P. Fördelarna med innovativ teknik bör inte begränsas till en sorts jordbruk utan behöver tillämpas på alla jordbrukstyper, såväl konventionellt som ekologiskt jordbruk, såväl djuruppfödning som spannmålsodling och såväl storskaligt som småskaligt jordbruk.
- Q. Antalet aktiva substanser i bekämpningsmedel minskade med 70 % mellan 1993 och 2009, samtidigt som skadedjursangrepp har blivit allt vanligare i Europeiska unionen. Godkännandeförfarandet, inbegripet kriterierna för att definiera verksamma ämnen och för nya ämnen som ett alternativ till växtskyddsprodukter, utgör en allt större utmaning för EU:s jordbruk och befolkning. Bristen på verksamma ämnen för mindre användningsområden måste skyndsamt åtgärdas.

Tisdagen den 7 juni 2016

- R. Otillräckliga växtskyddslösningar för särskilda grödor äventyrar kvaliteten, mångfalden och den hållbara produktionen av livsmedelsgrödor i EU, med direkta effekter som beräknas uppgå till över 1 miljard euro, inbegripet produktionsförluster och extra kostnader för jordbrukarna.
- S. Kortsiktiga cykler för politiska prioriteringar och prioriteringar för forskningsfinansiering kan skada kompetensen, infrastrukturen och innovationsnivån inom jordbruket, och man bör prioritera dels en effektiv överföring av forskningsresultat från vetenskapen till jordbrukarna, dels forskningsprogram som syftar till att förbättra hållbarheten i jordbruket, minska produktionskostnaderna och öka konkurrenskraften.

Precisionsjordbruk

1. Europaparlamentet konstaterar att jordbrukssektorn alltid har förlitat sig på nya affärsmodeller för jordbruk och nya metoder som innefattar ny teknik och nya produktionsmetoder för att öka avkastningen och anpassa jordbruket till nya och föränderliga omständigheter. Parlamentet betonar att ekosystemtjänster, såsom näringscykeln, är mycket viktiga för jordbruket, och att vissa funktioner, såsom koldioxidbindning, går längre än livsmedelsproduktion.
2. Europaparlamentet är övertygat om att innovation kan bidra till att få till stånd ett hållbart jordbruk i EU, och anser att tekniken för precisionsjordbruk är särskilt viktig för en fortsatt utveckling, men är medvetet om att dess utbredda användning begränsas av bland annat teknikens tillförlitlighet och hanterbarhet och de begränsade kunskaperna om den samt möjligheterna att anpassa den till alla jordbrukstyper och jordbruksstorlekar.
3. Europaparlamentet anser att de principer som underbygger precisionsjordbruket kan ge stora fördelar för miljön, öka jordbrukarnas inkomster, rationalisera användningen av jordbruksmaskiner och avsevärt öka resurseffektiviteten, inklusive användningen av vatten i bevattningssyften. Parlamentet uppmuntrar därför kommissionen att främja strategier som stimulerar utvecklingen och utbredningen av tekniken för precisionsjordbruk till alla sorters jordbruk, oavsett storlek och produktion, och för såväl odling som djuruppfödning.
4. Europaparlamentet framhåller särskilt att den innovativa processen i precisionsjordbruket behöver komma till rätta med de höga kostnaderna för att utveckla och tillämpa viss teknik inom precisionsjordbruket, och att jordbrukare och hela leverantörskedjan behöver delta aktivt i utvecklingen av tekniken för att säkerställa tydliga fördelar på jordbrukarnivå och för att hjälpa jordbruket att bli mer motståndskraftiga.
5. Europaparlamentet är övertygat om att ekonomisk utveckling och hållbar produktion inte utesluter varandra och att de kan uppnås genom innovation. Parlamentet betonar att innovation i teknik och styrning måste stödjas genom säkerställande av enhetlig reglering, tydlighet och utrymme för företagande, och uppmanar eftertryckligen kommissionen att säkerställa att innovation uttryckligen beaktas i framtida översyner och reformer av relevant lagstiftning. Parlamentet betonar att det europeiska jordbruket kan producera produkter av hög kvalitet och med ett högt mervärde tillsammans med lönsamma och kunskapsbaserade lösningar för att föda en allt större och alltmer krävande världsbefolkning.
6. Europaparlamentet uppmanar industrin, kommissionen och medlemsstaterna att arbeta i partnerskap för att göra robotteknik och annan teknik inom precisionsjordbruket mer effektiv och anpassningsbar, så att forskningsmedlen används effektivt till förmån för jordbruk och trädgårdsodling.
7. Europaparlamentet uppmanar dessutom näringslivet att utnyttja de möjligheter som innovation ger upphov till för att utveckla precisionsjordbruksmöjligheter som är tillgängliga för alla, och på så sätt ge personer med funktionsnedsättning egenmakt, främja jämställdhet och bredda kompetensbasen och sysselsättningsmöjligheterna på landsbygden.
8. Europaparlamentet ser positivt på att robotteknik inom precisionsjordbruket tas upp i det arbetsprogram för 2016–2017 för Horisont 2020 som nyligen publicerades, men beklagar att det för förslag som lämnas in inom denna ram inte ställs krav på en fleraktörsmetod, vilket kan innebära att jordbrukare utesluts från innovativt utvecklingsarbete. Parlamentet betonar att precisionsjordbruk kan minska resursanvändningen med minst 15 %. Parlamentet uppmuntrar tillämpningen av precisionsjordbruk som tillhandahåller nya heltäckande angreppssätt för jordbruksdrift, såsom GPN/GNSS-teknikbaserade maskiner och fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS).

Tisdagen den 7 juni 2016

Stordata och databehandling

9. Europaparlamentet påpekar att jordbrukssektorn, liksom alla andra näringsgrenar, genomgår förändringar. Parlamentet betonar att det moderna jordbruket endast har blivit möjligt genom att man har accepterat vetenskapliga och tekniska framsteg, och att digitala framsteg också innebär möjlighet till vidareutveckling inom jordbrukssektorn.

10. Europaparlamentet betonar att insamlingen och analysen av stora mängder integrerad data skulle kunna driva innovationen i jordbruket och är särskilt användbart för att hantera och utveckla en effektiv och hållbar livsmedelskedja som kommer jordbrukarna, ekonomin, konsumenterna och miljön till godo. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avskaffa hindren för att integrera komplexa och fragmenterade IKT-system, stimulera investeringar och täcka utbildningskostnader, och göra de resurser som krävs mer tillgängliga för jordbruket.

11. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som Europeiska rymdorganisationen (ESA) gjort när det gäller utvecklingen av precisionsjordbruket. Parlamentet anser att ESA:s satellit Sentinel 2B, som ska placeras i omloppsbana i slutet av 2016, kan ge en tydligare bild av hur mycket mark som täcks av grödor och skog, och därmed göra det möjligt att genomföra jordbrukspolitik mer effektivt, rationalisera användningen av resurser samt fastställa den optimala tiden för skörd. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja användningen av satellitbaserade system.

Förvaltning av jord, vatten och näringsämnen

12. Europaparlamentet inser att markförstöring är ett stort problem inom jordbruksproduktionen, och efterlyser större ambitioner och insatser för att förbättra metoderna för jord- och vattenförvaltning, särskilt mot bakgrund av klimatförändringarna. Parlamentet välkomnar utvecklingen av tekniken för fasta körspår (CTF), som leder till en minskning av markskador som orsakas av att marken överarbetas, och välkomnar också den senaste tidens ansträngningar för att integrera teknik för högupplöst fjärranalys i ekologiskt jordbruk. Parlamentet uppmanar kommissionen att kvantifiera de fördelar för miljön och produktionen som denna nya teknik ger, och att säkerställa medvetenhet, kunskap och tekniköverföring.

13. Europaparlamentet begär att jordbrukare ska inkluderas i utformningen, testningen och spridningen av teknik för kartläggning av marknäringen för att hjälpa till att göra den mer effektiv.

14. Europaparlamentet beklagar att effektiviteten i användningen av näringsämnen i EU är mycket låg, och betonar att det behövs insatser för att göra användningen av kväve (N), fosfor (P) och kalium (K) mer effektiv, i syfte att minska dessa ämnens inverkan på miljön och förbättra livsmedels- och energiproduktionen. Parlamentet efterlyser riktad forskning (och tillämpad användning av den) för att förbättra övervakningen av näringsämnes effektivitet och ytterligare optimering av teknik för variabla doser.

15. Europaparlamentet håller med om att utvecklingen av ny teknik och innovativa jordbruksmetoder avsevärt kan bidra till att minska användningen av växtskyddsprodukter, gödningsmedel och vatten, samt till att bekämpa markerosion.

Genetisk mångfald

16. Europaparlamentet anser att förlusten av genetisk mångfald under det senaste århundradet hotar en tryggad livsmedels- och foderförsörjning och urholkar EU:s strategier för ett hållbart jordbruk, skydd av den biologiska mångfalden och åtgärder för att begränsa klimatförändringarna. Parlamentet anser att monokulturer och avsaknaden av växelbruk är en stor faktor bakom denna förlust. Parlamentet anser att alla växt- och djurarter, inklusive lantsorter och deras vilda och halvilda släktingar, samt gamla sorter och pionjärsorter är mycket viktiga för att den genetiska mångfalden, avels- och växtförädlingsprogram och produktion av en tillräcklig mängd näringsrika och hälsosamma livsmedel ska kunna upprätthållas.

17. Europaparlamentet anser att EU:s regelverk bör göra det möjligt för jordbrukare och uppfödare att på bästa sätt använda sådana genetiska resurser för att säkerställa biologisk mångfald och innovation när de tar fram nya växtsorter och djurarter. Parlamentet betonar att EU:s regelverk alltid bör syfta till att undvika att sådana innovativa processer undergrävs på grund av att onödiga administrativa bördor läggs på uppfödare och jordbrukare.

18. Europaparlamentet betonar att det behövs en mer omfattande dialog mellan genbanker, privat och offentlig växtforskning, uppfödare, slutanvändare samt alla övriga aktörer som är involverade i bevarandet och användningen av genetiska resurser, i syfte att bygga upp återhämtningsförmågan och bemöta utmaningarna med ett hållbart jordbruk i hela Europa.

Tisdagen den 7 juni 2016

19. Europaparlamentet framhåller det stöd som GD Jordbruk och landsbygdsutveckling (AGRI) och GD Forskning och innovation (RTD) tidigare gav till verksamheter för bevarande av genetiska resurser, till exempel det europeiska nätverket för bevarande av inhemska frön (ENSCONET), och begär att efterföljande program fortsätter att stödja verksamheter för bevarande av grödornas och boskapens genetiska variation, särskilt användningen på plats av genetiska resurser genom åtgärder på gården.

20. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att bevarandet av genetiska resurser öppnas för ett större antal växt- och djurarter, och att forskningsanslagen på detta område resulterar i tekniska förbättringar för jordbruk och trädgårdsodling.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för EU:s strategi för bevarande av den genetiska mångfalden inom jordbruket, som föreskrivs i åtgärd 10 i EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020.

22. Europaparlamentet anser att man måste använda samlingar av embryonalt material på ett ansvarsfullt sätt för att identifiera och karaktärisera egenskaper för effektiv resursanvändning, motståndskraft mot skadedjur och sjukdomar och andra egenskaper som medför högre kvalitet och bättre motståndskraft. Parlamentet anser att detta kräver en större betoning på fenotypning, som är en särskild begränsning för många grödor.

23. Europaparlamentet konstaterar att det effektivaste sättet att upprätthålla genetisk mångfald inom jordbruket är att använda den in vivo. Av de tre kriterier (särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet) som tillämpas på EU:s officiella sortlistor noterar parlamentet att enhetlighet och stabilitet inte är naturliga egenskaper i genetiskt olika växter. Trots att anpassningen till klimatförändringarna är beroende av hög genetisk variation blir utsädesmarknaderna allt mer koncentrerade och variationen per sort allt mindre. Parlamentet stöder den roll som system för och utbyten av egenproducerat utsäde spelar för att stärka jordbrukarnas position, och ser deltagandebaserad förädling och uppfödning som en lång tradition av innovation på landsbygden.

24. Europaparlamentet anser att genetiska resurser måste bibehållas och användas för att livsmedelsförsörjningen ska kunna tryggas på lång sikt och för att den genetiska basen för moderna växtförädlings- och djuravelsprogram ska kunna breddas. Parlamentet inser att det inom det ekologiska jordbruket finns en brist på nya sorter som är motståndskraftiga mot sjukdomar och skadedjur och som kan odlas utan användning av växtskyddsmedel. Parlamentet stöder konceptet med tillgång till och rättvis fördelning av avkastningen från genetiska resurser, men begär med eftertryck att Nagoyaprotokollet, enligt förordning (EU) nr 511/2014 och genomförandeförordning (EU) 2015/1866, ska genomföras så att växtförädlare och uppfödare inte blir avskräckta från att använda material från vilda växt- och djurarter för att introducera nya egenskaper, såsom motståndskraft mot skadedjur och sjukdomar, näringsmässig kvalitet och ökad miljömässig motståndskraft, på grund av alltför komplexa förfaranden och höga kostnader. Parlamentet noterar att detta bör göras utan att man tar makten från landsbygdssamhällen som har förvaltat arter och förädlat sorter under årens lopp.

25. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att lokala rasers avelsprestationer bevaras och utvecklas, med tanke på deras förmåga att anpassa sig till den miljö som de kommer ifrån, samt att jordbrukarnas rätt att förädla växter på egen hand och att lagra och utbyta utsäde av olika arter och sorter respekteras, för att garantera den genetiska mångfalden i det europeiska jordbruket.

26. Europaparlamentet erkänner behovet av att stödja lämpliga växtföljder som förblir lönsamma för jordbrukarna. Parlamentet framhåller också att man, utöver genetiska resurser, måste behålla en rad lämpliga växtskyddsverktyg för ett brett spektrum av grödor. Parlamentet betonar att utan sådana verktyg kommer mångfalden av grödor som kan produceras på ett lönsamt sätt att drabbas hårt.

Precisionsförädling och precisionsavel

27. Europaparlamentet anser att kontinuerliga framsteg behövs avseende innovativ förädling och avel genom tillämpning av säkra och beprövade tekniker som syftar till att utöka inte bara de olika egenskaper som ger grödor motståndskraft mot skadedjur och sjukdomar, utan även utbudet av olika livsmedelsråvaror med näringsmässiga och hälsofrämjande egenskaper på marknaden.

28. Parlamentet anser att det är viktigt att säkerställa ett långsiktigt stöd till utveckling och användning av framtida tekniska verktyg som kan göra det möjligt för förädling och avel att framgångsrikt möta samhällsutmaningarna i framtiden.

Tisdagen den 7 juni 2016

29. Europaparlamentet anser att kommissionen bör offentliggöra den slutliga rapporten från arbetsgruppen för ny teknik och använda dess vetenskapliga rön som grund för att bland annat klargöra den rättsliga statusen för de förädlings- och avelsmetoder som är under granskning, och att i sina överläggningar använda en gedigen juridisk analys.

30. Europaparlamentet uppmuntrar till en öppen och insynsvänlig dialog mellan alla intressenter och allmänheten om en ansvarsfull utveckling av innovativa högprecisionslösningar för förädlings- och avelsprogram, inbegripet om dess risker och fördelar. Parlamentet noterar att insatser kommer att krävas för att öka jordbrukarnas och allmänhetens kunskaper om och förståelse för ny teknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att konsumenter och jordbrukare får tillräcklig information om ny och framväxande förädlings- och avelsteknik, så att en öppen och upplyst offentlig debatt kan äga rum.

31. Europaparlamentet uttrycker oro över det beslut som Europeiska patentverkets (EPO) stora besvärskammare fattade den 25 mars 2015 i målen G2/12 och G2/13.

Växtskyddsmedel

32. Europaparlamentet betonar att man snarast behöver granska genomförandet av regelverket för växtskyddsmedel och utarbeta ett enhetligt, effektivt, förutsägbart, riskbaserat och vetenskapligt välgrundat system för bedömning och godkännande. Parlamentet anser att det är viktigt att i så hög grad som möjligt minska jordbrukarnas beroende av bekämpningsmedel, med beaktande av att produktionen av livsmedel och foder bedrivs i en konkurrensutsatt, internationell miljö. Parlamentet anser att det är viktigt att ta fram växtskyddsmedel som är kostnadseffektiva, säkra att använda och miljövänliga.

33. Europaparlamentet välkomnar initiativen inom ramen för kommissionens arbetsprogram Refit 2016, enligt vilka EU är skyldigt att genomföra en utvärdering av förordningarna (EG) nr 1107/2009 och (EG) nr 396/2005. Parlamentet betonar att Refit-processen inte får leda till att livsmedelssäkerhets- och miljöskyddsstandarder sänks.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i rapporten till parlamentet och rådet ta upp alternativ för att ändra och förbättra den nuvarande lagstiftningen, särskilt i fråga om hur det ömsesidiga erkännandet av godkännanden och processen för zonutvärderingar fungerar.

35. Europaparlamentet understryker att det zonbaserade systemet för godkännanden inte fungerar på grund av den fortsatta användningen av föråldrade nationella godkännandemetoder, och uppmanar kommissionen att harmonisera systemet för godkännande för att säkerställa ömsesidigt erkännande av produkter i alla medlemsstater i de zoner som fastställs i förordning (EG) nr 1107/2009.

36. Europaparlamentet välkomnar det senaste europeiska forskningsområdets nätverk för integrerat växtskydd (IPM-ERANET) och den nya samordningsplattformen för "mindre användningsområden", men anser att plattformen skulle kunna utnyttjas bättre om forskning och innovation för att åtgärda avsaknaden av växtskyddsmetoder för mindre användningsområden och specialgrödor omfattades.

37. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt att effekten av verksamma ämnen bedöms på ett genomblickbart sätt i syfte att säkerställa ett hållbart jordbruk i linje med EU-lagstiftningen, och att de risker och faror som förknippas med användningen av produkter undersöks på ett heltäckande sätt. Parlamentet erinrar om att försiktighetsprincipen bör tillämpas när graden av osäkerhet är för hög för att säkerställa folkhälsa eller goda jordbruks- och miljöförhållanden.

38. Europaparlamentet uppmanar GD Hälsa och livsmedelssäkerhet (SANTE) att fastställa tydliga kriterier för definitionen av verksamma ämnen med låg risk för utveckling och användning av bekämpningsmedel med låg risk, och samtidigt beakta nya vetenskapliga rön och säkerställa att målen om hälsa och miljöskydd uppfylls, och att säkerställa att säkerhetsdata finns med bland de kriterier som tillämpas på alla potentiella lågriskämnen.

39. Europaparlamentet anser att ämnen med låg risk, inbegripet icke-kemiska alternativ till växtskyddsmedel, såsom biologiska bekämpningsmedel, bör prioriteras för bedömning av de rapporterade medlemsstaterna och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) för att bidra till att uppnå syftet med direktiv 2009/128/EG i fråga om integrerat växtskydd och hållbar användning av bekämpningsmedel, särskilt för produktanvändning på mindre grödor och specialgrödor.

Tisdagen den 7 juni 2016

40. Europaparlamentet betonar att jordbrukarna behöver ha fler verktyg till hands för att skydda sina grödor och bestämma vilka åtgärder som bäst kommer att skydda deras odlingar. Parlamentet uppmuntrar därför till större användning av olika alternativ till traditionella bekämpningsmedel, inklusive biologiska bekämpningsmedel, som en del i ett integrerat växtskydd, och efterlyser större insatser för att utveckla mer kostnadseffektiva alternativ genom stöd till fältarbete om och mer demonstrationer av icke-kemiska alternativ och lågriskåtgärder och mer miljövänliga bekämpningsmedel.

41. Europaparlamentet noterar att biologisk bekämpning är metoder för att skydda grödor som är baserade på användningen av levande organismer eller naturliga ämnen, och som skulle kunna minska användningen av traditionella bekämpningsmedel och bidra till mer motståndskraftiga grödor.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en handlingsplan och inrätta en expertgrupp för att utveckla ett mer hållbart skadedjurshanteringssystem. Parlamentet framhåller potentialen hos växtskyddssystem som förbättrar samspelet mellan växtförädling, naturliga bekämpningssystem och bekämpningsmedelsanvändning.

43. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaternas och kommissionens genomförande och utvärdering av genomförandet av integrerat växtskydd och direktiv 2009/128/EG går så långsamt.

Kompetensutveckling och kunskapsöverföring

44. Europaparlamentet är medvetet om att utvecklingen av jordbruksrelaterad teknik kräver en mängd olika specialistfärdigheter och specialistkunskaper som tillämpas på ett tvärvetenskapligt sätt – bland annat allmän växt-, djur- och miljövetenskap, fysiologi och teknik.

45. Europaparlamentet beklagar den allt större kunskapsbristen i många av dessa yrken och uppmanar medlemsstaterna att i partnerskap med industrin, forskningsinstitutioner och andra relevanta intressenter utforma sina nästa program för landsbygdsutveckling, inklusive europeiska innovationspartnerskap, i syfte att kartlägga möjligheter att stödja kompetensutveckling och kunskapsöverföring på dessa områden, bland annat med hjälp av fortbildning och lärlingsplatser för unga jordbrukare och nya aktörer.

46. Europaparlamentet uppmanar den jordbrukstekniska sektorn att i högre grad samordna och integrera demonstrationer på jordbruksföretag och användning av demonstrations- och kontrollgårdar i syfte att utbyta bästa praxis på regional, nationell och europeisk nivå med hjälp av tillgängliga eller nya program, initiativ eller resurser.

47. Europaparlamentet är medvetet om den potential som precisionsjordbruk och integrering av digital teknik kan ha för att göra jordbruket mer attraktivt för unga jordbrukare och skapa nya möjligheter till tillväxt och sysselsättning på landsbygden. Parlamentet anser att man genom att investera i utvecklingen av denna teknik kan främja ett generationsbyte inom jordbruket.

Forsknings- och finansieringsprioriteringar

48. Europaparlamentet erkänner att det finns långsiktiga utmaningar med ett hållbart jordbruk och en hållbar trädgårdsodling, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta en långsiktig investeringsplan, där ett sektorsbaserat synsätt prioriteras, med kontinuerlig finansiering för grundforskning och tillämpad forskning. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att förbättra fortbildningen för specialister på hållbart jordbruk samt se till att expertrådgivning finns tillgänglig.

49. Investeringsplanen bör innehålla kostnadseffektiva lösningar och vara tillämplig för småskalig produktion och för landsbygdsområden, de yttersta randområdena och bergsområden. Parlamentet betonar att jordbrukarna är de främsta förvaltare av miljön i Europa och att de behöver kontinuerlig tillgång till innovation och forskning, så att de kan producera livsmedel, foder och andra produkter på ett hållbart och mer kostnadseffektivt sätt, och samtidigt skydda miljön åt kommande generationer och öka den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster.

Tisdagen den 7 juni 2016

50. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts inom tillämpad forskning de senaste åren, men begär att mer ska göras för att överföringen av kunskaper till slutanvändarna ska kunna säkerställas, och att jordbrukare och andra användare av jordbruksteknik och jordbruksprodukter, inklusive små jordbruk, ska involveras.

51. Europaparlamentet begär att det europeiska innovativa partnerskapet för ett konkurrenskraftigt och hållbart jordbruk, under den andra pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken, ska intensifieras i syfte att upprätta partnerskap mellan innovativa aktörer, inklusive alla jordbrukare, särskilt jordbrukare som driver småskaliga jordbruk, längre bort från EU:s beslutsfattande centrum.

52. Parlamentet noterar att man i medlemsstater där offentlig-privata partnerskap används på ett intelligent sätt ser en större övergång till tillämpad forskning och ett större inflytande för slutanvändarna.

53. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna måste utforma projekt som inriktas på utvecklingen av mer resurseffektiva jordbruksmetoder och varianter av grödor, inklusive varianter som är speciellt anpassade till lokala förhållanden, som syftar till att bevara och förbättra jordens bördighet och näringsämnescyklerna, särskilt med tanke på den minskande tillgången på vatten och vissa viktiga komponenter i gödningsmedel, till exempel fosfat. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera investeringar i den cirkulära ekonomin och klimatsmarta jordbruksmetoder, med tillräckliga finansieringsinitiativ för forskning och användning av jordbrukarna. Parlamentet understryker att fördelarna med akvaponik, slutna kretslopp för näringsämnen, agroekologi, inklusive skogsjordbruk, markvårdande jordbruk och hållbart skogsbruk, sapropel, korta foderkedjor, naturbete och resurssnål produktion noggrant bör undersökas, spridas och främjas.

54. Europaparlamentet anser också att kommissionen och medlemsstaterna måste utforma innovativa projekt för produktion av produkter som inte är livsmedel (bioekonomi, förnybar energi osv.) och tjänster i syfte att utveckla en jordbruksindustri som är mer resurseffektiv (bättre tillvaratagande av vatten, energi, växtnäring, djurfoder osv.) och mer oberoende.

55. Europaparlamentet noterar att det i stora delar av EU finns allt färre oberoende eller offentligt finansierade centrum för utbildning, yrkesutbildning och innovation inom jordbruket, och att de centrum som finns inte i tillräcklig utsträckning erbjuder tvärvetenskapliga metoder på nya områden såsom jordbruksteknik. Parlamentet erkänner att i vissa medlemsstater är jordbrukarnas kvalifikationer fortfarande begränsade, vilket försvårar tillgången till och tillämpningen av ny teknik, och uppmanar därför kommissionen att utarbeta en europeisk plan för investeringar i teknisk eller högre jordbruksutbildning.

56. Europaparlamentet välkomnar det nyligen lanserade europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket (EIP-AGRI), som syftar till att koppla ihop forskning och praktiskt jordbruk, och uppmanar kommissionen att spela en aktiv roll för att öka samordningen på nationell och gränsöverskridande nivå, främja en tydlig innovationsagenda kopplad till Horisont 2020 och garantera lämplig kunskapsöverföring till slutanvändarna.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra mer för att öka medvetenheten i samhället om jordbrukets betydelse i EU, och att utveckla transeuropeiska centrum för innovation på jordbruksområdet som kan visa på och möjliggöra lämplig tillgång till innovativ ny teknik, hållbart jordbruk, tryggad livsmedelsförsörjning och självförsörjning.

58. Europaparlamentet betonar att verksamheten i dessa centrum bör göra ny teknik tillgänglig, inte bara för ett hållbart jordbruk utan också för en hållbar landsbygdsutveckling, genom att arbeta tillsammans med lokalsamhällen, små och medelstora företag på landsbygden, kooperativ och producentorganisationer. Parlamentet understryker att centrumen bör vara insynsbara och öppna för allmänheten och jordbrukare samt sektorsövergripande, och att de bör främja dialog mellan sektorer som eventuellt berörs av innovation på olika sätt.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att traditionella tekniker och traditionella jordbruksföretag kan blomstra – vid sidan av tekniska och vetenskapliga innovationer – eftersom de är en oerhörd tillgång som representerar kulturell, lantlig, historisk och turistisk mångfald och ger försörjning åt många småbrukare i EU i de mest skiftande områden.

Tisdagen den 7 juni 2016

60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre utnyttja de finansieringsinstrument som har inrättats inom ramen för samförståndsavtalet mellan kommissionen och Europeiska investeringsbanken i fråga om jordbruk och landsbygdsutveckling för perioden 2014–2020.

61. Europaparlamentet framhåller mervärdet med dessa instrument, särskilt i fråga om hävstångseffekter och lånegarantier som syftar till att stimulera genomförandet av forskningsagendan för ett hållbart jord- och skogsbruk, inbegripet samhällsutmaning 2 i Horisont 2020. Parlamentet anger framför allt de fördelar som instrumenten ger i fråga om att minska investeringsbehov och risker för jordbrukare som vill börja använda dyr teknik och dyra metoder för precisionsjordbruk.

Europa i centrum för vetenskaplig utveckling och innovation

62. Europaparlamentet noterar att landsbygdsområden, inklusive de yttersta randområdena och bergsområden, är mer utsatta för faktiska och eventuella klimatförändringar, vilket gör dem mindre attraktiva och mer utsatta för trender som en åldrande befolkning och avfolkning. Parlamentet inser att jordbruket måste ha möjlighet att anpassa sig för att kunna hantera förändringar med hjälp av alla tekniska lösningar som finns för att säkerställa en mer hållbar användning av jordbruksmark.

63. Parlamentet konstaterar att modern teknik inom jordbruket och en bredare markanvändningssektor kan hjälpa dessa sektorer att på ett rättvist sätt bidra till de globala ansträngningarna för att begränsa klimatförändringarna. Parlamentet lyfter i detta sammanhang fram behovet av att utvidga definitionen av "produktivt jordbruk" och att till fullo stödja och respektera de jordbruksmarker som tillhandahåller offentliga nyttigheter för begränsning av klimatförändringarna och koldioxidbindning, inklusive agroekologiskt jordbruk.

64. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att bevara jordbruk i områden såsom bergsområden och EU:s yttersta randområden, och stöder alla åtgärder för att säkerställa att också de huvudsakligen små jordbruksföretagen där ska få tillgång till spetsteknik som är särskilt anpassad till deras behov.

65. Europaparlamentet anser att det är väsentligt att rimlig EU-reglering, inriktad på konsumenternas säkerhet och hälsa samt på miljöskydd, och som bygger på oberoende, sakkunnigbedömda vetenskapliga fakta, gör att jordbruksprodukter från EU kan bli konkurrenskraftiga och attraktiva på den inre marknaden och de globala marknaderna, och begär att denna princip ska iakttas även i fortsättningen.

66. Europaparlamentet noterar särskilt de höga kostnader, de långa tidsramar och den affärsmässiga osäkerhet och osäkerhet om rättsläget som införandet av ny teknik och hållbara produkter på marknaden innebär med gällande EU-bestämmelser. Detta är ännu mer märkbart i de yttersta randområdena och i avlägsna landsbygdsområden, missgynnade områden och bergsområden.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda och stärka de yttersta randområdenas särdrag, genom att genomföra pilotprojekt inom området teknisk och vetenskaplig innovation som ska minska de naturbetingade nackdelarna och de svårigheter som områdena på grund av sin ringa storlek har att få tillgång till och tillämpa de senaste vetenskapliga och tekniska rönen.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin regleringsram i linje med principerna om bättre lagstiftning för att säkerställa ett förfarande enligt vilket beslut fattas i rätt tid och på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, vilket skulle kunna bidra till teknisk utveckling i EU.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda den nya mekanismen för vetenskaplig rådgivning för att förbättra en regleringsram som i högre grad betonar riskbaserade och oberoende vetenskapliga belägg vid bedömningen av risker, faror och fördelar i samband med att ny teknik och nya produkter och metoder antas eller inte.

Tisdagen den 7 juni 2016

70. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett brett stöd för antagandet av innovationsprincipen, enligt vilken EU:s lagstiftningsförslag till fullo ska bedömas utifrån hur de påverkar innovation.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta mer omfattande åtgärder inom det vetenskapliga samarbetet på internationell nivå, bland annat i syfte att intensifiera utbytet av information och identifiera möjligheter till utveckling.

o

o o

72. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0252

Förbättrad innovation och ekonomisk utveckling i framtidens jordbruksdrift i EU

Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 om förbättrad innovation och ekonomisk utveckling i framtidens jordbruksdrift i EU (2015/2227(INI))

(2018/C 086/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005,
- med beaktande av FN:s internationella studie av hur kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket kan bidra till utveckling, med stöd av FAO, GEF, UNDP, Unep, Unesco, Världsbanken och WHO,
- med beaktande av samförståndsavtalet mellan kommissionen och Europeiska investeringsbanken (EIB), undertecknat den 14 juli 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om proteinbristen i EU: vilka lösningar finns det på detta långvariga problem? ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 juni 2012 om det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om patent och växtförädlares rättigheter ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdsutveckling och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0163/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 193, 30.6.2012, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0473.

Tisdagen den 7 juni 2016

- A. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) beräknar att den förväntade ökningen av världens befolkning till 9,1 miljarder 2050 kommer, om inga åtgärder vidtas, att kräva en produktionsökning med 60 procent av livsmedel som är säkra och av god kvalitet och en ökning med 24 procent av skördeavkastningen i de utvecklade länderna senast 2050, samtidigt som man bevarar resurserna för kommande generationer och förhindrar livsmedelsförluster och matsvinn, som för närvarande motsvarar över en tredjedel av den globala produktionen. FAO beräknar också att åkermarken endast kommer att öka med 4,3 procent till 2050, vilket kommer att kräva bättre förvaltning av naturresurser bland annat för att motverka markförorening.
- B. Överallt minskar markens inneboende produktivitet och bördighet till följd av markförorening, särskilt markerosion, som beror på att ekosystemfunktioner går förlorade, exempelvis bildandet av matjord, humifieringen, pollineringen, kvarhållandet av vatten och näringscykeln. Det råder brett samförstånd om att för att vi, för att avhjälpa dessa förluster och bevara och förbättra produktiviteten, på ett innovativt sätt måste stärka sådana ekosystemfunktioner för att säkerställa motståndskraften mot klimatförändringar.
- C. FN menar att om hållbarhetsmålen ska uppnås måste produktiviteten inom jordbruket fördubblas fram till 2030 samtidigt som jordbrukets livsmedelsindustri måste anpassa sig till klimatförändringarna och ändrade väderförhållanden, förbättra markens och ekosystemens kvalitet och minimera förlusten av biologisk mångfald. För att uppnå detta måste användningen av mikrobiologiska beredningar som ökar marklivet prioriteras. Fyra av FN:s åtta millennieutvecklingsmål är knutna till jordbruket.
- D. Befolkningsökning, högre medelinkomster och förändrade konsumentbeteenden kommer att leda till ändrade kostvanor och särskilt utmytna i större efterfrågan på bearbetade livsmedel och animaliskt protein såsom kött och mejeriprodukter.
- E. Livskvaliteten för lantarbetare och i landsbygdssamhällen måste ökas.
- F. Mot bakgrund av de många utmaningarna och de alltför bestämmelser som jordbrukarna måste följa, och det faktum att reserverna av jordbrukstekniska resurser har minskat och att tillväxthastigheten på bevattade landområden markant har avtagit, har EU:s konsumenter aldrig tidigare lagt en så liten del av sin inkomst på mat som de gör idag. Den nuvarande ekonomiska nedgången har lett till ökad fattigdom, som ofta tvingar EU:s konsumenter att söka hjälp av livsmedelsbanker.
- G. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) konstaterar i sin huvudpublikation, rapporten om tillståndet för livsmedel och jordbruk i världen, att kvinnor bidrar avsevärt till landsbygdsekonomin i alla regioner och att deras roll skiljer sig åt mellan regionerna, men de har konsekvent sämre tillgång än männen till de resurser och möjligheter de behöver för att bli mer produktiva.
- H. Konsumenterna efterfrågar livsmedelsproduktion med högre miljö-, närings- och hälsostandarder och värden och av högre kvalitet, samtidigt som jordbrukssektorn måste diversifiera sig och tänka i nya banor för att tillhandahålla kvalitativa, säkra och ekonomiskt överkomliga livsmedel för alla och ge producenterna anständiga inkomster som de kan leva på.
- I. Jordbruksproduktionen måste öka och förbättras med färre resurser till följd av trycket på naturresurserna och dess associerade effekter på den biologiska mångfalden, miljöns sårbarhet, klimatförändringar och markbrist, tillsammans med befolkningsökningen och förändrade konsumentbeteenden. Ett innovativt jordbruk bör ge ett mindre ekologiskt fotavtryck och optimalt utnyttja naturliga processer och ekosystemtjänster, inklusive förnybar energi och ökad konsumtion av livsmedel från det lokala jordbruket.

Tisdagen den 7 juni 2016

- J. En mer resurseffektiv jordbruksmodell vars produkter värderas högre är en förutsättning för att man ska kunna hantera hållbarhetsutmaningarna för alla gårdar oavsett storlek och göra dem bättre rustade att bevara naturresurserna och miljön.
- K. Utvecklingen av mer hållbara jordbruksmodeller som inte bara syftar till att föda befolkningarna utan även till att skapa icke livsmedelsrelaterade produkter och tjänster för med sig en stor potential till nya arbetstillfällen i alla regioner inte bara på livsmedelsområdet (mat både till människor och djur) utan också inom bioekonomi, grön kemi, förnybar energi, turism osv. För övrigt kan dessa arbetstillfällen i de flesta fall inte omlokaliseras.
- L. EU är världens största exportör av jordbruksprodukter, vilket gör jordbrukets livsmedelssektor till en viktig ekonomisk pelare i EU med fler än 47 miljoner anställda i 15 miljoner företag i senare marknadsled inom sådana områden som livsmedelsbearbetning, detaljhandel och tjänster. Den bidrar till en positiv handelsbalans på 17 802 miljoner EUR, vilket motsvarar 7,2 procent av EU:s sammanlagda export.
- M. Konkurrenskraft och hållbarhet var huvudprioriteringar i reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2013. Innovation är ett av de bästa sätten att garantera en trygg livsmedelsförsörjning, genom att höja produktiviteten inom jordbruket och säkerställa skäliga och rättvisa priser för jordbrukare och konsumenter, enligt artikel 39 i EUF-fördraget. Ett hållbart och innovativt jordbruk, med produkter av hög kvalitet, bidrar till att uppfylla många horisontella politiska mål för miljö och hälsa i EUF-fördraget. Den framtida konkurrenskraften är bland annat beroende av de naturliga processernas och naturresursernas inneboende produktivitet och bördighet.
- N. I det samförståndsavtal mellan kommissionen och EIB som undertecknades den 14 juli 2014 uppmuntras uttryckligen ytterligare investeringar i ett innovativt jordbruk. Man tillhandahåller finansiella instrument för att främja utnyttjandet av investeringar i jordbruk och innehåller ett förslag från kommissionen om att stödja och utvidga de finansiella instrumenten inom jordbruket för att bekämpa prissvängningar.
- O. Jordbrukssektorn har ofta varit föremål för förändringar för att stärka produktiviteten. Dessa förändringar har bidragit avsevärt till att jordbruket utvecklats till dagens ekonomiska nivå. Införlivande av den senaste tekniken och anpassning och förnyande av befintlig teknik, inklusive ekologiska och agroekologiska metoder, kommer att ge betydande fördelar för jordbruksföretag oberoende av storlek. Vattenbruk har en utforskad potential att leda in den traditionella jordbruksproduktionen i nya banor genom att utnyttja havens och oceanernas naturresurser på ett hållbart sätt.
- P. Av diverse strukturella anledningar är stora områden av övergiven jordbruksmark i vissa medlemsstater fortsatt outnyttjade.
1. Europaparlamentet konstaterar att jordbruket alltid har utvecklat ny praxis liksom nya tekniker och produktionsmetoder som har förbättrat resultaten, gjort jordbruket mer anpassningsbart till nya och föränderliga omständigheter och minskat produktionskostnaderna. Parlamentet konstaterar även att jordbruket och skogsbruket är viktiga delar av vår naturmiljö som tillhandahåller varor och tjänster som inte bara handlar om att producera livsmedel och som kan förbättras genom främjandet av ny utveckling. Parlamentet är övertygat om att innovation är en förutsättning för att upprätthålla denna utveckling.
2. Europaparlamentet är starkt övertygat om att ekonomisk utveckling och hållbar produktion inte utesluter varandra och att de i första hand kan uppnås genom innovation, forskning och utveckling, nya drifts- och affärsmodeller och förbättrad agrobiologi. Parlamentet betonar att innovation i teknik och drift måste stödjas genom säkerställande av koherenta och tydliga regelverk, med utrymme för entreprenörsanda. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att den gemensamma jordbrukspolitiken i framtiden återspeglar detta och att man tar uttrycklig hänsyn till innovation i kommande översyn och reform av relevant lagstiftning, som ger större erkännande till nya och unga jordbrukare med nyskapande idéer och affärsmodeller. Parlamentet betonar att det europeiska jordbruket uppnår sitt mål att producera produkter av hög kvalitet och med ett högt mervärde genom lönsamma och kunskapsbaserade lösningar, såsom anges i Europa 2020-strategin. Parlamentet välkomnar i detta avseende kommissionens bedömning av hur bioekonomistategin från 2012 kan

Tisdagen den 7 juni 2016

bidra till den cirkulära ekonomin, eftersom en övergång från fossilbaserade till förnybara energikällor bidrar till att sänka jordbrukarnas energikostnader vilket frigör resurser för mer investering i innovation.

3. Europaparlamentet betonar att jordbruket kan vara en del av lösningen genom försiktig användning av naturresurser och bevarande av den biologiska mångfalden. Att främja innovation är av avgörande betydelse för att uppnå detta. Jordbruket är beroende av naturresurserna och detta samspel bör optimeras och produktionssystemen bör förstås bättre för att förbättra driftssystemen. Parlamentet anser att våra jordbruksekosystems inneboende produktivitet, bördighet och motståndskraft måste säkerställas på medellång och lång sikt och att utsläppen måste minska. Parlamentet betonar betydelsen av att förbättra produktionssystemen genom bättre anpassade grödor och växelbrukssystem och förbättrade driftssystem, och noterar betydelsen av levande jord. Parlamentet betonar potentialen till nya arbetstillfällen inte bara inom livsmedelsproduktion utan också inom turism, bioekonomi och grön kemi.

4. Europaparlamentet tar hänsyn till att EU:s marknad för livsmedel och jordbruk är en av de mest integrerade marknaderna i Europa och uppmanar kommissionen att ta fram och genomföra regelverk som säkerställer mer likvärdiga villkor och rättvis konkurrens, i syfte att främja den ekonomiska utvecklingen för jordbruks- och livsmedelssektorn i alla medlemsstater.

5. Europaparlamentet påpekar att små och medelstora familjejordbruk är en viktig del av det europeiska jordbruket och bidrar till att skapa en socialt och ekonomiskt livskraftig landsbygd, som bidrar till att bevara kultur- och naturarvet. Parlamentet påpekar också att dessa jordbruksföretag ibland har svårt att dra nytta av avancerad produktionsteknik och metoder som skulle kunna säkerställa anständiga inkomster, förbättra jordbrukarnas levnads- och arbetsförhållanden och skapa sysselsättning av hög kvalitet. Parlamentet understryker att innovation har potential att öka arbetsproduktiviteten och inkomsterna genom minskade produktionskostnader och effektivare verksamhet. Parlamentet betonar att ägande av och tillgång till åkermark är av avgörande betydelse för jordbrukare och familjejordbruk. Parlamentet anser att sysselsättning inom jordbruket bör göras mer lockande för unga män och kvinnor, bland annat genom att förbättra tillgången till finansiering, teknik och stödprogram. Parlamentet efterlyser utveckling av nya affärsidéer och uppmanar kommissionen att informera jordbrukare mer effektivt om deras möjligheter i detta avseende. Parlamentet lyfter fram jordbrukets sociala betydelse, dess bidrag till social sammanhållning och minskad avfolkning av landsbygden, de innovativa tjänster det för med sig till lokalsamhällen och dess roll för bevarande av traditionell kunskap. Parlamentet betonar vikten av tillgång till snabba och tillförlitliga internetjänster via bredband och av innovativa koncept som skräddarsyts för missgynnade regioner som bergsområden och randområden i unionen. Kommissionen uppmanas att prioritera detta.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå lösningar för att stimulera utnyttjandet av IKT-baserade driftssystem, realtidsövervakning, sensorteknik och användningen av övervakningssystem för att optimera produktionssystemen och precisionsjordbruket, vilket bl.a. skulle kunna innebära att man anpassar sig till föränderliga produktions- och marknadsförhållanden och därmed får till stånd ett effektivare och optimalt naturresursutnyttjande, bättre övervakning av ett antal produktionsstadier, bättre odlingsresultat, mindre ekologiskt fotavtryck, minskad energiförbrukning, minskade utsläpp av växthusgaser, bättre förståelse för djurens beteende samt bättre djurhälsa och djurskydd. Parlamentet understryker samtidigt att det är av avgörande betydelse med en mer omfattande användning av IKT för att göra jordbruket mer miljömässigt hållbart och konkurrenskraftigt. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att förbättra samordningen mellan de berörda politikområdena för att mer effektivt främja system för IKT-baserade driftssystem.

7. Europaparlamentet påminner om att förenklade metoder och mer vägledning beträffande genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitikens skulle uppmantra jordbrukare att tillämpa mer hållbara jordbruksmetoder.

8. Europaparlamentet är övertygat om att information som samlas in med hjälp av robotteknik, sensorteknik, automatisk kontroll och annan teknisk innovation som är kopplad till sakernas internet och stordata kommer att möjliggöra realtidsövervakning, bättre beslutsfattande och förbättrad driftsledning i hela livsmedelskedjan. Parlamentet välkomnar inrättandet av arbetsgrupp nr 06 om smart jordbruk och livsmedelssäkerhet inom ramen för sammanslutningen

Tisdagen den 7 juni 2016

Alliance for Internet of Things Innovation (AIOTI), och betonar i detta sammanhang den digitala inre marknadens betydelse och relevans för jordbruket när det gäller att hantera driftskompatibilitetsproblem, standarder för bättre konvergens och frågor om äganderätten till, tillgången till och användningen av personlig och icke-personlig information.

9. Europaparlamentet ser med oro på den låga medvetenheten om den potential som stordata och sakernas internet besitter och fragmenteringen av tillhörande teknisksystem, vilket försvårar utnyttjandet och sinkar genomförandet, och är besviken över hur långsamt införandet av GPS-tekniken är. Parlamentet betonar vikten av att göra denna teknik meningsfull för jordbrukarna. Parlamentet noterar att endast 10 procent av autostyrning, mindre än 1 procent av RTK-korrektion vid maskinstyrning och mindre än 1 procent av teknik för varierad tilldelning för närvarande används i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att kvantifiera fördelarna för miljön och produktionen och att säkerställa medvetenhet, kunskap och tekniköverföring. Parlamentet uttrycker oro över att vissa medlemsstater riskerar att förlora en del av direktstödet under 2018 på grund av deras avsaknad av fastighetsregister och föreslår att kommissionen tillgängliggör smarta verktyg som utformats för att underlätta kartläggning av jordbruksmark.

10. Europaparlamentet uppmuntrar tillämpningen av precisionsjordbruk som tillhandahåller nya heltäckande angreppssätt för jordbruksdrift, såsom GPN/GNSS-teknikbaserade maskiner som, tillsammans med fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS eller drönare), kan hantera åkermark med centimeterprecision. Parlamentet håller med om att sådan teknik avsevärt skulle kunna minska användningen av såväl växtskyddsmedel som av gödselmedel och vatten, och bekämpa markerosionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att avlägsna hindren för antagande av precisionsjordbruk, särskilt hinder som har att göra med komplicerade och fragmenterade IKT-system och investeringsnivåfrågor. Precisionsjordbruk är också viktigt inom uppfödningen, för att kontrollera djurens hälsa, utfordring och produktionskapacitet. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att stödja sådana metoder, särskilt genom att utnyttja de möjligheter som de nya bestämmelserna om landsbygdsutveckling i förordning (EU) nr 1305/2013 erbjuder. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid framtida ändringar av den gemensamma jordbrukspolitiken ta hänsyn till jordbrukarnas användning av precisionsjordbruk för ett grönnare direktstöd. Parlamentet anser att man bör se till att samtliga jordbruksföretag, även i de mest avlägsna och isolerade regionerna och de allra minsta företagen, och alla andra aktörer inom jordbruket på landsbygden får tillgång till tekniker med flera användningsområden, med tanke på behovet att bibehålla och öka sysselsättningen i de mest utsatta områdena.

11. Europaparlamentet välkomnar den ökade användningen av drönare för jordbruksändamål, eftersom detta kan leda till besparingar vad gäller växtskyddsmedel och vattenåtgång. Parlamentet konstaterar att ett lagstiftningsförslag är på gång i översynen av grundförordningen för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa), så att samtliga drönare skulle omfattas av EU:s behörighet. Kommissionen uppmanas att se till att det föreligger tydliga och otvetydiga EU-täckande standarder och bestämmelser för den civila användningen av drönare, och att kommande lagstiftning beaktar de särskilda förhållanden under vilka drönare används inom jordbruket.

12. Europaparlamentet betonar vikten av nya innovativa och ekonomiskt överkomliga lösningar för att jordbrukssektorn ska kunna öka användningen av miljövänligare metoder, varor och resurser, bland annat nya odlingsmetoder och ny markförvaltning, men även sätt att öka användningen av förnybar energi och sätt att gradvis utveckla fossilbaserade bränslen.

13. Europaparlamentet uppmuntrar innovativa lösningar för djurhållning som kan bidra till bättre djurskydd och djurhälsa, vilket minskar behovet av veterinärmedicinska läkemedel, bl.a. antimikrobiella medel. Parlamentet lyfter fram möjligheterna att optimera användningen av djurexkrementer i produktionen av förnybar energi och bättre gödningsmedel. Parlamentet påpekar att man inom ramen för naturliga processer kan hitta innovativa lösningar för att avskilja utsläpp, minska föroreningarna och öka energieffektiviteten inom djurhållningen, samtidigt som man tar itu med dess konsekvenser för kostnaderna. Parlamentet uppmärksammar att metangas kan avskiljas för energiproduktion som skulle kunna bidra till att motverka klimatförändringen. Parlamentet upprepar att antimikrobiella medel bör användas försiktigt och ansvarsfullt och att hela produktionskedjan kan förbättras med verktyg för effektivare och snabbare diagnos, bättre realtidsövervakning, specifika försiktighetsåtgärder och nya sätt att expediera medlen, i syfte att motverka antimikrobiell resistens, samtidigt som

Tisdagen den 7 juni 2016

man lämnar tillräckligt handlingsutrymme för de medlemsstater som redan klarar sig bättre i detta avseende, och pekar på behovet av forskning om läkemedel för att klara av nya sjukdomar.

14. Europaparlamentet stöder extensiva metoder för djuruppfödning och efterlyser utveckling av innovativa tekniker som möjliggör korrekt bedömning av miljöfördelarna med gräsmark och betesmark som underhålls genom djuruppfödning och som beaktar fördelarna med animalieproduktion som ett komplement till vegetabilieproduktion.

15. Europaparlamentet understryker vikten av att animaliskt protein används i produktionscykeln. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utforma åtgärder för att ta tillvara avfallet från jordbrukskedjan och främja användning av protein till foder.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja politiska åtgärder för tillgång till mark för små och medelstora jordbruk, djuruppfödning baserat på grönbete och grönfoder samt produktion av vegetabiliska proteiner, samt att i detta sammanhang främja forskning och innovation för hållbar produktion av vegetabiliskt protein.

17. Europaparlamentet betonar teknikens och innovationens outnyttjade potential för utvecklingen av nya varor och produkter (på områdena foder och livsmedel, maskiner, biokemi, biologisk bekämpning osv.) som skulle kunna skapa arbetstillfällen i hela livsmedelskedjan. Parlamentet vill icke desto mindre uppmärksamma det faktum att innovation och teknifiering leder till förlorade arbetstillfällen inom traditionella yrken inom lantbruket och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla utbildning och omskolningskurser för arbetstagare i de berörda jordbrukssektorerna. Parlamentet understryker skapandet av nya arbetstillfällen i jordbrukssektorn, vilket är av yttersta vikt för landsbygdsutvecklingen, återbefolkandet av landsbygden och den ekonomiska tillväxten, och anser att utvecklingen av moderna jordbruksmetoder kommer att göra jordbruket mer attraktivt för både unga jordbrukare och företagare. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheterna att uppmuntra jordbrukare att höja allmänhetens kunskaper om hur livsmedelskedjan fungerar och om nya produktionsmetoder.

18. Europaparlamentet anser att ny informationsteknik bidrar med stora möjligheter att inrätta nya värdekedjor, vilka bl. a. skulle kunna omfatta fler direktkontakter mellan producenter och konsumenter, med större fokus på innovativa produkter, nya tjänster och mer differentierad produktion, med potential att tillhandahålla nya inkomstflöden för jordbrukare liksom att skapa en mer transparent marknad som kommer att gynna jordbrukarna och öka deras potentiella räckvidd. Parlamentet påpekar att innovation inom livsmedelsförsörjningskedjan skulle kunna bidra till att säkerställa en jämnare riskfördelning.

19. Europaparlamentet betonar att man måste ta itu med livsmedelssvinnet, särskilt det systemiska svinnet, eftersom 100 miljoner ton livsmedel årligen slängs eller går till spillo i Europa, vilket motsvarar 30–50 procent av EU:s hela livsmedelsproduktion. Om man ska kunna minska det nuvarande slöseriet anser parlamentet att det också behövs mer samarbete inom livsmedelskedjan. Parlamentet påpekar att föräldrade regelverk inte bör få lägga hinder i vägen för innovation inom bearbetningen av livsmedelsavfall och att utbyte av bästa praxis och prioritering av innovativa projekt bör uppmuntras för att bekämpa livsmedelssvinnet, även inom ramen för Horisont 2020.

20. Europaparlamentet understryker att varje ton livsmedelsavfall som undviks kan bidra till en minskning av koldioxidutsläppen med ungefär 4,2 ton, med betydande återverkningar för miljön. Parlamentet betonar dessutom vikten av en rättslig ram som är samstämd med den principen för cirkulär ekonomi och som innebär att klara riktlinjer fastställs om biprodukter, att råvaror används på bästa sätt och att mängden restavfall minskas i så stor utsträckning som möjligt.

21. Europaparlamentet betonar att en betydande del av de biotiska avfallsflödena redan används för exempelvis djurfoder eller som råmaterial för biobränsle. Parlamentet anser emellertid att dessa material skulle kunna ge ännu bättre resultat om man satsade på högsta möjliga mervärde och använde ny teknik, såsom bioraffinering, insektsuppfödning, återvinning av fett, enzymer och protein från djur från restflöden inom livsmedelssektorn, fermentering i fast fas, biogasutvinning och utvinning av mineraler ur gödsel och användning av överskottsgödsel som förnybar energikälla. Parlamentet konstaterar att det saknas tydliga regler och att andra resurser från biomassa inte används tillräckligt, såsom biprodukter och avfallsflöden från jordbruket, och uppmuntrar kommissionen att stödja återanvändningen av sådana produkter på energiområdet och andra områden genom att främja EU-täckande system för erkännande och särskilda

Tisdagen den 7 juni 2016

åtgärder inom landsbygdsutvecklingsprogrammet som kan sammanföra jordbrukare och andra berörda parter, t.ex. lokala myndigheter, i mindre projekt. Parlamentet konstaterar att dessa system för erkännande och särskilda program för landsbygds utveckling också kan underlätta spridningen över gränserna och förbättra synergier och samstämdheten med annan EU-politik.

22. Europaparlamentet anser att den försämrade markkvaliteten är ett hot mot framtidens produktion och är ett skäl att ändra produktionsmetoder och driftssystem, med tanke på att nedläggningen av uppfödningens verksamhet inom många jordbruksföretag till viss del förklarar den minskade bördigheten, som är kopplad till den otillräckliga mängden organiskt material och organiskt gödselmedel. Parlamentet är oroat över att EU är mycket beroende av importen av mineraler för framställning av mineralgödsel, exempelvis fosfat, och att framställningen av mineralgödsel har ett stort koldioxidavtryck och ekologiskt avtryck. Parlamentet betonar möjligheten att omvandla stallgödsel till mineralkoncentrat som skulle kunna användas för att framställa "miljövänlig gödsel" som skulle kunna minska och i slutändan ersätta behovet av mineralgödsel med tanke på att dess effektivitetsnivå är jämförbar med den sistnämnda. Parlamentet välkomnar att framställningen och användningen av mineralkoncentrat avsevärt bidrar till den cirkulära ekonomin genom att sluta mineralkretsloppet, vilket avsevärt kommer att sänka gödslingskostnaderna för jordbruksföretagen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över EU:s gödselmedelsförordning och undanröja rättsliga hinder i nitratdirektivet för att möjliggöra och främja utvecklingen av mineralkoncentrat ur stallgödsel.

23. Europaparlamentet är också oroat över att EU fortfarande är beroende av import av proteinrikt djurfoder som soja, och efterfrågar en ambitiös politik för att utveckla odlingen av proteinrika grödor i EU.

24. Europaparlamentet förordar användningen av specifika driftssystem för enskilda gårdar som mäter och utvärderar den näringsämnesbalans på gårdsnivå som är kopplad till de olika kedjorna i produktionscykeln för att bidra till att mäta enskilda gårdars miljöpåverkan och beräkna gårdsspecifika näringsämnesbalanser. Parlamentet konstaterar att en effektiv mineralanvändning leder till högre skördeavkastning och mindre behov av gödselmedel, och bidrar till effektiva utfodringsmetoder som gör det möjligt för jordbrukarna att förbättra sin verksamhet samtidigt som de minskar kostnaderna och går ifrån generiska åtgärder. Kommissionen uppmanas att stödja redan planerade pilotprojekt inom detta område med hjälp av samfinansiering från olika EU-fonder, bland annat Horisont 2020 och Efsi, och lägga fram en undersökning om denna fråga.

25. Europaparlamentet uppmuntrar införandet av precisionsteknik med låga utsläpp för lagring, transport och utspridning av gödsel, vilket skulle leda till en avsevärd förbättring av växternas näringsupptag från gödseln och därmed minska behovet av mineralgödsel och risken för vattenföroreningar.

26. Europaparlamentet påpekar att bättre infiltrationstekniker är ett av de viktigaste sätten att minska de totala ammoniakutsläppen. Följaktligen bör varje land se till att infiltrationstekniker för flytgödsel med låga utsläpp kombineras med bandspridning (med hjälp av system för släpfotsramp eller släpslang), nedplöjning eller acidifiering.

27. Europaparlamentet påpekar att klimatsmarta jordbruksmetoder skulle kunna generera fördelar på tre fronter genom att öka den hållbara produktionen, säkerställa ett klimattåligt jordbruk som bättre förmår hantera föränderliga och negativa vädermönster samt minska utsläppen från jordbruket genom att uppmuntra produktiva, resurseffektiva och cirkulära system. Parlamentet betonar att jordbruk och skogsbruk har en unik förmåga att förmåga att aktivt avskilja koldioxid med hjälp av plantor och beskogning, användning av täckgrödor och baljväxter, minskning av jordbearbetning, permanent odling av täckgrödor och läplanteringar av skog, vilka inte enbart hjälper till att skydda grödor utan även att hålla kvar vatten i marken, samt bindande av växthusgaser i marken (kolsänkor). Parlamentet noterar i detta sammanhang "fyra promille-programmet" från FN:s klimatomöte i Paris (COP21) och möjligheten till ekonomiska incitament. Parlamentet uppmanar jordbrukare att fortsätta ta till sig dessa nya och innovativa metoder.

28. Europaparlamentet understryker skogsjordbrukets viktiga roll i jordbrukssystemen, särskilt som skydd mot översvämningar och markerosion och för att främja jordens hälsa. Parlamentet efterlyser ytterligare integrering av innovativa trädbaserade metoder i jordbruksverksamhet, och avlägsnande av administrativa hinder för att optimera planeringen på avrinningsområdenas nivå och förvaltningen av avrinningsdistrikt. Parlamentet betonar fördelarna med träd

Tisdagen den 7 juni 2016

för ökad hållbarhet och produktivitet i jordbruket samt för bevarande av den biologiska mångfalden och den lokala och regionala ekonomiska utvecklingen. Parlamentet erkänner att traditionell betesdrift under träd är en hållbar markanvändning med flera funktioner som bör skyddas och belönas, och att nyare sätt att införliva träd i låglandsjordbruken, som alléodling ("alley cropping"), bör övervägas.

29. Europaparlamentet anser att markkvaliteten är av ekonomisk och miljömässig betydelse eftersom en utarmning av miljöstatusen skulle resultera i mindre produktiv mark, lägre näringsämnestillgång, ökning av växternas mottaglighet för skadedjur och sjukdomar, lägre vattenhållningstal och minskad biologisk mångfald. Kommissionen uppmanas att stödja innovativa metoder och utbyte av bästa praxis, såsom växelbruksystem, permanent odling av täckgrödor, begränsad markbearbetning eller grüngödsling med baljväxter och kvävebindande bakterier för att undvika att marken försämrats ytterligare. Parlamentet påpekar att jordbrukare, för att kunna bekämpa ökenspridning och eutrofiering, måste uppmuntras att utveckla bevattningssystem, inbegripet förbättring av bevattningseffektivitet och tillämpning av ekonomiska bevattningstekniker. Parlamentet anser att man måste öka kunskaperna om samspelet mellan mobilisering av organiskt material och produktionsbehoven, och välkomnar forskning om innovativa metoder, såsom användningen av mikrobiella ingrepp (bakteriella gödningsmedel) och undersökningar av samspel mellan växter och mark med mykorrhiza, polyglycerolpolyricinoleat och tillväxtreglerande medel för växter som skulle kunna minska miljöpåverkan och användningen av kemiska gödselmedel och bekämpningsmedel som skadar människors och djurs hälsa och miljön. Parlamentet erkänner betydelsen av en hållbar markanvändning som tar hänsyn till gårdsspecifika behov.

30. Europaparlamentet inser att jordbrukssystemen inte är produktiva om de är översvämmade eller uttorkade under större delen av året. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja innovationer för förvaltning och bevarande av vatten, integrerat med rådgivning och kurser för jordbrukarna, genom innovativa tekniker och teknik för att exempelvis minska slösaktiga bevattningsmetoder, eller för att minska översvämningarna. Parlamentet efterlyser användning av dessa nya tekniker med befintliga och nya inslag i landskapet, som dammar, och med program som ska öka fältkapaciteten i jorden och i livsmiljöer som är förknippade med jordbruk, som våtängar, skydda grundvattenzoner samt öka infiltrationskapaciteten i jorden och fältkapaciteten. Parlamentet välkomnar synergier med förvaltningsplanering för avrinningsdistrikt på landskapsnivå. Parlamentet efterlyser spridning av tekniker för regenerativt jordbruk för att bland annat öka matjordslagrets djup, främja bildandet av humus eller ympa döende eller dålig jord med kompost för att den på nytt ska fungera optimalt.

31. Europaparlamentet efterlyser större insatser för att utveckla och till fullo genomföra integrerade förvaltningssystem för växtskydd genom stöd till vetenskaplig forskning om icke-kemiska alternativ och lågriskåtgärder, i enlighet med relevant lagstiftning, och miljövänligare bekämpningsmedel. Parlamentet varnar för profylaktisk användning av växtskyddsmedel och understryker i det avseendet att integrerad växtskyddsförvaltning bör utnyttja samspelet mellan biologiska och kemiska åtgärder på ett smartare sätt. Parlamentet betonar att innovationer vad gäller alternativa lågriskämnen, i enlighet med relevant lagstiftning, och fysiska insatser skulle kunna uppmuntras mer, tillsammans med biologisk stimulering och bekämpning, på EU-nivå. Parlamentet uttrycker oro över att det nuvarande systemet för godkännande av växtskyddsprodukter är suboptimalt och att lagstiftningen för incitament till utvecklingen av integrerad bekämpning släpar efter. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en färdplan för hållbarare växtskyddssystem, som inkluderar rådgivningstjänster. Parlamentet konstaterar att biologiska mekanismer för bekämpning av skadedjur och sjukdomar skulle kunna minska användningen av bekämpningsmedel och eventuellt bidra till mer motståndskraftiga grödor.

32. Europaparlamentet efterlyser en fortlöpande utveckling av innovativa växtförädlingstekniker, samtidigt som man bibehåller europeiska fröbanker, vilket är av största vikt för nya sorter och varierade sorter med högre avkastning, större näringsvärde och bättre motståndskraft mot skadedjur, sjukdomar och ogynnsamma väderförhållanden samt för en större biologisk mångfald. Parlamentet påpekar att förädlingstekniker skulle kunna ge möjligheter att minska det konventionella jordbrukets miljöpåverkan. Parlamentet varnar för skapandet av kemiskt beroende i nyare sorter. Parlamentet invänder mot dagens administrativa bördor och regelbördor för företag och uppmuntrar till lokalt baserade program för växtförädling på gårdarna. Parlamentet understryker att vederbörlig omsorg måste iaktas när nya sorter godkänns. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att uppmuntra ny teknik som har genomgått lämplig riskbedömning där så krävs och fullt ut respekterar försiktighetsprincipen, och att säkerställa tillgång till biologiskt material för små och medelstora företag

Tisdagen den 7 juni 2016

i växtförädlingsbranschen, och parlamentet förväntar sig att kommissionen ger starkt stöd till innovation i detta avseende. Parlamentet invänder mot beslutet av Europeiska patentverkets (EPO) stora besvärskammare av den 25 mars 2015 i målen G2/12 och G2/13.

33. Europaparlamentet påminner i samband med innovativa förädlingsmetoder för växtsorter och djurraser om det rättsliga skyddet för biotekniska uppfinningar⁽¹⁾, enligt vilket allmänna växtsorter och djurraser, samt väsentligen biologiska förfaringsätt för framställning av växter eller djur, inte är patenterbara. Parlamentet uppmanar uttryckligen kommissionen att undersöka ett klarläggande av tolkningen av och tillämpningsområdet för detta undantag eftersom den fria tillgången till och användningen av förädlingsmaterial, i livsmedelsförsörjningens intresse, även fortsättningsvis måste garanteras.

34. Europaparlamentet betonar möjligheten att använda finansiella instrument för att bidra till förbättrade jordbruksinkomster. Parlamentet noterar att endast fem medlemsstater har utnyttjat de utvidgade möjligheter som det nya landsbygdsutvecklingsprogrammet erbjuder för att använda marknadskompatibla finansiella instrument för att hantera marknadsbrister. Kommissionen uppmanas att underlätta tillgången till krediter, eftersom bristande sådan tillgång ofta är ett hinder för innovation.

35. Europaparlamentet välkomnar samförståndsavtalet mellan kommissionen och EIB och lovordar kommissionens vilja att stödja jordbruksprojekt och unga jordbrukare genom nya finansieringsmöjligheter för de medlemsstater som inför sådana former av finansiellt stöd som garantifonder, löpande fonder och investeringskapital för att underlätta kredittillgången för jordbrukare och grupper av jordbrukare, såsom kooperativ, producentorganisationer och producentsammanslutningar och deras partner, i syfte att underlätta investeringar i moderniseringsåtgärder på gårdarna och samtidigt erbjuder finansieringsmöjligheter för att överbygga hinder för kreditgivning, vilket påverkar kvinnor i oproportionerligt hög utsträckning, och finansieringsmöjligheter för unga jordbrukare att utvidga sin verksamhet, liksom för att säkerställa investeringar i offentligt finansierad forskning kombinerad med offentlig-privata partnerskap i syfte att testa och lansera innovativa produkter. Parlamentet upprepar att det vill se detta finansiella stöd flöda och avlägsna alla hinder för denna finansiering.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en grundlig kartläggning av de nya kunskaper som krävs för framtidens jordbruksdrift i EU, och att främja spridningen av dessa med alla tillgängliga medel.

37. Europaparlamentet konstaterar att det finns stora möjligheter för bättre riskhantering och anser att dagens riskhanteringsverktyg och marknadsstyrningsverktyg är underutvecklade, en situation som skulle kunna leda till produktivitsbortfall på kort sikt och innovationsbortfall på lång sikt. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda och rapportera om möjligheten att främja privata försäkringssystem som täcker allvarliga klimathändelser, djur- eller växtsjukdomar, angrepp av skadegörare och miljöolyckor, vilket anges i artikel 37 i förordning (EU) nr 1305/2013.

38. Europaparlamentet välkomnar de möjligheter som skapas av det europeiska innovationspartnerskapet AGRI (EIP-AGRI) för tillämpad forskning inom jordbrukssektorn som gör det möjligt för grupper av jordbrukare att delta i innovationen. Parlamentet uttrycker oro över att EIP-AGRI genomförs på ett så fragmenterat sätt nationellt och uppmanar i detta avseende kommissionen att säkerställa enklast möjliga förfaranden för deltagande. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka samfinansieringsmekanismerna för EIP-AGRI och andra EU-strategier för att uppmuntra till effektivare forskning som är bättre kopplad till marknadens behov och behovet att utveckla hållbara agronomiska och agroekologiska metoder och som drivs av företagens behov och socioekonomiska behov, och att skapa gränsöverskridande forskningsfokusgrupper och bättre möjligheter för företag att delta. Parlamentet uppmanar kommissionen att medverka mer aktivt vad gäller tillhandahållande av en klart uttalad innovations- och forskningsagenda knuten till Horisont 2020-program.

39. Europaparlamentet betonar vikten av konsumenternas medvetenhet och konsumentupplysning. Parlamentet betonar att mer öppenhet i leveranskedjorna och i produktionen kan hjälpa konsumenterna att göra mer medvetna val om vilka produkter de köper, och det kan i sin tur hjälpa jordbrukarna att få högre inkomster från sin produktion.

⁽¹⁾ Direktiv 98/44/EG om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar.

Tisdagen den 7 juni 2016

40. Europaparlamentet anser att ekonomisk utveckling och miljö hållbarhet kompletterar varandra förutsatt att tillräckligt utrymme kvarstår för innovation och företagande och förutsatt att åtgärder vidtas för att förhindra och med retroaktiv verkan bekämpa omotiverade skillnader i medlemsstaternas genomförande, i syfte att säkerställa verkligt lika villkor i EU, bl.a. genom att undersöka nya och relevanta tekniker såsom satellitbilder. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att det råder verkligt lika villkor för jordbrukssektorn och samtidigt se till att relevant miljölagstiftning, såsom fågel- och livsmiljödirektiven, till fullo respekteras i de olika medlemsstaterna och att man sätter stopp för det olika, motstridiga och suboptimala genomförandet av dem.

41. Europaparlamentet är oroat över att man i halvtidsutvärderingen av EU:s strategi för biologisk mångfald 2020 konstaterade att det inte har gjorts några betydande övergripande framsteg vad gäller jordbrukets bidrag till att bevara och förbättra den biologiska mångfalden.

42. Europaparlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitiken bör vara mer inriktad på jordbrukarnas behov och lokala förutsättningar, utan att frågå de politiska målen. Parlamentet betonar att det behövs ett enklare och flexibla regelverk som är mer inriktat på nationella och lokala förutsättningar och bättre anpassat för att skapa synergieffekter med andra områden genom att stärka kunskapssamverkan, integrera resursanvändningen och bättre integrera dem i den cirkulära ekonomin i syfte att öka synligheten av befintliga system för specifik märkning i marknadsföringssyfte och uppmuntra till nya innovationer för att främja mångfalden bland de europeiska jordbruksprodukterna. Parlamentet betonar också att en konkurrenskraftig och hållbar gemensam jordbrukspolitik säkerställer bättre utnyttjande av innovativa metoder och långsiktig livskraft för den europeiska jordbrukssektorn genom samordning av statliga interventioner och främjande av innovationer inom offentlig och privat sektor som bidrar till ekonomisk utveckling i Europa, särskilt på landsbygden.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vartannat år framlägga en rapport om effekterna av finansiering och andra EU-åtgärder för innovationer inom jordbruket på kostnads- och avkastningsutvecklingen för jordbruksprodukter samt på de tillhörande finansiella och ekonomiska framtidsperspektiven för familj jordbruken i EU.

44. Europaparlamentet anser att innovation är ett viktigt verktyg och en central övergripande politisk prioritering för att utveckla, genomföra och uppnå målen i 2014-2020 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att tillhandahålla en mer långtgående övergripande strategi med mätbara resultat för att anpassa och inrikta forskningen och innovationen på politiska prioriteringar. Parlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitiken bör tillhandahålla mer flexibilitet för användning av nyutvecklade tekniker och metoder utan att det sker en ökning av den administrativa bördan. Parlamentet anser att det bör vara en övergripande prioritering för det europeiska regelverket att säkerställa tillräckligt utrymme för pilotprogram och testning av innovativa tekniker med respekt för försiktighetsprincipen.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att också se till att reglerna och politiken är inriktade på ökad sund konkurrens också inom andra regleringsområden som ska skapa en bättre fungerande och integrerad inre marknad.

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0263

Ramavtal om partnerskap och samarbete EU-Filippinerna

Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE) – 2015/2234(INI))

(2018/C 086/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05431/2015),
- med beaktande av utkastet till ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan (15616/2010),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207 och 209 samt artikel 218.6 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0061/2015),
- med beaktande av Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkast till beslut ⁽¹⁾,
- med beaktande av de diplomatiska förbindelserna mellan Filippinerna och EU (vid den tidpunkten Europeiska ekonomiska gemenskapen (EEG)), vilka upprättades den 12 maj 1964 i och med att den filippinske ambassadören till EEG utnämndes,
- med beaktande av ramavtalet för utvecklingssamarbete mellan EG och Filippinerna, vilket trädde i kraft den 1 juni 1985,
- med beaktande av Europeiska unionens fleråriga vägledande program för Filippinerna 2014–2020,
- med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1440/80 av den 30 maj 1980 om slutandet av samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Filippinerna, Indonesien, Malaysia, Singapore och Thailand – medlemsländer i Sydöstasiatiska förbundet ⁽²⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 18 maj 2015 till parlamentet och rådet *EU och Asean – ett partnerskap med strategisk inriktning*,
- med beaktande av det tionde Asem-toppmötet, som hölls i Milano den 16-17 oktober 2014,
- med beaktande av det interparlamentariska sammanträdet mellan Europaparlamentet och det filippinska parlamentet i februari 2013,
- med beaktande av det 23:e mötet i Gemensamma samarbetskommittén EU–Asean i Jakarta den 4 februari 2016,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Filippinerna, särskilt av den 14 juni 2012 om fallen av straffrihet i Filippinerna ⁽³⁾, av den 21 januari 2010 om Filippinerna (efter Maguindanao-massakern den 23 november 2009) ⁽⁴⁾ och av den 12 mars 2009 om Filippinerna (och fientligheterna mellan regeringsstyrkor och Moros nationella befrielsefront) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P8_TA(2016)0262.

⁽²⁾ EGT L 144, 10.6.1980, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 99.

⁽⁴⁾ EUT C 305 E, 11.11.2010, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 181.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av Filippinernas status som grundande medlem av Asean efter undertecknandet av Bangkokförklaringen den 8 augusti 1967,
- med beaktande av det 27:e Asean-toppmötet, som hölls i Kuala Lumpur (Malaysia) den 18–22 november 2015,
- med beaktande av det 14:e säkerhetstoppmötet för Asien (IISS Shangri-La-dialogen) i Singapore den 29–31 maj 2015,
- med beaktande av rapporterna från FN:s särskilda rapportör för rätten till mat, Hilal Elver, av den 29 december 2015 (A/HRC/31/51/Add.1), FN:s särskilda rapportör för människohandel, Joy Ngosi Ezeilo, av den 19 april 2013 (A/HRC/23/48/Add.3) och FN:s särskilda rapportör för utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, Philip Alston, av den 29 april 2009 (A/HRC/11/2/Add.8),
- med beaktande av den andra allmänna återkommande utvärderingen från FN:s råd för mänskliga rättigheter från maj 2012, av vars 88 rekommendationer Filippinerna godtog 66,
- med beaktande av den filippinska handlingsplanen för livsmedel för 2011–2016, det påskyndade programmet för minskning av hungern, den omfattande reformplanen för jordbruk från 1988 och uppförandekoden för fiske från 1998,
- med beaktande av artikel 99.1 andra stycket i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0143/2016), och av följande skäl:
 - A. När det gäller internationell och nationell lagstiftning om mänskliga rättigheter är Filippinerna en förebild för andra länder i regionen, med tanke på att landet har ratificerat åtta av de nio centrala konventionerna om mänskliga rättigheter, med undantag av konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden, samt ratificerade Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen under 2011.
 - B. Filippinernas regering enades om en fredsöverenskommelse för Mindanao med Moros islamiska befrielsefront (MILF) i mars 2014 som inbegriper upprättande av en autonom region (Bangsamoro) i de muslimska södra delarna, dock utan att omfatta andra milisgrupper som motsätter sig fredsprocessen. Den filippinska kongressen misslyckades dock med att anta Bangsamoros grundlag i februari 2016 och lyckades därför inte heller slutföra fredsförhandlingarna med gott resultat.
 - C. Filippinerna har tillhandahållits utbildning i gerilla- och terrorismbekämpning samt underrättelseverksamhet under ledning av den amerikanska armén i kampen mot milisgrupper som har eventuella kopplingar till regionala (sydostasiatiska) och internationella terroristgrupper, såsom al-Qaida och Islamiska staten.
 - D. Filippinerna och USA undertecknade avtalet om stärkt försvarssamarbete i april 2015.
 - E. Japan och Filippinerna undertecknade ett avtal om samarbete och utbyten på försvarsområdet i januari 2015.
 - F. Förbindelserna mellan Kina och Filippinerna har försämrats gradvis sedan 2008 års anklagelser om korruption avseende det kinesiska biståndet och framför allt med anledning av Kinas alltmer bestämda hållning vad gäller landets territoriella anspråk i Syd kinesiska havet.
 - G. Filippinerna inledde ett skiljedomsförfarande vid den internationella skiljedomstolen för Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos) i januari 2013, där landet sökte klarhet om sina maritima rättigheter enligt Unclos och giltigheten i Kinas anspråk med den niostreckade linjen över stora delar av Syd kinesiska havet.

Onsdagen den 8 juni 2016

- H. Filippinerna har aviserat att landet kommer att öppna nya flottbas- och flygbasanläggningar med omfattande tillträde till Sydkinesiska havet samt ge amerikanska, japanska och vietnamesiska fartyg tillträde till dessa anläggningar.
- I. EU beviljade Filippinerna GSP+-status i december 2014, vilket gjorde Filippinerna till det första land i Asean som kommer i åtnjutande av sådana handelsförmåner. Detta gör det möjligt för Filippinerna att exportera 66 procent av alla sina produkter tullfritt till EU, inklusive bearbetad frukt, kokosolja, skor, fisk och textilier.
- J. Filippinerna består av tusentals öar, vilket utgör en utmaning med avseende på inre förbindelser, infrastruktur och handel.
- K. EU är en viktig utländsk investerare i och handelspartner till Filippinerna.
- L. EU är Filippinernas fjärde största handelspartner och fjärde största exportmarknad, och står för 11,56 procent av den sammanlagda filippinska exporten.
- M. Filippinerna uttryckte nyligen intresse för att bli medlem i Stillahavspartnerskapet och samråder för närvarande med USA om att ansluta sig till avtalet.
- N. EU har mer än fördubblat sina finansiella anslag för utvecklingssamarbetet med Filippinerna för perioden 2014–2020 och har även tillhandahållit offren för de tropiska stormarna betydande humanitärt bistånd och katastrofbistånd.
- O. Filippinerna är det tredje mest sårbara utvecklingslandet när det gäller klimatförändringen, som kommer att påverka landets jordbruk och havsresurser negativt.
- P. De förödande effekterna av tyfonen Haiyan under 2013, som dödade omkring 6 000 människor, fortsätter att påverka ekonomin negativt och har på ett märkbart sätt förvärrat den osäkra livsmedelsförsörjningen och gjort att ytterligare en miljon människor drabbats av fattigdom enligt FN:s uppskattningar.
1. Europaparlamentet välkomnar ingåendet av ramavtalet om partnerskap och samarbete med Filippinerna,
 2. Europaparlamentet anser att EU bör fortsätta att tillhandahålla Filippinerna ekonomiskt stöd och kapacitetsuppbyggande bistånd för fattigdomsminskning, social inkludering, respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen och främjande av fred, försoning, säkerhet och reformer av rättsväsendet samt för att bistå landet när det gäller beredskap, nödhjälp och återhämtning vid katastrofer och effektiva åtgärder för att hantera klimatförändringen.
 3. Europaparlamentet uppmanar Filippinas regering att fortsätta arbetet med att utrota korruptionen och främja de mänskliga rättigheterna.
 4. Europaparlamentet lovordar Filippinerna för att ha varit en del av den internationella koalitionen mot terrorism sedan 2001. Parlamentet oroas dock över de fortsatta rapporterna om den filippinska militärens allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i samband med militära motaktioner, särskilt från paramilitära grupper sida.
 5. Europaparlamentet erinrar om att gruppen Abu Sayyaf anklagas för att stå bakom de värsta terrordåden utförda i Filippinerna, bland annat flera blodiga bombattentat, varav ett mot en färja i Manila 2004 i vilket över 100 personer dödades.
 6. Europaparlamentet betonar att det finns en stadigt ökande oro över att Islamiska staten kommer att knyta till sig närbesläktade grupper i Sydostasien, med tanke på att den sprider propaganda på de lokala språken och att vissa extremister i regionen redan svurit rörelsen trohet.
 7. Europaparlamentet välkomnar den filippinska regeringens åtaganden och understryker vikten av att uppnå en fredsprocess för Mindanao som är så inkluderande som möjligt. Parlamentet noterar den internationella kontaktgruppens bidrag till Mindanao-avtalen, beklagar djupt att Mindanao-fredsavtalet ännu inte har antagits av Filippinas kongress och efterlyser fortsatta fredsförhandlingar och ett antagande från kongressens sida av Bangsamoros grundlag.

Onsdagen den 8 juni 2016

8. Europaparlamentet fördömer den massaker mot kristna bönder som utfördes den 24 december 2015 av separatistrebeller på Mindanao. Parlamentet välkomnar den filippinska icke-statliga organisationen PeaceTechs initiativ att sammanföra kristna och muslimska elever via Skype i syfte att främja utbyte mellan de båda grupperna.

9. Europaparlamentet uppmanar den filippinska regeringen att bygga upp kapacitet när det gäller systematisk insamling av uppgifter om människohandel och uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja regeringen och i synnerhet myndighetsrådet mot människohandel i dess arbete för att förbättra hjälpen och stödet till offren, inrätta åtgärder för effektiv brottsbekämpning, förbättra de lagliga vägarna för arbetsmigration och säkerställa god behandling av filippinska migranter i tredjeländer.

10. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att upprätthålla kontakt med Filippinerna för att utbyta underrättelseuppgifter, samarbeta och stödja regeringens kapacitetsuppbyggande åtgärder i den internationella kampen mot terrorism och extremism i enlighet med de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen.

11. Europaparlamentet konstaterar att Filippinerna strategiskt sett befinner sig nära viktiga internationella trader och flygvägar över Syd kinesiska havet.

12. Europaparlamentet påminner om sin djupa oro över spänningarna i Syd kinesiska havet, och beklagar att flera parter gör anspråk på land i de omstridda vattnen, i strid med viljeytringen från 2002. Parlamentet är särskilt oroat över den massiva omfattningen av Kinas nuvarande verksamhet i området, som innefattar uppförandet av militära anläggningar och hamnar och minst en landningsbana. Alla parter i det omstridda området uppmanas eftertryckligen att avstå från ensidiga och provocerande åtgärder och i stället lösa konflikterna på fredlig väg baserat på internationell rätt, i synnerhet Unclos, och med hjälp av opartiska internationella medlings- och förlikningsförfaranden. Parlamentet uppmanar med kraft alla parter att erkänna både Unclos och skiljedomstolens jurisdiktion och efterlyser respekt för eventuella slutgiltiga beslut från Unclos sida. Parlamentet stöder alla insatser för att göra Syd kinesiska havet till ett "fredens och samarbetets hav". Parlamentet stöder också insatser för att se till att parterna enas om en uppförandekod för en fredlig exploatering av havsområdena i fråga, inklusive inrättandet av säkra handelsvägar, samt uppmanar till förtroendeskapande åtgärder. EU bör samarbeta bilateralt och multilateralt för att effektivt kunna bidra till regionens säkerhet.

13. Europaparlamentet välkomnar det avtal från maj 2014 mellan Filippinerna och Indonesien genom vilket de överlappande sjögränserna runt Mindanao och Celebes klargjordes.

14. Europaparlamentet uppmanar Filippinerna att, som ett av de länder som EU beviljat GSP+-status, säkerställa en tillämpning i praktiken av alla centrala internationella konventioner om mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter, miljöskydd och goda styrelseformer, i enlighet med förteckningen i bilaga VIII till förordning (EU) nr 978/2012. Parlamentet konstaterar att Filippinerna stärkt sin människorättslagstiftning och uppmanar landet att fortsätta med sina ansträngningar i den riktningen, också genom att offentliggöra den nationella handlingsplanen för mänskliga rättigheter, och att eliminera korruptionen. Parlamentet oroas särskilt över det förtryck som drabbar aktivister som bedriver fredliga kampanjer för att skydda sina förfäders marker mot konsekvenserna av gruv- och avskogningsverksamhet. Parlamentet påminner om att GSP+-mottagarna kommer att behöva bevisa att de fullgör sina skyldigheter i fråga om normer för mänskliga rättigheter, arbete, miljö och styrelseformer.

15. Europaparlamentet noterar landsbedömningen enligt GSP+ av Filippinerna, särskilt när det gäller ratificeringen av FN:s samtliga sju konventioner om mänskliga rättigheter av relevans för EU:s GSP+. Parlamentet framhåller det arbete som återstår när det gäller genomförande, men erkänner samtidigt de steg som regeringen har tagit och den positiva utvecklingen hittills.

16. Europaparlamentet uppmanar Filippinerna att fortsätta att förbättra investeringsklimatet, inklusive miljön för utländska direktinvesteringar, genom att öka transparensen och förbättra styrelseformerna och genom att genomföra FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter samt vidareutveckla infrastrukturen, vid behov genom offentlig-privata partnerskap. Parlamentet är oroat över de konsekvenser som klimatförändringen kommer att få för Filippinerna.

17. Europaparlamentet uppmanar regeringen att investera i nya tekniker och internet för att underlätta kulturella utbyten och handel mellan öarna i Filippinas arkipelag.

Onsdagen den 8 juni 2016

18. Europaparlamentet ser positivt på avtalet av den 22 december 2015 om att inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal med Filippinerna. Kommissionen och de filippinska myndigheterna bör säkerställa stränga normer gällande mänskliga rättigheter, arbete och miljö. Parlamentet understryker att ett sådant frihandelsavtal bör fungera som en byggsten på vägen mot ett EU–Asean-avtal mellan regioner om handel och investeringar, om vilket förhandlingarna parallellt skulle kunna återupptas.

19. Europaparlamentet konstaterar att 800 000 filippinier är bosatta i EU och att filippinska sjömän som arbetar på EU-registrerade fartyg årligen skickar penningförsändelser på 3 miljarder euro till Filippinerna. EU bör vidareutveckla utbytena på individnivå när det gäller studerande, akademiker och forskare, samt de kulturella utbytena.

20. Med tanke på att besättningarna på ett stort antal fartyg som inte för gemenskapsflagg och som anländer till europeiska hamnar till största delen är filippinska, och med tanke på de hårda och omänskliga arbetsvillkor som många av dessa sjöfolk upplever, uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att inte tillåta att sådana fartyg tas emot i europeiska hamnar om deras arbetsvillkor strider mot arbetsrätten och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar likaså med kraft fartyg som för annan flagg än gemenskapsflagg att för sina besättningar garantera arbetsvillkor som följer internationell lagstiftning och de regler som fastställts av ILO och IMO.

21. Europaparlamentet efterlyser regelbundna utbyten mellan Europeiska utrikestjänsten och parlamentet så att parlamentet ges möjlighet att följa upp genomförandet av ramavtalet och frågan huruvida målen i avtalet uppnåtts.

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Europeiska utrikestjänsten, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Filippinerna.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0266

Uppföljning av parlamentets resolution av den 11 februari 2015 om den amerikanska senatens rapport om CIA:s användning av tortyr**Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om uppföljningen av parlamentets resolution av den 11 februari 2015 om den amerikanska senatens rapport om CIA:s användning av tortyr (2016/2573(RSP))**

(2018/C 086/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 2, 3, 4, 6, 7 och 21,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 18 och 19,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad *Europakonventionen*) samt protokollen till denna,
- med beaktande av FN:s relevanta instrument för mänskliga rättigheter, särskilt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984 och de relevanta protokollen till denna samt den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden av den 20 december 2006,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2178 (2014) av den 24 september 2014 om det hot mot internationell fred och säkerhet som terroristhandlingar utgör,
- med beaktande av rapporten från FN:s råd för mänskliga rättigheter, framlagd av den särskilde rapportören om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, med inriktning på undersökningskommissioner som svar på mönster eller praxis av tortyr eller andra former av misshandel,
- med beaktande av domarna från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i målen Nasr och Ghali mot Italien (Abu Omar) från februari 2016, al-Nashiri mot Polen och Husayn (Abu Zubaydah) mot Polen från juli 2014, och El-Masri mot f.d. jugoslaviska republiken Makedonien från december 2012,
- med beaktande också av pågående och aktuella mål inför Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Abu Zubaydah mot Litauen och al-Nashiri mot Rumänien),
- med beaktande av det italienska domstolsavgörande som förklarade 22 CIA-agenter, en flygvapenpilot och två italienska agenter skyldiga i deras frånvaro och dömde dem till fängelsestraff för deras roller i kidnappningen 2003 av Abu Omar, imam i Milano,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 15 juni 2009 från Europeiska unionen och dess medlemsstater samt Amerikas förenta stater om stängningen av interneringsförläggningen i Guantánamobukten och om ett framtida samarbete i kampen mot terrorism som bygger på gemensamma värderingar, internationell rätt och respekt för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2011 om Guantánamo: det förestående beslutet om dödsstraff⁽¹⁾, av sina övriga resolutioner om Guantánamo, varav den mest aktuella är av den 23 maj 2013 om hungerstrejk bland fångarna i Guantánamo⁽²⁾, av sin resolution av den 8 oktober 2015 om dödsstraffet⁽³⁾ och av EU:s riktlinjer om dödsstraff,

⁽¹⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 132.⁽²⁾ EUT C 55, 12.2.2016, s. 123.⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0348.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar – det tillfälliga utskottets halvtidsöversyn ⁽¹⁾, av sin resolution av den 14 februari 2007 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar ⁽²⁾, av sin resolution av den 11 september 2012 om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder: uppföljning av TDIP-utskottets betänkande ⁽³⁾, och sin resolution av den 10 oktober 2013 om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 5 och 6 juni 2014 om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om kommissionens rapport från 2013 om tillämpningen av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 27 februari 2014 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2012) ⁽⁵⁾, och sin resolution av den 8 september 2015 över situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2013–2014) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2014 *En ny EU-ram för att stärka rättsstatsprincipen* (COM(2014)0158),
- med beaktande av sin resolution av den 11 februari 2015 om den amerikanska senatens rapport om CIA:s användning av tortyr ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den i mars 2015 antagna Brysseldeklarationen om genomförandet av Europakonventionen,
- med beaktande av den avslutade undersökning som genomförts med stöd av artikel 52 i Europakonventionen och inriktat sig på CIA:s illegala interneringar och transport av fångar misstänkta för terrordåd, och av Europarådets generalsekreterares begäran till alla stater som är parter i Europakonventionen om att senast den 30 september 2015 få information om tidigare eller pågående utredningar, aktuella fall inför inhemska domstolar eller andra åtgärder som vidtagits i anledning av den ovannämnda undersökningen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av den parlamentariska informationsresa som utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor gjorde till Bukarest (Rumänien) den 24 och 25 september 2015, och av rapporten från resan,
- med beaktande av den offentliga utfrågning som dess utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor höll den 13 oktober 2015 om om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder,
- med beaktande av den studie för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor som offentliggjordes 2015, *A quest for accountability? EU and Member State inquiries into the CIA Rendition and Secret Detention Programme*,
- med beaktande av det öppna brevet av den 11 januari 2016 från människorättsexperter från Förenta nationerna och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) till Amerikas förenta staters regering på fjortionårsdagen efter öppnandet av interneringsförläggningen i Guantánamobukten,

⁽¹⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 833.

⁽²⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

⁽³⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0418.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0173.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0286.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0031.

⁽⁸⁾ <http://website-pace.net/documents/19838/2008330/AS-JUR-INF-2016-06-EN.pdf/f9280767-bf73-44a1-8541-03204e2dfae3>

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av de resolutioner som på senaste tiden antagits och de rapporter som offentliggjorts av den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna och behandlar de mänskliga rättigheterna för de internerade i Guantánamo, inklusive deras tillgång till medicinsk vård, av rapporten från 2015 från kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) inom OSSE, och av besluten från FN:s arbetsgrupp om godtyckligt frihetsberövande,
 - med beaktande av frågorna till rådet och kommissionen om uppföljningen av Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2015 om den amerikanska senatens rapport om CIA:s användning av tortyr (O-000038/2016 – B8-0367/2016 och O-000039/2016 – B8-0368/2016),
 - med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor,
 - med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. EU är grundat på principerna om demokrati, rättsstat, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, respekt för människans värdighet och folkrätten, inte bara i sin interna politik, utan också gentemot omvärlden. EU:s åtagande om de mänskliga rättigheterna, som har stärkts genom ikraftträdandet av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och processen för anslutning till Europakonventionen, måste återspeglas på alla politikområden för att EU:s politik för de mänskliga rättigheterna ska bli verkningsfull.
- B. När tonvikten förlagts till "kriget mot terrorism" har jämvikten mellan de olika statsmakterna kommit att betänkligt förskjutas i riktning mot att regeringarna får utökade befogenheter, på bekostnad av parlamenten och de rättsvårdande myndigheterna. Detta har lett till att man som aldrig förr gör gällande att det är fråga om statshemligheter, så att offentliga undersökningar av påstådda människorättskränkningar förhindras.
- C. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen begärt att kampen mot terrorism ska respektera rättsstaten, människors värdighet, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, även inom internationellt samarbete på området, på grundval av EU:s fördrag, Europakonventionen, nationella konstitutioner och lagstiftning om grundläggande rättigheter.
- D. Europaparlamentet har med skärpa fördömt det program för överlämnande och hemlig internering som letts av Förenta staternas underrättelsetjänst Central Intelligence Agency (CIA) och där det förekommit många slags människorättskränkningar, bland annat olagliga och godtyckliga interneringar, bortföranden, tortyr och annan omänsklig eller förnedrande behandling, brott mot principen om non-refoulement och påtvingade försvinnanden genom att Europas luftrum och territorium använts av CIA, något som framkommit vid det arbete som gjorts av Europaparlamentets tillfälliga utskott för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar.
- E. Ansvarsutkrävande för dessa handlingar är avgörande för att skydda och främja mänskliga rättigheter på ett effektivt sätt i EU:s inrikes- och utrikespolitik och för att garantera en legitim och verkningsfull säkerhetspolitik som bygger på rättsstatsprincipen.
- F. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen efterlyst en fullständig undersökning av EU-medlemsstaternas medverkan i CIA:s program för hemliga interneringar och extraordinära överlämnanden.
- G. Den 9 december 2015 betecknade årsdagen för offentliggörandet av studien från senatens särskilda utskott avseende underrättelsetjänster (*Senate Select Committee on Intelligence, SSCI*) om CIA:s program för frihetsberövanden och förhör, och om hur CIA utsatt internerade personer för tortyr av olika slag mellan 2001 och 2006. Studien avslöjade nya fakta som stärker påståendena om att ett antal EU-medlemsstater, deras myndigheter, tjänstemän och medarbetare från deras säkerhets- och underrättelsetjänster var delaktiga i CIA:s program för hemliga interneringar och extraordinära överlämnanden, ibland på korrupta sätt genom att CIA erbjudit dem avsevärda penningbelopp i utbyte mot deras samarbete. Studien resulterade emellertid inte i något som helst ansvarsutkrävande i Förenta staterna för CIA:s program för hemliga interneringar och extraordinära överlämnanden. Förenta staterna har beklagligt nog inte samarbetat med de europeiska undersökningarna om europeisk delaktighet i CIA:s program, och hittills har inga förövare ställts till svars.

Onsdagen den 8 juni 2016

- H. Mark Martins, som är chefsåklagare hos militärkommissionerna i Guantánamobukten, har konstaterat att de händelser som beskrivs i sammanfattningen av SSCI:s studie av CIA:s program för interneringar och förhör faktiskt inträffat.
- I. Den information som ingår i sammanfattningen av SSCI:s studie har gjorts till föremål för en ingående ny analys, varvid tidigare undersökningar av ett antal länders, bland dem också EU-medlemsstaters, medverkan bekräftats, och nya vägar för undersökningsarbetet utpekats.
- J. I sin resolution av den 10 oktober 2013 ville det tidigare Europaparlamentet att det nuvarande parlamentet skulle fortsätta att uppfylla och genomföra det mandat som det fått av det tillfälliga utskottet om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar, och därmed även se till att utskottets rekommendationer följs upp, att undersöka nya frågor som kan uppstå och fullt ut utnyttja och utveckla sin undersökningsrätt.
- K. De resolutioner som på senaste tiden antagits och de rapporter som offentliggjorts av den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna och behandlar de mänskliga rättigheterna för de internerade i Guantánamo ger skäl att befara att åtminstone vissa av de internerade inte får lämplig medicinsk vård eller rehabilitering. I rapporten från 2015 från OSSE:s ODIHR uttrycks likaså oro över skyddet för de mänskliga rättigheterna i Guantánamo, bland annat i form av att rättigheten till en rättvis rättegång förvägras. I besluten från FN:s arbetsgrupp om godtyckligt frihetsberövande hävdas det att olika internerade i Guantánamo utsätts för godtycklig behandling.
- L. Förenta staternas president Barack Obama åtog sig att senast i januari 2010 stänga interneringsförläggningen i Guantánamobukten. Den 15 juni 2009 undertecknade EU och dess medlemsstater och Förenta staterna ett gemensamt uttalande om stängningen av interneringsförläggningen i Guantánamobukten och om ett framtida samarbete i kampen mot terrorism som bygger på gemensamma värderingar, folkrätt och respekt för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna. Den 23 februari 2016 lade president Obama inför kongressen fram en plan om att en gång för alla stänga militärfängelset i Guantánamobukten. EU-medlemsstaternas hjälp med att ordna vidarebosättning för vissa fångar har varit begränsad.
- M. Inte en enda av de berörda medlemsstaterna har utfört fullständiga och effektiva undersökningar för att få dem som begått brott mot folkrätten och nationell rätt ställda inför rätta, eller för att se till att ansvar kommer att utkrävas, efter det att den amerikanska senatens studie offentliggjorts.
- N. Det är beklagligt att de ledamöter av Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor som deltog i informationsresan till Bukarest inte fick besöka den fastighet där nationella registreringskontoret för hemlig information (ORNISS) är inrymt, och som lär ha använts som hemlig interneringsplats av CIA.
- O. I Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2015 om den amerikanska senatens rapport om CIA:s användning av tortyr uppmanades utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att, i samarbete med utskottet för utrikesfrågor, och i synnerhet underskottet för mänskliga rättigheter, återuppta sin undersökning av CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder och att rapportera till plenarförsamlingen inom ett år.
1. Europaparlamentet understryker den unika vikten av och den strategiska karaktären hos de transatlantiska förbindelserna, i en tid då världen blir alltmer instabil. Parlamentet anser att dessa förbindelser, som bygger på såväl gemensamma intressen som gemensamma värden, behöver ytterligare stärkas på grundval av respekt för multilateralism, rättsstat och förhandlingslösningar på konflikter.
2. Europaparlamentet fördömer återigen skarpt hårda förhörsmetoder, som är folkrättsligt förbjudna och som strider mot bland annat rätten till frihet, säkerhet, human behandling, frihet från tortyr, oskuldspresumtion, rättvis rättegång, juridiskt biträde och likvärdigt skydd enligt lag.

Onsdagen den 8 juni 2016

3. Europaparlamentet uttrycker, nu när det gått ett år sedan senatens studie offentliggjordes, sina allvarliga farhågor över hur likgiltiga medlemsstaterna och unionens institutioner varit med att erkänna de talrika fall av brott mot grundläggande rättigheter och tortyr som inträffat på europeisk mark mellan 2001 och 2006, liksom också med att utreda dem och med att lagföra de delaktiga och ansvariga.

4. Europaparlamentet välkomnar domen från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna av den 23 februari 2016 i målet Nasr och Ghali mot Italien (44883/09), där man kom fram till att de italienska myndigheterna vetat om att den egyptiska imamen Abu Omar utsatts för tortyr, och uppenbart använt sig av principen om "statshemligheter" för att de ansvariga i själva verket skulle få gå ostraffade. Parlamentet uppmanar statsmakterna i Italien att frångå principen om "statshemligheter" för den f.d. chefen och vice chefen för landets underrättelsetjänst och militära säkerhetstjänst (SISMi), liksom för tre tidigare medlemmar av SISMi, för att rättvisa obehindrat ska kunna skipas.

5. Europaparlamentet beklagar att bara en enda partiövergripande informationsresa gjorts till Rumänien i september 2015. Parlamentet vill att Europaparlamentet ska anordna flera informationsresor till de medlemsstater som i senatens studie om CIA:s program för internering och förhör utpekats såsom delaktiga i programmet, såsom Litauen, Polen, Italien och Storbritannien.

6. Europaparlamentet understryker att ett transatlantiskt samarbete som bygger på gemensamma värden såsom främjandet av frihet och säkerhet, demokrati och grundläggande mänskliga rättigheter är och måste vara en central prioritering i EU:s yttre förbindelser. Parlamentet upprepar den tydliga ståndpunkt som man intog i uttalandet från Förenta staterna och EU 2009 att gemensamma ansträngningar för att bekämpa terrorism måste vara förenliga med skyldigheterna enligt folkrätten, särskilt internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt, och att detta kommer att göra våra länder starkare och säkrare. Parlamentet uppmanar här Förenta staterna att göra allt för att respektera unionsmedborgares rättigheter på samma sätt som amerikanska medborgares.

7. Europaparlamentet anser att det transatlantiska samarbetet mot terrorism måste bedrivas med respekt för grundläggande fri- och rättigheter och den enskildes integritet, såsom det garanteras i unionslagstiftningen, för att det ska bli till nytta för medborgarna på ömse sidor om Atlanten. Parlamentet efterlyser en fortlöpande politisk dialog mellan de transatlantiska parterna om frågor med anknytning till säkerhet och kampen mot terrorism, inklusive om skyddet av medborgerliga och mänskliga rättigheter, för att terrorism ska kunna bekämpas effektivt.

8. Europaparlamentet beklagar att i dagens läge, när över ett år har gått sedan senatens studie offentliggjordes och parlamentet antog sin resolution i vilken Förenta staterna uppmanades att undersöka och lagföra de talrika människorättskränkningar som inträffat till följd av CIA:s program för överlämnande och hemlig internering och att samarbeta med alla begäranden som EU-medlemsstater lagt fram i anledning av CIA:s program, av att inga förövare ställts till svars och Förenta staternas regering inte samarbetat med EU:s medlemsstater.

9. Europaparlamentet uppmanar än en gång Förenta staterna att undersöka och lagföra de talrika människorättskränkningar som inträffat till följd av CIA:s program för överlämnande och hemlig internering, vilka fungerat under ledning av den föregående amerikanska förvaltningen, och att samarbeta med alla begäranden från EU-medlemsstater om information, utlämning eller effektiva rättsmedel för offer i samband med CIA:s program. Parlamentet uppmanar senatens särskilda utskott SSCI att offentliggöra hela sin studie av CIA:s program för frihetsberövanden och förhör, och understryker den amerikanska senatens grundläggande slutsats att de våldsbetonade och olagliga metoder som CIA tillämpade inte fick fram underrättelser som hindrade ytterligare terroristattacker. Parlamentet erinrar om sitt absoluta fördömande av tortyr och påtvingade försvinnanden. Vidare uppmanar parlamentet Förenta staterna att följa internationell rätt som styr undersökningarna av de aktuella påståendena om tortyr och misshandel i interneringsförläggningen i Guantánamobukten, bland annat de flerdagiga begärandena från EU-medlemsstater om information om personer som tidigare hållits frihetsberövade i CIA:s hemliga fångelser, och från FN:s särskilda rapportör om tortyr angående hans uppdrag att inspektera interneringsförläggningen i Guantánamobukten.

10. Europaparlamentet beklagar att den undersökning som utförts av Europarådets generalsekreterare med stöd av artikel 52 i Europakonventionen lagts ned, i och med att undersökningar fortfarande pågår i ett antal medlemsstater och att det behövs ytterligare uppföljning i detta sammanhang. Parlamentet uppmanar med tanke på detta medlemsstaterna att med fullständig insyn undersöka påståendena om att det funnits hemliga fångelser på deras territorium där människor hållits fängslade som ett led i CIA:s program, och att lagföra dem som haft en andel i detta, också offentliga aktörer, och

Onsdagen den 8 juni 2016

därvid ta hänsyn till alla nya bevis som framkommit (också de betalningar som verkställts, enligt vad som anges i sammanfattningen av studien). Parlamentet beklagar att det gått så trögt med undersökningarna, att ansvar utkrävts endast i begränsad utsträckning och att man i alltför hög grad hänvisat till statshemligheter.

11. Europaparlamentet uppmanar med kraft Litauen, Rumänien och Polen att skyndsamt göra öppna, genomgripande och effektiva brottsutredningar av CIA:s hemliga interneringsförläggningar på deras respektive territorier, efter att fullständigt ha beaktat alla faktiska bevis som avslöjats, att ställa inför rätta dem som begått människorättskränkningar, att låta utredarna grundligt undersöka hela nätet av flygningar för överlämnanden och de kontaktpersoner om vilka det är allmänt känt att de arrangerat dessa flygningar eller deltagit i dem, att utföra kriminaltekniska undersökningar av fängelserna och av vilken medicinsk vård som getts åt de internerade, att analysera listor över telefonsamtal och penningöverföringar, att ta upp till behandling ansökningar från eventuella offer om status/deltagande i utredningsarbetet, och att se till att alla relevanta brott behandlas, också i samband med överföringarna av interner eller att offentliggöra slutsatserna av alla utredningar som gjorts till dags dato.

12. Europaparlamentet håller fast vid att domarna från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna mot Polen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ska genomföras fullständigt och omedelbart, och att länderna ska rätta sig efter brådskande enskilda och allmänna åtgärder. Parlamentet upprepar Europarådets ministerkommittés uppmaning till Polen om att landet ska begära och utverka diplomatiska försäkringar från Förenta staterna om att dödsstraffet inte ska tillämpas och att förfarandena ska vara rättvisa, samt om att i rätt tid utföra genomgripande och effektiva brottsutredningar för att alla relevanta brott ska åtgärdas, också i relation till alla offer, och att ställa inför rätta alla dem som begått människorättskränkningar. Parlamentet välkomnar med tanke på detta f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens avsikt att tillsätta ett särskilt oberoende undersökningsorgan, och uppmanar med kraft till att det snabbt inrättas, med internationellt stöd och deltagande.

13. Europaparlamentet erinrar om att den f.d. rumänske direktören för underrättelseväsendet, Ioan Talpes, offentligen vidgått inför Europaparlamentets delegation att han varit fullt medveten om CIA:s närvaro på rumänskt territorium, och att han gett tillstånd till att en offentlig byggnad "hyrdes ut" till CIA.

14. Europaparlamentet uttrycker oro över hindren mot att nationella parlament och rättsväsen utreder vissa medlemsstaters medverkan i CIA:s program, liksom över att dokument utan giltig orsak hemligstämplats så att de som begått människorättskränkningar fått gå ostraffade.

15. Europaparlamentet erinrar om att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna numera, i sin dom av den 24 juli 2014, uttryckligen erkänt att offentliga källor och kumulativa bevis som bidrar till att bättre belysa medlemsstaternas medverkan i CIA:s program för överlämnande kan tillåtas som bevismaterial i rättsliga förfaranden, framför allt såvida officiella statliga dokument av "nationella säkerhetsskäl" varken får bli föremål för offentlig tillsyn eller prövas av domstol.

16. Europaparlamentet välkomnar vad Rumänien hittills gjort, och uppmanar den rumänska senaten att häva hemligstämpeln på de delar av rapporten från 2007 som fortfarande är hemligstämplade, nämligen de bilagor som slutsatserna från den rumänska senaten baserade sig på. Parlamentet uppmanar än en gång Rumänien att undersöka påståendena om att det funnits ett hemligt fängelse, att lagföra dem som haft andel i detta, med beaktande av alla nya bevis som framkommit, och att slutföra undersökningen i brådskande ordning.

17. Europaparlamentet konstaterar att de uppgifter som insamlats vid den undersökning av Litauens medverkan i CIA:s program för hemliga interneringar, som utfördes av Litauens parlaments utskott för nationell säkerhet och försvar (Seimas CNSD), inte offentliggjorts, och vill att uppgifterna ska offentliggöras.

18. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över att ledamöterna av parlamentets informationsuppdrag inte fått besöka "Bright Light", en byggnad som upprepade gånger och officiellt rapporterats ha använts som interneringsplats, trots ett flertal påstått (en skrivelse till Rumäniens utrikesminister från ordföranden för parlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, och en annan begäran till statssekreterare under den tid då informationsuppdraget pågick).

19. Europaparlamentet uppmanar alla ledamöter av Europaparlamentet att fullständigt och aktivt stödja utredningen av EU:s medlemsstaters medverkan i CIA:s program för hemliga interneringar och extraordinära överlämnanden, särskilt till den del den inriktar sig på personer som innehaft regeringsansvarig ställning i de berörda länderna under den tid då de händelser som utgör föremål för utredningen utspelade sig.

Onsdagen den 8 juni 2016

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att före utgången av juni 2016 rapportera till plenarsammanträdet om vilka uppföljande åtgärder som vidtagits med anledning av de rekommendationer och begäranden som parlamentet framställt i sin undersökning om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder samt i sina därpå följande resolutioner, samt om vad som framkommit vid undersökningar och lagföringar i medlemsstaterna.

21. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av den regelbundna, strukturerade interparlamentariska dialogen mellan EU och Förenta staterna, framför allt mellan parlamentets utskott för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och dess relevanta motparter i Förenta staternas kongress och senat. En sådan förstärkning bör ske genom anlitande av alla kanaler till samarbete och dialog som erbjuds av den transatlantiska lagstiftardialogen. Parlamentet välkomnar här det 78:e mötet för den transatlantiska lagstiftardialogen, som ska hållas mellan Europaparlamentet och Förenta staternas kongress den 26–28 juni 2016 i Haag, och ser det som en möjlighet att förstärka detta samarbete, eftersom samarbetet mot terrorism kommer att vara en integrerad del av diskussionen.

22. Europaparlamentet påpekar att öppenhet är den ofrånkomliga hörnstenen i varje demokratiskt samhälle och en oeftergivlig förutsättning för att en regering ska kunna ställas till ansvar inför sitt folk. Parlamentet är därför djupt bekymrat över att regeringar alltmör och utan giltig orsak åberopar "nationell säkerhet" och då har som enda eller huvudsakliga avsikt att medborgarna (som regeringen är ansvarig inför) eller rättsväsendet (som vakar över att ett lands lagar följs) inte ska kunna utöva någon offentlig tillsyn. Parlamentet påpekar den stora faran med att mekanismer för demokratisk ansvarsskyldighet försätts ur funktion, eftersom detta i själva verket innebär att regeringen inte längre kan ställas till ansvar.

23. Europaparlamentet beklagar att utfästelsen från Förenta staternas president att stänga Guantánamo senast i januari 2010 ännu inte har infriats. Parlamentet uppmanar återigen de amerikanska myndigheterna att se över systemet med militärkommissioner i syfte att säkerställa rättvisa rättegångar, att stänga Guantánamo och att under alla förhållanden förbjuda tortyr, misshandel och frihetsberövande på obestämmd tid och utan rättegång.

24. Europaparlamentet beklagar att Förenta staternas administration inte lyckats uppnå ett av sina centrala mål, nämligen att stänga interneringsförläggningen vid Förenta staternas militärbas i Guantánamobukten. Parlamentet uppmanar allt fortsatt arbete som syftar till att stänga denna interneringsförläggning och frigge de fångar som inte har åtalats. Parlamentet uppmanar Förenta staterna att vidta åtgärder med anledning av de farhågor om de mänskliga rättigheterna för de internerade i Guantánamo som aktualiserats av internationella människorättsorgan, inklusive frågan om tillgång till lämplig medicinsk vård och rehabilitering för tortyroffer. Parlamentet betonar att president Obama i sitt tal till nationen den 20 januari 2015 upprepat sin beslutsamhet om att infria sin utfästelse från valkampanjen 2008 om att stänga fängelset i Guantánamo, och välkomnar därtill den plan han lade fram för kongressen den 23 februari 2016. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda asyl åt de fångar som fått officiellt klartecken för att frigges.

25. Europaparlamentet upprepar sin övertygelse om att normala brottnålsrättegångar inför civila domstolar är det bästa sättet att lösa frågan om Guantánamofångarnas ställning. Parlamentet insisterar på att fångar i amerikanska interneringsförläggningar antingen bör åtalas utan dröjsmål och få sina ärenden prövade i överensstämmelse med de internationella normerna för rättsstaten, eller frigges. I detta sammanhang understryker parlamentet att samma standarder för rättvisa rättegångar bör tillämpas på alla, utan diskriminering.

26. Europaparlamentet uppmanar de amerikanska myndigheterna att inte tillämpa dödsstraff mot internerade i Guantánamobukten.

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Förenta staternas militärkommissioners behöriga företrädare, Förenta staternas utrikesminister, Förenta staternas president, Förenta staternas kongress och senat, FN:s generalsekreterare, FN:s särskilda rapportör om tortyr, Europarådets generalsekreterare, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0267

Rymdkapacitet för säkerhet och försvar i Europa

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om rymdkapacitet för säkerhet och försvar i Europa (2015/2276(INI))

(2018/C 086/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av avdelningarna XVII och XIX i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Frankrikes begäran av den 17 november 2015 om stöd och bistånd enligt artikel 42.7 i EU-fördraget,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 november 2015 om förstärkning av de straffrättsliga åtgärderna mot radikaliserings som leder till terrorism och våldsam extremism,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18 december 2013 och den 25–26 juni 2015,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 november 2013 och den 18 november 2014 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20–21 februari 2014 om rymdpolitiken,
- med beaktande av lägesrapporten av den 7 juli 2014 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och chefen för Europeiska försvarsbyrån om genomförandet av Europeiska rådets slutsatser från december 2013,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 8 maj 2015 om genomförandet av dess meddelande om försvaret,
- med beaktande av vice ordförandens/den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande av den 11 december 2013 *EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser* (JOIN(2013)0030) och rådets relaterade slutsatser av den 12 maj 2014,
- med beaktande av uttalandet från Natos generalsekreterare, Jens Stoltenberg, i Europaparlamentet den 30 mars 2015 om ett närmare samarbete mellan EU och Nato,
- med beaktande av uttalandena från USA:s biträdande försvarsminister, Bob Work, den 28 januari 2015 och den 10 september 2015 om den tredje amerikanska kompensationsstrategin och dess följder för partner och allierade (*The Third U.S. Offset Strategy and its Implications for Partners and Allies*),
- med beaktande av vice ordförandens/den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande av den 18 november 2015 *Översyn av den europeiska grannskapspolitiken* (JOIN(2015)0050),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 377/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av Copernicusprogrammet och om upphävande av förordning (EU) nr 911/2010 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 122, 24.4.2014, s. 44.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 av den 11 december 2013 om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 541/2014/EU av den 16 april 2014 om inrättande av en ram till stöd för rymdövervakning och spårning ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A8-0151/2016), och av följande skäl:
 - A. Den allt farligare och mer utmanande säkerhetssituationen, både inom och utanför unionen, kännetecknas av terrorattentat och massmord som påverkar alla medlemsstater, och medlemsstaterna måste reagera på denna situation genom att anta en gemensam strategi och ett samordnat svar. Säkerhetsutmaningarna innebär att EU:s säkerhet behöver stärkas genom fortsatt utveckling av och stöd till EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, så att denna blir ett effektivare politiskt verktyg och en verklig garanti för EU-medborgarnas säkerhet och för främjandet och skyddet av europeiska normer, intressen och värden enligt artikel 21 i EU-fördraget.
 - B. EU behöver stärka sin roll som säkerhetsgarant på hemmaplan och utanför unionen och säkerställa stabilitet i sitt grannskap och globalt. Unionen måste bidra till kampen mot säkerhetsutmaningar, i synnerhet sådana som följer av terrorism på hemmaplan och utanför unionen, bland annat genom att hjälpa tredjeländer att bekämpa terrorismen och dess bakomliggande orsaker. Medlemsstaterna och unionen måste samarbeta om ett ändamålsenligt och enhetligt gränsförvaltningssystem för att säkra de yttre gränserna.
 - C. EU behöver utöka sitt samarbete och sin samordning med Nato och USA, som båda förblir garantier för Europas säkerhet och stabilitet, med FN, OSSE och Afrikanska unionen samt med andra grannar och regionala partner.
 - D. EU behöver ta itu med de bakomliggande orsakerna till hoten mot vår säkerhet, oroligheterna och de väpnade konflikterna i vårt grannskap, migrationen, den försämring av människors försörjningsmöjligheter som orsakas av statliga och icke-statliga aktörer samt söndervittringen av stater och regionala ordningar, bland annat till följd av klimatförändringar och fattigdom. Detta bör göras med hjälp av en övergripande regel- och värdebaserad strategi för hantering av kriser både i och utanför unionen.
 - E. Satellitkapaciteten skulle kunna utnyttjas för att bättre bedöma och identifiera strömmar av olagliga invandrare och deras resvägar samt, när det gäller de som kommer från Nordafrika, identifiera de områden där båtar tar ombord passagerare så att man snabbare kan ingripa och rädda fler liv.
 - F. Vid Europeiska rådets möte i juni 2015 låg tonvikten vid försvaret, och man efterlyste ett ökat och mer systematiskt europeiskt försvarssamarbete i syfte att tillhandahålla nyckelkapacitet, bland annat genom en sammanhållen och effektiv användning av EU-medel och befintlig EU-kapacitet.
 - G. Rymdpolitiken är ett väsentligt inslag i den strategiska autonomi som EU måste utveckla för att skydda känslig teknisk och industriell kapacitet och oberoende utvärderingskapacitet.
 - H. Rymdkapacitet för Europas säkerhet och försvar är viktigt och i vissa fall rentav vitalt för en mängd situationer, från daglig användning i fredstid till krishantering och mer akuta säkerhetsutmaningar, inklusive fullskaligt krig. Att utveckla sådan kapacitet är ett långsiktigt projekt, och den framtida kapaciteten måste planeras samtidigt som den nuvarande används.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.5.2014, s. 227.

Onsdagen den 8 juni 2016

- I. Spridningen av rymdteknik och samhällenas ökande beroende av satelliter ökar konkurrensen om rymdtillgångarna (banor och frekvenser) och gör satelliterna till kritisk infrastruktur. Ett antal aktörers utveckling av antisatellitteknik, inbegripet kapacitet för vapen i omloppsbana, tyder på att man förbereder utplacering av vapen i rymden.
 - J. På säkerhets- och försvarsområdet kan EU agera genom bland annat institutioner såsom Europeiska försvarsbyrån och Europeiska unionens satellitcentrum.
 - K. Europeiska rymdtillgångar har utvecklats under de senaste fem årtiondena tack vare nationella rymdorgans och på senare tid Europeiska rymdorganisationens (ESA) samordnade insatser. Rymdfördraget, den grundläggande rättsliga ramen för internationell rymdlagstiftning, trädde i kraft i oktober 1967.
 - L. För att utveckla och upprätthålla rymdkapacitet för säkerhet och försvar i Europa krävs ett verkningsfullt samarbete och synergier mellan medlemsstaterna och med europeiska och internationella institutioner.
 - M. EU:s rymdkapacitet bör vara kompatibel med Natos och USA:s kapacitet så att den fullt ut kan utnyttjas som ett nätverk i händelse av en kris.
 - N. Forskning och utveckling på det rymdtekniska området är en sektor som ger god avkastning på investerat kapital och som även genererar högkvalitativa program- och maskinvaror som biprodukter för olika typer av kommersiell användning.
1. Europaparlamentet anser att rymdkapacitet och rymdbaserade tjänster spelar en viktig roll för bland annat Europas säkerhet och försvar. Parlamentet är övertygat om att nuvarande och framtida rymdkapacitet och rymdbaserade tjänster kommer att förse medlemsstaterna och unionen med förbättrad operativ kapacitet för dubbla användningsområden för genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) och annan EU-politik på områden som yttre åtgärder, gränsförvaltning, sjöfartsskydd, jordbruk, miljö, klimatåtgärder, energitrygghet, katastrofhantering, humanitärt bistånd och transporter.
 2. Det krävs ytterligare åtgärder för att genomföra GSFP, och Europaparlamentet framhåller på nytt behovet att öka GSFP:s genomslagskraft, synlighet och inverkan. Parlamentet bekräftar rymdpolitikens betydelse och mervärde för GSFP. Rymden bör ingå som en del av den framtida unionspolitiken (på områden som inre säkerhet, transport, rymdfrågor, energi och forskningsfrågor), och synergier med rymdområdet bör stärkas och utnyttjas i större utsträckning. Parlamentet understryker att användningen av rymdkapacitet i kriget mot terrorism och terroristorganisationer, tack vare möjligheten att lokalisera och övervaka deras träningsläger, är av avgörande betydelse.
 3. Europaparlamentet anser att de nationella regeringarna och unionen bör förbättra tillgången till den rymdbaserade satellitkommunikationen, rymdlägesbilden, precisionsnavigeringen och jordobservationskapaciteten samt säkra europeiskt oberoende när det gäller kritisk rymdteknik och tillgång till rymden. Särskilt rymdlägesbilden kommer att fortsätta att spela en avgörande roll i militära och civila sammanhang. Parlamentet framhåller utfästelsen att inte militarisera rymden. För att detta mål ska uppnås behövs det tillräckliga finansiella investeringar. Här uppmanas kommissionen och medlemsstaterna kraftfullt att garantera EU:s autonomi när det gäller rymdstrukturer och att tillhandahålla de resurser som krävs för detta ändamål. Detta är livsviktigt för den civila verksamheten (i västländerna uppskattas det att 6–7 procent av BNP är beroende av teknik för satellitpositionering och satellitnavigering) och för säkerheten och försvaret. Samarbete bör inledas på mellanstatlig grund och genom ESA.
 4. Europaparlamentet understryker säkerhetsaspekten av Copernicusprogrammet, i synnerhet dess tillämpningar för krisförebyggande och krishantering, humanitärt bistånd och samarbete, konfliktförebyggande arbete med kontroll av efterlevnaden av internationella fördrag samt övervakning till havs. Den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna uppmanas eftertryckligen att prioritera målet om konfliktförebyggande i samband med rymdkapacitet.
 5. Europaparlamentet betonar att EU:s rymdpolitik stöder vetenskapliga och tekniska framsteg, industrins konkurrenskraft och genomförandet av EU:s politik i enlighet med artikel 189 i EUF-fördraget, vilket inbegriper säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet påminner om att EU:s två flaggskeppsprogram – Galileo och Copernicus – är civila program som står under civil kontroll och att den europeiska dimensionen av Galileo och Copernicus har möjliggjort dessa program

Onsdagen den 8 juni 2016

och säkerställt deras framgång. Rådet, vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen uppmanas med eftertryck att se till att europeiska rymdprogram används för att utveckla civil rymdkapacitet och civila rymdbaserade tjänster med betydelse för europeisk säkerhets- och försvarskapacitet, i synnerhet genom tillräckliga forskningsanslag. Rymdkapacitet för dubbla användningsområden är viktigt för att använda resurserna så effektivt som möjligt.

6. Europaparlamentet betonar att rymdprogram ger säkerhets- och försvarsmässiga vinster som tekniskt sett hänger samman med civila fördelar, och framhåller i detta sammanhang Galileos och Copernicus kapacitet för dubbla användningsområden. Denna kapacitet bör utvecklas fullt ut i kommande generationer, till exempel för bättre precision, autentisering, kryptering, kontinuitet och integritet (Galileo). Parlamentet betonar att högupplösta jordobservationsdata och positioneringssystem är användbara för tillämpningar på de civila och säkerhetsmässiga områdena, till exempel inom katastrofhantering, humanitära insatser, flyktinghjälp, övervakning till havs, den globala uppvärmningen, energitrygghet och global livsmedelstrygghet samt upptäckt av och reaktion på globala naturkatastrofer, särskilt torka, jordbävningar, översvämningar och skogsbränder. Det behövs ett bättre samspel mellan drönare och satelliter. Parlamentet efterlyser tillräckliga anslag vid halvtidsöversynen till alla satellitsystems framtida utveckling.

7. Europaparlamentet anser att det nödvändigt med ett integrerat och långsiktigt helhetsgrepp på rymdsektorn på EU-nivå. Rymdsektorn bör nämnas i EU:s nya globala strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken, med tanke på den nuvarande utvecklingen av EU:s rymdprogram med dubbla användningsområden och behovet att vidareutveckla civila EU-rymdprogram som kan användas för både civila ändamål och säkerhets- och försvarsändamål.

8. Europaparlamentet välkomnar det EU-stödda multilaterala initiativet för en internationell uppförandekod för rymdverksamhet som ett sätt att införa normer för uppträdandet i rymden, eftersom det syftar till att öka säkerheten, skyddet och hållbarheten i rymden genom betoningen på att rymdverksamhet bör bedrivas med stor omsorg, tillbörlig aktsamhet och tillräcklig insyn i syfte att skapa förtroende i rymdsektorn.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt fastställa EU:s behov i fråga om rymdpolitikens potentiella bidrag till GSFP, med avseende på samtliga huvudaspekter, det vill säga uppskjutning, positionering, bilder, kommunikation, rymdväder, rymdskrot, it-säkerhet, störsändning, spoofing och andra avsiktliga hot samt säkerhet avseende marksegmentet. De nuvarande europeiska systemens framtida rymdinslag bör fastställas i enlighet med GSFP-kraven och omfatta alla de aspekter som anges ovan.

10. Europaparlamentet begär att de nödvändiga kraven för framtida privata eller offentliga system som bidrar till tillämpningar avseende säkerhet för människoliv (t.ex. positionering och flygledningstjänster) definieras med hänsyn till skydd mot möjliga säkerhetsangrepp (störsändning, spoofing, it-angrepp, rymdväder och rymdskrot). Sådana säkerhetskrav bör vara möjliga att certifiera och stå under tillsyn av ett EU-organ (t.ex. Easa).

11. Europaparlamentet understryker i detta avseende att utvecklingen av europeisk rymdkapacitet för Europas säkerhet och försvar bör följa två strategiska huvudmål: dels säkerhet på jorden genom rymdsystem i omloppsbana för övervakning av jordytan eller positionering, navigering och tidsbestämning eller satellitkommunikation, dels säkerhet i yttre rymden och rymdsäkerhet, det vill säga säkerhet i omloppsbana och i rymden genom rymdövervakningssystem på marken och i omloppsbana.

12. Europaparlamentet ser farorna med it-krigföring och hybridhot för de europeiska rymdprogrammen, med tanke på att spoofing eller störsändning kan störa militära uppdrag eller få långtgående konsekvenser för vardagslivet på jorden. För att uppnå it-säkerhet krävs en samlad strategi från EU, medlemsstaterna, näringslivet och internetspecialister. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inbegripa rymdprogram i sin it-säkerhetsverksamhet.

Onsdagen den 8 juni 2016

13. Europaparlamentet anser att samordningen av de rymdsystem som används på ett fragmentariskt sätt av de olika medlemsstaterna för olika nationella behov bör förbättras för att man snabbt ska kunna föregripa avbrott i olika tillämpningar (t.ex. flygledningstjänster).

14. Europaparlamentet understryker att samarbete mellan kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, byrån för GNSS, Europeiska försvarsbyrån (EDA), ESA och medlemsstaterna är avgörande för att förbättra rymdkapacitet och rymdtjänster i Europa. Unionen, närmare bestämt vice ordföranden/den höga representanten, bör samordna, underlätta och stödja sådant samarbete på rymd-, säkerhets- och försvarsområdet genom ett specifikt operativt samordningscentrum. Parlamentet är övertygat om att ESA bör spela en betydande roll i fastställandet och genomförandet av en gemensam europeisk rymdpolitik som omfattar säkerhets- och försvarspolitik.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att redogöra för resultaten från den nyinrättade Europeiska samarbetsramen för säkerhets- och försvarsforskning när det gäller rymdområdet, och efterlyser rekommendationer om hur denna kan vidareutvecklas. Kommissionen uppmanas även att klargöra hur civil-militär forskning inom ramen för Horisont 2020 bidragit till genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken på området för rymdkapacitet.

16. Europaparlamentet välkomnar ramen till stöd för rymdövervakning och spårning. Kommissionen uppmanas att informera parlamentet om genomförandet av ramen och dess inverkan på säkerhet och försvar. Kommissionen uppmanas även att utarbeta en genomförandefärdplan som omfattar definitionen av den planerade strukturen.

17. Europaparlamentet betonar den strategiska betydelsen för säkerhet och försvar av att stimulera rymdinnovationer och rymdforskning. Parlamentet erkänner den betydande potentialen för kritisk rymdteknik som det europeiska datareläsystemet, som möjliggör kontinuerlig jordobservation i realtid, utplacering av megakonstellationer av nanosatelliter och, slutligen, uppbyggnad av rymdkapacitet med reaktionsförmåga. Parlamentet understryker behovet av innovativ stordatateknik för att hela potentialen för rymddata för säkerhet och försvar ska kunna utnyttjas. Parlamentet uppmanar kommissionen att införliva denna teknik i sin rymdstrategi för Europa.

18. Europaparlamentet efterlyser en utveckling av EU:s olika diplomatiska initiativ med anknytning till rymdfrågor, både i ett bilateralt och multilateralt sammanhang, i syfte att bidra till utvecklingen av institutionaliseringen av rymden och större transparens och förtroendeskapande. Parlamentet betonar behovet att intensifiera arbetet för en internationell uppförandekod för verksamhet i yttre rymden. Utrikestjänsten uppmanas att ta hänsyn till rymdaspekten i förhandlingar på andra områden.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra och slutföra gemensamma program och initiativ – såsom det multinationella rymdbaserade utbildningssystemet för övervakning, rekognoscering och observation och programmen för statlig satellitkommunikation respektive rymdövervakning och spårning – och att tillämpa sammanslagning och gemensamt utnyttjande på försvars- och säkerhetsområdet. Parlamentet uttrycker sitt stöd för sådana gemensamma program och initiativ.

20. Europaparlamentet välkomnar EDA:s och ESA:s pågående projekt för statlig satellitkommunikation, som är ett av EDA:s flaggskeppsprogram enligt vad som fastställdes vid Europeiska rådets möte i december 2013. I detta avseende uppmanas de berörda aktörerna att inrätta ett permanent program och att utnyttja EDA:s europeiska mervärde också för militär satellitkommunikation. Parlamentet välkomnar det framgångsrika fullbordandet av Desire I-projektet och inledandet av demonstrationsprojektet Desire II inför EDA:s och ESA:s framtida drift av fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS) i ett icke separerat luftrum.

21. Europaparlamentet anser att ett samarbete mellan EU och USA kring framtida rymdkapacitet och rymdbaserade tjänster för säkerhets- och försvarsändamål skulle vara till nytta båda parter. Parlamentet anser också att samarbetet mellan EU och USA är effektivare och kompatibla när de båda parterna befinner sig på samma nivå vad gäller teknik och kapacitet. Potentiella teknikklyftor bör identifieras och åtgärdas av kommissionen. Parlamentet noterar det arbete som inletts för att upprätta den tredje amerikanska kompensationsstrategin. EU uppmanas kraftfullt att ta hänsyn till denna utveckling vid utarbetandet av sin egen globala strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken och att inkludera rymdkapacitet för säkerhet och försvar i denna strategi. Redan befintliga bilaterala förbindelser mellan medlemsstaterna och USA skulle vid

Onsdagen den 8 juni 2016

behov kunna utnyttjas. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att med försvarsministrarna diskutera vilket strategiskt tillvägagångssätt som ska tillämpas och att informera parlamentet om diskussionens utveckling.

22. Europaparlamentet anser att EU även framöver bör underlätta upprättandet av en internationell uppförandekod för verksamhet i yttre rymden, i syfte att skydda rymdinfrastruktur samtidigt som man förhindrar en utplacering av vapen av rymden. Utvecklingen av rymdlägesbildsprogrammet är av avgörande betydelse för detta. Unionen uppmanas att eftersträva detta mål i samarbete med FN:s kommitté för fredligt utnyttjande av yttre rymden och andra relevanta partner.

23. Det behövs ett tätt samarbete mellan EU och Nato på säkerhets- och försvarsområdet. Europaparlamentet är övertygat om att samarbetet mellan EU och Nato bör omfatta deras uppbyggnad av motståndskraft, i samverkan med EU:s grannländer, liksom försvarsinvesteringar. Parlamentet anser att samarbete om rymdkapacitet och rymdbaserade tjänster kan ge utsikter till förbättrad kompatibilitet mellan de två ramverken. Parlamentet är av den bestämda åsikten att detta också skulle stärka Natos roll i säkerhets- och försvarspolitikerna och i det kollektiva försvaret.

24. Europaparlamentet påpekar emellertid att EU måste fortsätta att försöka säkerställa högsta möjliga rymdrelaterade och militära autonomi. På längre sikt måste EU ha sina egna instrument för att etablera en försvarsunion.

25. Europaparlamentet anser att skyddet av rymdkapacitet och rymdbaserade tjänster för säkerhet och försvar mot it-angrepp, fysiska hot, rymdskrot eller andra skadliga störningar kan ge utsikter till ett samarbete mellan EU och Nato som skulle resultera i den tekniska infrastruktur som är nödvändig för att säkra tillgångarna, eftersom investeringarna på mångmiljardbelopp av skattebetalarnas pengar i den europeiska rymdinfrastrukturen annars kan vara bortkastade. Kommersiella satellittelekommunikationer och den alltmer utbredda användningen av dem för militära ändamål riskerar att göra dem till måltavlor för angrepp. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att hålla parlamentet informerat om hur samarbetet mellan EU och Nato på detta område utvecklas.

26. Europaparlamentet anser att de civila EU-programmen på rymdområdet tillhandahåller många olika typer av kapacitet och tjänster som potentiellt kan användas i många sektorer, inbegripet de kommande etapperna i utvecklingen av Copernicus- och Galileosystemen. Alla eventuella säkerhets- och försvarsrelaterade frågor behöver tas under övervägande från första början. Parlamentet anser att rymdlägesbildning/rymdväder, satellitkommunikation, teknisk signalspaning och tidig varning är områden som skulle kunna dra nytta av ett ökat samarbete mellan den offentliga och privata sektorn, ytterligare stöd på EU-nivå samt kontinuerliga investeringar från och stöd till organ på rymd-, säkerhets- och försvarsområdena.

27. Europaparlamentet noterar vikten av Galileos offentliga reglerade tjänst för navigering och styrning av militära system. Den höga representanten och EU:s medlemsstater uppmanas att öka sina insatser gällande en eventuell översyn av 1967 års fördrag om yttre rymden eller att utarbeta ett nytt regelverk som tar hänsyn till de tekniska framsteg som gjorts sedan 1960-talet och syftar till att förhindra en kapprustning i rymden.

28. Öppenhet och effektiva åtgärder för att öka den europeiska allmänhetens medvetande om tillämpningsområdena för EU:s rymdprogram med direkt inverkan på användarna, såsom Galileo- och Copernicustjänster, är avgörande för att dessa program ska bli framgångsrika. Dessa program skulle kunna användas för att öka genomslagskraften för det strategiska arbetet och de operativa insatserna, inom ramen för GSFP. Europaparlamentet uppmuntrar till fastställande och utveckling av säkerhets- och försvarsrelaterade kapacitetsbehov för de kommande generationerna av Galileo- och Copernicussystemen.

29. Europaparlamentet påpekar att det finns en offentlig reglerad tjänst för Galileo som är begränsad till användare med tillstånd från myndigheterna och som lämpar sig för känsliga tillämpningar där robusthet och fullständig tillförlitlighet måste säkerställas. Den offentliga reglerade tjänstens kapacitet bör vidareutvecklas i kommande generationer för att bemöta nya hot. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att de operativa förfarandena är så effektiva som möjligt, i synnerhet i händelse av en kris. Parlamentet framhåller behovet att fortsätta att utveckla och främja tillämpningar som bygger på Galileokapacitet, inklusive sådana som behövs för GSFP, i syfte att maximera de socioekonomiska vinsterna.

Onsdagen den 8 juni 2016

Parlamentet påminner dessutom om behovet att stärka Galileoinfrastrukturens säkerhet, även i fråga om marksegmentet, och uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som krävs i riktning mot detta i samarbete med medlemsstaterna.

30. Europaparlamentet understryker den höga säkerhetsnivån hos EU:s GNSS-system. Parlamentet betonar det framgångsrika genomförandet av de uppgifter som tilldelats Europeiska byrån för GNSS, i synnerhet genom styrelsen för säkerhetsackreditering och säkerhetsövervakningscentrumen för Galileo. Parlamentet efterlyser i detta avseende användning av sakkunskapen och säkerhetsinfrastrukturen hos Europeiska byrån för GNSS också för Copernicus. Denna fråga bör tas upp inom halvtidsöversynen av Galileo och Copernicus.

31. Europaparlamentet noterar i synnerhet det operativa behovet av mycket högupplösta jordobservationsdata inom Copernicusprogrammet och uppmanar kommissionen att bedöma hur detta behov kan tillgodoses, med beaktande av GSFP-kraven. Parlamentet framhåller utvecklingsframsteg såsom observation i nära realtid och videoströmning från rymden, och rekommenderar kommissionen att undersöka hur dessa möjligheter kan utnyttjas för bland annat säkerhets- och försvarsändamål. Parlamentet påminner vidare om behovet att stärka Copernicusinfrastrukturens säkerhet, även i fråga om marksegmentet och datasäkerhet, och uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som krävs i riktning mot detta i samarbete med medlemsstaterna. Parlamentet framhåller dessutom vikten av att överväga hur näringslivet kan involveras i förvaltningen av driften av Copernicus.

32. Europaparlamentet framhåller behovet att förbättra processen för informationsspridning från satelliter till användare, bland annat genom att bygga den tekniska infrastruktur som krävs. Parlamentet noterar vad som anges i kommissionens meddelande, nämligen att 60 procent av elektroniken i europeiska satelliter för närvarande importeras från USA. Parlamentet efterlyser ett initiativ om hur känsliga uppgifter och personuppgifter kan skyddas i detta sammanhang.

33. Europaparlamentet välkomnar arbetet med att ge EU en självständig tillgång till statlig satellitkommunikation (GovSatcom) och uppmanar kommissionen att fortsätta att göra framsteg avseende detta. Parlamentet påminner om att det första steget i processen utgjordes av att kommissionen respektive EDA fastställde de civila och militära behoven. Detta initiativ bör leda till sammanslagning beträffande efterfrågan och bör utformas på det sätt som bäst tillgodoser de fastställda behoven. Kommissionen uppmanas att på grundval av stödmottagarnas behov och krav göra en kostnadsnyttoanalys av olika lösningar, nämligen

— att kommersiella aktörer tillhandahåller tjänster,

— ett system som bygger på nuvarande kapacitet med möjlighet att integrera framtida kapacitet, eller

— att det skapas ny kapacitet genom ett särskilt system för detta ändamål.

Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att ta upp frågan om ägarskap och ansvarsskyldighet. Oavsett vilket det slutliga beslutet blir bör varje nytt initiativ ske i allmänhetens intresse och gynna det europeiska näringslivet (tillverkare, operatörer, uppskjutning och andra näringslivsgrener). Statlig satellitkommunikation bör även ses som en möjlighet att främja konkurrenskraft och innovationer genom att man drar nytta av utvecklingen av teknik med dubbla användningsområden i samband med den extremt konkurrenskraftiga och dynamiska satellitkommunikationsmarknaden. Parlamentet understryker behovet att i mindre utsträckning förlita sig på leverantörer av utrustning och tjänster utanför EU.

34. Europaparlamentet påpekar att utvecklingen av rymdövervakning och spårning är ett bra initiativ inom rymdsamarbetet och ett steg i riktning mot säkerhet i rymden. Parlamentet begär att en vidareutveckling av den egna rymdövervaknings- och spårningskapaciteten prioriteras av EU för att trygga ekonomin, samhället och medborgarnas säkerhet samt inom området rymdkapacitet för Europas säkerhet och försvar. Rymdövervakning och spårning bör bli ett EU-program med en egen budget, samtidigt som man säkerställer att finansieringen av pågående projekt för den skull inte minskar. Parlamentet anser dessutom att EU bör utveckla en mer övergripande kapacitet för rymdlägesbilden, med större prediktionsförmåga, där rymdövervakning samt analys och bedömning av potentiella hot och risker avseende rymdverksamhet bör ingå. Kommissionen uppmanas därför att bygga vidare på rymdövervakning och spårning genom

Onsdagen den 8 juni 2016

att utveckla ett bredare koncept för rymdlägesbilden som även skulle bemöta avsiktliga hot mot rymdsystem och, i samarbete med ESA, ta hänsyn till rymdväder och jordnära objekt samt behovet av forskning om tekniska system för undvikande och bortskaffande av rymdskrot. Parlamentet anser att en helhetssamordning av rymdverksamheten bör uppnås utan att friheten att använda rymden hindras. Kommissionen uppmanas att undersöka om den privata sektorn kan spela en viktig roll i fortsatt utveckling och underhåll av den icke-känsliga delen av systemet för rymdövervakning och spårning, för vilket Galileos tudelade ledningsstruktur kan tjäna som förebild.

35. Europaparlamentet understryker behovet att utveckla politik och forskningskapacitet för att kunna tillhandahålla framtida tillämpningar och utveckla en konkurrenskraftig europeisk industri som kan nå kommersiell framgång på grundval av en sund ekonomisk miljö. Parlamentet noterar att de privata aktörernas betydelse på rymdmarknaden ökar. Parlamentet understryker behovet av – och fördelarna med – små och medelstora företags delaktighet i processerna för forskning, utveckling och produktion med anknytning till rymdteknik, särskilt sådan som är relevant för att garantera säkerheten. Parlamentet är fortfarande på sin vakt vad avser riskerna med oreglerade privata initiativ med säkerhets- och försvarskonsekvenser. Förhållandet mellan risker och fördelar kan variera från segment till segment inom rymdverksamheten och måste därför bedömas från fall till fall, särskilt med tanke på de specifika förhållandena i denna sektor när det gäller suveränitet och strategisk autonomi. Kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att tillhandahålla de medel som är nödvändiga för att begränsa dessa risker.

36. Med tanke på rymdens strategiska betydelse är det viktigt att den offentliga sektorn står för merparten av investeringarna. Europaparlamentet anser att de höga kostnaderna för att ta fram rymdprogram och rymdinfrastruktur innebär att det enda sättet att se till att dessa projekt är livskraftiga är beslutsamma offentliga ansträngningar som kanaliserar privata initiativ.

37. Europaparlamentet påpekar att det, vad gäller den framtida finansieringen av europeiska rymdprogram, skulle vara önskvärt att fastställa när det kan bli möjligt att använda olika former av offentlig-privata partnerskap.

38. Europaparlamentet påpekar att de korrekta rättsliga och politiska ramarna måste fastställas för att ge industrin ytterligare drivkraft och incitament att fortsätta den tekniska utvecklingen och forskningen inom rymdkapacitet. Parlamentet efterlyser den finansiering som krävs för att den rymdrelaterade forskningen ska säkerställas på de områden som anges ovan. Parlamentet noterar den viktiga roll som Horisont 2020 kan spela för att hjälpa EU att minska sitt beroende i fråga om kritisk rymdteknik. I samband med detta påminner parlamentet om att rymddelen av Horisont 2020 omfattas av prioriteringen "Industriellt ledarskap" och i synnerhet av det särskilda målet "Ledarskap inom möjliggörande teknik och industriteknik". Parlamentet anser därför att Horisont 2020 bör användas för att stödja Europas rymdtekniska bas och rymdindustrikapacitet. Kommissionen uppmanas att ge tillräckligt utrymme åt kritisk rymdteknik för säkerhet och försvar under halvtidsöversynen av Horisont 2020.

39. EU skulle kunna spela en roll för att göra rymdkapacitet och rymdtjänster i Europa mer robusta, motståndskraftiga och reaktiva. Europaparlamentet är övertygat om att en snabb reaktionsförmåga för att ersätta eller återställa skadade eller förstörda tillgångar i rymden i en krissituation bör utvecklas på ett ändamålsenligt sätt genom partnerskap som inbegriper flera stater, även på europeisk nivå. Parlamentet lovordar ESA:s arbete med att utveckla ett rymdlägesbildsprogram som ska upptäcka och förutspå rymdskrot och satellitkollisioner. Det finns ett akut behov att minska den kollisionsrisk som allt fler satelliter och en tilltagande mängd rymdskrot medför. Kommissionen och rådet uppmanas att fortsätta finansieringen av denna kapacitet efter 2016. Parlamentet välkomnar därför kommissionens initiativ till ett europeiskt system för rymdövervakning och spårning, som kommer att säkra EU:s oberoende i rymden. Parlamentet ifrågasätter om lämpliga styrningsstrukturer är på plats för förvaltningen av offentliga reglerade tjänster och andra centrala rymdinfrastrukturer i händelse av ett väpnat angrepp eller andra större säkerhetskriser.

40. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen och de europeiska organen på rymd-, säkerhets- och försvarsområdena att med gemensamma krafter ta fram en vitbok om utbildningskrav för användning av rymdkapacitet och rymdbaserade tjänster för säkerhet och försvar. EU-resurser bör avsättas för pilotkurser på de områden där medlemsstaterna och de behöriga europeiska organen har pekat ut ett överhängande behov.

Onsdagen den 8 juni 2016

41. Europaparlamentet anser att det är av strategisk betydelse med ytterligare finansiellt och politiskt stöd till utvecklingen och användningen av europeiska uppskjutningsanordningar och programmet Pride (Programme for Reusable In-orbit Demonstrator in Europe), eftersom en demonstrator är kostnadseffektivare och ger ett oberoende i fråga om tillgång till rymden och dessutom kan användas som en plan för rymdkrishantering.

42. Europaparlamentet är oroat över de ökade kostnaderna för Copernicus- och Galileoprogrammen, långt utöver de ursprungliga budgetanslagen. Parlamentet stöder vidareutvecklingen av EU:s rymdkapacitet, samtidigt som det efterlyser lämplig förvaltning av de finansiella resurserna.

43. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som inte har ratificerat fördraget om yttre rymden att göra detta, med tanke på hur viktigt det är för upprätthållandet av lagen i rymden.

44. Europaparlamentet välkomnar framstegen med och planerna på att utveckla nya europeiska uppskjutningsanordningar med namnen Ariane 6 och Vega, och anser att utvecklingen av dessa är nödvändig för att europeiska rymdprogram för försvars- och säkerhetsändamål ska kunna förbli livskraftiga och stå på egna ben i det långa loppet. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att det måste vara ett strategiskt europeiskt mål att upprätthålla de europeiska uppskjutningsanordningarnas dominerande ställning i ett läge när det dyker upp nya konkurrenter som är starkt uppbackade av konkurrenskraftiga finansieringsmodeller. För att uppnå detta mål behövs lämpliga ändringar av strukturer, lagstiftning och finansiering i syfte att främja utvecklingen av innovativa och konkurrenskraftiga projekt på EU-nivå. Parlamentet förespråkar bland annat innovation i återanvändningen av komponenter, eftersom det utgör ett viktigt framsteg i fråga om både effektivitet och hållbarhet. EU bör ägna särskild uppmärksamhet åt följderna av vissa projekt som rör unionens oberoende, såsom samarbete med Ryssland på känsliga områden som uppskjutning av satelliter med Sojuzraketer.

45. Europaparlamentet noterar den strategiska betydelsen av oberoende tillträde till rymden och behovet av särskilda EU-åtgärder, också i fråga om säkerhet och försvar, eftersom Europa genom denna kapacitet skulle kunna få tillträde till rymden i händelse av en kris. Parlamentet uppmanar kommissionen, i samarbete med ESA och medlemsstaterna, att

- samordna, dela och utveckla planerade rymdprojekt och europeiska marknader, så att den europeiska industrin kan förutse efterfrågan (till förmån för arbetstillfällen och industri med bas i Europa) och även generera sin egen efterfrågan i fråga om företagsdriven användning,

- stödja infrastruktur för uppskjutning, och

- främja forskning och utveckling, bland annat genom offentlig-privata partnerskap, särskilt inom banbrytande teknik.

Parlamentet anser att dessa insatser är nödvändiga för att Europa ska kunna konkurrera på den globala uppskjutningsmarknaden. Parlamentet anser dessutom att EU måste se till att ha en solid rymdteknisk bas och nödvändig industriell kapacitet för att kunna utforma, utveckla, skjuta upp, driva och utnyttja rymdsystem, hela vägen från tekniskt oberoende och it-säkerhet till överväganden på utbudssidan.

46. Europaparlamentet anser att EU dels bör uppmuntra alla aktörer i leveranskedjorna för teknik och kunskap att uppmärksamma rymdkapacitet och tekniker med dubbla användningsområden med betydelse för säkerhet och försvar, dels verka för en utveckling av innovativa tillämpningar och nya affärsidéer på detta område, med särskild inriktning på små och medelstora företag och en utveckling av entreprenörskap inom sektorn. Det behövs fortsatta finansiella investeringar för att den tekniska forskningen och utvecklingen ska kunna upprätthållas. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att den offentliga sektorn måste ge incitament till skapandet av specialistinkubatorer och medel som utformats för att finansiera innovativa uppstarts företag, så att man ser till att de höga rymdforskningskostnaderna inte hindrar framväxten av innovativa projekt. Parlamentet efterlyser en plan för användning av rymdteknik med dubbla användningsområden inom rymdsektorn, i syfte att bidra till utvecklingen av europeisk försvarsindustri och ökad konkurrens.

Onsdagen den 8 juni 2016

47. Man bör stödja insatser för att stärka det europeiska samarbetet i sektorn så att man får bukt med den stora splittringen, särskilt med avseende på efterfrågan från institutionerna. Europaparlamentet är övertygat om att endast en kostnadseffektivare, insynsvänligare och mer konsoliderad europeisk rymdindustri har möjlighet att hävda sig i den internationella konkurrensen. Den europeiska rymdindustripolitiken måste vidareutvecklas i samordning med ESA, så att komplementaritet garanteras.

48. Europaparlamentet påminner om att det, för att man ska kunna upprätthålla och stärka säkerheten, försvaret och stabiliteten i Europa, är viktigt att förhindra export av känslig rymdteknik till länder som hotar den regionala eller globala säkerheten och stabiliteten, för en aggressiv utrikespolitik och direkt eller indirekt stöder terrorism samt gör sig skyldiga till inhemskt förtryck av befolkningen. Den höga representanten, EU:s medlemsstater och kommissionen uppmanas eftertryckligen att se till att de åtta kriterierna i den gemensamma ståndpunkten 2008/944/GUSP och bestämmelserna i förordningen (EG) nr 428/2009 om dubbla användningsområden respekteras till fullo med avseende på export av känslig rymdrelaterad teknik.

49. Det behövs bättre samordning av EU:s rymdkapacitet, genom en utveckling av den systemarkitektur och de förfaranden som behövs för att säkerställa en proportionerlig säkerhetsnivå, inklusive datasäkerhet. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta och främja en förvaltningsmodell för varje system genom vilket säkerhets- och försvarsrelaterade tjänster tillhandahålls. För att kunna tillhandahålla slutanvändarna integrerade tjänster bör EU:s rymdkapacitet för säkerhet och försvar förvaltas av ett särskilt centrum för samordning av operativa tjänster (lednings- och kontrollcentrum enligt vad som avses i arbetsprogrammet 2014–2015 för Horisont 2020). Parlamentet anser att detta av kostnadseffektivitetsskäl om möjligt bör införlivas i ett av EU:s befintliga organ, såsom Europeiska byrån för GNSS, Europeiska unionens satellitcentrum eller EDA, med hänsyn till den kapacitet som redan erbjuds av dessa organ.

50. Europaparlamentet anser att långsiktiga rättsliga ramar som möjliggör hållbara investeringar på EU-nivå i säkerhets- och försvarskapacitet skulle kunna främja ett ökat och mer systematiskt europeiskt försvarssamarbete i syfte att tillhandahålla nyckelkapacitet. Parlamentet noterar därför Europeiska rådets slutsatser från juni 2015 och uppmanar kraftfullt rådet, vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att utveckla de nödvändiga ramarna för EU-finansiering.

51. Europas rymdindustri är mycket koncentrerad med en hög vertikal integration, där fyra företag står för mer än 70 procent av den sammanlagda sysselsättningen inom den europeiska rymdsektorn och där 90 procent av sysselsättningen i den europeiska rymdsektorns tillverkningsindustri är förlagd till sex länder. Europaparlamentet betonar att man inte bör förbise potentialen hos länder som uppvisar goda resultat gällande patentansökningar på högteknologiområden men inte har någon tradition av rymdverksamhet, och efterlyser politiska åtgärder för att uppmuntra sådana länders deltagande i den europeiska rymdsektorn, med hjälp av bland annat verktygen i Horisont 2020-programmet.

52. Europaparlamentet anser också att forskningen och utvecklingen på området för rymdteknik och rymdbaserade tjänster bör stärkas inom en enhetlig EU-politisk ram.

53. Europaparlamentet anser att en vitbok om säkerhet och försvar på EU-nivå skulle vara ett lämpligt sätt att skapa en struktur för EU:s framtida insatser för rymdbaserad säkerhets- och försvarskapacitet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att inleda en debatt för att fastställa EU:s ambitionsnivå på de överlappande områdena rymdkapacitet och säkerhet och försvar. Detta skulle också kunna möjliggöra en sammanhållen utveckling inom alla kapacitetsområden när det gäller fredsbevarande och konfliktförebyggande arbete samt stärkt internationell säkerhet, i enlighet med FN-stadgans principer. Kommissionen uppmanas att i den kommande europeiska handlingsplanen på försvarsområdet ange huvuddragen för sina planer i fråga om rymdverksamhet till stöd för säkerhet och försvar. Parlamentet erkänner samtidigt vinsterna med ett säkerhetsrelaterat internationellt samarbete på rymdområdet med EU:s pålitliga partner.

54. Europaparlamentet påminner om att rymdskrot är ett växande problem för rymdsäkerheten, och uppmanar EU att stödja forskning och utveckling av tekniker för aktivt bortskaffande av rymdskrot. EU uppmanas att satsa på ett internationellt avtal som inbegriper en juridisk definition av rymdskrot, regler och föreskrifter om bortskaffande av det samt ett klagörande om ansvarsfrågor. Parlamentet framhåller behovet av en utökad global rymdlägesbildsmekanism, anser att det europeiska rymdlägesbildssystemet bör länkas till partner som USA och efterlyser ytterligare förtroendeskapande åtgärder och informationsutbyte med andra motparter.

Onsdagen den 8 juni 2016

55. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, EU:s byråer på rymd-, säkerhets- och försvarsområdena samt de nationella parlamenten.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0268

Utveckling av rymdmarknaden

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utveckling av rymdmarknaden (2016/2731(RSP))

(2018/C 086/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning XIX artikel 189 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 februari 2013 *EU:s rymdindustripolitik* (COM(2013)0108),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 april 2011 *En europeisk rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst* (COM(2011)0152),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 april 2016 *Det europeiska initiativet för datormoln – att bygga upp en konkurrenskraftig data- och kunskapsekonomi i Europa* (COM(2016)0178),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 juni 2010 *Åtgärdsplan för tillämpningar för det globala systemet för satellitnavigering (GNSS)* (COM(2010)0308),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 512/2014 av den 16 april 2014 om ändring av förordning (EU) nr 912/2010 om inrättande av Europeiska byrån för GNSS ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 377/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av Copernicusprogrammet och om upphävande av förordning (EU) nr 911/2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010 av den 22 september 2010 om inrättande av Europeiska byrån för GNSS och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 av den 11 december 2013 om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/758 av den 29 april 2015 om typgodkännandekrav för montering av eCall-system som bygger på 112-tjänsten i fordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 150, 20.5.2014, s. 72.

⁽²⁾ EUT L 122, 24.4.2014, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 276, 20.10.2010, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 123, 19.5.2015, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT L 60, 28.2.2014, s. 1.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av de relevanta slutsatserna från rådet och "ministerförklaringen från Amsterdam" av den 14 april 2016 om samarbete på området för uppkopplad och automatiserad körning,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2016 om rymdkapacitet för säkerhet och försvar i Europa ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 december 2013 om EU:s rymdindustripolitik: rymdbranschens potential för ekonomisk tillväxt ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2012 om en rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2011 om transporttillämpningar av de globala systemen för satellitnavigering – EU-politiken på kort och medellång sikt ⁽⁴⁾,
- med beaktande av studien från januari 2016 om utveckling av rymdmarknaden i Europa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. EU:s rymdverksamhet är av stor betydelse för vetenskapliga och tekniska framsteg, innovation, ekonomisk tillväxt, industrins konkurrenskraft, sammanhållning i samhället, skapande av kvalificerade arbetstillfällen och företag samt nya möjligheter för både uppströms- och nedströmsmarknaderna.
 - B. Tjänster för satellitnavigering, jordobservation och satellitkommunikation skulle kunna lämna ett viktigt bidrag till genomförandet av en bred uppsättning av unionens politikområden. Europas medborgare skulle kunna dra avsevärd nytta av tjänster för satellitnavigering och jordobservation.
 - C. Genomförandet av flaggskeppsprogram för rymden visar mervärdet med samarbete på EU-nivå. EU saknar fortfarande en integrerad och samstämd rymdpolitik.
 - D. Autonomt tillträde till rymden är av strategisk betydelse för EU. Mycket tillförlitlig och korrekt positionerings- och tidsplaneringsinformation och jordobservationsdata är grundläggande för att stärka Europas autonomi. De europeiska GNSS- och Copernicusprogrammen använder sig av en unik innovativ metod för teknikgenomförande. Unionen kommer att investera mer än 11 miljarder euro i infrastruktur för dessa program fram till 2020.
 - E. Det europeiska systemet för navigering genom geostationär överlappning (European Geostationary Navigation Overlay Service, Egnos), som förstärker GPS-signalen, är redan i drift, och Galileo kommer snart att starta sina inledande tjänster. Copernicus är i drift, dess centrala tjänster är redan tillgängliga för användarna och dess data är fritt tillgängliga i hela världen.
 - F. Den teknik som utvecklas inom rymdforskningen har omfattande korsbefruktnings- och spinoffeffekter på andra politikområden.
 - G. Sammankoppling av befintlig infrastruktur på områdena datalagring, nätverk och högpresterande datorer i Europa behövs för utveckling av förmågan att behandla och lagra stora volymer satellitdata. Den är därför viktig för att underlätta en kraftfull och konkurrenskraftig europeisk nedströmsindustri på området jordobservation.
 - H. Under de kommande båda årtiondena förväntas det europeiska GNSS generera ekonomiska och sociala vinster till ett värde av ungefär 60–90 miljarder euro. Den potentiella årliga omsättning på marknaden för nedströmstjänster på området jordobservation som kan uppnås senast 2030 uppskattas till ungefär 2,8 miljarder euro, varav mer än 90 procent bör komma från Copernicus.

⁽¹⁾ Antagna texter från sammanträdet, P8_TA(2016)0267.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0534.

⁽³⁾ EUT C 227 E, 6.8.2013, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ *Space Market Uptake in Europe*, undersökning för ITRE-utskottet, generaldirektoratet för EU-intern politik, utredningsavdelning A, 2016, ISBN 978-92-823-8537-1.

Onsdagen den 8 juni 2016

- I. Marknadsgenomslaget för nedströmsprogram och nedströmstjänster som är baserade på rymddata har hittills legat under förväntningarna. För att fullt ut utnyttja potentialen hos marknaden för rymddata behöver både den offentliga och den privata sektorns efterfrågan stimuleras. Det är nödvändigt att övervinna marknadsfragmenteringen och eventuella tekniska, lagstiftningsmässiga och övriga hinder för den inre marknads sätt att fungera på området för rymdbaserade produkter och tjänster.
- J. Kommissionen tillkännagav i sitt arbetsprogram för 2016 sin avsikt att lägga fram en "rymdstrategi för Europa" och inledde ett offentligt samråd i april 2016. Denna resolution erbjuder ett bidrag till denna strategi.

Rymdstrategi och marknadsgenomslag

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en övergripande, ambitiös och framåtblickande strategi som på kort, medellång och lång sikt sörjer för en ledande position för Europa inom rymdteknik och rymdtjänster på de globala marknaderna, oberoende tillträde till rymden för Europa och likvärdiga förutsättningar för Europas rymdindustri.
2. Europaparlamentet anser att en av strategins viktigaste beståndsdelar bör vara marknadsgenomslaget för rymddata, rymdtjänster och rymdtillämpningar, i syfte att maximera de socioekonomiska fördelarna av EU:s rymdprogram.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om en tydlig europeisk rymdindustripolitik som en del av den kommande strategin.
4. Europaparlamentet understryker att den framtida utvecklingen av EU:s rymdprogram bör vara användarinriktad och drivas av behoven hos användare inom offentlig och privat sektor och inom vetenskapen.
5. Europaparlamentet noterar att det finns en bred uppsättning berörda parter som deltar i att genomföra EU:s rymdpolitik, särskilt kommissionen, Europeiska byrån för GNSS (GSA), Europeiska rymdorganisationen (ESA), leverantörer av Copernicustjänster (Eumetsat, Europeiska miljöbyrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån, Frontex, Europacentret för medellånga väderprognoser, gemensamma forskningscentrumet, Mercator Ocean), medlemsstaterna och industrin. Parlamentet uppmanar dem att vidareutveckla sitt samarbete, särskilt samarbetet mellan EU och ESA. Kommissionen uppmanas att inta en ledande roll när det gäller att utveckla den europeiska industrins förmåga att förbättra tillgången till data, marknadsgenomslaget och konkurrenskraften på den globala marknaden.
6. Europaparlamentet understryker behovet av att förenkla den institutionella strukturen för EU:s rymdverksamhet för att underlätta marknadsgenomslaget hos både offentliga och privata användare. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med detta behov i sin strategi och föreslå tydliga definitioner av de olika aktörernas roller.
7. Europaparlamentet betonar den regionala dimensionens betydelse och stöder ett ökat deltagande av regionala och lokala myndigheter i en framgångsrik EU-rymdpolitik. Parlamentet insisterar på behovet av att samordna lokala initiativ på nationell nivå för att undvika att kommissionen och medlemsstaterna bedriver dubbelarbete.

Tekniska hinder

8. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts avseende de två flaggskeppsprogrammen, Galileo och Copernicus, och anser att de bör betraktas som kompletterande program och att ytterligare synergier bör uppmuntras. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa tidsplanen och att säkerställa att infrastrukturen i rymden och på marken snabbt och fullständigt kan tas i drift liksom de tjänster som erbjuds av de båda flaggskeppsprogrammen. Parlamentet tror att en nyckel för att behålla den privata marknads förtroende är att ytterligare förseningar undviks. Det är värt att upprepa att globala marknadsmöjligheter erbjuds genom de globala systemen för satellitnavigering (GNSS) kopplat till en utvidgning av Egnos täckning till sydöstra och östra Europa, Afrika och Mellanöstern.
9. Europaparlamentet stöder utvecklingen av integrerade tillämpningar som använder såväl Egnos/Galileo som Copernicus.

Onsdagen den 8 juni 2016

10. Europaparlamentet anser att dataspridningen från Copernicus är alltför uppsplittrad och att det behövs en EU-strategi så att industrin inom EU kan dra nytta av informationen. Parlamentet betonar att förbättrad tillgång till Copernicus jordobservationsdata är ett villkor för utveckling av en stark industrisektor i senare led, och parlamentet lyfter särskilt fram behovet av snabbare tillgång till stora mängder av jordobservationsdata, såsom tidsserier.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att Copernicusdata görs tillgängliga för oberoende IKT-plattformar, vilket skulle möjliggöra lagring, hantering och behandling av all tillgång till stordata och göra det lättare att integrera data från så många källor som möjligt samt leverera datan till användaren. Parlamentet menar att sådana plattformar bör göra följande:

- Samla efterfrågan, hjälpa till att motverka rådande uppsplittring och skapa en intern marknad för jordobservationsdata utan behov av regleringsåtgärder,
- garantera användarna fritt och icke-diskriminerande tillträde,
- göra det möjligt för industriföretagen att erbjuda de tjänster de önskar genom dessa plattformar,
- vara ett komplement till andra insatser som görs av medlemsstaterna, ESA, industrin och det öppna europeiska forskningsmolnet.

12. Europaparlamentet rekommenderar också kommissionen att arbeta nära tillsammans med medlemsstaterna och ESA för att skapa ett verkligt integrerat infrastruktursystem, med lämpliga dataskyddsnivåer.

13. Europaparlamentet betonar att utan mottagare och chippsatser som är avsedda för Galileo kommer Galileomarknadsutvecklingen att hämmas rejält. Parlamentet välkomnar därför det belopp som avsatts i den europeiska GNSS-budgeten för finansieringsprogrammet för ”grundläggande beståndsdelar”, som förvaltas av GSA, för att stödja denna utveckling. Kommissionen uppmanas att vid halvtidsöversynen undersöka om beloppet bör ökas.

14. Europaparlamentet uppmanar GSA att fortsätta att arbeta med tillverkare av chippsatser och mottagare för Galileo för att förstå deras behov och ge dem de tekniska uppgifter och specifikationer som behövs för att se till att så mycket användarutrustning som möjligt är kompatibel med Galileo. Parlamentet menar att industrins behov bör införlivas i programmets utvecklingsprocess, så att systemet fortsätter att möta marknadens behov. Kommissionen uppmanas att se till att Galileo tas emot av industrin som ett av referenssystemen för flersystems-mottagare.

15. Europaparlamentet påminner om att Galileo kommer att ha differentieringsfaktorer, det vill säga vissa fördelar som inte erbjuds genom andra GNSS-system, såsom öppetjänst-autentisering och mycket hög precision och tillförlitlighet i den kommersiella tjänsten. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att dessa differentieringar blir tillgängliga så snart som möjligt, så att de kan bidra till att Galileo blir ett referenssystem och så att man kan lyfta fram dess fördelar framför konkurrenternas.

16. Europaparlamentet betonar vikten av att se till att nödvändiga tekniska standarder föreligger, så att rymdinformationen och rymdtjänsterna kan användas. Kommissionen uppmanas med kraft att inrätta tematiska arbetsgrupper med medlemsstaternas experter för att införa sådana standarder.

Marknadshinder

17. Europaparlamentet anser att verksamhet i den offentliga sektorn, inklusive av betrodda europeiska företag, bör vara förutsebar så att den privata sektorn lockas att investera. Parlamentet är anhängare av principen att framtida rymdtjänster i första hand bör levereras av och upphandlas från kommersiella företag, om det inte finns väldigt goda anledningar att frånga den principen, till exempel påtagliga säkerhetsrisker. Parlamentet föreslår att halvtidsöversynen av Copernicus- och Galileo-förordningarna bör användas för att se till att den privata sektorn involveras mer i upphandlingen av tjänster.

18. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, när det gäller Copernicus-data, så snart som möjligt klart definiera de grundläggande offentliga tjänsternas roll (vilka produkter de tillhandahåller inom ramen för politiken för öppen och fri tillgång, vilka förfaranden som gäller för att lägga till nya produkter) och fastställa vad som ska lämnas till industrin längre ned i tillverkningskedjan. Kommissionen uppmanas att bedöma behoven av jordobservationsdata med väldigt stark upplösning för EU-interna driftssyften. Parlamentet menar att sådan data bör upphandlas från europeiska kommersiella leverantörer i syfte att placera den europeiska industrin i en stark position som tillåter den att sälja på

Onsdagen den 8 juni 2016

kommersiella marknader över hela världen. Kommissionen uppmanas med kraft att även vidta åtgärder för att underlätta offentliga myndigheters upphandling av rymdbaserade tjänster, även genom att uppmuntra förkommersiell upphandling, i synnerhet för att stödja innovativa små och medelstora företag.

19. Europaparlamentet vill se ökade ansträngningar för att öka medvetenheten i den privata och den offentliga sektorn och bland slutanvändarna om de europeiska rymdprogrammets potential, och för att uppmuntra användningen av rymddata i den offentliga sektorn och inom näringslivet. Parlamentet tror att en strategi inriktad på användarnas behov och på problemlösning, där politiska behov matchas mot relevanta operativa satellitbaserade tjänster, kan vara effektiv. Parlamentet rekommenderar att kommissionen uppmuntrar utbyten av bästa praxis, såsom det brittiska rymdprogrammet *Space for Smarter Government*. Parlamentet menar att kommissionen kan spela en effektiv roll vad gäller att samordna den offentliga sektorns behov och hjälpa till att generera efterfrågan från användarna.

20. Europaparlamentet uppskattar de olika åtgärder för att öka medvetenheten som vidtagits av kommissionen, GSA, ESA, Copernicus tjänsteleverantörer, nationella rymdorgan och andra aktörer. Som lyckade exempel på bästa praxis lyfter parlamentet fram de årliga konferenserna om europeisk rymdpolitik, konferenserna om europeiska rymdlösningar, rymddagar, den europeiska rymdutställningen, Galileos tecknartävling, den europeiska satellitnavigeringstävlingen och Copernicus Masters.

21. Europaparlamentet menar att man bör göra ytterligare ansträngningar för att främja och marknadsföra Copernicusprogrammet.

22. Europaparlamentet uppmuntrar GSA att fortsätta sina ansträngningar när det gäller att främja och marknadsföra Galileo och Egnos och ge information om användarnas behov och utvecklingen på marknaden för satellitnavigering.

23. Europaparlamentet anser att kommissionen bör involvera nätverket med regionala Europa direkt-centrum i medlemsstaterna för att sprida kunskap om fördelarna med rymddata från Copernicus och Galileo, och även stödja offentliga myndigheter i deras arbete med att fastställa sina behov.

Rymden i EU:s politik

24. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att se till att det europeiska rymdprogrammets infrastruktur och deras tjänster används i relaterad politik och program. Parlamentet anser att kommissionen bör förstärka kopplingarna mellan EU:s rymdtillgångar och verksamhet på politikområden såsom den inre marknaden, den industriella basen, jobb, tillväxt, investeringar, energi, klimat, miljö, hälsovård, jordbruk, skogsbruk, fiskeri, transport, turism, digital inre marknad, regionalpolitik och lokal planering. Parlamentet tror att det finns enorm potential att kunna ta itu med utmaningar som migration, gränsförvaltning och hållbar utveckling.

25. Europaparlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att låta alla befintliga och nya politikinitiativ genomgå en "rymdkontroll", för att säkerställa att EU:s rymdtillgångar används på bästa sätt. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se över befintlig unionslagstiftning för att bedöma huruvida det behövs några förändringar för att stimulera användningen av satellitdata och satellittjänster (GNSS, jordobservation, telekommunikation) för att tillhandahålla socio-ekonomiska och andra förmåner, och att låta all ny lagstiftning genomgå en "rymdkontroll".

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att föra in europeiska GNSS och Copernicus i unionens grannskap och i utvecklingspolitiken samt i förhandlingar om samarbete med länder utanför EU och med internationella organisationer.

27. Europaparlamentet understryker den centrala betydelsen av europeiska GNSS-data för ökad säkerhet och effektiv användning av intelligenta transporter och trafikförvaltningssystem. Parlamentet pekar på förordningarna om eCall och digitala färdskrivare, som kommer att bidra till att främja antagandet av Galileo och Egnos. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta upp andra intressanta tillämpningsområden som gagnar unionsmedborgarnas trygghet och säkerhet,

Onsdagen den 8 juni 2016

såsom nödsamtal och platsangivelser för meddelanden. Kommissionen uppmanas att vidta lagstiftningsåtgärder för att se till att GNSS chippsatser är kompatibla med Galileo/Egnos, särskilt på området för civil luftfart och central infrastruktur.

28. Europaparlamentet betonar att rymddata och rymdtjänster kan spela en avgörande roll för att göra det möjligt för Europa att inta en ledande position i de större tekniska trenderna, såsom sakernas internet, smarta städer, stordata och uppkopplade/självgående fordon. Parlamentet välkomnar i detta hänseende Amsterdamförklaringen där Galileos och Egnos roll lyftes fram.

Tillgång till finansiering och sakkunskap

29. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka finansieringen för utveckling av tillämpningar och tjänster i senare led och generellt sett hela marknaden i senare led. Kommissionen uppmanas att i samband med nästa fleråriga budgetplan undersöka om det är önskvärt att avsätta en större del av EU:s rymdbudget för detta ändamål.

30. Europaparlamentet betonar att EU har till sitt förfogande ett brett utbud av finansieringsmöjligheter för att stödja rymdsektorn i senare led i kedjan (Horisont 2020, ESI-fonder, Cosme, Efsi, etc.). Parlamentet uppmanar kommissionen att använda dessa instrument på ett samordnat och fokuserat sätt och även underlätta rådgivningstjänster och uppsökande verksamhet. Kommissionen uppmanas också att införa innovativa och flexibla finansieringsmekanismer och att ta itu med problemet med bristande tillgång på riskkapital. Parlamentet lyfter fram behovet av att ägna särskild uppmärksamhet åt förenklad tillgång till finansiering för europeiska nystartade företag, mikroföretag samt små och medelstora företag, särskilt för att hjälpa dem att lyckas i de inledande kommersialiseringsfaserna.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja rymdföretagens internationalisering, inbegripet små och medelstora företag, genom bättre tillgång till finansiering och lämpligt stöd till den europeiska rymdindustrins konkurrenskraft, och även genom särskilt avsedda EU-åtgärder som möjliggör för Europa att få autonomt tillträde till rymden.

32. Europaparlamentet rekommenderar en starkare koppling mellan forskning och utveckling och stöd till företagsutvecklingsprogram. Parlamentet anser särskilt att innovationspotentialen i Horisont 2020 bör utnyttjas bättre för rymdsektorn. Parlamentet efterlyser en lämplig strategi för att sprida resultaten av den rymdrelaterade forskningen inom Horisont 2020 till näringslivet, och menar att det är nödvändigt att främja ett närmare samarbete mellan universitet och privata bolag för att utveckla tillämpningar och tjänster.

33. Europaparlamentet är övertygat om att rymdindustrikluster, inkubatorer och liknande initiativ hjälper till att underbygga marknadsutvecklingen, stimulera innovation och främja synergier mellan rymdsektorn och IKT och andra sektorer i näringslivet. Parlamentet välkomnar de ansträngningar som vissa medlemsstater gjort på detta område, liksom ESA:s företagsinkubatorcenter. Parlamentet anser att kommissionen bör bygga på dessa ansträngningar för att utveckla en konsekvent EU-strategi för stöd till rymdentreprenörskap och utveckla sätt att koppla samman dessa med det övriga näringslivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa till med att rätta till den geografiska obalansen i dessa verksamheter, där de central- och östeuropeiska länderna släpar efter. Parlamentet betonar behovet av att stärka samarbetet och utbytet av information och bästa praxis samt delning av infrastrukturkapacitet.

34. Europaparlamentet anser att EU och medlemsstaterna i samarbete med den privata sektorn bör öka sina ansträngningar för att stimulera kunskap och entreprenörskap och för att locka studenter från tekniska högskolor, unga naturvetare och entreprenörer att intressera sig för rymdsektorn. Parlamentet tror att detta skulle bidra till att upprätthålla en ledande rymdvetenskapskapacitet och förhindra att högt utbildade personer och experter förvinns med sin kompetens till andra delar av världen.

o

o o

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0269

Situationen i Venezuela**Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om situationen i Venezuela (2016/2699(RSP))**

(2018/C 086/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina många tidigare och nyligen antagna resolutioner om situationen i Venezuela, i synnerhet av den 27 februari 2014 om situationen i Venezuela ⁽¹⁾, av den 18 december 2014 om förföljelsen av den demokratiska oppositionen i Venezuela ⁽²⁾ och av den 12 mars 2015 om situationen i Venezuela ⁽³⁾,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Venezuela har anslutit sig till,
- med beaktande av den interamerikanska demokratistadgan som antogs den 11 september 2001,
- med beaktande av Venezuelas konstitution, särskilt artiklarna 72 och 233,
- med beaktande av uttalandet av den 20 oktober 2014 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om frihetsberövandet av demonstranter och politiker i Venezuela,
- med beaktande av uttalandena av den 7 december 2015 från Federica Mogherini, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, om valet i Venezuela,
- med beaktande av uttalandet av den 5 januari 2016 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om Venezuelas nya nationalförsamlings tillträde,
- med beaktande av uttalandet av den 12 april 2016 från Ravina Shamdasani, talesperson för kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av uttalandet av den 10 maj 2016 från vice ordföranden/unionens höga representant om situationen i Venezuela,
- med beaktande av Human Rights Watchs skrivelse av den 16 maj 2016 till Amerikanska samarbetsorganisationens generalsekreterare, Luis Almagro, om Venezuela ⁽⁴⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 18 maj 2016 från Amerikanska samarbetsorganisationens ständiga råd,
- med beaktande av de officiella meddelandena från Sydamerikanska nationernas union (Unasur) som utfärdades den 23 maj ⁽⁵⁾ och den 28 maj 2016 ⁽⁶⁾ om förberedande möten för att inleda en nationell dialog mellan representanter för den venezuelanska regeringen och oppositionskoalitionen MUD,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0176.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0106.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0080.

⁽⁴⁾ <https://www.hrw.org/news/2016/05/16/letter-human-rights-watch-secretary-general-almagro-about-venezuela>

⁽⁵⁾ <http://www.unasursg.org/es/node/719>

⁽⁶⁾ <http://www.unasursg.org/es/node/779>

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av ledarna för G7-staternas förklaring från Ise-Shima den 26–27 maj 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Förenta staternas utrikesminister John Kerrys uttalande av den 27 maj 2016 om hans samtal med Spaniens tidigare premiärminister José Luis Rodríguez Zapatero ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Venezuelas oppositionskoalition, MUD, vann 112 av 167 mandat i nationalförsamlingens enda kammare, vilket är två tredjedelars majoritet i förhållande till PSUV:s 55 mandat. Därefter blockerade Högsta domstolen fyra nyvalda ledamöter av nationalförsamlingen, varav tre från MUD, från att inta sitt mandat, vilket gjorde att oppositionen förlorade sin två tredjedelars majoritet.
- B. Under de fem månader då den nya nationalförsamlingen har varit verksam inom lagstiftningsarbetet, med den demokratiska oppositionen i majoritet, har Högsta domstolen avkunnat tretton politiskt motiverade domar i den verkställande maktens favör, vilka alla äventyrar den maktbalans som är nödvändig i en rättsstat.
- C. Sådana beslut som att utfärda och bekräfta dekretet om undantagstillstånd och ekonomiskt undantagstillstånd, att avskaffa nationalförsamlingens befogenheter att granska politiken, att vägra erkänna nationalförsamlingens författningsenliga befogenheter att återkalla utnämningen av domare i Högsta domstolen, att förklara reformen av Venezuelas centralbank författningsvidrig och att tills vidare upphäva artiklarna i nationalförsamlingens interna debattregler fattades bland annat i strid med nationalförsamlingens lagstiftningsbefogenheter och utan respekt för den maktbalans som är nödvändig i en rättsstat.
- D. Ungefär 2 000 personer är fängslade, befinner sig i husarrest eller är villkorligt dömda av politiska skäl, häribland viktiga politiska ledare som Leopoldo López, Antonio Ledezma och Daniel Ceballos. Den 30 mars 2016 antog den venezuelanska nationalförsamlingen en lag som skulle ge amnesti åt ovannämnda fångar och därmed bana väg för en dialog för nationell försoning. Denna lag är förenlig med artikel 29 i Venezuelas konstitution trots Högsta domstolen förklaring om att den är författningsvidrig. Zeid Ra'ad al-Husseini, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, har förklarat offentligt att lagen om amnesti och nationell försoning är förenlig med internationell rätt och uttryckt sin besvikelse över att den förkastades.
- E. Rättsstatsprincipen och maktfördelningsprincipen respekteras inte i Venezuela. Föreliggande fakta visar att regeringen har inflytande och kontroll över den juridiska makten och det nationella valrådet, vilket får negativa effekter för den lagstiftande makten och oppositionen, dvs. hörnstenarna i alla demokratiska system, något som klart strider mot den princip om oberoende och maktindelning som kännetecknar demokratiska rättsstater.
- F. Den demokratiska oppositionen har inlett en av konstitutionen erkänd process som innebär att offentliga tjänstemän kan avsättas genom en folkomröstning efter att ha fullgjort halva tjänstetiden. Det nationella valrådet har från MUD mottagit 1,8 miljoner namnunderskrifter från venezuelanska medborgare till stöd för denna process. Detta är betydligt fler än de 198 000 underskrifter som ursprungligen krävdes för att processen ska vara laglig och författningsenlig.
- G. Venezuela står inför en allvarlig humanitär kris som orsakats av bristen på livsmedel och läkemedel. Nationalförsamlingen har förklarat att en "humanitär kris för sjuk- och hälsovård och livsmedel" råder med tanke på den allmänna bristen på läkemedel, medicintekniska produkter och förråd, och den har begärt humanitärt bistånd från och ett tekniskt besök av Världshälsoorganisationen (WHO) för att bekräfta de ovannämnda förhållandena.

⁽¹⁾ <http://www.mofa.go.jp/files/000160266.pdf>

⁽²⁾ <http://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2016/05/257789.htm>

Onsdagen den 8 juni 2016

- H. Trots bristen på officiella uppgifter har enligt ENCOVI (Encuesta de Condiciones de Vida) andelen fattiga i Venezuela fördubblats, från 30 % 2013 till 60 % 2016. 75 % av de läkemedel som Världshälsoorganisationen anser vara basläkemedel saknas i Venezuela.
- I. Regeringen hindrar humanitärt bistånd från att komma in i landet och bojkottar de många olika internationella initiativ som vill bistå det civila samhället, vilket varit fallet med Caritas och andra icke-statliga organisationer.
- J. Enligt Internationella valutafonden (IMF) kommer Venezuelas ekonomi att minska med 8 % 2016, vilket följer på en minskning med 5,7 % 2015. Trots att minimilönen har höjts med 30 % så innebär inflationstakten på 180,9 % att invånarna i Venezuela inte kan betala för grundläggande förnödenheter. IMF räknar med en genomsnittlig inflationstakt på 700 % vid slutet av 2016 och 2 200 % under 2017.
- K. Bristen på framförhållning när det gäller grundläggande infrastruktur och ett ineffektivt styre har lett till en djup ekonomisk och social kris, som präglas av en långvarig brist på resurser, råvaror, insatsvaror, baslivsmedel och basläkemedel samt en produktionsnivå på noll. Landet står på randen till stora sociala omvälvningar och en humanitär kris med oförutsägbara konsekvenser.
- L. Venezuelas mycket höga brottslighet och fullständiga straffrihet har gjort landet till ett av de farligaste i världen. Caracas har den högsta andelen våldsbrott i världen, med över 119,87 mord per 100 000 invånare.
- M. Strider om kontrollen av olagliga gruvor är vanliga i de mineralrika områdena nära gränserna till Guyana och Brasilien. Den 4 mars 2016 ägde en massaker rum i Tumeremo, i delstaten Bolívar, då 28 gruvarbetare försvann och sedan mördades. Myndigheterna har fortfarande inte kommit med någon tillfredsställande förklaring och journalisten Lucía Suárez, som nyligen hade undersökt händelsen, sköts till döds i sitt hem i Tumeremo den 28 april 2016.
- N. Den 27 maj 2016 kom G7-länderna med ett uttalande där de vädjade till Venezuela "att skapa villkor för en dialog mellan regeringen och landets medborgare för att lösa den allt allvarigare ekonomiska och politiska krisen" och den 1 juni 2016 kom Amerikanska samarbetsorganisationens ständiga råd med ett uttalande om situationen i Venezuela.
- O. Inom ramen för Unasur har förberedande möten nyligen hållits i Dominikanska republiken under ledning av Spaniens tidigare premiärminister José Luis Rodríguez Zapatero, Dominikanska republikens tidigare president Leonel Fernández och Panamas tidigare president Martín Torrijos, i syfte att inleda en nationell dialog med representanter från Bolivarianska republiken Venezuela och oppositionspartierna, som representeras av MUD.
- P. Krisen kan bara lösas genom en dialog med alla nivåer inom förvaltningen, den demokratiska oppositionen och samhället.
1. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den allvarligt försämrade situationen när det gäller demokrati, mänskliga rättigheter och den samhällsekonomiska situationen i Venezuela och det alltmer instabila politiska och sociala klimatet.
 2. Europaparlamentet uttrycker även sin oro över det rådande institutionella dödläget och den verkställande maktens användning av statliga maktmedel för att kontrollera Högsta domstolen och det nationella valrådet för att hindra tillämpningen av lagar och initiativ som den nationella församlingen har antagit. Parlamentet uppmanar Venezuelas regering att respektera rättsstatsprincipen och maktodelningsprincipen. Parlamentet påpekar att åtskillnad och icke-inblandning mellan legitima makthavare är en grundläggande princip för demokratiska stater som styrs enligt rättsstatsprincipen.
 3. Europaparlamentet uppmanar den venezuelanska regeringen att inta en konstruktiv hållning för att komma till rätta med den kritiska belägenhet som Venezuela för närvarande befinner sig i genom en författningsenlig, fredlig och demokratisk lösning baserad på dialog.

Onsdagen den 8 juni 2016

4. Europaparlamentet välkomnar Unasurs initiativ till och medlingsförsök för att inleda en nationell dialog mellan den verkställande makten och oppositionen som representeras av majoriteten i MUD.
 5. Europaparlamentet tar del av G7-ledarnas förklaring om Venezuela och uppmanar Europeiska rådet att vid sitt möte i juni göra ett politiskt uttalande om situationen i landet och om att stödja de medlingsförsök som nyligen har inletts för att nå en överenskommelse om demokratiska och politiska lösningar för Venezuela.
 6. Europaparlamentet vädjar till Venezuelas regering att omedelbart frige alla politiska fångar. Parlamentet påminner om att ett frigivande av politiska fångar är ett krav från oppositionen för att inleda förhandlingar och uppmanar båda sidor att nå en kompromisslösning för att stödja de aktuella medlingsförsöken. EU och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att kräva ett frigivande av politiska fångar och personer som är godtyckligt frihetsberövade, i enlighet med de krav som ställts av åtskilliga FN-organ och internationella organisationer och i enlighet med lagen om amnesti och nationell försoning.
 7. Europaparlamentet kräver att myndigheterna respekterar och garanterar den grundlagsskyddade rätten att demonstrera fredligt. Parlamentet uppmanar samtidigt oppositionsledarna att utöva sin makt på ett ansvarsfullt sätt. De venezuelanska myndigheterna uppmanas att garantera alla medborgare säkerhet och ett fritt utövande av sina rättigheter, i synnerhet människorättsförsvarare, journalister, politiska aktivister och medlemmar av oberoende icke-statliga organisationer.
 8. Europaparlamentet uppmanar president Nicolás Maduro och hans regering att genomföra brådskande ekonomiska reformer tillsammans med nationalförsamlingen för att hitta en konstruktiv lösning på den ekonomiska krisen och energikrisen, i synnerhet vad gäller bristen på livsmedel och läkemedel.
 9. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över de allt större sociala spänningar som uppstår på grund av bristen på basvaror som livsmedel och läkemedel. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/unionens höga representant att föreslå en biståndsplan för landet och att vädja till de venezuelanska myndigheterna att tillåta humanitärt bistånd in i landet och att ge tillträde till de internationella organisationer som vill hjälpa de mest drabbade sektorerna i samhället i syfte att tillgodose befolkningens mest akuta och grundläggande behov.
 10. Europaparlamentet vädjar till regeringen och de offentliga myndigheterna i Venezuela att respektera konstitutionen, däribland de lagliga och erkända mekanismerna och förfarandena för att aktivera den process som fastställts i Venezuelas konstitution för att ställa presidenten inför riks rätt före utgången av 2016.
 11. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att samarbeta med Latinamerikas länder och med regionala och internationella organisationer för att se till att mekanismer för dialog, nationell försoning och medling införs i syfte att stödja en fredlig, demokratisk och författningsenlig lösning på den kris landet för närvarande genomgår.
 12. Europaparlamentet ser det som en absolut prioritet att minska den rådande omfattande straffriheten, som spär på och främjar det tilltagande våldet och den ökande osäkerheten i landet, och att säkerställa respekten för det befintliga rättssystemet, vilket kräver rättvisa för offren för bortföranden, mord och andra brott som begås varje dag, liksom för deras familjer.
 13. Europaparlamentet uppmanar de venezuelanska myndigheterna att undersöka Tumeremo-massakern, där 28 gruvarbetare mördades, för att ställa förövarna och anstiftarna inför rätta. Detsamma gäller för dem som stod bakom mordet på journalisten Lucía Suárez nyligen, vilket ägde rum på samma plats och förmodas ha ett samband med massakern.
 14. Europaparlamentet erinrar om sin begäran att så snart som möjligt skicka en delegation från Europaparlamentet till Venezuela och föra en dialog med alla sektorer som är inblandade i konflikten.
 15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Bolivarianska republikens Venezuelas regering och nationalförsamling, den parlamentariska församlingen EU-Latinamerika och Amerikanska samarbetsorganisationens generalsekreterare.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0270

Hormonstörande ämnen: situationen till följd av tribunalens dom av den 16 december 2015**Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om hormonstörande ämnen: situationen till följd av tribunalens dom av den 16 december 2015 (2016/2747(RSP))**

(2018/C 086/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter ⁽¹⁾,
 - med beaktande av kommissionens färdplan *Defining criteria for identifying Endocrine Disruptors in the context of the implementation of the Plant Protection Product Regulation and Biocidal Products Regulation* ⁽²⁾,
 - med beaktande av tribunalens dom av den 16 december 2015 i mål T-521/14 (talan väckt av Sverige mot kommissionen; Sveriges talan stöddes av Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Danmark, Finland, Frankrike och Nederländerna) ⁽³⁾,
 - med beaktande av artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
 - med beaktande av artiklarna 265 och 266 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
 - med beaktande av skrivelsen av den 22 mars 2016 från kommissionens ordförande, Jean-Claude Juncker, till Europaparlamentets talman ((2016)1416502),
 - med beaktande av Unep/WHO:s rapport *State of the science of endocrine disrupting chemicals 2012* ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 528/2012 får verksamma ämnen som anses ha hormonstörande egenskaper som kan ha skadliga effekter på människor, antingen på grundval av vetenskapliga kriterier som ska fastställas eller, i avvaktan på att sådana kriterier antas, på grundval av interimskriterier, inte godkännas, utom när ett av undantagen i artikel 5.2 är tillämpligt.
- B. Enligt artikel 5.3 i förordning (EU) nr 528/2012 ska kommissionen senast den 13 december 2013 anta delegerade akter för att närmare ange vetenskapliga kriterier för fastställande av hormonstörande egenskaper hos verksamma ämnen och biocidprodukter.
- C. Kommissionen har fortfarande inte antagit delegerade akter för att närmare ange vetenskapliga kriterier, som nu är mer än två och ett halvt år försenade.

⁽¹⁾ EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2014_env_009_endocrine_disruptors_en.pdf⁽³⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30d51_da24ab07e534c8a920ba78762970884.e34Kax-iLc3qMb40Rch0SaxuTa3r0?text=&docid=173067&pageIndex=0&doclang=SV&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=717530⁽⁴⁾ <http://www.who.int/ceh/publications/endocrine/en/>

Onsdagen den 8 juni 2016

- D. Enligt Unep/WHO:s rapport utgör hormonstörande ämnen ett globalt hot, mot bakgrund av bland annat den höga förekomsten av och den stigande trenden för många hormonrelaterade sjukdomar hos människor, och i rapporten noteras även att hormonrelaterade effekter har observerats bland populationer av vilda djur. Det finns nya bevis för att exponering för hormonstörande ämnen har skadliga effekter på fortplantningsförmågan (sterilitet, cancer, missbildningar), och bevisen ökar för att dessa kemikalier har en effekt på sköldkörtelns funktion, hjärnans funktion, övervikt och ämnesomsättning samt insulin- och blodsockerbalansen.
- E. Tribunalen fastslog i sin dom av den 16 december 2015 i mål T-521/14 att kommissionen brutit mot unionslagstiftningen genom att inte anta delegerade akter för att närmare ange vetenskapliga kriterier för fastställande av hormonstörande egenskaper.
- F. Tribunalen fastslog i sin dom att kommissionen hade en klar, precis och ovillkorlig skyldighet att anta delegerade akter för att närmare ange de ovannämnda vetenskapliga kriterierna senast den 13 december 2013.
- G. Den rådgivande expertgruppen för ämnen med hormonstörande egenskaper, inrättad av kommissionen och samordnad av det gemensamma forskningscentrumet, antog den 28 mars 2013 en rapport om de huvudsakliga vetenskapliga frågorna med bäring på identifikation och karakterisering av hormonstörande ämnen. Ett fullfjädrat förslag till vetenskapliga kriterier låg då färdigt, efter att avdelningarna hade arbetat med det i tre år.
- H. Tribunalen slog vidare fast att ingen bestämmelse i förordning (EU) nr 528/2012 kräver en konsekvensbedömning av vetenskapliga farobaserade kriterier, och att även om kommissionen ansåg att en sådan konsekvensbedömning behövdes skulle detta inte befria kommissionen från att iaktta den tidsfrist som fastslagits i förordningen (punkt 74 i domen).
- I. Tribunalen fastslog också att fastställande av vetenskapliga kriterier endast kan göras på ett objektivt sätt, med hänsyn till vetenskapliga uppgifter om hormonsystemet, oberoende av andra överväganden, särskilt ekonomiska (punkt 71 i domen). Tribunalen klargjorde således att en socioekonomisk konsekvensbedömning inte är lämplig för att besluta om vetenskapliga frågor.
- J. Vidare slog tribunalen fast att kommissionen vid genomförandet av de befogenheter som delegerats till den av lagstiftaren inte får ifrågasätta den regleringsbalans som lagstiftaren fastslagit mellan förbättringen av den inre marknadens funktion och skyddet för både människors och djurs hälsa och för miljön (punkt 72 i domen). Tribunalen klargjorde därmed att det är olämpligt för kommissionen att som en del av konsekvensbedömningen i samband med antagandet av en delegerad akt bedöma lagstiftningsändringar i den sektorsspecifika lagstiftningen.
- K. Enligt tribunalen kan interimskriterierna i förordning (EU) nr 528/2012 inte anses säkerställa en tillräckligt hög skyddsnivå (punkt 77 i domen).
- L. Enligt artikel 266 i EUF-fördraget ska den institution vars underlåtenhet att agera har förklarats strida mot fördragen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa EU-domstolens dom.
- M. Vid parlamentets plenarsammanträde i februari 2016 meddelade Vytenis Andriukaitis, kommissionsledamot med ansvar för hälsa och livsmedelssäkerhet, att kommissionen trots detta skulle gå vidare med konsekvensbedömningen, eftersom kommissionen ansåg den vara ett användbart och till och med oundgängligt verktyg för att ge vägledning i kommissionens framtida beslut om kriterierna.
- N. Kommissionen är skyldig att genomföra konsekvensbedömningar för sådana lagstiftningsinitiativ och andra initiativ som förväntas ha en betydande ekonomisk, miljömässig eller social påverkan, i syfte att kartlägga alternativa lösningar, vilket innebär att konsekvensbedömningar är värdefulla verktyg som hjälper lagstiftarna att bedöma politiska alternativ, men inte att klargöra vetenskapliga frågor.

Onsdagen den 8 juni 2016

- O. Kommissionens ordförande, Jean- Claude Juncker, bekräftade i sin skrivelse av den 22 mars 2016 till parlamentets talman, Martin Schulz, kommissionens avsikt att först rådfråga nämnden för lagstiftningskontroll om konsekvensbedömningen innan den fattar ett beslut om de vetenskapliga kriterierna, och att sedan anta vetenskapliga kriterier för fastställande av hormonstörande egenskaper senast i slutet av juni 2016.
- P. Det finns därför ingen tvekan om att kommissionen ännu inte har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa domstolens dom, utan snarare framhårdar i sitt åsidosättande av unionsrätten såsom den fastställts av domstolen, och därmed även åsidosätter artikel 266 i EUF-fördraget.
- Q. Det är fullständigt oacceptabelt att kommissionen, som är fördragens beskyddare, inte respekterar fördragen.
1. Europaparlamentet fördömer kommissionen, inte bara för dess underlåtenhet att fullgöra sin skyldighet att anta delegerade akter enligt förordning (EU) nr 528/2012, utan också för dess underlåtenhet att fullgöra sina institutionella skyldigheter enligt själva fördragen, särskilt artikel 266 i EUF-fördraget.
 2. Europaparlamentet noterar kommissionens politiska åtagande att föreslå vetenskapliga kriterier för fastställande av hormonstörande egenskaper före sommaren.
 3. Europaparlamentet betonar att tribunalen har fastslagit att fastställandet av vetenskapliga kriterier endast kan göras på ett objektivt sätt, med hänsyn till vetenskapliga uppgifter om hormonsystemet, oberoende av andra överväganden, särskilt ekonomiska, och att kommissionen inte har rätt att ändra den regleringsbalans som fastställs i en grundläggande akt i samband med tillämpningen av befogenheter delegerade till kommissionen i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, en fråga som kommissionen dock utvärderar som en del av sin konsekvensbedömning.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genast fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 266 i EUF-fördraget, och att genast anta farobaserade vetenskapliga kriterier för fastställande av hormonstörande egenskaper.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådets ordförande och kommissionens ordförande och att underrätta dem om resultatet av omröstningen om den i kammaren.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0271

Produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad majs

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av transformationshändelserna Bt11, MIR162, MIR604 och GA21 och om upphävande av besluten 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU och 2011/894/EU (D044931/01 – 2016/2682(RSP))

(2018/C 086/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av transformationshändelserna Bt11, MIR162, MIR604 och GA21 och om upphävande av besluten 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU och 2011/894/EU (D044931/01,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder⁽¹⁾, särskilt artiklarna 7.3, 9.2, 19.3 och 21.2,
- med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽²⁾,
- med beaktande av att den ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1829/2003 den 25 april 2016 röstade för att inte avge något yttrande,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) av den 7 december 2015⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87705 × MON 89788 (MON-87705-6 × MON-89788-1) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87708 × MON 89788 (MON-87708-9 × MON-89788-1) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 (MST-FG072-2) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Efsas GMO-panel (Efsas panel för genetiskt modifierade organismer), 2015. Scientific Opinion on an application by Syngenta (EFSA-GMO-DE-2009-66) for placing on the market of herbicide tolerant and insect resistant maize Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 and subcombinations independently of their origin for food and feed uses, import and processing under Regulation (EC) nr 1829/2003. EFSA Journal 2015; 13(12):4297. 34 pp. doi:10.2903/j.efs.2015.4297.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0040.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0039.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0038.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2015 om kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2279 av den 4 december 2015 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
 - med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Syngenta France SAS lämnade den 9 februari 2009 in en ansökan till den behöriga tyska myndigheten, i enlighet med artiklarna 5 och 17 i förordning (EG) nr 1829/2003, om att få släppa ut livsmedel, livsmedelsingredienser och foder som innehåller, består av eller har framställts av Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs på marknaden.
- B. Ansökan gäller även utsläppande på marknaden av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 i produkter som består av eller innehåller denna majs för annan användning än som livsmedel och foder som är tillåten för annan majs, med undantag för odling.
- C. Den 5 juli 2013 utvidgade Syngenta ansökan till att omfatta alla kombinationer av den enda transformationshändelse som bildar Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs (kombinationer), inbegripet Bt11 × GA21-majs, MIR604 × GA21-majs, Bt11 × MIR604-majs och Bt11 × MIR604 × GA21-majs, som redan har godkänts genom kommissionens beslut 2010/426/EU ⁽²⁾ och 2011/892/EU ⁽³⁾, samt 2011/893/EU ⁽⁴⁾ och 2011/894/EU ⁽⁵⁾.
- D. SYN-BTØ11-1-majsens, såsom den beskrivs i ansökan, uttrycker Cry1Ab-protein som ger skydd mot vissa skadedjur av ordningen fjärilar och PAT-protein som ger tolerans mot herbiciden glyfosinatammonium.
- E. SYN-IR162-4-majsens, såsom den beskrivs i ansökan, uttrycker Vip3Aa20-protein som ger skydd mot vissa skadedjur av ordningen fjärilar och PMI-protein som användes som en selektionsmarkör.
- F. SYN-IR6Ø4-5-majsens, såsom den beskrivs i ansökan, uttrycker Cry3A-protein som ger skydd mot vissa växtskadegörande skalbaggar och PMI-protein som användes som en selektionsmarkör.
- G. MON-ØØØ21-9-majsens, såsom den beskrivs i ansökan, uttrycker Cry1Ab-protein som ger skydd mot vissa skadedjur av ordningen fjärilar och mEPSPS-protein som ger tolerans mot glyfosatbaserade herbicider.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0456.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2010/426/EU av den 28 juli 2010 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11xGA21 (SYN-BTØ11-1xMON-ØØØ21-9) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT L 199, 31.7.2010, s. 36).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2011/892/EU av den 22 december 2011 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsens MIR604xGA21 (SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT L 344, 28.12.2011, s. 55).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2011/893/EU av den 22 december 2011 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsens Bt11xMIR604 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT L 344, 28.12.2011, s. 59).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut 2011/894/EU av den 22 december 2011 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsens Bt11xMIR604xGA21 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT L 344, 28.12.2011, s. 64).

Onsdagen den 8 juni 2016

- H. Den 20 mars 2015 meddelade WHO:s särskilda cancerorgan, International Agency for Research on Cancer, att de klassar glyfosat som troligtvis cancerframkallande för människor ⁽¹⁾.
- I. Ständiga kommittén röstade om utkastet till kommissionens genomförandebeslut den 25 april 2016, och inget yttrande avgavs.
- J. I motiveringen till sitt lagstiftningsförslag av den 22 april 2015 om ändring av förordning (EG) nr 1829/2003 beklagade kommissionen att tillståndsbesluten, sedan förordning (EG) nr 1829/2003 trädde i kraft, hade fattats av kommissionen, i enlighet med tillämplig lagstiftning, utan stöd av yttrandena från medlemsstaternas kommittéer. Vid beslut om godkännande av genetiskt modifierade livsmedel och foder hade det blivit en norm att åter hänvisa ärendet till kommissionen för det slutliga beslutet, något som egentligen tillhör undantagen i förfarandet.
1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut överskrider de genomförandebefogenheter som föreskrivs i förordning (EG) nr 1829/2003.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandebeslut.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

⁽¹⁾ ARC Monographs Volume 112: evaluation of five organophosphate insecticides and herbicides 20 mars 2015, <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0272

Genetiskt modifierad nejlika (*Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4)

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden av en genetiskt modifierad nejlika (*Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4) (D044927/02 – 2016/2683(RSP))

(2018/C 086/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden av en genetiskt modifierad nejlika (*Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4)
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 18.1 första stycket,
 - med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) av den 15 december 2015 ⁽³⁾,
 - med beaktande av Efsas yttrande av den 10 november 2014 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av resultatet av den föreskrivande kommitténs omröstning den 25 april 2016,
 - med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
 - med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. I mars 2013 lämnade Suntory Holdings Limited i Osaka (Japan) in en anmälan (referens C/NL/13/01) om utsläppande på marknaden av en genetiskt modifierad nejlika (*Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4) till den behöriga myndigheten i Nederländerna.
- B. Anmälan C/NL/13/01 avser import, distribution och återförsäljning i EU av snittblommor av den genetiskt modifierade nejlikan SHD-27531-4 enbart för prydnadsändamål.
- C. Den 25 april 2016 beslutade den föreskrivande kommittén att inte avge något yttrande, och sju medlemsstater, motsvarande 7,84 % av befolkningen, röstade emot utkastet till kommissionens genomförandebeslut, sex medlemsstater, motsvarande 46,26 % av befolkningen, lade ned sina röster, elva medlemsstater, motsvarande 36,29 % av befolkningen, röstade för utkastet, och fyra medlemsstater var inte representerade.

⁽¹⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ GMO-panelen (Efsas panel för genetiskt modifierade organismer), 2015. Vetenskapligt yttrande över en Del C-anmälan (referens C/NL/13/01) från Suntory Holdings Limited om import, distribution och återförsäljning av snittblommor av nejlika SHD-27531-4 med ändrad färg på kronbladen för prydnadsändamål. EFSA journal vol. 13(2015):12, artikelnr 4358, s. 19, doi: 10/2903/j.efsa.2015.4358.

⁽⁴⁾ GMO Panel (Efsas panel för genetiskt modifierade organismer), 2014. Vetenskapligt yttrande över en medlemsstats inlägg mot en anmälan (referens C/NL/13/01) om utsläppande på marknaden av den genetiskt modifierade nejlikan SHD-27531-4 med ändrad färg, för import av snittblommor för prydnadsändamål, enligt del C i direktiv 2001/18/EG från Suntory Holdings Limited. EFSA journal vol. 12(2014):11, artikelnr 3878, s. 9, doi: 10/2903/j.efsa.2014.3878.

Onsdagen den 8 juni 2016

- D. Enligt Efsas yttrande är Efsas GMO-panel medveten om att det i vissa folkgrupper är vanligt att avsiktligt äta kronblad från nejlikor som prydnad i maträtter.
- E. Efsas GMO-panel bedömde emellertid inte de eventuella konsekvenserna för människor av att konsumera genetiskt modifierade nejlikor.
- F. Efsas yttrande omfattade inte djurs avsiktliga eller oavsiktliga förtäring av genetiskt modifierade nejlikor.
- G. Nejlikan tillhör arten *Dianthus caryophyllus* av det vanligen förekommande släktet *Dianthus*.
- H. Blommor som tillhör släktet *Dianthus*, såväl vilda som odlade arter, är relativt varierade, eftersom de ursprungligen kommer från så skilda delar av världen som södra Ryssland, bergsområdena i Grekland och Auvergnebergen i Frankrike. *Dianthus* spp. är anpassade till de kallare europeiska och asiatiska bergsområdena, och finns också i regionerna vid Medelhavskusten. *D. caryophyllus* är en vanligt förekommande prydnadsblomma i Europa som odlas såväl i växthus som utomhus (dvs. i Italien och Spanien), och som ibland förekommer naturligt i vissa Medelhavsländer, men den tycks vara begränsad till regionerna vid Medelhavskusten i Grekland, Italien, Sicilien, Korsika och Sardinien⁽¹⁾.
- I. De länder som är de största producenterna av nejlikor är Italien, Spanien och Nederländerna, och vilda *Dianthus caryophyllus* förekommer främst i Frankrike och Italien⁽²⁾.
- J. Cypern har invänt mot anmälan, och Efsas GMO-panel höll med Cypern om att förökning av nejlika SHD-27531-4 (t.ex. rotning) utförd av privatpersoner inte kunde uteslutas. Enligt Efsa skulle snittade stjälkar med vegetativa skott kunna förökas genom rotning eller mikroförökning och sättas ut i miljön (t.ex. i trädgårdar).
- K. I naturen sker korsbefruktnings av *Dianthus* spp. med hjälp av insektspollinatörer, främst fjärilar, vars snablar är tillräckligt långa för att komma åt den nektar som finns i nedre delen av blomman. Efsas GMO-panel anser att en eventuell spridning av pollen från den genetiskt modifierade nejlikan SHD-27531-4 av fjärilar till vilda arter av *Dianthus* inte kan uteslutas.
- L. När den har tjänat ut som prydnad kommer den genetiskt modifierade *Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4 att bli till avfall som, i enlighet med principerna för den cirkulära ekonomin, eventuellt kommer att komposteras, men Efsa analyserade inte effekten av en sådan utsättning i miljön.
- M. Om nejlika SHD-27531-4 skulle spridas i miljön via livsdugliga frön, pollen eller rotade växter anser Efsas GMO-panel inte att nejlikan skulle uppvisa förbättrade egenskaper, utom om den utsätts för sulfonyleureaherbicider.
- N. Den genetiskt modifierade nejlikan innehåller *SuRB (als)*-genen från *Nicotiana tabacum* som kodar för ett mutant-acetolaktatsyntasprotein (ALS) som ger tolerans mot sulfonyleurea.
- O. Enligt PAN UK är vissa herbicider, t.ex. sulfonyleurea, sulfonamider och imidazoler, mycket giftiga för växter i mycket små doser. Sulfonyleureaherbicider har ersatt andra herbicider som är giftigare för djur. Experter har varnat för att en utbredd användning av sulfonyleureaherbicider skulle kunna få förödande effekter på produktiviteten hos grödor utanför målgruppen och sammansättningen av naturliga vegetationssamhällen och näringskedjor i naturen⁽³⁾.

⁽¹⁾ Tutin et al., 1993.

⁽²⁾ <http://gmoinfo.jrc.ec.europa.eu/csnifs/C-NL-13-01.pdf>

⁽³⁾ http://www.pan-uk.org/pestnews/Issue/pn88/PN88_p4-7.pdf

Onsdagen den 8 juni 2016

- P. Sulfonylurea är ett vanligt andrahandsval vid behandling av typ 2-diabetes, och medför en högre risk för kardiovaskulära problem jämfört med andra diabetesläkemedel ⁽¹⁾.
- Q. Om man upprättar en marknad för sulfonylurea-resistenta växter kommer man att uppmuntra till att detta läkemedel mot diabetes används som herbicid i hela världen.
- R. Genom att använda ett läkemedel för ett annat ändamål än för folkhälsan, och därigenom sprida det på ett okontrollerat sätt i ekosystemet, kan man orsaka skadliga effekter på den biologiska mångfalden och kemiska föroreningar av dricksvattnet i hela världen.
1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut inte uppfyller målet för skydd av hälsa och miljö i direktiv 2001/18/EG, och därför överskrider de genomförandebefogenheter som föreskrivs i detta direktiv.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandebeslut.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

⁽¹⁾ [http://thelancet.com/journals/landia/article/PIIS2213-8587\(14\)70213-X/fulltext](http://thelancet.com/journals/landia/article/PIIS2213-8587(14)70213-X/fulltext)

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0274

Kambodja

Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om Kambodja (2016/2753(RSP))

(2018/C 086/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Kambodja, särskilt av den 26 november 2015 om den politiska situationen i Kambodja ⁽¹⁾, av den 9 juli 2015 om Kambodjas förslag till lagstiftning om icke-statliga organisationer och fackföreningar ⁽²⁾ och av den 16 januari 2014 om situationen för människorättsförsvarare och aktivister från oppositionen i Kambodja och Laos ⁽³⁾,
 - med beaktande av EU:s lokala uttalande av den 30 maj 2016 om den politiska situationen i Kambodja,
 - med beaktande av rapporten av den 20 augusti 2015 från FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja,
 - med beaktande av FN:s människorättsråds resolution av den 2 oktober 2015 om Kambodja,
 - med beaktande av de avslutande iakttagelserna av den 27 april 2015 från FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna om den andra återkommande rapporten om Kambodja,
 - med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948,
 - med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
 - med beaktande av 2008 års EU-riktlinjer om människorättsförsvarare,
 - med beaktande av samarbetsavtalet från 1997 mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja,
 - med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 8 mars 1999 om individers, grupper och samhällsorgans rättigheter och ansvar när det gäller att främja och försvara universellt erkända mänskliga rättigheter och grundläggande friheter,
 - med beaktande av uttalandet av den 1 april 2016 från FN:s särskilda rapportör, som med eftertryck uppmanade Kambodja att förstärka skyddet av kvinnors och ursprungsbefolkningars rättigheter,
 - med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 2 maj 2016 från civilsamhällesorganisationer, som fördömde åtal mot människorättsförsvarare,
 - med beaktande Internationella arbetsorganisationens konvention om föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten,
 - med beaktande av Kambodjas konstitution, särskilt artikel 41, i vilken rätten till yttrande- och mötesfrihet står inskriven, artikel 35 om rätten till politiskt deltagande och artikel 80 om parlamentarisk immunitet,
 - med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Under de senaste månaderna har medlemmar av den politiska oppositionen, människorättsaktivister och företrädare för det civila samhället gripits i allt större antal.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0413.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0277.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0044.

Torsdagen den 9 juni 2016

- B. Premiärminister Hun Sen har suttit vid makten i över 30 år. Sam Rainsy, ordförande för det ledande oppositionspartiet CNRP, befinner sig alltså i självpåtagen landsflykt till följd av tidigare åtal som byggde på påhittade och politiskt motiverade anklagelser, och CNRP:s tillförordnade ordförande, Kem Sokha, är föremål för utredning. Den 22 april 2016 meddelade en åklagare vid en domstol i Phnom Penh att CNRP:s ordförande Sam Rainsy kommer att ställas inför rätta i sin utevaro, återigen efter politiskt motiverade anklagelser. Rättegången inleds den 28 juli 2016.
- C. Den 20 november 2015 blev Sam Rainsy av en domstol kallad att inställa sig för förhör med anledning av ett inlägg på hans offentliga Facebooksida som gjorts av en senator från oppositionen, Hong Sok Hour, som har suttit i häkte sedan augusti 2015 anklagad för förfälskning och uppvigling efter att på Rainsys Facebooksida ha lagt ut en video med ett påstått falskt dokument om 1979 års gränsavtal med Vietnam.
- D. Den 3 maj 2016 kallades Kem Sokha att inställa sig inför tingsrätten i Phnom Penh med anledning av ett förtalsåtal, tillsammans med parlamentsledamöterna Pin Ratana och Tok Vanchan, trots att de åtnjuter immunitet.
- E. Den 12 maj 2016 kallades även den välkände politiske analytikern Ou Virak att inställa sig på grund av förtalsanklagelser efter att ha uttryckt sin åsikt i fallet Kem Sokha.
- F. Den 2 maj 2016 väcktes politiskt motiverade åtal mot Ny Sokha, Nay Vanda och Yi Soksan (tre framstående människorättsadvokater från den kambodjanska föreningen för mänskliga rättigheter och utveckling (ADHOC)), den tidigare ADHOC-medarbetaren Ny Chakrya, som är biträdande generalsekreterare i landets nationella valkommitté, samt medarbetaren vid kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (UN OHCHR) Soen Sally. De riskerar upp till 10 års fängelse.
- G. Oppositionsmedlemmen och ledamoten av nationalförsamlingen Um Sam An berövades sin parlamentariska immunitet och greps den 11 april 2016 efter påhittade anklagelser om "uppvigling till samhällskaos" i samband med att han uttryckt fredliga åsikter om förbindelserna mellan Kambodja och Vietnam. Han hölls därefter fången av antiterrorpolisen, åtalad och frihetsberövad i väntan på rättegång på grund av dessa anklagelser.
- H. Den 26 april 2016 åtalade Phnom Penh-domstolen Rong Chhun, en tidigare fackföreningsledare som för närvarande sitter i Kambodjas nationella valkommitté, efter påhittade och politiskt motiverade anklagelser om uppvigling till våld som provocerades fram av regeringens säkerhetsstyrkor när de slog ner arbetarstrejker i slutet av 2013 och början av 2014. Två viktiga val ska hållas (kommunalval 2017 och parlamentsval 2018), och att sätta press på den nationella valkommittén är en metod som regeringen använder för att påverka dessa.
- I. Den 9 maj 2016 greps åtta personer som protesterade fredligt mot gripandena av ADHOC-medarbetare – däribland Ee Sarom, direktör för den icke-statliga organisationen Sahmakun Teang Tnaut, Thav Khimsan, biträdande direktör för den icke-statliga organisationen LICADHO, samt en svensk och en tysk rådgivare till LICADHO. Kort därefter försattes de på fri fot. Den 16 maj 2016 hände samma sak fem fredliga demonstranter.
- J. EU är Kambodjas största partner i fråga om utvecklingsbistånd med ett nytt anslag på 410 miljoner euro för perioden 2014–2020. EU stöder en lång rad människorättsinitiativ som genomförs av kambodjanska icke-statliga organisationer och andra organisationer i det civila samhället. Kambodja är starkt beroende av utvecklingsbistånd.
- K. Den 26 oktober 2015 överföll en grupp regeringstroga demonstranter i Phnom Penh brutalt två parlamentsledamöter från CNRP-oppositionen, Nhay Chamrouen och Kong Sakphea, och hotade även säkerheten i en privatbostad tillhörande nationalförsamlingens förste vice talman. Enligt rapporter ska polisen och andra statliga säkerhetsstyrkor ha sett på medan angreppen ägde rum. Gripanden har gjorts med anledning av dessa angrepp, men icke-statliga organisationer i Kambodja har uttryckt oro över att de verkliga angriparna går fria.

Torsdagen den 9 juni 2016

- L. Trots omfattande kritik från det civila samhället och världssamfundet har utfärdandet av lagen om föreningar och icke-statliga organisationer gett statliga myndigheter godtyckliga befogenheter att stänga organisationer som försvarar mänskliga rättigheter och hindra bildandet av dem, och man har redan börjat avskräcka från arbetet för försvar av de mänskliga rättigheterna i Kambodja och motarbeta insatser från det civila samhället.
- M. Sedan lagen om föreningar och icke-statliga organisationer godkändes 2015 har myndigheterna nekat tillstånd för storskaliga offentliga opinionsbildningsevenemang under ledning av icke-statliga organisationer, och under de senaste månaderna har evenemang i samband med Världsdagen för bosättnings- och bebyggelsemiljöer, Internationella människorättsdagen, Internationella kvinnodagen och Internationella arbetardagen störts i varierande utsträckning av polisstyrkor, i likhet med andra demonstrationer.
- N. Den 12 april 2016 antog den kambodjanska senaten en fackföreningslag som inför nya restriktioner mot arbetstagares föreningsrätt och tillerkänner statliga myndigheter nya befogenheter att slå ner fackföreningarnas utövande av denna rätt.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det försämrade klimatet för oppositionspolitiker och människorättsaktivister i Kambodja och fördömer alla våldshandlingar, politiskt motiverade åtal, godtyckliga frihetsberövanden, förhör, domar och straff mot dessa personer.
 2. Europaparlamentet beklagar djupt upptrappningen av de politiskt motiverade åtalen och de rättsliga trakasserierna mot människorättsförsvarare och människorättsaktivister, särskilt de politiskt motiverade åtalen, domarna och straffen i samband med det legitima arbete som utförs av aktivister, politiska kritiker och människorättsförsvarare i Kambodja.
 3. Europaparlamentet uppmanar med kraft de kambodjanska myndigheterna att dra tillbaka häktningsbeslutet och alla anklagelser mot oppositionsledaren Sam Rainsy och CNRP:s ledamöter i nationalförsamlingen och senaten, bland dessa senatorn Hong Sok Hour. Parlamentet kräver att de fem människorättsförsvarare som alltså sitter häktade, alltså Ny Sokha, Nay Vanda, Yi Soksan, Lim Mony och Ny Chakra, omedelbart ska försättas på fri fot, att dessa politiker, aktivister och människorättsförsvarare ska tillåtas att arbeta fritt utan rädsla för att gripas eller förföljas och att den politiska användningen av domstolarna som ett sätt att åtala människor på grundval av politiskt motiverade och påhittade anklagelser ska upphöra. Parlamentet uppmanar nationalförsamlingen att omedelbart återinsätta Sam Rainsy, Um Sam An och Hong Sok Hour och att återupprätta deras parlamentariska immunitet.
 4. Europaparlamentet uppmanar med kraft de kambodjanska myndigheterna att lägga ner alla politiskt motiverade åtal och andra straffrättsliga förfaranden mot ADHOC och andra kambodjanska människorättsförsvarare, att upphöra med alla hot om att tillämpa repressiva bestämmelser i lagen om föreningar och icke-statliga organisationer, liksom alla andra försök att kuva och trakassera människorättsförsvarare och nationella och internationella organisationer, och att omedelbart och villkorslöst frige alla personer som sitter fängslade på grundval av politiskt motiverade och påhittade anklagelser.
 5. Europaparlamentet uppmanar med kraft den kambodjanska regeringen att erkänna den legitima och nyttiga roll som det civila samhället, fackföreningarna och den politiska oppositionen spelar för att bidra till Kambodjas allmänna ekonomiska och politiska utveckling.
 6. Europaparlamentet uppmanar regeringen att arbeta för att stärka demokratin och rättsstaten och att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilket omfattar ett fullständigt iakttagande av de konstitutionella bestämmelserna om mångfald och förenings- och yttrandefrihet.
 7. Europaparlamentet påminner om att ett klimat av demokratisk dialog fritt från hot är en förutsättning för politisk stabilitet, demokrati och ett fredligt samhälle i landet, och uppmanar med kraft regeringen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera säkerheten för alla demokratiskt valda företrädare i Kambodja, oavsett deras politiska tillhörighet.
 8. Europaparlamentet välkomnar den reform av den nationella valkommittén som åstadkommit genom en ändring i konstitutionen till följd av uppgörelsen i juli 2014 mellan Kambodjanska folkpartiet (CPP) och CNRP om valreformer. Parlamentet framhåller att den nationella valkommittén nu består av fyra företrädare för CPP, fyra för CNRP och en för det civila samhället.

Torsdagen den 9 juni 2016

9. Europaparlamentet uppmanar regeringen att säkerställa fullständiga och opartiska utredningar med FN:s deltagande i syfte att åtala alla dem som bär ansvaret för det brutala angrepp på två av nationalförsamlingens CNRP-ledamöter som begicks för ett tag sedan av medlemmar av de väpnade styrkorna samt för militärens och polisens övervåld mot demonstrationer, strejker och sociala oroligheter.
 10. Europaparlamentet uppmanar de kambodjanska myndigheterna att dra tillbaka alla anklagelser mot den förre fackföreningsledaren och medlemmen av den nationella valkommittén Rong Chhun.
 11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att fastställa tydliga riktmärken för de kommande valen i Kambodja, i överensstämmelse med folkrättens bestämmelser om yttrande-, förenings- och mötesfrihet, och att offentligt tillkännage dessa riktmärken för myndigheterna och oppositionen i Kambodja. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att låta storleken på EU:s ekonomiska stöd betingas av vilka förbättringar av människorättssituationen som görs i landet.
 12. Europaparlamentet uttrycker sina betänkligheter mot den nya fackföreningslagen. Parlamentet uppmanar med kraft regeringen att upphäva fackföreningslagen, lagen om föreningar och icke-statliga organisationer och liknande lagar som inskränker grundläggande friheter och hotar utövandet av mänskliga rättigheter, och att se till att all lagstiftning av relevans för de mänskliga rättigheterna är förenlig med Kambodjas konstitution och internationella normer.
 13. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kambodjas regering att upphöra med alla tvångsavhysningar och allt markrofferi och att se till att alla avhysningar verkställs i full överensstämmelse med internationella normer.
 14. Europaparlamentet framhåller betydelsen av ett EU-valobservatörsuppdrag och dess bidrag till rättvisa och fria val. Parlamentet uppmanar den nationella valkommittén och berörda statliga myndigheter att se till att alla röstberättigade, däribland migrerande arbetstagare och frihetsberövade, har möjligheter att registrera sig och tid att utnyttja dessa möjligheter.
 15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Kambodjas regering och nationalförsamling.
-

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0275

Tadzjikistan

Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om situationen för samvetsfångar i Tadzjikistan (2016/2754(RSP))

(2018/C 086/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 7, 8 och 9 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 17 september 2009 om ingående av ett avtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Tadzjikistan, å andra sidan ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2011 om hur genomförandet av EU:s strategi för Centralasien framskrider ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juni 2015 om EU:s strategi för Centralasien,
- med beaktande av sin resolution av den 13 april 2016 om genomförande och översyn av EU-strategin för Centralasien ⁽³⁾,
- med beaktande av EU:s uttalande av den 18 februari 2016 till Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa om det straffrättsliga förfarandet i Tadzjikistan mot Tadzjikistans parti för islamisk pånyttfödelse (HNIT),
- med beaktande av slutsatserna från besöket i Tadzjikistan av EU:s särskilda representant för Centralasien den 18 september 2015,
- med beaktande av uttalandet av den 3 juni 2016 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om Tadzjikistans Högsta domstols beslut att döma ställföreträdande ledare för partiet för islamisk pånyttfödelse till livstids fängelse,
- med beaktande av de preliminära iakttagelserna av den 9 mars 2016 från FN:s särskilda rapportör om rätten till åsikts- och yttrandefrihet vid slutet av hans besök i Tadzjikistan,
- med beaktande av rekommendationerna från den allmänna återkommande utvärderingen till Tadzjikistan vid det 25:e mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter den 6 maj 2016,
- med beaktande av de årliga människorättsdialogerna mellan EU och Tadzjikistan,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som garanterar yttrandefrihet, mötesfrihet, enskildas rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv samt rätten till jämlikhet och förbjuder diskriminering när det gäller utövandet av dessa rättigheter,
- med beaktande av den regionala konferensen om förebyggande av tortyr den 27–29 maj 2014 och den regionala konferensen om samhällets roll i förebyggandet av tortyr den 31 maj–2 juni 2016,

⁽¹⁾ EUT C 224 E, 19.8.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 91.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0121.

Torsdagen den 9 juni 2016

- med beaktande av Tadzjikistans handlingsplan från augusti 2013 för genomförandet av rekommendationerna från kommittén mot tortyr,
 - med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Den 17 september 2009 samtyckte Europaparlamentet till ett avtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Tadzjikistan. Partnerskaps- och samarbetsavtalet undertecknades 2004 och trädde i kraft den 1 januari 2010. Framför allt i artikel 2 slås följande fast: "Respekt för de demokratiska principerna och de grundläggande mänskliga rättigheterna [...] ligger till grund för parternas inrikes- och utrikespolitik och utgör en väsentlig beståndsdel av detta avtal".
- B. Sedan 1992 har samarbetet mellan EU och Tadzjikistan utvidgats till en rad områden, bland annat mänskliga rättigheter och demokrati, som utgör själva grunden för alla partnerskap.
- C. EU har ett vitalt intresse i att fördjupa såväl det politiska, ekonomiska och säkerhetsrelaterade samarbetet som samarbetet kring hållbar utveckling och fred med den centralasiatiska regionen genom en stark och öppen relation mellan EU och Tadzjikistan på grundval av rättsstatlighet, demokrati och mänskliga rättigheter.
- D. Den välkände affärsmannen och regeringskritikern Abubakr Aziz Chodzjajev har hållits fängslad sedan februari 2016 efter att ha kritiserat korrupt affärspraxis. Han står åtalad för "hets på grundval av nation, ras, region eller religion" i enlighet med artikel 189 i Tadzjikistans strafflag.
- E. Medlemmar av den politiska oppositionen i Tadzjikistan har systematiskt gjorts till måltavlor. I september 2015 förbjöds Tadzjikistans parti för islamisk pånyttfödelse (HNIT), efter att ha kopplats till ett misslyckat kuppförsök tidigare samma månad under ledning av en general, Abduchalim Nazarzoda, som dödades tillsammans med 37 av sina anhängare. Myndigheterna har redan gripit uppskattningsvis 200 medlemmar av HNIT.
- F. I februari 2016 började Högsta domstolen behandla målen mot tretton medlemmar av HNIT:s politiska råd, liksom fyra andra personer som associerats med partiet, vilka åtalats för extremistbrott på grund av sin påstådda inblandning i angreppen i september 2015. Många medlemmar av HNIT har gripits och hotas av straffrättsliga förfaranden utan garanti för en rättvis rättegång. Zaid Saidov, en affärsman och välkänd oppositionsföreträdare, dömdes till 29 års fängelse i ett åtal i samband med att han ställde upp i presidentvalet i november 2013. Umarali Kuvatov mördades i Istanbul i mars 2015, och en annan aktivist, Maksud Ibragimov, knivskars och bortfördes i Ryssland innan han återsändes till Tadzjikistan och i juli 2015 dömdes till 17 års fängelse.
- G. Den 2 juni 2016 dömde Högsta domstolen i Dusjanbe Mahmadali Hayit och Saidumar Hussaini, biträdande partiledare för det förbjudna HNIT, till livstids fängelse efter anklagelser om att ha legat bakom ett kuppförsök 2015. Elva andra HNIT-medlemmar dömdes till fängelse. Tre släktingar till HNIT:s ledare, Muhiddin Kabiri, har fängslats för underlåtenhet att anmäla ett ospecificerat brott. Domstolsförhandlingarna var slutna och kränkte de tilltalades rätt till en rättvis rättegång.
- H. Flera advokater som ansökt om att få försvara de åtalade från HNIT har hotats till livet, gripits, kvarhållits och fängslats. Gripandena av Buzurgmehr Jorov, Nodira Dodajanova, Nuriddin Mahkamov, Sjuchrat Kudratov samt Firuz och Daler Tabarov väcker stor oro kring efterlevnaden av internationella normer om advokaters oberoende, slutna rättegångar och begränsad tillgång till rättsligt biträde. Flera journalister har också kvarhållits, trakasserats och hotats. Yttrandefrihet, tillgång till medierna samt politisk och ideologisk mångfald, även på det religiösa området, måste erkännas i enlighet med Tadzjikistans författning.

Torsdagen den 9 juni 2016

- I. 2015 års "advokatura"-lag har krävt en fullständig nycertifiering av advokatsamfundet och medfört ett antal inskränkningar i fråga om vem som får utöva advokatyrket. Därmed ger lagen möjligheter till inblandning i advokaternas oberoende arbete.
 - J. Nya ändringar av lagen om offentliga sammanslutningar, som trädde i kraft 2015, hindrar det civila samhällets verksamhet genom att kräva redovisning av finansiell information om icke-statliga organisationers finansieringskällor.
 - K. I sitt uttalande framhöll Europaparlamentets valövervakningsdelegation till parlamentsvalet i Tadzjikistan den 2 mars 2015 betydande brister.
 - L. Press, webbplatser, sociala medier och internetleverantörer i Tadzjikistan verkar i ett restriktivt klimat där självcensuren är utbredd. Regeringen utnyttjar restriktiva lagar och förordningar om medier för att stävja oberoende rapportering och blockerar ofta internetmedier och sociala medienätverk.
 - M. I februari 2015 framförde FN:s särskilda rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning oro för pågående tortyr, misshandel och strafffrihet i uppföljningsrapporten till sitt besök i Tadzjikistan 2014.
 - N. Tadzjikistans rankning på korruptionsindex förblir oroande hög.
 - O. Det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR) är ett viktigt finansieringsverktyg för stöd till rättsstaten, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter i landet och regionen.
 - P. Den 22 maj 2016 höll Tadzjikistan en folkomröstning om ändringar av författningen som gör det möjligt för den sittande presidenten, Emomali Rahmon, att ställa upp för omval ett obegränsat antal gånger.
1. Europaparlamentet begär att alla som fängslats på politiskt motiverade grunder ska släppas, däribland Abubakr Aziz Chodzajev, Zaid Saidov, Maksud Ibragimov, HNIT:s biträdande ledare Mahmadali Hayit och Saidumar Hussain samt elva andra medlemmar i HNIT.
 2. Europaparlamentet vädjar till de tadjikistanska myndigheterna att ogiltigförklara domarna mot och släppa advokater, däribland Buzurgmehr Jorov, Nodira Dodajanova, Nuriddin Mahkamov, Sjuchrat Kudratov samt Firuz och Daler Tabarov.
 3. Europaparlamentet betonar vikten av förbindelserna mellan EU och Tadzjikistan och av ett stärkt samarbete på alla områden. Parlamentet framhåller att EU har ett intresse av en hållbar relation med Tadzjikistan i fråga om politiskt och ekonomiskt samarbete. Parlamentet betonar att politiska och ekonomiska förbindelser med EU är starkt kopplade till delade värderingar om respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, i enlighet med partnerskaps- och samarbetsavtalet.
 4. Europaparlamentet är mycket bekymrat över det ökande frihetsberövandet och gripandet av människorättsadvokater och medlemmar av den politiska oppositionen och deras släktingar, restriktionerna för mediefriheten och internet- och mobilkommunikationen samt begränsningen av religiösa yttringar.
 5. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt myndigheterna i Tadzjikistan att ge försvarsadvokater och politiska företrädare rättvisa, öppna och insynsvänliga rättegångar, tillhandahålla materiellt skydd och förarandegarantier i enlighet med landets internationella skyldigheter samt tillåta att internationella organisationer på nytt utreder alla rapporterade kränkningar av mänskliga rättigheter och mänsklig värdighet. Alla som fängslats eller kvarhållits måste beviljas tillgång till oberoende juridiska tjänster, tillsammans med rätten att regelbundet få träffa sina familjemedlemmar. Parlamentet påminner om att tydliga bevis måste framläggas för att motivera åtalet mot den tilltalade i varje utfärdad dom.
 6. Europaparlamentet uppmanar Tadzjikistans regering att låta oppositionsgrupper verka fritt och utöva mötes-, förenings-, yttrande- och religionsfriheten, i enlighet med internationella människorättsnormer och landets författning.

Torsdagen den 9 juni 2016

7. Europaparlamentet betonar att den legitima kampen mot terrorism och våldsbejakande extremism inte får tas som en förevändning för att undertrycka oppositionens verksamhet, hindra yttrandefriheten eller hämma rättsväsendets oberoende. Parlamentet påminner om att alla tadjikistanska medborgares grundläggande friheter måste garanteras och rättsstaten upprätthållas.

8. Europaparlamentet uppmanar det tadjikistanska parlamentet att ta hänsyn till oberoende mediers och det civila samhällets synpunkter i sin behandling av de föreslagna ändringarna av lagen om medierna beträffande medielicenser. Parlamentet uppmanar de tadjikistanska myndigheterna att upphöra med att blockera nyhetswebbplatser.

9. Europaparlamentet uppmanar de tadjikistanska myndigheterna att följa internationell rätt, i synnerhet med avseende på lagen om offentliga sammanslutningar och lagen om advokatsamfundet och utövandet av advokatyrket. Parlamentet uppmanar Tadjikistans regering att se till att alla advokater, även de som försvarar människorättsaktivister, HNIT-medlemmar, offer för tortyr och klienter som anklagas för extremism, kan utföra sitt arbete fritt, utan rädsla för hotelser eller trakasserier.

10. Europaparlamentet välkomnar ett antal positiva steg som tagits av Tadjikistans regering, såsom avkriminaliseringen av förtal och ärekränkning 2012, och efterlyser ett korrekt genomförande av landets strafflag. Parlamentet välkomnar undertecknandet av lagstiftningen om införande av ändringar i straffprocesslagen och lagen om häktningsförfaranden och villkor för misstänkta, tilltalade och svarande, och uppmanar de tadjikistanska myndigheterna att se till att dessa lagstiftningsbestämmelser genomförs utan dröjsmål.

11. Europaparlamentet välkomnar de årliga människorättsdialogerna mellan EU och Tadjikistan, under vilka även innehållet i denna resolution bör tas upp. Parlamentet understryker betydelsen av verkningsfulla och resultatorienterade människorättsdialoger mellan EU och de tadjikistanska myndigheterna som ett verktyg för att underlätta en avspänning av den politiska situationen i landet och inledandet av omfattande reformer.

12. Europaparlamentet uppmanar EU, i synnerhet Europeiska utrikestjänsten, att noga övervaka tillämpningen av de rättsstatliga principerna i Tadjikistan, särskilt föreningsrätten och rätten att bilda politiska partier, i samband med det framtida parlamentsvalet 2020, att om nödvändigt ta upp farhågor tillsammans med de tadjikistanska myndigheterna, att erbjuda bistånd och att regelbundet rapportera till parlamentet. EU-delegationen i Dusjanbe uppmanas att fortsätta att spela en aktiv roll.

13. Europaparlamentet uppmuntrar myndigheterna i Tadjikistan att korrekt följa upp och genomföra rekommendationerna från den allmänna återkommande utvärderingen.

14. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den utbredda användningen av tortyr, och vädjar till Tadjikistans regering att genomföra sin handlingsplan från augusti 2013 för genomförande av rekommendationerna från kommittén mot tortyr.

15. Europaparlamentet noterar slutsatserna från det observatörsuppdrag som sändes ut av kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter vid Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa inför parlamentsvalet den 1 mars 2015 i Tadjikistan, enligt vilka valet "ägede rum i ett kringskuret politiskt utrymme och var bristfälligt i fråga om att tillhandahålla kandidaterna lika villkor". De tadjikistanska myndigheterna uppmanas att i god tid ta till sig alla rekommendationer i dessa slutsatser.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, rådet, kommissionen, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, EU:s särskilda representant för Centralasien, medlemsstaternas regeringar och parlament, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, FN:s råd för mänskliga rättigheter, Tadjikistans regering samt Tadjikistans president, Emomali Rahmon.

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0276

Vietnam

Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om Vietnam (2016/2755(RSP))

(2018/C 086/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Vietnam,
- med beaktande av uttalandet av den 18 december 2015 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om gripandet av advokaten Nguyễn Văn Đài,
- med beaktande av uttalandet av den 7 mars 2016 från EU:s stats- och regeringschefer,
- med beaktande av det pressuttalande som talespersonen för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter gjorde den 13 maj 2016 i Genève om Turkiet, Gambia och Vietnam,
- med beaktande av förklaringen av den 3 juni 2016 från FN:s särskilda rapportör om religions- och trosfrihet, Heiner Bielefeldt, och FN:s särskilda rapportör om tortyr, Juan E. Méndez, vilken har fått stöd av FN:s särskilda rapportör om situationen för människorättsförsvarare, Michel Forst, FN:s särskilda rapportör om rätten till frihet att delta i fredliga sammankomster och till föreningsfrihet, Maina Kiai, FN:s särskilda rapportör om främjande och skydd av rätten till åsikts- och yttrandefrihet, David Kaye, FN:s särskilda rapportör om våld mot kvinnor, dess orsaker och konsekvenser, Dubravka Šimonović, samt arbetsgruppen om godtyckliga frihetsberövanden,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Vietnam, som undertecknades den 27 juni 2012, och den årliga människorättsdialogen mellan EU och den vietnamesiska regeringen, som senast hölls den 15 december 2015,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Vietnam anslöt sig till 1982,
- med beaktande av den internationella konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som Vietnam har varit konventionspart till sedan 1982,
- med beaktande av FN:s tortyrkonvention, som ratificerades av Vietnam 2015,
- med beaktande av resultatet av den allmänna återkommande utvärdering av Vietnam som genomfördes av FN:s råd för mänskliga rättigheter den 28 januari 2014,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. EU betraktar Vietnam som en viktig partner i Asien. År 2015 firades 25-årsminnet av förbindelserna mellan EU och Vietnam. Dessa förbindelser har snabbt utvidgats från handel och bistånd till ett mer omfattande förhållande.
 - B. Vietnam har varit en enpartistat sedan 1975, med det vietnamesiska kommunistpartiet som inte tillåter någon att utmana dess ledarskap och som har kontroll över nationalförsamlingen och domstolarna.
 - C. De vietnamesiska myndigheterna slog till våldsamt mot en rad demonstrationer som ägde rum runt om i landet i maj 2016, vilka anordnades till följd av en miljökatastrof som decimerade landets fiskbestånd.

Torsdagen den 9 juni 2016

- D. Den vietnamesiska advokaten och människorättsaktivisten Lê Thu Hà greps den 16 december 2015, samtidigt som den framstående människorättsadvokaten Nguyễn Văn Đài, som greps för att ha spridit propaganda mot staten. Den 22 februari 2016 attackerades människorättsförsvararen Trần Minh Nhật av en polis i sitt hem i Lâm Hà-distriktet i Lâm Đồng-provinsen. Trần Huỳnh Duy Thức, som fängslades 2009 efter en rättegång utan meningsfullt försvar, har dömts till 16 års fängelse, följt av fem års husarrest. Oron är stor över den buddistiske dissidenten Thích Quảng Độ, som för närvarande sitter i husarrest, och hans sviktande hälsa.
- E. Oberoende politiska partier, fackföreningar och människorättsorganisationer är bannlysta i Vietnam, och det behövs officiellt godkännande för offentliga sammankomster. Tunga polisinsatser har satts in mot en del fredliga demonstrationer, under vilka högprofilaktivister har hållits i husarrest, och vissa andra demonstrationer har skingrats eller rätt och slätt förbjudits.
- F. Omfattande polisinsatser för att förhindra och straffa deltagande i demonstrationer har resulterat i en rad människorättskränkningar, däribland tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, samt kränkningar av rätten till fredliga sammankomster och fri rörlighet. Förhållandena för förvar och behandling av fångar är hårda, och enligt rapporter ska minst sju personer ha dött i häktet under 2015 till följd av misstänkt tortyr eller annan misshandel från polisens sida.
- G. Vietnam godkände visserligen 182 av de 227 rekommendationer som FN:s råd för mänskliga rättigheter lade fram vid sin återkommande utvärdering i juni 2014, men avvisade rekommendationer såsom frisläppandet av politiska fångar och personer som hålls i förvar utan åtal eller rättegång, införandet av en rättslig reform för att få ett slut på politiskt motiverade fängslanden, inrättandet av en oberoende nationell människorättsinstans och andra åtgärder som syftar till att främja allmänhetens deltagande. Vietnam har dock nyligen, för första gången sedan Vietnamkrigets slut, tillåtit internationella människorättsgrupper att träffa företrädare för oppositionen och regeringstjänstemän.
- H. Vietnam fortsätter att återropa de vagt formulerade bestämmelserna med hänvisning till "nationell säkerhet" i strafflagen såsom "propaganda mot staten", "omstörtande verksamhet" eller "missbruk av demokratiska friheter" för att kompromettera och tysta ned politiska dissidenter, människorättsförsvarare och andra som upplevs som regeringskritiska.
- I. I maj 2016 förbjöds enligt uppgift en BBC-korrespondent, Jonathan Head, från att rapportera om president Obamas besök i Vietnam och fråntogs sin ackreditering utan att få någon officiell förklaring. Kim Quốc Hoa, före detta chefredaktör för tidningen Người Cao Tuổi, fick sin journalistlicens indragen i början av 2015 och åtalades senare i enlighet med artikel 258 i strafflagen för missbruk av demokratiska friheter efter det att tidningen hade avslöjat ett antal korrumperade tjänstemän.
- J. Vietnam ligger på 175:e plats av 180 rankade länder i Reportrar utan gränsers internationella pressfrihetsindex 2016, då tryckta medier och radio och tv kontrolleras av det vietnamesiska kommunistpartiet, militären eller andra regeringsorgan. Dekret 72 från 2013 begränsar ytterligare yttrandefriheten på bloggar och sociala medier, och dekret 174 från 2014 inför hårda påföljder för användare av sociala medier och internetanvändare som framför "propaganda mot staten" eller "reaktionära ideologier".
- K. Religions- och trosfriheten förtrycks, och många religiösa minoriteter utsätts för allvarliga religiösa förföljelser, däribland medlemmar av den katolska kyrkan och icke-erkända religioner såsom Vietnams enade buddistkyrka, flera protestantiska kyrkor och medlemmar av den etnisk-religiösa minoriteten Montagnard, vilket FN:s särskilda rapportör om religions- och trosfrihet kunde konstatera under sitt besök i Vietnam.

Torsdagen den 9 juni 2016

- L. I april 2016 antog Vietnam en lag om tillgång till information och en ändrad presslag som begränsar yttrandefriheten och förstärker censuren, liksom bestämmelser som förbjuder demonstrationer utanför domstolar under pågående rättegång.
- M. Vietnams placering i Världsekonomiska forumets jämställdhetsindex sjönk från 42:a plats 2007 till 83:e 2015, och FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor kritiserade de vietnamesiska myndigheterna för att ha misslyckats med att ta till sig "grundtanken med verklig jämställdhet". Trots vissa framsteg kvarstår problemen med våld i hemmet, handel med kvinnor och flickor, prostitution, hiv/aids och kränkningar av sexuella och reproduktiva rättigheter i Vietnam.
- N. Avtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete syftar till att upprätta ett modernt partnerskap på bred bas som gynnar båda parter och som bygger på gemensamma intressen och principer såsom jämlikhet, ömsesidig respekt, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter.
- O. EU har berömt Vietnam för landets fortsatta framsteg med de socioekonomiska rättigheterna och samtidigt uttryckt en ihållande oro över situationen för politiska och medborgerliga rättigheter. Vid den årliga människorättsdialogen tog dock EU upp frågan om begränsningarna av yttrandefriheten, mediefriheten och mötesfriheten.
- P. EU är Vietnams största exportmarknad. Tillsammans med sina medlemsstater är EU den största givaren av officiellt utvecklingsbistånd till Vietnam, och EU:s budget för detta ändamål kommer att ökas med 30 procent till 400 miljoner euro för perioden 2014–2020.
1. Europaparlamentet välkomnar det stärkta partnerskapet och människorättsdialogen mellan EU och Vietnam. Parlamentet gläder sig över att Vietnam förra året ratificerade FN:s tortyrkonvention.
 2. Europaparlamentet uppmanar Vietnams regering att omedelbart sätta stopp för alla trakasserier, hot och förföljelser av människorätts-, samhälls- och miljöaktivister. Parlamentet kräver att regeringen respekterar dessa aktivisters rätt att fredligt demonstrera och att den friger alla som fortfarande sitter fängslade på felaktiga grunder. Parlamentet begär att alla aktivister som otillbörligt gripits och fängslats omedelbart frigges, till exempel Lê Thu Hà, Nguyễn Văn Đài, Trần Minh Nhật, Trần Huỳnh Duy Thức och Thích Quảng Độ.
 3. Europaparlamentet uttrycker stark oro över det ökade våldet mot vietnamesiska demonstranter som uttrycker sin ilska över massdöden av fisk längs landets centrala kust. Parlamentet begär att resultaten av undersökningarna av miljökatastrofen offentliggörs och att de skyldiga hålls ansvariga. Parlamentet uppmanar Vietnams regering att respektera rätten till mötesfrihet i linje med landets internationella skyldigheter i fråga om de mänskliga rättigheterna.
 4. Europaparlamentet fördömer domen och det hårda straffet mot journalister och bloggare i Vietnam, till exempel Nguyễn Hữu Vinh och hans kollega Nguyễn Thị Minh Thúy samt Đặng Xuân Diệu, och kräver att de frigges.
 5. Europaparlamentet beklagar djupt de fortsatta människorättskränkningar, däribland politiska hot, trakasserier, angrepp, godtyckliga gripanden, långa fängelsestraff och orättvisa rättegångar, som begås i Vietnam gentemot politiska aktivister, journalister, bloggare, dissidenter och människorättsförsvarare, både online och offline, vilket klart och tydligt strider mot landets internationella skyldigheter i fråga om de mänskliga rättigheterna.
 6. Europaparlamentet uttrycker sin oro över nationalförsamlingens behandling av en lag om sammanslutningar och en lag om tro och religion, vilka är oförenliga med internationella normer om mötesfrihet och religions- och trosfrihet.
 7. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Vietnam att ytterligare stärka samarbetet med människorättsmekanismer och förbättra efterlevnaden av konventionsorganens rapporteringsmekanismer. Parlamentet efterlyser återigen framsteg med genomförandet av rekommendationerna från den allmänna återkommande utvärderingen.

Torsdagen den 9 juni 2016

8. Europaparlamentet upprepar sitt krav på en översyn av vissa artiklar i Vietnams strafflag som används för att undertrycka yttrandefriheten. Det är beklagligt att ingen av de 18 000 fångar som beviljades amnesti den 2 september 2015 var politiska fångar. Parlamentet fördömer förhållandena i Vietnams häkten och fängelser och kräver att de vietnamesiska myndigheterna garanterar obegränsad tillgång till juridiskt ombud.
 9. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Vietnams regering att ta fram effektiva mekanismer för ansvarsskyldighet för sina polis- och säkerhetsstyrkor, i syfte att stoppa våldet mot fångar eller häktade personer.
 10. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att få ett slut på den religiösa förföljelsen och att ändra sin lagstiftning om statusen för religiösa samfund så att den rättsliga statusen återupprättas för icke-erkända religioner. Parlamentet uppmanar Vietnam att dra tillbaka det femte förslaget till lagen om tro och religion, som för närvarande debatteras i nationalförsamlingen, och att ta fram ett nytt förslag som är förenligt med Vietnams skyldigheter enligt artikel 18 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Parlamentet kräver att religiösa ledare, däribland pastor Nguyễn Công Chính, Trần Thị Hồng och Ngô Hào frigges.
 11. Europaparlamentet begär att Vietnam bekämpar diskrimineringen av kvinnor genom att införa lagstiftning mot människohandel och genom att vidta verkningsfulla åtgärder för att stoppa våldet i hemmet och kränkningarna av de reproduktiva rättigheterna.
 12. Europaparlamentet berömmar Vietnam för dess ledande roll i Asien när det gäller utvecklingen av rättigheter för hbt-personer, framför allt den nyligen antagna lagen om giftermål och familj som tillåter bröllopsceremonier för samkönade par.
 13. Europaparlamentet uppmanar Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter att undersöka människorättsituationen i Vietnam, med särskild tonvikt på yttrandefrihet, och att utfärda rekommendationer till landet.
 14. Europaparlamentet uppmanar den vietnamesiska regeringen att utfärda en stående inbjudan till FN:s särskilda förfaranden, och i synnerhet inbjudningar till den särskilda rapportören om yttrandefrihet och den särskilda rapportören om situationen för människorättsförsvarare.
 15. Europaparlamentet uppmanar EU att stärka sin politiska människorättsdialog med Vietnam inom ramen för avtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete.
 16. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegation att använda alla lämpliga verktyg och instrument för att ledsaga Vietnams regering i dessa steg och att stötta och skydda människorättsförsvarare. Parlamentet understryker vikten av en människorättsdialog mellan EU och de vietnamesiska myndigheterna, särskilt om denna dialog åtföljs av ett verkligt genomförande. Det är viktigt att dialogen blir verksam och resultatinriktad.
 17. Europaparlamentet erkänner de insatser som den vietnamesiska regeringen har gjort för att stärka förbindelserna mellan EU och Asean och dess stöd för EU:s plats i det östasiatiska toppmötet.
 18. Europaparlamentet berömmar Vietnam för dess uppnående av ett betydande antal av millennieutvecklingsmålen, och uppmanar kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att fortsätta att stödja de vietnamesiska myndigheterna och landets icke-statliga organisationer och det civila samhällets organisationer inom ramen för utvecklingsagendan efter 2015.
 19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Vietnams regering och nationalförsamling, Asean-medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt till FN:s generalsekreterare.
-

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0279

En öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning

Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning (2016/2610(RSP))

(2018/C 086/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 298 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det fastslås att rätten till god förvaltning är en grundläggande rättighet,
 - med beaktande av frågan till kommissionen om en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning (O-000079/2016 – B8-0705/2016),
 - med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 med rekommendationer till kommissionen om Europeiska unionens förvaltningsprocesslag ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artiklarna 128.5, 123.2 och 46.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:
1. Europaparlamentet påminner om att parlamentet i sin resolution av den 15 januari 2013 hänvisade till artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och efterlyste antagandet av en förordning om en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning i enlighet med artikel 298 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, men att parlamentets begäran inte följdes upp av något kommissionsförslag, trots att resolutionen antogs med en överväldigande majoritet (572 röster för, 16 röster emot, 12 nedlagda röster).
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att behandla det bifogade förslaget till förordning.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag som kan inkluderas i dess arbetsprogram för 2017.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

för en öppen, effektiv och oberoende administration för europeiska unionen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 298,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

⁽¹⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 17.

Torsdagen den 9 juni 2016

av följande skäl:

- (1) I takt med att Europeiska unionens behörighet utvecklas kommer medborgarna i allt högre grad i kontakt med unionens institutioner, organ och byråer, men deras processuella rättigheter är inte alltid tillräckligt skyddade.
- (2) I en union som följer rättsstatsprincipen är det nödvändigt att se till att processuella rättigheter och skyldigheter alltid är tillräckligt klart avgränsade, utvecklade och respekterade. Medborgarna har rätt att förvänta sig en hög nivå av öppenhet, effektivitet, snabb behandling och lyhördhet från unionens institutioner, organ och byråer. Medborgarna har också rätt till tillräcklig information om möjligheterna att vidta ytterligare åtgärder i ärendet.
- (3) De befintliga reglerna och principerna om god förvaltning är spridda över en mängd områden: primärrätten, sekundärrätten, rättspraxis från Europeiska unionens domstol, icke-bindande lagstiftning och ensidiga åtaganden av EU-institutionerna.
- (4) Under åren har unionen utvecklat ett stort antal sektorsspecifika förvaltningsprocesser, i form av både bindande bestämmelser och icke-bindande lagstiftning, utan att nödvändigtvis ta hänsyn till systemets övergripande samstämdhet. Denna komplexa mängd förfaranden har lett till luckor och bristande överensstämmelse i dessa förfaranden.
- (5) EU saknar en enhetlig och omfattande uppsättning kodifierade förvaltningsrättsliga regler, vilket gör det svårt för medborgarna att förstå sina administrativa rättigheter enligt unionsrätten.
- (6) I april 2000 lade Europeiska ombudsmannen fram ett förslag till en kodex för god förvaltningssed för institutionerna, i tron att samma kodex skulle gälla för EU:s samtliga institutioner, organ och byråer.
- (7) I sin resolution av den 6 september 2001 godkände parlamentet Europeiska ombudsmannens förslag till kodex med de ändringar som gjordes och uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag till förordning med en kodex för god förvaltning på grundval av artikel 308 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- (8) De interna regler för god förvaltningssed som därefter har antagits av de olika institutionerna, huvudsakligen baserade på ombudsmannens kodex, har en begränsad effekt, och de är varken enhetliga eller rättsligt bindande.
- (9) Genom Lissabonfördragets ikraftträdande fick unionen en rättslig grund för antagandet av en förvaltningsprocessförordning. I artikel 298 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att förordningar kan antas för att se till att unionens institutioner, organ och byråer stöder sig på en öppen, effektiv och oberoende europeisk förvaltning när de fullgör sina uppgifter. Genom Lissabonfördragets ikraftträdande fick också Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) samma rättsverkan som fördragen.
- (10) Rätten till god förvaltning fastställs i artikel 41 avdelning V (*Medborgarnas rättigheter*) i stadgan, som föreskriver att var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer. I artikel 41 i stadgan anges dessutom, på ett icke uttömmande sätt, några av de element som ingår i definitionen av rätten till god förvaltning, bland annat rätten att bli hörd, rätten för var och en att ha tillgång till akter som berör dem, rätten till att förvaltningen motiverar sina beslut och möjligheten att få ersättning för skador som har orsakats av unionens institutioner eller dess tjänstemän under deras tjänsteutövning, samt språkrättigheter.
- (11) En effektiv unionsförvaltning är väsentlig för allmänintresset. Både för många och för få regler och förfaranden kan leda till administrativa missförhållanden, som också kan orsakas av motstridiga, oförenliga eller oklara regler och förfaranden.
- (12) Rätt strukturerade och konsekventa förvaltningsprocesser främjar både en effektiv förvaltning och ett lämpligt genomförande av rätten till god förvaltning, som garanteras som allmän princip i unionsrätten och enligt artikel 41 i stadgan.

Torsdagen den 9 juni 2016

- (13) I sin resolution av den 15 januari 2013 efterlyste Europaparlamentet antagandet av en förordning om en europeisk förvaltningsprocesslag för att garantera rätten till god förvaltning genom en öppen, effektiv och oberoende europeisk förvaltning. Gemensamma förvaltningsprocessregler för unionens institutioner, organ och byråer bör öka rättssäkerheten, fylla luckorna i unionens rättssystem och därmed bidra till att rättsstatsprincipen följs.
- (14) Syftet med denna förordning är att fastställa processregler för unionsförvaltningens förvaltningsverksamhet. Dessa processregler är avsedda att säkerställa både en öppen, effektiv och oberoende förvaltning och ett lämpligt genomförande av rätten till god förvaltning.
- (15) I linje med artikel 298 i EUF-fördraget bör denna förordning inte gälla medlemsstaternas förvaltningar. Dessutom bör denna förordning inte gälla lagstiftningsförfaranden, domstolsförfaranden och förfaranden som leder till antagandet av icke-lagstiftningsakter som direkt grundar sig på fördragen, delegerade akter eller genomförandeakter.
- (16) Denna förordning bör gälla unionsförvaltningen utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsrättsakter som föreskriver särskilda förvaltningsprocessregler. De sektorsspecifika förvaltningsprocesserna är dock inte helt enhetliga och fullständiga. För att säkerställa en övergripande samstämdhet i unionsförvaltningens förvaltningsverksamhet och full respekt för rätten till god förvaltning bör därför rättsakter som föreskriver särskilda förvaltningsprocessregler tolkas i enlighet med denna förordning och luckorna i dessa rättsakter fyllas genom tillämpliga bestämmelser i denna förordning. Denna förordning fastställer rättigheter och skyldigheter som standardregel för alla förvaltningsprocesser enligt unionsrätten och minskar därmed fragmenteringen av de tillämpliga processreglerna på grund av sektorsspecifik lagstiftning.
- (17) Syftet med de förvaltningsprocessregler som fastställs i denna förordning är att genomföra de principer om god förvaltning som, mot bakgrund av rättspraxis från Europeiska unionens domstol, anges i en mängd rättskällor. Dessa principer fastställs nedan, och deras utformning bör vara vägledande för tolkningen av bestämmelserna i denna förordning.
- (18) Rättsstatsprincipen, som anges i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*), är ett av unionens centrala värden. I enlighet med denna princip ska alla unionens åtgärder bygga på fördragen i överensstämmelse med principen om tilldelade befogenheter. Enligt legalitetsprincipen, som är en naturlig följd av rättsstatsprincipen, ska dessutom unionsförvaltningens verksamhet vara fullt förenlig med lagstiftningen.
- (19) Alla unionens rättsakter måste följa proportionalitetsprincipen. Det innebär att alla unionsförvaltningens åtgärder måste vara ändamålsenliga och nödvändiga för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med åtgärderna i fråga. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska den åtgärd väljas som är minst betungande, och de avgifter som förvaltningen tar ut får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvarde målen.
- (20) Rätten till god förvaltning kräver att unionsförvaltningens förvaltningsbeslut antas i enlighet med förvaltningsprocesser som garanterar opartiskhet, rättvis behandling och skyndsamhet.
- (21) Rätten till god förvaltning kräver att alla beslut att inleda en förvaltningsprocess delges parterna, och att parterna får den information som de behöver för att utöva sina rättigheter under förvaltningsprocessen. I vederbörligen motiverade undantagsfall då det är i allmänhetens intresse får unionsförvaltningen skjuta upp eller utelämna delgivningen.
- (22) Om förvaltningsprocessen inleds på begäran av en part innebär rätten till god förvaltning att unionsförvaltningen skriftligen måste bekräfta mottagandet av ansökan. Mottagningsbekräftelsen bör innehålla de uppgifter som krävs för att parten ska kunna utöva sin rätt till försvar under förvaltningsprocessen. Unionsförvaltningen bör dock ha rätt att avslå meningslösa eller ogrundade ansökningar, eftersom de kan äventyra förvaltningens effektivitet.

Torsdagen den 9 juni 2016

- (23) Med tanke på rättssäkerheten bör en förvaltningsprocess inledas inom skälig tid efter det att händelsen har inträffat. Därför bör denna förordning innehålla bestämmelser om en tidsfrist.
- (24) Rätten till god förvaltning kräver att unionsförvaltningen tillämpar ett aktsamhetskrav, som ålägger förvaltningen att på ett noggrant och opartiskt sätt fastställa och granska alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter i ett ärende, med beaktande av alla relevanta intressen, i varje skede av processen. I detta syfte bör unionsförvaltningen ha rätt att höra parter, vittnen och sakkunniga, begära handlingar och uppgifter och utföra besök eller inspektioner. Vid val av sakkunniga bör unionsförvaltningen se till att de är yrkesskickliga och inte berörs av någon intressekonflikt.
- (25) Under unionsförvaltningens utredning bör parterna vara skyldiga att samarbeta genom att hjälpa förvaltningen att fastställa sakförhållandena och omständigheterna i ärendet. När parterna uppmanas att samarbeta bör unionsförvaltningen ge dem en rimlig tidsfrist för att svara och påminna dem om rätten att inte behöva vittna mot sig själv om förvaltningsprocessen kan leda till en påföljd.
- (26) Rätten att behandlas opartiskt av unionsförvaltningen är en naturlig följd av den grundläggande rätten till god förvaltning och innebär att tjänstemännen är skyldiga att avstå från att delta i förvaltningsprocesser i vilka de direkt eller indirekt har ett personligt intresse, särskilt ett familjeintresse eller ekonomiskt intresse, som påverkar deras opartiskhet.
- (27) Rätten till god förvaltning kan under vissa omständigheter kräva att förvaltningen utför inspektioner, om detta krävs för att fullgöra en skyldighet eller uppnå ett mål enligt unionsrätten. Dessa inspektioner bör ta hänsyn till vissa villkor och förfaranden för att parternas rättigheter ska värnas.
- (28) Rätten att bli hörd bör respekteras i alla förfaranden mot en person som kan leda till en åtgärd som påverkar denna person negativt. Rätten bör inte åsidosättas eller begränsas genom någon lagstiftningsåtgärd. Rätten att bli hörd kräver att den berörda personen får exakt och fullständig information om påståendena eller invändningarna och ges möjlighet att lämna sina synpunkter på sakförhållandenas sanningshalt och relevans och på de åberopade handlingarna.
- (29) Rätten till god förvaltning inbegriper rätten för en part i förvaltningsprocessen att ha tillgång till akter som berör parten, vilket även är en viktig förutsättning för rätten att bli hörd. Om skyddet av berättigade intressen vad avser sekretess, tystnadsplikt och affärshemlighet inte medger obegränsad tillgång till en akt, bör parten åtminstone få en lämplig sammanfattning av aktens innehåll. För att underlätta tillgången till akterna och därigenom säkerställa en öppen informationshantering bör unionsförvaltningen diarieföra in- och utgående post, inkommande handlingar och åtgärder som vidtas, och upprätta ett register över akterna.
- (30) Unionsförvaltningen bör anta förvaltningsbeslut inom en rimlig tidsfrist. Långsam förvaltning är dålig förvaltning. Alla dröjsmål i antagandet av förvaltningsbeslut bör vara motiverade, och parten i förvaltningsprocessen bör underrättas om dröjsmålet och upplysas om när det beräknas att förvaltningsbeslutet kommer att antas.
- (31) Rätten till god förvaltning innebär att unionsförvaltningen är skyldig att tydligt ange skälen för sina förvaltningsbeslut. Beslutets rättsliga grund, den allmänna situation som ledde till att det antogs och de allmänna mål som beslutet syftar till bör anges i motiveringen. Av motiveringen bör resonemanget av den behöriga myndighet som antog beslutet tydligt och klart framgå, så att de berörda parterna kan avgöra om de vill försvara sina rättigheter genom att ansöka om rättslig omprövning.
- (32) I enlighet med rätten till ett effektivt rättsmedel får varken unionen eller medlemsstaterna göra det i praktiken omöjligt eller orimligt svårt att utöva de rättigheter som följer av unionsrätten. I stället är de skyldiga att garantera ett verkligt och ändamålsenligt rättsligt skydd och får inte tillämpa regler eller förfaranden som ens tillfälligt kan hindra unionsrättens fulla kraft och verkan.

Torsdagen den 9 juni 2016

- (33) För att underlätta utövandet av ett effektivt rättsmedel bör unionsförvaltningen i sina förvaltningsbeslut ange vilka rättsmedel som finns att tillgå för de parter vars rättigheter och intressen påverkas av besluten. Parten bör inte bara ha möjlighet att inleda rättsliga förfaranden eller inge klagomål till Europeiska ombudsmannen, utan bör också ha rätt att begära omprövning av ett förvaltningsbeslut. Dessutom bör parten informeras om förfarandet och tidsfristen för att inge en sådan begäran.
- (34) Begäran om omprövning påverkar inte partens rätt till rättsmedel. När det gäller tidsfristen för begäran om rättslig prövning ska ett förvaltningsbeslut betraktas som slutgiltigt om parten inte lämnar in en begäran om omprövning av förvaltningsbeslutet inom den relevanta tidsfristen eller, för det fall parten lämnar in en begäran om omprövning, det slutgiltiga förvaltningsbeslutet är det beslut som avslutar den berörda omprövningen.
- (35) I enlighet med principerna om öppenhet och rättssäkerhet bör parterna i en förvaltningsprocess klart kunna förstå de rättigheter och skyldigheter som följer av ett förvaltningsbeslut som rör dem. Unionsförvaltningen bör därför se till att dess förvaltningsbeslut formuleras på ett tydligt, enkelt och begripligt sätt och träder i kraft när de delges parterna. Vid fullgörandet av denna skyldighet är det nödvändigt att unionsförvaltningen på lämpligt sätt utnyttjar informations- och kommunikationsteknik och anpassar sig till dess utveckling.
- (36) Med tanke på öppenheten och förvaltningens effektivitet bör unionsförvaltningen se till att skriv- och räknefel eller liknande fel i dess förvaltningsbeslut korrigeras av den behöriga myndigheten.
- (37) Enligt legalitetsprincipen, som är en naturlig följd av rättsstatsprincipen, ska unionsförvaltningen rätta eller upphäva olagliga förvaltningsbeslut. Med tanke på att en rättelse eller ett upphävande av ett förvaltningsbeslut kan strida mot skyddet för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen bör dock unionsförvaltningen noggrant och opartiskt bedöma effekterna av rättelsen eller upphävandet på andra parter och ta med slutsatserna av en sådan bedömning i motiveringen till rättelse- eller upphävandebeslutet.
- (38) EU-medborgarna har rätt att skriva till unionens institutioner, organ och byråer på ett av fördragsspråken och att få svar på samma språk. Unionsförvaltningen bör respektera parternas språkrättigheter genom att se till att förvaltningsprocessen genomförs på ett fördragsspråk som väljs av parten. Om förvaltningsprocessen inleds av unionsförvaltningen bör den första delgivningen avfattas på ett fördragsspråk i partens medlemsstat.
- (39) Principen om öppenhet och rätten till tillgång till handlingar är särskilt viktiga i en förvaltningsprocess, utan att det påverkar tillämpningen av lagstiftningsakter som antas enligt artikel 15.3 i EUF-fördraget. Varje begränsning av dessa principer bör tolkas snävt i enlighet med kriterierna i artikel 52.1 i stadgan och bör därmed vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i rättigheterna och friheterna samt följa proportionalitetsprincipen.
- (40) Rätten till skydd av personuppgifter innebär, utan att det påverkar tillämpningen av lagstiftningsakter som antas enligt artikel 16 i EUF-fördraget, att de uppgifter som unionsförvaltningen använder bör vara exakta, aktuella och registrerade på lagligt sätt.
- (41) Principen om skydd för berättigade förväntningar härleder sig från rättsstatsprincipen och innebär att offentliga myndigheters åtgärder inte bör inkräkta på hävdvunna rättigheter och slutliga rättslägen, utom då det är absolut nödvändigt med tanke på allmänintresset. Berättigade förväntningar bör beaktas då ett förvaltningsbeslut rättas eller upphävs.
- (42) Rättssäkerhetsprincipen kräver att unionens regler ska vara tydliga och exakta. Syftet med principen är att se till att situationer och rättsförhållanden som omfattas av unionsrätten är förutsebara, i det avseendet att man klart bör

Torsdagen den 9 juni 2016

kunna fastställa vad man har för rättigheter och skyldigheter och kunna vidta åtgärder i enlighet därmed. I enlighet med rättssäkerhetsprincipen bör retroaktiva åtgärder inte vidtas, utom i rättsligt motiverade fall.

- (43) För att säkerställa en övergripande samstämdhet i unionsförvaltningens verksamhet bör förvaltningsbeslut med allmän räckvidd följa de principer om god förvaltning som avses i denna förordning.
- (44) Vid tolkningen av denna förordning bör särskilt likabehandling och icke-diskriminering beaktas, som gäller förvaltningsverksamhet som en framträdande naturlig följd av rättsstatsprincipen och principerna om en effektiv och oberoende europeisk förvaltning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

1. I denna förordning fastställs processreglerna för unionsförvaltningens förvaltningsverksamhet.
2. Målet med denna förordning är att garantera rätten till god förvaltning, som fastställs i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom en öppen, effektiv och oberoende förvaltning.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller förvaltningsverksamheten i unionens institutioner, organ och byråer.
2. Denna förordning gäller inte unionsförvaltningens verksamhet under
 - a) lagstiftningsförfaranden,
 - b) domstolsförfaranden,
 - c) förfaranden som leder till antagandet av icke-lagstiftningsakter som direkt grundar sig på fördragen, delegerade akter eller genomförandeakter.
3. Denna förordning gäller inte medlemsstaternas förvaltning.

Artikel 3

Förhållandet mellan denna förordning och unionens andra rättsakter

Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsrättsakter som föreskriver särskilda förvaltningsprocessregler. Denna förordning ska komplettera dessa unionsrättsakter, som ska tolkas i linje med förordningens tillämpliga bestämmelser.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *unionsförvaltning*: förvaltningen vid unionens institutioner, organ och byråer,

Torsdagen den 9 juni 2016

- b) *förvaltningsverksamhet*: den verksamhet som unionsförvaltningen utför för att genomföra unionsrätten, med undantag av de förfaranden som avses i artikel 2.2,
- c) *förvaltningsprocess*: den process genom vilken unionsförvaltningen utarbetar, antar, genomför och verkställer förvaltningsbeslut,
- d) *tjänsteman*: en tjänsteman i den mening som avses i artikel 1a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och en anställd i den mening som avses i artikel 1 första till tredje strecksatserna i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen,
- e) *behörig myndighet*: unionens institution, organ eller byrå eller en enhet inom dessa eller en befattningshavare inom unionsförvaltningen, som enligt tillämplig lag är ansvarig för förvaltningsprocessen,
- f) *part*: en fysisk eller juridisk person vars rättsliga ställning kan påverkas av förvaltningsprocessens resultat.

KAPITEL II

INLEDANDE AV EN FÖRVALTNINGSPROCESS

Artikel 5

Inledande av en förvaltningsprocess

Unionsförvaltningen kan inleda förvaltningsprocesser på eget initiativ eller på begäran av en part.

Artikel 6

Inledande på unionsförvaltningens initiativ

1. Unionsförvaltningen kan inleda förvaltningsprocesser på eget initiativ, enligt ett beslut av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska granska de särskilda omständigheterna i ärendet innan den fattar beslut om huruvida processen ska inledas.
2. Beslutet att inleda en förvaltningsprocess ska delges parterna. Beslutet får inte offentliggöras innan delgivningen har ägt rum.
3. Delgivningen får endast skjutas upp eller utelämnas då det är absolut nödvändigt med tanke på allmänintresset. Beslutet att skjuta upp eller utelämna delgivningen ska motiveras.
4. Beslutet att inleda en förvaltningsprocess ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Ärendenummer och datum.
 - b) Processens syfte och ändamål.
 - c) En beskrivning av processens huvudsteg.
 - d) Ansvariga tjänstemäns namn och kontaktuppgifter.
 - e) Behörig myndighet.
 - f) Tidsfrist för antagande av förvaltningsbeslutet och följderna om förvaltningsbeslutet inte antas inom tidsfristen.
 - g) Möjligheter att överklaga.
 - h) Adressen till den webbplats som avses i artikel 28, om en sådan webbplats finns.

Torsdagen den 9 juni 2016

5. Beslutet att inleda en förvaltningsprocess ska avfattas på fördragsspråken i de medlemsstater där parterna är belägna.
6. En förvaltningsprocess ska inledas inom skälig tid efter det att den händelse som föranleder processen har inträffat. Den ska under inga omständigheter inledas senare än tio år efter det att händelsen inträffade.

Artikel 7

Inledande på begäran

1. Förvaltningsprocesser får inledas av en part.
2. Ansökningar får inte omfattas av onödiga formkrav. De ska innehålla tydliga uppgifter om partens namn, delgivningsadress, syftet med ansökan, relevanta sakförhållanden och skäl för ansökan, datum och ort samt vilken behörig myndighet de är riktade till. De ska lämnas in skriftligen, antingen i pappersform eller i elektroniskt format. De ska vara avfattade på ett av fördragsspråken.
3. Mottagningen av ansökningar ska bekräftas skriftligen. Mottagningsbekräftelsen ska avfattas på samma språk som ansökan och innehålla följande uppgifter:
 - a) Ärendenummer och datum.
 - b) Datum då ansökan mottogs.
 - c) En beskrivning av processens huvudsteg.
 - d) Ansvariga tjänstemäns namn och kontaktuppgifter.
 - e) Tidsfrist för antagande av förvaltningsbeslutet och följderna av att förvaltningsbeslutet inte antas inom tidsfristen.
 - f) Adressen till den webbplats som avses i artikel 28, om en sådan webbplats finns.
4. Om en ansökan inte uppfyller ett eller flera krav i punkt 2, ska en rimlig tidsfrist för att rätta till felet eller lämna in eventuella saknade handlingar anges i mottagningsbekräftelsen. Meningslösa eller uppenbart ogrundade ansökningar får avvisas genom en mottagningsbekräftelse med en kortfattad motivering. Ingen mottagningsbekräftelse ska skickas om samma sökande ogrundat lämnar in flera på varandra följande ansökningar.
5. Om en ansökan är riktad till en myndighet som inte är behörig att behandla den, ska den myndigheten översända ansökan till den behöriga myndigheten och i mottagningsbekräftelsen ange den behöriga myndighet som ansökan har översänts till eller meddela att ärendet inte omfattas av unionsförvaltningens behörighet.
6. När den behöriga myndigheten inleder en förvaltningsprocess ska artikel 6.2–6.4 gälla i tillämpliga fall.

KAPITEL III

FÖRVALTNINGSPROCESSEN

Artikel 8

Processuella rättigheter

I samband med förvaltningsprocessen ska parterna ha rätt att

- a) på ett tydligt och begripligt sätt delges all relevant information om processen,
- b) när så är möjligt och lämpligt kommunicera och uppfylla alla processuella formaliteter på distans och på elektronisk väg,

Torsdagen den 9 juni 2016

- c) använda vilket fördragsspråk som helst och delges på valfritt fördragsspråk,
- d) delges alla åtgärder och beslut i processen som kan påverka dem,
- e) företräddas av en advokat eller annan person som de väljer,
- f) endast betala avgifter som är rimliga och står i proportion till processens kostnad.

Artikel 9

Krav på noggrann och opartisk utredning

1. Den behöriga myndigheten ska utreda ärendet på ett noggrant och opartiskt sätt. Den ska ta hänsyn till alla relevanta faktorer och samla in all den information som krävs för att anta ett beslut.
2. I syfte att samla in den nödvändiga informationen får den behöriga myndigheten där så är lämpligt
 - a) höra parter, vittnen och sakkunniga,
 - b) begära handlingar och uppgifter, och
 - c) utföra besök och inspektioner.
3. Parterna får lägga fram de bevis som de anser vara lämpliga.

Artikel 10

Samarbetskyldighet

1. Parterna ska hjälpa den behöriga myndigheten att fastställa sakförhållanden och omständigheter i ärendet.
2. Parterna ska ges en rimlig tidsfrist för att svara på en begäran om samarbete, med beaktande av begärans längd och komplexitet och utredningens krav.
3. Om förvaltningsprocessen kan leda till en påföljd, ska parterna påminnas om rätten att inte behöva vittna mot sig själv.

Artikel 11

Vittnen och sakkunniga

Vittnen och sakkunniga får höras på initiativ av den behöriga myndigheten eller på förslag av parterna. Den behöriga myndigheten ska se till att den väljer sakkunniga som är yrkesskickliga och inte berörs av någon intressekonflikt.

Artikel 12

Inspektioner

1. Inspektioner får utföras om befogenheten att inspektera har fastställts i en unionsrättsakt och om detta är nödvändigt för att fullgöra en skyldighet eller uppnå ett mål enligt unionsrätten.
2. Inspektionerna ska utföras i enlighet med de fastställda kraven och inom de gränser som fastställs i det beslut som bemyndigar eller tillåter inspektionen i fråga, när det gäller åtgärder som kan vidtas och lokaler som kan genomsökas. Inspektörerna ska endast utöva sin befogenhet efter att ha visat upp ett skriftligt tillstånd som innehåller uppgifter om deras identitet och befattning.
3. Den myndighet som är ansvarig för inspektionen ska delge den part som är föremål för inspektionen datum för inspektionen och vid vilken tidpunkt den inleds. Denna part ska ha rätt att närvara under inspektionen och att uttrycka sina åsikter och ställa frågor som rör inspektionen. Om det är absolut nödvändigt med tanke på allmänintresset, får den myndighet som är ansvarig för inspektionen av välmotiverade skäl skjuta upp eller utelämna en sådan delgivning.

Torsdagen den 9 juni 2016

4. Under inspektionen ska de närvarande parterna i den mån det är möjligt upplysas om inspektionens syfte och ändamål, de rutiner och regler som styr inspektionen och inspektionens uppföljningsåtgärder och eventuella konsekvenser. Inspektionen ska utföras utan att orsaka alltför stor olägenhet för inspektionsföremålet eller dess innehavare.
5. Inspektörerna ska utan dröjsmål utarbeta en rapport om inspektionen, med en sammanfattning av inspektionens bidrag till utredningens ändamål och med uppgift om de väsentliga iakttagelserna. Den myndighet som är ansvarig för inspektionen ska skicka en kopia av inspektionsrapporten till de parter som har rätt att närvara vid inspektionen.
6. Den myndighet som är ansvarig för inspektionen ska förbereda och utföra inspektionen i nära samarbete med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där inspektionen äger rum, såvida inte medlemsstaten i sig är föremål för inspektionen eller detta skulle äventyra syftet med inspektionen.
7. När inspektionen utförs och inspektionsrapporten utarbetas ska den myndighet som är ansvarig för inspektionen ta hänsyn till eventuella formföreskrifter i den berörda medlemsstatens nationella rätt som innehåller uppgifter om tillåtliga bevis i förvaltnings- eller domstolsförfaranden i den medlemsstat där inspektionsrapporten ska användas.

Artikel 13

Intressekonflikter

1. En tjänsteman får inte delta i förvaltningsprocesser i vilka han eller hon direkt eller indirekt har ett personligt intresse, särskilt ett familjeintresse eller ekonomiskt intresse, som påverkar hans eller hennes opartiskhet.
2. Den berörda tjänstemannen ska rapportera alla eventuella intressekonflikter till den behöriga myndigheten, som beslutar om personen ska uteslutas från förvaltningsprocessen med hänsyn till ärendets särskilda omständigheter.
3. Varje part får begära att en tjänsteman ska uteslutas från förvaltningsprocessen på grund av intressekonflikt. En motiverad begäran om detta ska lämnas in skriftligen till den behöriga myndigheten, som ska fatta ett beslut efter att ha hört den berörda tjänstemannen.

Artikel 14

Rätten att bli hörd

1. Parterna ska ha rätt att bli hörda innan en enskild åtgärd som påverkar dem negativt vidtas.
2. Parterna ska få tillräcklig information och ges tillräckligt med tid att förbereda sitt ärende.
3. Parterna ska ges möjlighet att skriftligen eller, vid behov, muntligen uttrycka sina åsikter, och om de vill, med hjälp av en person som de själva väljer.

Artikel 15

Rätt till tillgång till handlingarna i ärendet

1. De berörda parterna ska beviljas obegränsad tillgång till akter som berör dem, med förbehåll för berättigade intressen vad avser sekretess, tystnadsplikt och affärshemlighet. Varje begränsning av denna rätt ska motiveras.
2. Om obegränsad tillgång till hela akten inte kan beviljas, ska parterna ges en lämplig sammanfattning av innehållet i dessa handlingar.

Artikel 16

Diarieföringsskyldighet

1. För varje akt ska unionsförvaltningen diarieföra in- och utgående post, inkommande handlingar och åtgärder som vidtas. Den ska upprätta ett register över akterna.
2. Diarieföringen ska ske med full respekt för rätten till skydd av personuppgifter.

Torsdagen den 9 juni 2016

Artikel 17

Tidsfrister

1. Förvaltningsbeslut ska antas och förvaltningsprocesser slutföras inom en rimlig tidsfrist och utan onödigt dröjsmål. Ett förvaltningsbeslut ska antas högst tre månader från det att
 - a) beslutet om att inleda förvaltningsprocessen delgavs, om förfarandet inleddes på unionsförvaltningens initiativ, eller
 - b) mottagandet av ansökan bekräftades, om förvaltningsprocessen inleddes på begäran.
2. Om inget förvaltningsbeslut kan antas inom den aktuella tidsfristen, ska de berörda parterna underrättas om detta och om de skäl som motiverar dröjsmålet, och upplysas om när det beräknas att förvaltningsbeslutet kommer att antas. Den behöriga myndigheten ska på begäran svara på frågor om hur långt behandlingen av ärendet har kommit.
3. Om unionsförvaltningen inte bekräftar mottagandet av ansökan inom tre månader, ska ansökan anses vara avslagen.
4. Tidsfristerna ska beräknas i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾.

KAPITEL IV

AVSLUTANDE AV EN FÖRVALTNINGSPROCESS

Artikel 18

Förvaltningsbeslutens form

Förvaltningsbeslut ska vara skriftliga och ska vara undertecknade av den behöriga myndigheten. De ska vara formulerade på ett tydligt, enkelt och begripligt sätt.

Artikel 19

Skyldighet att ange skäl

1. I förvaltningsbeslut ska skälen för beslutet tydligt anges.
2. Beslutens rättsliga grund, relevanta fakta och sättet på vilket de olika relevanta intressena har beaktats ska anges i förvaltningsbeslut.
3. Förvaltningsbeslut ska innehålla en separat motivering som rör parternas situation. Om detta inte är möjligt på grund av att ett stort antal personer berörs räcker det med en allmän motivering. I det fallet ska dock den part som uttryckligen begär en separat motivering få en sådan.

Artikel 20

Rättsmedel

1. I förvaltningsbeslutet ska möjligheten till omprövning tydligt anges.
2. Parterna ska ha rätt att begära omprövning av förvaltningsbeslut som har en negativ inverkan på deras rättigheter och intressen. En begäran om omprövning ska lämnas in till den överordnade myndigheten och, där detta inte är möjligt, till samma myndighet som antog förvaltningsbeslutet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

Torsdagen den 9 juni 2016

3. Förvaltningsbeslutet ska innehålla information om hur man går till väga för att lämna in en begäran om omprövning samt namn på och adress till den behöriga myndighet eller ansvariga tjänsteman till vilken begäran om omprövning ska lämnas. I beslutet ska det även anges inom vilken tidsfrist en sådan begäran ska lämnas in. Om ingen begäran lämnas in inom tidsfristen ska förvaltningsbeslutet betraktas som slutgiltigt.

4. I de fall unionslagstiftningen ger en sådan möjlighet ska förvaltningsbeslutet tydligt hänvisa till möjligheten att inleda rättsliga förfaranden eller inge klagomål till Europeiska ombudsmannen.

Artikel 21

Delgivning av förvaltningsbeslut

Förvaltningsbeslut som påverkar parternas rättigheter och intressen ska skriftligen delges dem så snart de antagits. Ett förvaltningsbeslut träder i kraft för en part när det delges parten.

KAPITEL V

RÄTTELSE OCH UPPHÄVANDE AV BESLUT

Artikel 22

Korrigerings av fel i förvaltningsbeslut

1. Skriv- och räknefel eller liknande fel ska på eget initiativ eller på begäran av den berörda parten korrigeras av den behöriga myndigheten.

2. Parterna ska underrättas innan en korrigerings görs, och korrigerings träder i kraft när den delges. Om detta inte är möjligt på grund av att ett stort antal personer berörs, ska nödvändiga åtgärder vidtas för att se till att samtliga parter underrättas utan onödiga dröjsmål.

Artikel 23

Rättelse eller upphävande av förvaltningsbeslut som påverkar en part negativt

1. Den behöriga myndigheten ska på eget initiativ eller på begäran av den berörda parten rätta eller upphäva ett olagligt förvaltningsbeslut som påverkar en part negativt. Rättelsen eller upphävandet ska ha retroaktiv verkan.

2. Den behöriga myndigheten ska på eget initiativ eller på begäran av den berörda parten rätta eller upphäva ett olagligt förvaltningsbeslut som påverkar en part negativt, om de skäl som ledde till antagandet av det specifika beslutet inte längre föreligger. Rättelsen eller upphävandet ska inte ha retroaktiv verkan.

3. Rättelser eller upphävanden träder i kraft när de delges parten.

4. Om ett förvaltningsbeslut påverkar en part negativt och samtidigt gynnar andra parter, ska en bedömning av den möjliga inverkan på samtliga parter göras och slutsatserna tas med i skälen till rättelse- eller upphävandebeslutet.

Artikel 24

Rättelse eller upphävande av förvaltningsbeslut som gynnar en part

1. Den behöriga myndigheten ska på eget initiativ eller på begäran av en annan part rätta eller upphäva ett olagligt förvaltningsbeslut som gynnar en part.

2. Vederbörlig hänsyn ska tas till rättelsens eller upphävandets följder för parter som berättigat kunde förvänta sig att beslutet var lagligt. Om sådana parter åsamkas förluster på grund av att de litade på att beslutet var lagligt, ska den behöriga myndigheten utvärdera om dessa parter har rätt till ersättning.

Torsdagen den 9 juni 2016

3. Rättelser eller upphävanden ska endast ha retroaktiv verkan om de utförs inom skälig tid. Om en part berättigat kunde förvänta sig att beslutet var lagligt och har anfört skäl för att det ska upprätthållas, ska rättelsen eller upphävandet inte ha retroaktiv verkan med avseende på den parten.

4. Den behöriga myndigheten får på eget initiativ eller på begäran av en annan part rätta eller upphäva ett lagligt förvaltningsbeslut som gynnar en part om de skäl som ledde till ett visst beslut inte längre föreligger. Vederbörlig hänsyn ska tas till andra parter berättigade förväntningar.

5. Rättelser eller upphävanden träder i kraft när de delges parten.

Artikel 25

Hantering av felkorrigeringar samt rättelse och upphävande

Tillämpliga bestämmelser i kapitlen III, IV och VI i denna förordning ska också gälla korrigeringar av fel samt rättelse och upphävande av förvaltningsbeslut.

KAPITEL VI

FÖRVALTNINGSBESLUT MED ALLMÄN RÄCKVIDD

Artikel 26

Respekt för processuella rättigheter

Förvaltningsbeslut med allmän räckvidd som antas av unionsförvaltningen ska vara förenliga med de processuella rättigheter som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 27

Rättslig grund, motivering och offentliggörande

1. I förvaltningsbeslut med allmän räckvidd som antas av unionsförvaltningen ska den rättsliga grunden och skälen för beslutet tydligt anges.

2. De ska träda i kraft från dagen för offentliggörandet genom medel som är direkt tillgängliga för de berörda parterna.

KAPITEL VII

INFORMATION OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Onlineinformation om förvaltningsprocessregler

1. När så är möjligt och rimligt ska unionsförvaltningen främja tillhandahållandet av aktuell onlineinformation om befintliga förvaltningsprocesser på en särskild webbplats. Ansökningsförfaranden ska prioriteras.

2. Onlineinformationen ska innehålla följande:

a) En länk till tillämplig lagstiftning.

b) En kortfattad förklaring av de viktigaste rättsliga kraven och förvaltningens tolkning av dem.

c) En beskrivning av processens huvudsteg.

d) Information om vilken myndighet som är behörig att anta det slutliga beslutet.

Torsdagen den 9 juni 2016

- e) Information om tidsfristen för antagande av beslutet.
 - f) Information om möjligheterna att överklaga.
 - g) En länk till standardformulär som parterna kan använda för kommunikation med unionsförvaltningen under processen.
3. Onlineinformationen i punkt 2 ska presenteras på ett tydligt och enkelt sätt. Tillgången till informationen ska vara kostnadsfri.

*Artikel 29**Utvärdering*

Kommissionen ska senast [xx år efter ikraftträdandet] lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av hur denna förordning fungerar.

*Artikel 30**Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0280

Konkurrenskraften för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin

Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2016 om konkurrenskraften för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin (2015/2887(RSP))

(2018/C 086/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning* (COM(2012)0582),
- med beaktande av kommissionens meddelande *För en industriell renässans i Europa* (COM(2014)0014),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handel för alla – Mot en mer ansvarsfull handels- och investeringspolitik* (COM(2015)0497),
- med beaktande av kommissionens vitbok *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem* (COM(2011)0144),
- med beaktande av kommissionens studie *Sector Overview and Competitiveness Survey of the Railway Supply Industry* (ENTR 06/054),
- med beaktande av Europaparlamentets studie *Godstransporter på väg: varför EU:s befraktare föredrar lastbil framför tåg*,
- med beaktande av frågan till kommissionen om konkurrenskraften för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin (O-000067/2016 – B8-0704/2016),
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen.

Den särskilda karaktären hos de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin och deras strategiska relevans för en industriell renässans i EU

1. Europaparlamentet understryker att den europeiska sektorn för underleverantörer inom järnvägsindustrin (nedan även kallad *järnvägsindustrin*), som omfattar tillverkning av lokomotiv och annan rullande materiel samt spår, och också elektrifiering, signal- och telekommunikationsutrustning samt underhåll och reservdelar, inbegriper ett stort antal små och medelstora företag och centrala industriledare, sysselsätter 400 000 personer, investerar 2,7 procent av sin årliga omsättning i forskning och utveckling (FoU) och står för 46 procent av världens järnvägsindustrimarknad. Parlamentet betonar att hela järnvägssektorn, inbegripet operatörer och infrastruktur, skapar mer än 1 miljon direkta och 1,2 miljoner indirekta arbetstillfällen i EU. Parlamentet påpekar att dessa siffror ger en tydlig fingervisning om sektorns betydelse för den industriella tillväxten, sysselsättningen och innovationen i unionen, liksom om dess bidrag till uppnåendet av återindustrialiseringsmålet på 20 procent.

2. Europaparlamentet framhåller särdragen i denna sektor, som i synnerhet kännetecknas av tillverkningen av utrustning med en livslängd på upp till 50 år, hög kapitalintensitet, ett avsevärt beroende av offentlig upphandling och skyldigheten att följa mycket höga säkerhetsstandarder.

3. Europaparlamentet påminner om järnvägssektorns viktiga bidrag till att lindra klimatförändringarna och bemöta andra omfattande tendenser som stadsutveckling och demografisk utveckling. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck kommissionen att stödja målet med en trafikomställning till järnväg för såväl passagerare som gods genom konkreta politiska åtgärder och målinriktade investeringar i enlighet med vitboken om transporter från 2011. Parlamentet understryker att en omställning till järnväg och andra typer av hållbar, energieffektiv och elektrifierad transport i linje med resultaten från COP 21 och EU:s klimat- och energimål för 2030 är nödvändigt för att uppnå den utfasning av fossila

Torsdagen den 9 juni 2016

bränslen ur transportsektorn som eftersträvas. Mot denna bakgrund uppmanar parlamentet kommissionen att dra nytta av det kommande meddelandet om utfasning av fossila bränslen ur transportsektorn i syfte att föreslå nya åtgärder till stöd för utveckling av energieffektiv teknik för järnvägsindustrin.

4. Europaparlamentet påpekar att underleverantörerna inom järnvägsindustrin på grund av sin ställning som globala marknadsledare inom teknik och innovation spelar en nyckelroll för att uppnå kommissionens industrialiseringsmål på 20 procent.

5. Europaparlamentet noterar att den europeiska sektorn för underleverantörer inom järnvägsindustrin kan dra fördel av på ett antal positiva faktorer eftersom detta transportsätt utöver sin goda miljöprestanda dessutom har en stor marknad och kapacitet att underlätta masstransporter. Parlamentet noterar dock att sektorn nu står inför en tredubbel konkurrens: intermodal, internationell och ibland även företagsintern.

Upprätthållande av det globala ledarskapet för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin

6. Europaparlamentet påpekar att den årliga tillväxttakten på de tillgängliga internationella marknaderna för underleverantörer inom järnvägsindustrin förväntas uppgå till 2,8 procent till 2019. Parlamentet understryker att tredjeländer har ställt upp flera hinder som diskriminerar de europeiska underleverantörerna, medan EU i stor utsträckning är öppet för konkurrens från tredjeländer. Parlamentet betonar att konkurrenterna från tredjeländer, särskilt Kina, expanderar snabbt och aggressivt till EU och andra världsregioner, ofta med starkt politiskt och finansiellt stöd från sina ursprungsländer (t.ex. generösa lån som inte omfattas av OECD:s regler). Parlamentet betonar att sådan praxis kan utgöra illojal konkurrens som hotar arbetstillfällena i EU. Därför poängterar parlamentet vikten av rättvisa och jämlika villkor inom den internationella konkurrensen samt ömsesidigt marknadstillträde i syfte att skydda arbetstillfällena och EU:s industriella know-how.

7. Europaparlamentet betonar att många företag i EU, särskilt små och medelstora företag, tycker att det är svårt och kostnadskrävande att bedriva gränsöverskridande verksamhet till och med inom den europeiska järnvägsmarknaden, för att den både administrativt och tekniskt är så fragmenterad. Parlamentet anser att uppnående av målet att inrätta en gemensam europeisk järnvägssektor blir avgörande för att den europeiska järnvägsindustrins internationella dominans ska bibehållas.

En förnyad innovationsdagordning för Europas järnvägsindustri

8. Europaparlamentet konstaterar att underleverantörerna inom järnvägsindustrin är centrala för den europeiska konkurrens- och innovationskraften. Parlamentet begär eftertryckligen att det ska vidtas åtgärder för att Europa ska behålla ett tekniskt och innovativt försprång inom denna sektor.

9. Europaparlamentet välkomnar dels beslutet att bilda det gemensamma företaget Shift2Rail (S2R), dels de första förslagsinfordringar som nyligen gjorts. Parlamentet vill att all FoU-verksamhet med anknytning till Shift2Rail ska genomföras raskt och i god tid, utan dröjsmål. Parlamentet kritiserar att små och medelstora företags deltagande i Shift2Rail är lågt, vilket delvis beror på att styrmedlet är mycket kostsamt och komplicerat. Styrelsen uppmanas med eftertryck att analysera hur man kan utöka små och medelstora företags deltagande i den andra ansökningsomgången för anknutna medlemmar samt överväga särskilda ansökningar för små och medelstora företag. Kommissionen uppmanas att se till att förordningens bestämmelser om balanserat deltagande för små och medelstora företag och regionala enheter respekteras.

10. Europaparlamentet betonar att innovationskapacitet, investeringar i FoU, minskad marknadsfragmentering samt bildande av kluster är nödvändiga grunder för att bevara den internationella konkurrensförmågan hos de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till fullo mobilisera EU:s olika finansieringsinstrument, undersöka och utnyttja ytterligare källor för finansiering av Shift2Rail och söka efter samverkans effekter mellan olika EU-fonder och med privata investeringar. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att utnyttja ytterligare EU-finansieringsinstrument för järnvägsteknik utanför Shift2Rail (t.ex. ansökningar om forskningsförslag avseende järnvägsnätet i Horisont 2020 utanför Shift2Rail, InnovFin, CEF, strukturfonderna, Efsi), bland annat via en pilotordning för Shift2Rail där EU-finansiering kan jämkas samman med strukturfondsmedel och unionens andra innovationsfonder.

Torsdagen den 9 juni 2016

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med sektorn för att säkerställa optimalt utnyttjande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), för att stödja regionala FoU-projekt som avser järnvägsindustrin. Kommissionen uppmanas även att fokusera på framtiden för underleverantörerna inom järnvägsindustrin efter 2020.

13. Europaparlamentet betonar att kluster är ett viktigt verktyg för att samla relevanta intressenter på lokal och regional nivå, däribland myndigheter, högskolor, forskningsinstitut, järnvägsindustrins underleverantörer, arbetsmarknadens parter och andra trafikbranscher. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en klusterstrategi för tillväxt till december 2016. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att utöka sitt stöd för nyskapande projekt som utvecklas av kluster inom järnvägsindustrin och andra relaterade initiativ som samlar små och medelstora företag, större företag och forskningsinstitut på lokal, regional, nationell och europeisk nivå. Parlamentet påpekar att det kommer att krävas offentlig finansiering för klusterbildningar och noterar i detta sammanhang de möjligheter som de nya medlen för finansiering (Efsi etc.) erbjuder.

14. Europaparlamentet anser att kommissionen bör överväga att på EU-nivå inrätta ett forum som skulle samla etablerade företag, nystartade företag och avknopningsföretag som har innovativa idéer för järnvägssektorn, särskilt i fråga om digitalisering, i syfte att utbyta bästa praxis och underlätta partnerskap. Parlamentet anser att kommissionen bör överväga olika möjligheter att sporra samarbetet mellan stora företag och små och medelstora företag i forskningsprojekt som är relevanta för underleverantörerna inom järnvägsindustrin.

15. Europaparlamentet anser att forskningsverksamheten för det första bör fokusera på digitalisering för att effektivisera järnvägarna och minska driftskostnaderna (t.ex. automatisering, sensorer, övervakningsredskap, driftskompatibilitet, exempelvis genom ERTMS/ETCS, användning av rymdteknik, bland annat i samarbete med ESA, samt utnyttjande av stordata och it-säkerhet). För det andra behövs det också en fokusering på ökad resurs- och energieffektivitet, till exempel genom lätta material och alternativa bränslen. Parlamentet anser att forskningsverksamheten för det tredje bör fokusera på framsteg som gör järnvägstransporterna mer attraktiva och accepterade (till exempel bättre tillförlitlighet, bullerminskningar, sömlösa intermodala transporter och integrerad biljettförsäljning). Parlamentet understryker att innovationssatsningar inte får bortse från infrastrukturen, som är en viktig del av järnvägarnas konkurrenskraft.

16. Europaparlamentet efterlyser snabbt genomförande av ett integrerat system för e-biljetter, samordnat med andra transportsätt och andra potentiella tjänster som tillhandahålls av operatörer vilka erbjuder en enda biljett.

17. Europaparlamentet uppmärksammar det akuta behovet av att på den inre marknaden producera moderna järnvägar, spårvägar och andra spår, tillsammans med den tillhörande utrustning som behövs.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa skydd av de immateriella rättigheterna för europeiska underleverantörer inom järnvägsindustrin internationellt – i enlighet med rekommendationerna i parlamentets resolution av den 9 juni 2015 om strategin för skydd och säkerställande av immateriella rättigheter i tredjeländer ⁽¹⁾.

Uppnående av rätt kompetens för framtidssäkrade underleverantörer inom järnvägsindustrin

19. Europaparlamentet efterlyser en europeisk utbildningsstrategi som samlar underleverantörer inom järnvägsindustrin, forskningsinstitut och arbetsmarknadsparterna så att de tillsammans kan undersöka vilken kompetens som krävs för en hållbar och innovativ industri på detta område. I detta sammanhang anser parlamentet att man borde inleda en genomförbarhetsstudie om ett eventuellt branschspecifikt europeiskt kompetensråd för järnvägsindustrin. Parlamentet uppmanar de berörda medlemsstaterna och regionala organen att inrätta en ram för fortsatt utbildning, antingen i form av en individuell rätt till utbildning som säkerställer att deras tillgång till kompetens anpassas till den ökande efterfrågan inom branschen och kan anpassas till en ny marknad, eller – i fråga om uppsägningar – kan överföras till någon annan industrigen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0219.

Torsdagen den 9 juni 2016

20. Europaparlamentet påpekar att det på grund av den åldrande arbetskraften råder brist på kvalificerad personal hos underleverantörerna inom järnvägsindustrin. Parlamentet välkomnar därför alla insatser för att främja livslångt lärande och tekniskt kunnande. Parlamentet efterlyser en kampanj för att öka synligheten för underleverantörer inom järnvägsindustrin och göra industrin mer attraktiv för unga ingenjörer (t.ex. genom ESF-finansiering). Parlamentet framhåller att antalet anställda kvinnor inom denna sektor är särskilt lågt, och att en kampanj därför bör fästa särskild uppmärksamhet vid att ta itu med denna obalans. Kommissionen uppmanas att stärka den sociala dialogen i syfte att underlätta social innovation och främja högkvalitativ långsiktig sysselsättning för att bidra till sektorns attraktionskraft för kvalificerad personal.

21. Europaparlamentet anser att tillhandahållandet av lämpliga kunskaper är en nödvändig investering för att på lång sikt bevara det globala ledarskapet inom teknologi och innovationskraften hos de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin.

Stöd till små och medelstora företag

22. Europaparlamentet anser att tillgången till finansiering är en av de största utmaningarna för små och medelstora underleverantörer inom järnvägsindustrin. Parlamentet understryker det mervärde som Cosme och strukturfonderna erbjuder för att hjälpa små och medelstora företag att få tillgång till finansiering, bland annat i form av villkoren för garantier och aktier, och betonar att dessa styrmedel behöver främjas ytterligare. Parlamentet ser positivt på att det inom Efsi läggs fokus på små och medelstora företag och midcap-företag, men betonar att fonden nu måste uppfylla sitt åtagande och att alternativa finansieringskällor likaledes bör utforskas. Parlamentet välkomnar instrumentet för små och medelstora företag inom Horisont 2020, men framhåller problemet med överteckning och den låga framgångsgraden. Kommissionen uppmanas att ta itu med detta problem under halvtidsöversynen av Horisont 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja bättre utnyttjande av EU:s finansiella instrument och fonder som är tillgängliga för små och medelstora företag.

23. Europaparlamentet framhåller att små och medelstora företag bland underleverantörerna inom järnvägsindustrin ofta är beroende av ett enda företag. Parlamentet understryker att små och medelstora företag avstår från att expandera till följd av resursbrist och de ökade risker som gränsöverskridande verksamhet medför. Kommissionen uppmanas att utveckla järnvägssektorsgrupper inom ramen för *Enterprise Europe Network*, som skulle kunna ge råd till och utbilda de små och medelstora företagen bland järnvägsindustrins underleverantörer om olika program för innovationsfinansiering, bidrag, internationalisering och hur man hittar och vänder sig till potentiella affärspartner och partner med vilka man kan ansöka om EU-finansierade gemensamma forskningsprojekt.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla de befintliga stödprogrammen för internationalisering av små och medelstora företag och öka deras synlighet bland europeiska små och medelstora företag som hör till järnvägsindustrins underleverantörer för att skapa samverkans effekter mellan olika EU-fonder. Kommissionen uppmanas att vidareutveckla utbildningsprogram om tillgång till särskilda utländska marknader och informera ingående om sådana program till små och medelstora företag som hör till järnvägsindustrins underleverantörer.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga alla möjligheter att stödja små och medelstora företag inom järnvägsindustrin, bland annat inom ramen för en eventuell riktad översyn av "Small Business Act", där särskild tonvikt bör läggas vid behoven inom industriella undersektorer såsom underleverantörerna inom järnvägsindustrin, där det är särskilt viktigt att små och medelstora företag som erbjuder ett högt mervärde görs delaktiga.

26. Europaparlamentet är oroat över de långsamma utbetalningarna till de små och medelstora företag som är järnvägsindustrins underleverantörer. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att direktivet om sena betalningar (2011/7/EU) genomförs korrekt.

En bättre europeisk marknadsmiljö för leverantörer och ökad efterfrågan på hållbara järnvägsprodukter

27. Europaparlamentet välkomnar antagandet av det fjärde järnvägspaketets tekniska pelare och vill att det genomförs snabbt, eftersom pelaren är central för förverkligandet av en reell inre marknad för järnvägsprodukter. Parlamentet framhåller att ökad driftskompatibilitet och en starkare ställning för Europeiska järnvägsbyrån kommer att underlätta harmoniseringen av nätverket och därför kan medföra sänkta kostnader för utvecklingen och godkännandet av rullande

Torsdagen den 9 juni 2016

materiel samt markbaserad ERTMS-utrustning. Parlamentet påpekar att Europeiska järnvägsbyrån måste förses med tillräckliga mänskliga och finansiella resurser för att byrån ska kunna utföra sina nya, bredare uppgifter. Parlamentet anser att det fjärde järnvägspaketets politiska pelare kommer att avgöra transportoperatörernas och, mer allmänt, uppdragsgivarnas konkurrenskraft.

28. Europaparlamentet betonar behovet av ett fullständigt, effektivt och enhetligt genomförande av förordningen om ett järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik, som är till fördel för både passagerare och industrin.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omvärdera marknadsdefinitionerna och EU:s nuvarande konkurrensregler i syfte att beakta utvecklingen på den internationella järnvägsindustrimarknaden. Kommissionen uppmanas att fastställa hur dessa definitioner och regler bör uppdateras för att ta itu med fusioneringsproblemen på den internationella marknaden, som fusionen mellan CNR och CSR, och göra det möjligt för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin att ingå strategiska partnerskap och allianser.

30. Europaparlamentet efterlyser ytterligare europeisk standardisering inom järnvägssektorn tillsammans med intressenterna (däribland den europeiska järnvägsindustrins underleverantörer) under ledning av CEN/CENELEC. Det är parlamentets förhoppning att det nya gemensamma initiativet om standardisering som kommissionen föreslagit kommer att spela en nyckelroll i detta avseende. Parlamentet framhåller vikten av att engagera fler små och medelstora företag i europeisk standardisering.

31. Europaparlamentet begär att direktiven från 2014 om offentlig upphandling i EU genomförs snarast. Parlamentet påminner medlemsstaterna och kommissionen om att dessa direktiv ålägger de upphandlande myndigheterna att basera sina upphandlingsbeslut på principen om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, samtidigt som man fokuserar på livscykelkostnader samt miljömässigt och socialt hållbara produkter och därmed bidrar till att förhindra lönedumpning och social dumpning, och eventuellt till att stärka den regionala ekonomiska strukturen. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att generellt främja en analys av samtliga livscykelkostnader som standardpraxis i samband med långsiktiga investeringar, bidra med råd till upphandlande myndigheter samt övervaka tillämpningen av denna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påminna upphandlande myndigheter om att det i en bestämmelse i den europeiska reviderade ramen för offentlig upphandling anges att anbud får förkastas om mer än 50 procent av det totala värdet realiserats utanför EU (artikel 85 i direktiv 2014/25/EU).

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka icke-europeiska järnvägsinvesteringar som genomförs i EU:s medlemsstater och se till att de europeiska reglerna om offentlig upphandling, t.ex. bestämmelserna om ovanligt låga anbud och illojal konkurrens, efterlevs. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka potentiella icke-europeiska sökande som lägger anbud i EU samtidigt som de tar emot statliga subventioner från tredjeländer.

Främja investeringar i järnvägsprojekt

33. Europaparlamentet förväntar sig att EU:s befintliga finansieringsinstrument (t.ex. CEF, strukturfonderna) används till fullo, så att efterfrågan på järnvägsprojekt stimuleras (medräknat EU:s instrument för finansiering av investeringar utanför unionen, t.ex. instrumentet för stöd inför anslutningen och det europeiska grannskapsinstrumentet). Parlamentet framhåller vikten av ett framgångsrikt genomförande av Efsi såsom ett verktyg för att kanalisera privat kapital till järnvägssektorn, och vill att man ytterligare utreder hur privata investeringar kan användas i järnvägsprojekt. Parlamentet anser att offentliga utvecklingsbanker kan spela en viktig roll på nationell nivå och EU-nivå genom att stödja underleverantörerna inom järnvägsindustrin. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta med de multilaterala utvecklingsbankerna för att bistå myndigheter och privata organ att överallt i världen investera till förmån för den mest hållbara och energieffektiva järnvägsutrustningen. Kommissionen och EIB uppmanas att intensifiera sitt rådgivande stöd till järnvägsprojekt genom det nya europeiska rådgivningscentrumet inom Efsi för att hjälpa dem att attrahera investeringar. Parlamentet är av den uppfattningen att Europas järnvägssektor även fortsättningsvis kommer att vara kraftigt beroende av offentliga investeringar. Parlamentet riktar därför en kraftfull uppmaning till medlemsstaterna och myndigheterna att göra omfattande investeringar i sina järnvägssystem både på huvudrutter och i städer, och i förekommande fall öka utnyttjandet av sammanhållningsmedel för järnvägsprojekt. Parlamentet vill dock med hänsyn till detta beroende och påfrestningarna på de offentliga finanserna i många medlemsstater att alla till buds stående medel, antingen rättsliga eller budgetmässiga, ska användas för att mobilisera privat kapital till järnvägsindustrin.

Torsdagen den 9 juni 2016

34. Europaparlamentet påpekar att komplexiteten inom järnvägssektorn gör det svårt för långivare att förstå riskerna och därmed att låna ut pengar billigt. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett finansforum för järnvägsindustrins underleverantörer, i syfte att öka engagemanget och kunskapsutbytet bland dessa underleverantörer med finanssektorn, vilket kan öka bankernas förståelse för sektorn, och därmed även för riskerna, samt minska kostnaderna för finansiering.

35. Europaparlamentet framhåller att befintlig järnvägsutrustning bör underhållas och moderniseras. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att i högre grad uppmuntra ersättning av uttjänt utrustning med moderna och hållbara produkter.

36. Europaparlamentet välkomnar EU:s stöd till plattformen *Urban Mobility Observatory* (Eltis) i syfte att möjliggöra utbyte av bästa praxis i fråga om urbana system i storstadsområden. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka utbytet av bästa praxis avseende olika finansieringsalternativ för hållbara stadstrafiksystem och att främja dem via sin framtida europeiska plattform för planering av hållbar rörlighet i städerna.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med Europeiska järnvägsbyrån vidareutveckla en harmoniserad tillämpning av ERTMS i EU och främja systemet utanför unionen.

38. Europaparlamentet välkomnar insatserna för att öka användningen av tjänster och applikationer från Galileo och Egnos inom järnvägssektorn. Parlamentet framhåller i detta sammanhang den roll som Europeiska byrån för GNSS spelar och dess framgångsrika förvaltning av projekten inom det sjunde ramprogrammet och Horisont 2020-programmet.

Stärka den internationella konkurrenskraften för underleverantörerna inom järnvägsindustrin

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sörja för att framtida handelsavtal (medräknat de pågående förhandlingarna med Japan, Kina och Förenta staterna) och översynerna av befintliga handelsavtal omfattar specifika bestämmelser som avsevärt förbättrar marknadstillträdet för den europeiska järnvägsindustrins underleverantörer, särskilt i samband med offentlig upphandling, bland annat genom att åtgärda problemet med ökade lokaliseringskrav samt säkerställa ömsesidigt tillträde till utländska marknader för dessa underleverantörer. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa lika villkor för marknadsaktörer inom och utanför Europa.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sörja för bättre samstämmighet mellan EU:s handelspolitik och industripolitik, så att den europeiska industrins behov beaktas och så att den nya generationen handelsavtal inte leder till ytterligare utlokalisering och avindustrialisering i EU.

41. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att arbeta beslutsamt för att upphäva de viktigaste icke-tariffära handelshindren som försvårar den europeiska järnvägsindustrins tillträde till utländska marknader, särskilt investeringshinder (i synnerhet skyldigheterna för samriskföretag), samt diskrimineringen och avsaknaden av insyn inom offentlig upphandling (i synnerhet ökande krav på lokalt innehåll).

42. Europaparlamentet framhåller den betydelse och de konsekvenser som förhandlingarna om det "internationella instrumentet för offentlig upphandling" och översynen av förordningarna om handelspolitiska skyddsåtgärder har för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin. Rådet och kommissionen uppmanas att beakta detta och samarbeta nära med parlamentet för att uppnå en snabb överenskommelse om dessa styrmedel. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta de effekter som erkännandet av marknadsekonomisk status för statsdrivna eller andra icke-marknadsbaserade ekonomier kan ha på de handelspolitiska skyddsåtgärdernas funktionssätt och konkurrenskraften för de europeiska underleverantörerna inom järnvägsindustrin.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en enhetlig handelsstrategi för EU som säkerställer efterlevnad av ömsesidighetsprincipen, särskilt i förbindelserna med Japan, Kina och Förenta staterna, och som stödjer ökad internationalisering av denna sektor, särskilt bland små och medelstora företag, bland annat genom att främja europeiska standarder och europeisk teknik på internationell nivå – till exempel ERTMS – samt genom att undersöka hur de immateriella rättigheterna för europeiska underleverantörer inom järnvägsindustrin bättre kan skyddas (t.ex. genom ökat främjande av helpdesken för immaterialrättigheter).

Torsdagen den 9 juni 2016

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bidra till att avskaffa alla tariffära och icke-tariffära hinder, förenkla handelsförfaranden för små och medelstora företag som är underleverantörer inom järnvägsindustrin samt säkerställa att all restriktiv handelspraxis på marknaderna i tredjeländer avskaffas stegvis. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att underlätta utfärdandet av arbetsviseringar för anställda i europeiska små och medelstora företag som är tillfälligt utstationerade i tredjeländer samt att begränsa antalet ekonomiska transaktioner som små och medelstora företag ska genomföra.

45. Europaparlamentet understryker att vissa tredjeländer för närvarande skapar oacceptabla handelssnedvridningar genom att på ett överdrivet sätt stödja sina egna exportörer genom finansieringsvillkor som potentiella kunder ges tillgång till. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att övertyga den kinesiska regeringen att ansluta sig till OECD:s överenskommelse om offentligt understödda exportkrediter och dess särskilda kapitel om järnvägsinfrastruktur. Samtidigt uppmanas kommissionen att intensifiera sitt arbete med nya globala riktlinjer för exportkrediter inom ramen för den internationella arbetsgruppen för exportkrediter.

Bättre strategiskt politiskt stöd till sektorn

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra ett meddelande om en enhetlig strategi för EU:s industripolitik i syfte att återindustrialisera Europa utgående från bland annat hållbarhet samt energi- och resurseffektivitet. Kommissionen uppmanas att i det dokumentet redogöra för sin strategi för viktiga industrisektorer, bland annat för underleverantörer inom järnvägsindustrin. Parlamentet anser att det är viktigt att inbegripa idéer om hur man ska upprätthålla en hög nivå av vertikal tillverkning inom EU.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anordna en industriell högnivådialog om denna sektor, med deltagande av de relevanta kommissionsledamöterna, ledamöter av Europaparlamentet, rådet, medlemsstaterna, järnvägsindustrin, fackföreningar, forskningsinstitutioner, Europeiska järnvägsbyrån och Europeiska standardiseringsorganisationer. Parlamentet framhåller att en regelbunden industridialog mellan underleverantörer skulle möjliggöra en strukturerad diskussion på unionsnivå om de övergripande utmaningarna för sektorn och EU-politikens inverkan på dess konkurrenskraft.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den politik som påverkar konkurrenskraften för underleverantörer inom EU:s järnvägsindustri är resultatet av effektiv kommunikation och samordning mellan förvaltningarna av de olika berörda politikområdena.

49. Enligt Europaparlamentets mening krävs det politiskt stöd från rådet för att stärka och utveckla underleverantörerna inom den europeiska järnvägsindustrin. Därför uppmanar parlamentet rådet (konkurrenskraft) att konkret ta med denna bransch på sin dagordning.

o

o o

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 7 juni 2016

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0238

Eliminering av olaglig handel med tobaksvaror: protokoll till WHO:s ramkonvention ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet för att eliminera olaglig handel med tobaksvaror till Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll, vad avser de bestämmelser i protokollet som inte omfattas av del III avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (14384/2015 – C8-0118/2016 – 2015/0101(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (14384/2015),
 - med beaktande av förslaget till protokollet för att eliminera olaglig handel med tobaksvaror till Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll (15044/2013),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 33, 113, 114, 207 samt artikel 218.6 andra stycket a och 218.8 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0118/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0154/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och till Världshälsoorganisationen.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0239

Enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon: Unece-överenskommelse ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om avslutande av revidering 3 av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras och/eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958")) (13954/2015 – C8-0112/2016 – 2015/0249(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (13954/2015),
 - med beaktande av revidering 3 av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras och/eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") (13954/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0112/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0185/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0240

Handelsavtal EU-Colombia och Peru (Kroatiens anslutning) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, av tilläggsprotokollet till handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, med anledning av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (12594/2014 – C8-0180/2015 – 2014/0234(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12594/2014),
 - med beaktande av tilläggsprotokollet till handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, med anledning av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (12595/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 91, 100.2, 207 samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0180/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0155/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att tilläggsprotokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Colombia och i Republiken Peru.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0241

Fördjupat samarbete i fråga om förmögenhetsförhållanden för internationella par ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om internationella pars förmögenhetsförhållanden, som omfattar frågor om såväl makars förmögenhetsförhållanden som förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap (08112/2016 – C8-0184/2016 – 2016/0061(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (08112/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 329.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0184/2016),
 - med beaktande av villkoren i artikel 20 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 326 och 327 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 85 och 99.1 första och tredje styckena i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A8-0192/2016).
1. Europaparlamentet godkänner förslaget till rådets beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området för domstols behörighet, tillämplig lag samt erkännande och verkställighet av domar i mål om internationella pars förmögenhetsförhållanden, som omfattar frågor om såväl makars förmögenhetsförhållanden som förmögenhetsrättsliga verkningar av registrerade partnerskap.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0242

Eliminering av olaglig handel med tobaksvaror: protokoll till Världshälsoorganisationens ramkonvention (straffrättsligt samarbete) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet för att eliminera olaglig handel med tobaksvaror till Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll, vad avser bestämmelserna i protokollet om skyldigheter avseende straffrättsligt samarbete och fastställande av brottsrekvisit (14387/2015 – C8-0119/2016 – 2015/0100(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (14387/2015),
 - med beaktande av protokollet för att eliminera olaglig handel med tobaksvaror till Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll (15044/2013),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 82.1 och 83 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0119/2016),
 - med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2016 om tobaksavtalet (PMI-avtalet) ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från budgetkontrollutskottet (A8-0198/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen och till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna samt till Europol, Eurojust och Olaf.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0082.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0243

Marknader för finansiella instrument ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument i fråga om vissa datum (COM(2016)0056 – C8-0026/2016 – 2016/0033(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 086/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0056),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0026/2016),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 29 april 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 26 maj 2016 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 maj 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0126/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0033

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 7 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2016/1034.)

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0244

**Marknader för finansiella instrument samt marknadsmissbruk och värdepappersavveckling
***I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk och förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler med avseende på vissa datum (COM(2016)0057 – C8-0027/2016 – 2016/0034(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 086/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0057),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0027/2016),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 29 april 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 26 maj 2016 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 maj 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0125/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0034

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 7 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk och förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1033.)

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Tisdagen den 7 juni 2016

P8_TA(2016)0245

Nominering av en ledamot av revisionsrätten – Rimantas Šadžius

Europaparlamentets beslut av den 7 juni 2016 om nomineringen av Rimantas Šadžius till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C8-0126/2016 – 2016/0805(NLE))

(Samråd)

(2018/C 086/28)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0126/2016),
 - med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0183/2016),
- A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- B. Vid sitt sammanträde den 23 maj 2016 höll budgetkontrollutskottet en utfrågning med rådets kandidat till uppdraget som ledamot av revisionsrätten.
1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Rimantas Šadžius till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0253

Inrättande av en undersökningskommitté för att utreda påstådda överträdelser och missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om penningtvätt, skatteundandragande och skatteflykt samt fastställande av dess ansvarsområden, antal ledamöter och mandattid

Europaparlamentets beslut av den 8 juni 2016 om tillsättning av en undersökningskommitté för att undersöka påstådda överträdelser och missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om penningtvätt, skatteflykt och skatteundandragande, dess ansvarsområden, sammansättning och mandattid (2016/2726(RSO))

(2018/C 086/29)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av att 337 ledamöter har begärt att parlamentet tillsätter en undersökningskommitté för att undersöka påstådda överträdelser och missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om penningtvätt, skatteflykt och skatteundandragande,
- med beaktande av talmanskonferensens förslag,
- med beaktande av artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut 95/167/EG, Euratom, EKSG av den 19 april 1995 om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EGT L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁽⁴⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU av den 23 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/56/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/17/EU av den 13 juni 2012 om ändring av rådets direktiv 89/666/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG och 2009/101/EG vad avser sammankoppling av centrala register, handelsregister och företagsregister ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2012/771/EU av den 6 december 2012 om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor ⁽¹²⁾ och kommissionens rekommendation 2012/772/EU av den 6 december 2012 om aggressiv skatteplanering ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUT L 64, 11.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 359, 16.12.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 186.

⁽⁴⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 83, 22.3.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

⁽⁸⁾ EUT L 158, 27.5.2014, s. 77.

⁽⁹⁾ EUT L 158, 27.5.2014, s. 196.

⁽¹⁰⁾ EUT L 182, 29.6.2013, s. 19.

⁽¹¹⁾ EUT L 156, 16.6.2012, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 338, 12.12.2012, s. 37.

⁽¹³⁾ EUT L 338, 12.12.2012, s. 41.

Onsdagen den 8 juni 2016

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2016 till Europaparlamentet och rådet om en extern strategi för effektiv beskattning (COM(2016)0024),

— med beaktande av artikel 198 i arbetsordningen.

1. Europaparlamentet beslutar att tillsätta en undersökningskommitté för att undersöka påstådda överträdelser och missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om penningtvätt, skatteflykt och skatteundandragande.

2. Europaparlamentet beslutar att undersökningskommittén ska

— undersöka den påstådda underlåtenheten från kommissionens sida att verkställa och från medlemsstaternas sida att effektivt genomföra och verkställa direktiv 2005/60/EG med beaktande av skyldigheten att säkerställa ett punktligt och effektivt genomförande av direktiv (EU) 2015/849,

— undersöka medlemsstaternas myndigheters påstådda underlåtenhet att tillämpa administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder på institutioner som har befunnits ansvariga för allvarliga överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med direktiv 2005/60/EG, vilket krävs enligt direktiv 2013/36/EU,

— undersöka den påstådda underlåtenheten från kommissionens sida att verkställa och från medlemsstaternas myndigheters sida att effektivt genomföra direktiv 2011/16/EU, särskilt artikel 9.1 om utbyte av upplysningar om skatter utan föregående begäran i de fall det finns skäl att anta att det kan uppstå ett skattebortfall, med beaktande av skyldigheten att säkerställa ett punktligt och effektivt genomförande av direktiv 2014/107/EU; i detta syfte och för undersökningar på grundval av andra rättsliga grunder avseende de nämnda påstådda överträdelserna och fallen av missförhållanden, utnyttja tillgången till alla uppförandekodgruppens relevanta handlingar som de särskilda utskotten TAXE 1 och TAXE 2 har erhållit,

— undersöka medlemsstaternas påstådda underlåtenhet att verkställa artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, när det gäller räckvidden för den undersökning som omfattas av detta beslut,

— undersöka den påstådda underlåtenheten från kommissionens sida att verkställa och från medlemsstaternas sida att genomföra och verkställa direktiv 2014/91/EU,

— undersöka den påstådda underlåtenheten från kommissionens sida att verkställa och från medlemsstaternas sida att genomföra och verkställa direktiv 2011/61/EU och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013,

— undersöka den påstådda underlåtenheten från kommissionens sida att verkställa och från medlemsstaternas sida att genomföra och verkställa direktiv 2009/138/EG,

— undersöka den påstådda underlåtenheten från kommissionens sida att verkställa och från medlemsstaternas sida att effektivt genomföra och verkställa direktiv 2006/43/EG, med beaktande av skyldigheten att säkerställa ett punktligt och effektivt genomförande av förordning (EU) nr 537/2014 och direktiv 2014/56/EU,

— undersöka medlemsstaternas påstådda underlåtenhet att införliva direktiv 2013/34/EU,

— undersöka den påstådda underlåtenheten från kommissionens sida att verkställa och från medlemsstaternas sida att effektivt genomföra och verkställa direktiv 2012/17/EU,

— undersöka den potentiella överträdelsen av principen om lojalt samarbete i enlighet med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen av någon medlemsstat och associerade och beroende territorier i den utsträckning som detta är relevant för räckvidden av den undersökning som föreskrivs i detta beslut; i detta avseende särskilt bedöma huruvida en sådan överträdelse kan orsakas av den påstådda underlåtenheten att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra användningen av instrument som gör det möjligt att dölja den verkliga ägaren från finansiella institut och andra mellanhänder, advokater, leverantörer av tjänster till truster eller bolag, eller användningen av alla andra instrument och mellanhänder som underlättar penningtvätt liksom skatteundandragande och skatteflykt i andra medlemsstater (bland

Onsdagen den 8 juni 2016

annat se över rollen för truster, privata enmansbolag med begränsat ansvar och virtuella valutor), och samtidigt beakta nuvarande arbetsprogram som tillämpas på medlemsstatsnivå och som syftar till att behandla dessa frågor och lindra effekterna av dem,

- utfärda alla rekommendationer som den anser nödvändiga i detta sammanhang, inbegripet om medlemsstaternas genomförande av kommissionens ovannämnda rekommendationer av den 6 december 2012 om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor och aggressiv skatteplanering, samt bedöma den senaste utvecklingen inom ramen för kommissionens externa strategi för effektiv beskattning och bedöma kopplingarna mellan unionens och medlemsstaternas rättsliga ramar och tredjeländers skattesystem (t.ex. avtal om dubbelbeskattning och avtal om utbyte av skatteinformation, frihandelsavtal) liksom insatserna för att på internationell nivå (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, G20, arbetsgruppen för finansiella åtgärder och FN) främja transparens när det gäller uppgifter om de faktiska ägarna.
 - 3. Europaparlamentet beslutar att undersökningskommittén ska lägga fram sin slutrapport senast 12 månader efter antagandet av detta beslut.
 - 4. Europaparlamentet beslutar att undersökningskommittén i sitt arbete bör beakta all relevant utveckling som sker inom dess ansvarsområde under den fastställda mandatperioden.
 - 5. Europaparlamentet beslutar att alla rekommendationer som utformas av undersökningskommittén och av det särskilda utskottet TAXE 2 bör behandlas av de relevanta ständiga utskotten.
 - 6. Europaparlamentet beslutar att undersökningskommittén ska ha 65 medlemmar.
 - 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att se till att detta beslut offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0254

Avtal EU-Palau om undantag från viseringskravet för kortare vistelser ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Palau om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12080/2015 – C8-0400/2015 – 2015/0193(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/30)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (12080/2015),
 - med beaktande av förslaget till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Palau om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12077/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0400/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0177/2016),
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Palau.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0255

Avtal EU-Tonga om undantag från viseringskravet för kortare vistelser ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Tonga om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12089/2015 – C8-0374/2015 – 2015/0196(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12089/2015),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Tonga om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12087/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0374/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och artiklarna 99.2 och 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0179/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Konungariket Tonga.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0256

Avtal EU-Colombia om undantag från viseringskravet för kortare vistelser ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Colombia om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12095/2015 – C8-0390/2015 – 2015/0201(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12095/2015),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Colombia om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12094/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0390/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0178/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Colombia.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0257

Utvidgning av handeln med informationsteknikprodukter ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av ett avtal i form av en förklaring om utvidgning av handeln med informationsteknikprodukter (06925/2016 – C8-0141/2016 – 2016/0067(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (06925/2016),
 - med beaktande av WTO:s ministerförklaring av den 16 december 2015 om utvidgning av handeln med informationsteknikprodukter (06926/2016),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.4 första stycket samt 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0141/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A8-0186/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och till Världshandelsorganisationen.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0258

Underställa α -PVP kontrollåtgärder *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om att underställa det nya psykoaktiva ämnet 1-fenyl-2-(1-pyrrolidin-1-yl)pentan-1-on (α -pyrrolidinovalerofenon, α -PVP) kontrollåtgärder (15386/2015 – C8-0115/2016 – 2015/0309(CNS))

(Samråd)

(2018/C 086/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets utkast (15386/2015),
 - med beaktande av artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, i dess ändrade lydelse enligt Amsterdamfördraget, och artikel 9 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0115/2016),
 - med beaktande av rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0175/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127, 20.5.2005, s. 32.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0259

Ratifikation av och anslutning till 2010 års protokoll om farliga och skadliga ämnen, med undantag för aspekter som rör civilrättsligt samarbete

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om förslaget till rådets beslut om medlemsstaternas ratifikation av och anslutning till, i Europeiska unionens intresse, 2010 års protokoll till internationella konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, med undantag för de aspekter som rör civilrättsligt samarbete (13806/2015 – C8-0410/2015 – 2015/0135(NLE))

(2018/C 086/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (13806/2015),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 100.2 samt artikel 218.6 a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0410/2015),
- med beaktande av artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av domstolens yttrande av den 14 oktober 2014 ⁽¹⁾,
- med beaktande av 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (nedan kallad HNS-konventionen),
- med beaktande av 2010 års protokoll till 1996 års HNS-konvention (nedan kallat 2010 års HNS-konvention),
- med beaktande av förslaget till rådets beslut (COM(2015)0304),
- med beaktande av rådets beslut 2002/971/EG av den 18 november 2002 om bemyndigande för medlemsstaterna att i gemenskapens intresse ratificera eller ansluta sig till 1996 års HNS-konvention ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ⁽³⁾ (nedan kallat direktivet om miljöansvar),
- med beaktande av kommissionens uttalande om protokollen från Ständiga representanternas kommitté och rådet av den 20 november respektive den 8 december 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sjöfartsindustrins meddelande av den 18 september 2015 med en eftertrycklig begäran till medlemsstaterna att snarast ratificera eller ansluta sig till 2010 års HNS-konvention, i linje med kommissionens föreslagna tillvägagångssätt ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den slutrapport av den 19 februari 2014 som utarbetades åt kommissionen av BIO Intelligence Service, *Study on ELD Effectiveness: scope and exceptions* ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Domstolens yttrande av den 14 oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

⁽²⁾ EGT L 337, 13.12.2002, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽⁴⁾ Punktsnot 13142/15.

⁽⁵⁾ Tillgänglig på internet på följande adress: <http://www.ics-shipping.org/docs/default-source/Submissions/EU/hazardous-and-noxious-substances.pdf>.

⁽⁶⁾ Tillgänglig på internet på följande adress: http://ec.europa.eu/environment/legal/liability/pdf/BIO%20ELD%20Effectiveness_report.pdf.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande från meddelandet av den 11 februari 2016 från parlamentets rättstjänst om den rättsliga grunden för det ovannämnda förslaget till rådets beslut (SJ-0066/16) och det påföljande yttrandet i form av en skrivelse om den lämpliga rättsliga grunden för det nämnda förslaget till beslut, som antogs av utskottet för rättsliga frågor den 19 februari 2016 ⁽¹⁾ och i bilaga till betänkandet A8-0191/2016,
 - med beaktande av artikel 99.3 i arbetsordningen,
 - med beaktande av interimsbetänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0191/2016), och av följande skäl:
- A. Syftet med 2010 års HNS-konvention är att säkerställa ansvarsskyldighet och utbetalning av lämplig, snabb och effektiv ersättning för förluster eller skada på människor, gods och miljö som en följd av sjötransport av farliga och skadliga ämnen genom den specialiserade internationella HNS-ersättningsfonden.
- B. Å ena sidan innehåller konventionen principen om att förorenaren ska betala och principerna om förebyggande och försiktighet – med innebörden att förebyggande åtgärder bör vidtas vid eventuella miljöskador – och hör därmed till unionens politik och allmänna principer för miljön. Å andra sidan syftar den till att reglera frågor som uppstår genom skador som förorsakats till följd av sjötransporter och till att förebygga och minimera sådana skador, varför den hör till unionens transportpolitik.
- C. Enligt kommissionens förslag (COM(2015)0304) skulle ingåendet av 2010 års HNS-konvention således överlappa med tillämpningsområdet för bestämmelserna i direktivet om miljöansvar.
- D. 2010 års HNS-konvention överlappar, med avseende på tillämpningsområdet, med direktivet om miljöansvar i den utsträckning det gäller miljöskador på det territorium och de marina farvatten som hör till en konventionsstats jurisdiktion, skada genom förorening av miljön som uppkommit inom en konventionsstats exklusiva ekonomiska zon eller ett motsvarande område (upp till 200 nautiska mil från baslinjerna) samt förebyggande åtgärder för att förebygga eller minimera sådana skador.
- E. I 2010 års HNS-konvention fastställs ett strikt ansvar för fartygsägaren för alla skador till följd av sådan sjötransport av farliga och skadliga ämnen som omfattas av konventionen, liksom skyldigheten att ha en försäkring eller annan ekonomisk säkerhet för att täcka sitt ansvar för skada enligt konventionen. Därmed förbjuds alla övriga anspråk mot fartygsägaren utöver dem som omfattas av nämnda konvention (artikel 7.4 och 7.5).
- F. Det finns således en risk för en potentiell konflikt mellan direktivet om miljöansvar och 2010 års HNS-konvention. Denna risk kan avvärjas genom artikel 4.2 i direktivet om miljöansvar, som föreskriver att direktivet inte ska "tillämpas på miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som uppkommer till följd av tillbud för vilka ansvar eller ersättning omfattas av någon av de internationella konventioner som finns förtecknade i bilaga IV, inklusive alla eventuella framtida ändringar av dessa, och som är i kraft i de berörda medlemsstaterna".
- G. Direktivet om miljöansvar utesluter således från sitt tillämpningsområde sådana miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som omfattas av 2010 års HNS-konvention, när denna trätt i kraft. Såvida inte alla medlemsstater ratificerar eller ansluter sig till 2010 års HNS-konvention inom samma tidsram finns det en risk för att det kommer att växa fram ett splittrat lagstiftningsområde, där vissa medlemsstater omfattas av 2010 års HNS-konvention och andra av direktivet om miljöansvar. Detta kommer att skapa skillnader mellan skadelidande vid förorening, som till exempel kustsamhällen och fiskare, och skulle dessutom gå emot andan i 2010 års HNS-konvention.
- H. De grundläggande principer som Internationella sjöfartsorganisationens konventioner bygger på utgör också grunden för 2010 års HNS-konvention, nämligen strikt skadeståndsansvar för fartygsägaren, obligatorisk försäkring som täcker skada för tredje part, rätt till direkt regress mot försäkringsgivaren för personer som lidit skada, ansvarsbegränsning

⁽¹⁾ PE576.992

Onsdagen den 8 juni 2016

samt – när det gäller olja och farliga och skadliga ämnen – en särskild ersättningsfond för utbetalning av skadestånd om detta överstiger gränserna för fartygsägarens ansvar.

- I. Det ligger i intresset för unionen som helhet att förfoga över ett enhetligt ansvarssystem som är tillämpligt på skador till följd av sjötransport av farliga och skadliga ämnen.
 - J. Det är inte helt klart om artikel 4.2 i direktivet om miljöansvar betyder att tillämpning av direktivet blockeras i en medlemsstat som ratificerat 2010 års HNS-konvention, eller om denna blockering är begränsad till den utsträckning i vilken ansvar eller ersättning omfattas av denna konventions tillämpningsområde.
 - K. Genom 2010 års HNS-konvention inrättas ett ersättningssystem, och konventionen är således mindre långtgående än direktivet om miljöansvar när det gäller att inrätta ett system som ålägger operatörerna – och vägleder behöriga myndigheter att ålägga operatörer – att förebygga eller åtgärda ett överhängande hot om miljöskador, eller inträffade miljöskador.
 - L. I motsats till vad som är fallet när det gäller direktivet om miljöansvar kan ingen ersättning beviljas enligt 2010 års HNS-konvention för skador av icke-ekonomiskt slag.
 - M. Direktivet om miljöansvar ålägger inte operatörer obligatorisk finansiell säkerhet för att se till att de har medel för att garantera förebyggande och åtgärdande av miljöskador, om inte en medlemsstat antagit striktare bestämmelser än vad som anges i direktivet.
 - N. I 2010 års HNS-konvention införs en klar skyldighet för ägaren att teckna försäkring eller ordna med annan finansiell säkerhet för att kunna täcka sitt ansvar för skador enligt konventionen.
 - O. De övriga konventioner från Internationella sjöfartsorganisationen som ingår i bilaga IV till direktivet om miljöansvar har visat sig fungera effektivt, eftersom de lyckats uppnå en balans mellan miljö- och handelsintressen genom att skapa tydliga kanaler för ansvar, vilket gör att det normalt sett inte råder någon osäkerhet om vem som är den ansvariga parten, samt genom att inrätta obligatoriska mekanismer för försäkring och snabb ersättning, som inte är begränsade till enbart miljöskador.
1. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att beakta följande rekommendationer:
 - i) Rådet och kommissionen bör garantera respekten för tilldelningen av EU:s befogenheter enligt artikel 5.1 i EU-fördraget och domstolens fasta rättspraxis, enligt vilken "valet av rättslig grund för en unionsrättsakt [ska] grunda sig på objektiva omständigheter som kan bli föremål för domstolsprövning, däribland rättsaktens syfte och innehåll" ⁽¹⁾.
 - ii) Därför bör de ansluta sig till det yttrande i form av en skrivelse av den 19 februari 2016 som utskottet för rättsliga frågor antagit och där bland annat följande anges:

Det föreslagna rådsbeslutet syftar till att bemyndiga medlemsstaterna att på unionens vägnar ratificera eller ansluta sig till 2010 års HNS-protokoll och därmed bli bundna av 2010 års HNS-konvention. Denna konvention omfattar dock inte bara miljöskador (eftersom den genomför principen om förebyggande åtgärder och principen om att förorenaren ska betala), utan också andra skador än miljöskador, förorsakade av sjötransport av vissa ämnen. Av dessa skäl, och mot bakgrund av det som sagts ovan, utgör artiklarna 100.2, 192.1 och 218.6 a v i EUF-fördraget de lämpliga rättsliga grunderna för förslaget.
 - iii) De bör se till att gemensamma EU-bestämmelsers enhetlighet, integritet och verkan inte kommer att påverkas negativt av internationella åtaganden till följd av ratificering av eller anslutning till 2010 års HNS-konvention, i överensstämmelse med domstolens fasta rättspraxis ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 19 juli 2012, Europaparlamentet mot rådet, C-130/10, ECLI:EU:C:2012:472, punkt 42.

⁽²⁾ Domstolens yttrande av den 19 mars 1993, 2/91, ECLI:EU:C:1993:106, punkt 25; domstolens dom av den 5 november 2002, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Danmark, C-467/98, ECLI:EU:C:2002:625, punkt 82; domstolens yttrande av den 7 februari 2006, 1/03, ECLI:EU:C:2006:81, punkterna 120 och 126; domstolens yttrande av den 14 oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Onsdagen den 8 juni 2016

- iv) I detta sammanhang bör de i ökad utsträckning uppmärksamma att direktivet om miljöansvar och 2010 års HNS-konvention överlappar med varandra i den utsträckning det gäller miljöskador på det territorium och de marina farvatten som hör till en konventionsstats jurisdiktion, skada genom förorening av miljön som uppkommit inom en konventionsstats exklusiva ekonomiska zon eller ett motsvarande område (upp till 200 nautiska mil från baslinjerna) samt förebyggande åtgärder för att förebygga eller minimera sådana skador (förebyggande åtgärder samt primära och kompletterande hjälpåtgärder).
 - v) De bör se till att risken för en konflikt mellan direktivet om miljöansvar och 2010 års HNS-konvention minimeras genom att vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att exklusivitetsklausulen enligt artikel 7.4 och 7.5 i 2010 års HNS-konvention – enligt vilken inga andra anspråk kan riktas mot fartygsägaren utöver dem som omfattas av nämnda konvention – fullt ut respekteras av de medlemsstater som ratificerat eller anslutit sig till konventionen, i överensstämmelse med artikel 4.2 i – och bilaga IV till – direktivet om miljöansvar.
 - vi) Vidare bör de se till att risken för att det skapas och konsolideras en konkurrensnackdel för de stater som är redo att ansluta sig till 2010 års konvention minskas, i jämförelse med de stater som kan vilja försena denna process och också i fortsättningen vara bundna enbart av direktivet om miljöansvar.
 - vii) De bör se till att det inte längre finns två ansvarsordningar för sjöfarten – en EU-baserad och en internationell – sida vid sida, eftersom detta medför att EU:s lagstiftning splittras och dessutom äventyrar en tydlig ansvarsfördelning samt skulle kunna leda till långdragna och kostsamma rättsliga förfaranden till nackdel för skadelidande och sjöfartsindustri.
 - viii) I detta avseende bör de se till att en tydlig skyldighet åläggs medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att åstadkomma ett konkret resultat, nämligen att ratificera eller ansluta sig till 2010 års HNS-konvention inom en rimlig period, som inte bör vara längre än två år efter det att rådets beslut trätt i kraft.
2. Europaparlamentet drar slutsatsen att denna resolution vore en ytterligare möjlighet för rådet och kommissionen att ta upp de rekommendationer som anges i punkt 1.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att begära ytterligare diskussioner med kommissionen och rådet.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0260

Ratifikation av och anslutning till 2010 års protokoll till internationella konventionen om farliga och skadliga ämnen med avseende på aspekter som rör civilrättsligt samarbete

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om medlemsstaternas ratifikation av och anslutning till, i Europeiska unionens intresse, 2010 års protokoll till internationella konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, med avseende på de aspekter som rör civilrättsligt samarbete (14112/2015 – C8-0409/2015 – 2015/0136(NLE))

(2018/C 086/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (14112/2015),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 81 och artikel 218.6 a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0409/2015),
- med beaktande av artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av protokoll nr 22 om Danmarks ställning, som är fogat till fördragen,
- med beaktande av domstolens yttrande av den 14 oktober 2014 ⁽¹⁾,
- med beaktande av 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (1996 års HNS-konvention),
- med beaktande av 2010 års protokoll till 1996 års HNS-konvention (2010 års HNS-konvention),
- med beaktande av förslaget till rådets beslut (COM(2015)0305),
- med beaktande av rådets beslut 2002/971/EG av den 18 november 2002 om bemyndigande för medlemsstaterna att i gemenskapens intresse ratificera eller ansluta sig till 1996 års HNS-konvention ⁽²⁾,
- med beaktande av förslaget till rådets beslut om att bemyndiga medlemsstaterna att i Europeiska gemenskapens intresse ratificera den internationella konventionen om ansvarighet och kompensation för skador i samband med frakt av farliga och giftiga ämnen till havs, 1996 (HNS-konventionen) (COM(2001)0674),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽³⁾ (den omarbetade Bryssel I-förordningen),
- med beaktande av kommissionens uttalande om protokollet från Ständiga representanternas kommitté och rådet av den 20 november respektive den 8 december 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sjöfartsindustrins meddelande av den 18 september 2015 med en eftertrycklig begäran till medlemsstaterna att snarast ratificera eller ansluta sig till 2010 års HNS-konvention, i linje med kommissionens föreslagna tillvägagångssätt ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Domstolens yttrande av den 14 oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

⁽²⁾ EGT L 337, 13.12.2002, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Punktsnot 13142/15.

⁽⁵⁾ Tillgänglig på internet på följande adress: <http://www.ics-shipping.org/docs/default-source/Submissions/EU/hazardous-and-noxious-substances.pdf>.

Onsdagen den 8 juni 2016

- med beaktande av artikel 99.3 i arbetsordningen,
 - med beaktande av interimsbetänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0190/2016), och av följande skäl:
- A. Syftet med 2010 års HNS-konvention är att säkerställa ansvarsskyldighet och utbetalning av lämplig, snabb och effektiv ersättning för förluster eller skada på människor, gods och miljö som en följd av sjötransport av farliga och skadliga ämnen genom den specialiserade internationella HNS-ersättningsfonden.
- B. De grundläggande principer som Internationella sjöfartsorganisationens konventioner, inklusive 2010 års HNS-konvention, bygger på är strikt skadeståndsansvar för fartygsägaren, obligatorisk försäkring som täcker skada för tredje part, rätt till direkt regress mot försäkringsgivaren för personer som lidit skada, ansvarsbegränsning samt – när det gäller olja och farliga och skadliga ämnen – en särskild ersättningsfond för utbetalning av skadestånd om detta överstiger gränserna för fartygsägarens ansvar.
- C. Å ena sidan innehåller konventionen principen om att förorenaren ska betala och principerna om förebyggande och försiktighet – med innebörden att förebyggande åtgärder bör vidtas vid potentiella miljöskador – och hör därmed till unionens politik och allmänna principer för miljön. Å andra sidan syftar den till att reglera frågor som uppstår genom skador som förorsakats till följd av sjötransporter och till att förebygga och minimera sådana skador, varför den hör till unionens transportpolitik.
- D. 2010 års HNS-konvention innehåller regler om behörighet för domstolar i konventionsstaterna över anspråk från personer som lidit skada som omfattas av konventionen, mot ägaren eller dennes försäkringsgivare eller mot den specialiserade HNS-ersättningsfonden. Den innehåller också regler om erkännande och verkställighet av domar som meddelats av domstolar i konventionsstaterna.
- E. Enligt kommissionens förslag (COM(2015)0305) skulle ingåendet av 2010 års HNS-konvention sålunda överlappa tillämpningsområdet för bestämmelserna i den omarbetade Bryssel I-förordningen.
- F. Den omarbetade Bryssel I-förordningen möjliggör flera olika grunder för domstols behörighet, samtidigt som det i kapitel IV i 2010 års HNS-konvention fastställs ett mycket restriktivt system för behörighet, erkännande och verkställighet i syfte att säkerställa lika villkor för ersättningssökande och en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om ansvar och ersättning.
- G. Det är motiverat med ett undantag från den allmänna tillämpningen av den omarbetade Bryssel I-förordningen, med hänsyn till såväl den särskilda karaktären för behörighetsordningen i 2010 års HNS-konvention – som syftar till att garantera att skadelidande vid olyckor omfattas av tydliga procedurregler och rättssäkerhet, vilket därmed leder till mer verkningfulla anspråk inför domstol – som de förväntade rättsliga och praktiska svårigheterna i samband med tillämpningen av en separat ordning om behörig domstol i unionen, jämfört med den som gäller för andra parter till 2010 års HNS-konvention.
- H. Danmark är undantaget från tillämpningen av avdelning V i kapitel 3 i EUF-fördraget och deltar inte i antagandet av det föreslagna rådsbeslutet med avseende på aspekter som rör civilrättsligt samarbete.
- I. Överlappningen mellan 2010 års HNS-konvention och unionens regler om rättsligt samarbete på privaträttens område utgjorde den rättsliga grunden för beslut 2002/971/EG. Eftersom 1996 års HNS-konvention ändrades genom 2010 års HNS-protokoll bör inverkan av 2010 års HNS-konvention på unionens regler bedömas mot bakgrund av tillämpningsområdet för och reglerna i Europaparlamentet och rådets direktiv 2004/35/EG (direktivet om miljöansvar)⁽¹⁾, som har blivit en del av EU:s rättsordning sedan beslut 2002/971/EG antogs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

Onsdagen den 8 juni 2016

- J. Från tillämpningsområdet för direktivet om miljöansvar utesluts miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som omfattas av 2010 års HNS-konvention när denna trätt i kraft (artikel 4.2 i och bilaga IV till direktivet om miljöansvar).
- K. I 2010 års HNS-konvention fastställs ett strikt ansvar för fartygsägaren för alla skador till följd av sådan sjötransport av farliga och skadliga ämnen som omfattas av konventionen, liksom skyldigheten att ha en försäkring eller annan ekonomisk säkerhet för att täcka sitt ansvar för skada enligt konventionen. Därmed förbjuds alla övriga anspråk mot fartygsägaren utöver dem som omfattas av nämnda konvention (artikel 7.4 och 7.5).
- L. Såvida inte alla medlemsstater ratificerar eller ansluter sig till 2010 års HNS-konvention inom samma tidsram finns det en risk att sjöfartsindustrin samtidigt kommer att omfattas av två olika rättssystem, nämligen ett EU-system och ett internationellt system. Detta skulle också kunna skapa skillnader mellan skadelidande vid föroreningar, såsom kustsamhällen och fiskare, och skulle också gå emot andan i 2010 års HNS-konvention.
- M. De övriga konventioner från Internationella sjöfartsorganisationen som ingår i bilaga IV till direktivet om miljöansvar har visat sig fungera, eftersom de lyckats göra en avvägning mellan miljö- och handelsintressen genom att skapa tydliga kanaler för ansvar – vilket gör att det normalt sett inte råder någon osäkerhet om vem som är den ansvariga parten – och genom att inrätta obligatoriska mekanismer för försäkring och snabb ersättning som inte är begränsade till enbart miljöskador.
1. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att beakta följande rekommendationer:
- i) De bör se till att gemensamma EU-bestämmelsers enhetlighet, integritet och verkan inte kommer att påverkas negativt av internationella åtaganden till följd av ratificeringen av eller anslutningen till 2010 års HNS-konvention, i överensstämmelse med domstolens fasta rättspraxis⁽¹⁾.
- ii) I detta avseende bör de i större grad uppmärksamma överlappningen mellan den omarbetade Bryssel I-förordningen och 2010 års HNS-konvention i den mån de förfaranderegler som enligt konventionen är tillämpliga på anspråk och talan vid domstolar i konventionsstaterna berörs.
- iii) De bör se till att risken för en konflikt mellan direktivet om miljöansvar och 2010 års HNS-konvention minimeras genom att vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att exklusivitetsklausulen enligt artikel 7.4 och 7.5 i 2010 års HNS-konvention – enligt vilken inga andra anspråk får riktas mot fartygsägaren utöver dem som omfattas av nämnda konvention – fullt ut respekteras av de medlemsstater som ratificerat eller anslutit sig till konventionen.
- iv) De bör se till att risken för att det skapas och konsolideras en konkurrensnackdel för de stater som är redo att ansluta sig till 2010 års HNS-konvention minskas, i jämförelse med de stater som kan vilja försena denna process och också i fortsättningen vara bundna enbart av direktivet om miljöansvar.
- v) De bör se till att det inte längre finns två ansvarsordningar för sjöfarten – en EU-baserad och en internationell – sida vid sida, eftersom det leder till att EU:s lagstiftning splittras och dessutom äventyrar en tydlig ansvarsfördelning och skulle kunna leda till långdragna och kostsamma rättsliga förfaranden till nackdel för skadelidande och sjöfartsindustri.
- vi) I detta avseende bör de se till att en tydlig skyldighet åläggs medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att åstadkomma ett konkret resultat, nämligen att ratificera eller ansluta sig till 2010 års HNS-konvention inom en rimlig period, som inte bör vara längre än två år efter det att rådets beslut trätt i kraft.

⁽¹⁾ Domstolens yttrande av den 19 mars 1993, 2/91, ECLI:EU:C:1993:106, punkt 25; domstolens dom av den 5 november 2002, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Danmark, C-467/98, ECLI:EU:C:2002:625, punkt 82; domstolens yttrande av den 7 februari 2006, 1/03, ECLI:EU:C:2006:81, punkterna 120 och 126; domstolens yttrande av den 14 oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Onsdagen den 8 juni 2016

2. Europaparlamentet drar slutsatsen att denna resolution vore en ytterligare möjlighet för rådet och kommissionen att ta upp de rekommendationer som anges i punkt 1.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att begära ytterligare diskussioner med kommissionen och rådet.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0261

Ramavtal om partnerskap och samarbete EU-Filippinerna (Kroatiens anslutning) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av ett protokoll till ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan, för att beakta Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (13085/2014 – C8-0009/2015 – 2014/0224(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (13085/2014),
 - med beaktande av utkastet till protokoll till ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan, för att beakta Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (13082/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207 och 209 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0009/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A8-0148/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Filippinerna.
-

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0262

Ramavtal om partnerskap och samarbete EU-Filippinerna ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 086/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05431/2015),
 - med beaktande av utkastet till ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Filippinerna, å andra sidan (15616/2010),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207 och 209 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0061/2015),
 - med beaktande av sin resolution som inte avser lagstiftning av den 8 juni 2016 om utkastet till beslut ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A8-0149/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Filippinerna.

⁽¹⁾ Antagna texter från detta sammanträde, P8_TA(2016)0263.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0264

Makroekonomiskt stöd till Tunisien *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Tunisien (COM(2016)0067 – C8-0032/2016 – 2016/0039(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 086/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0067),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0032/2016),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 1 juni 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A8-0187/2016),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0039

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 8 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/... om ytterligare makroekonomiskt stöd till Tunisien

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2016/1112.)

Onsdagen den 8 juni 2016

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

GEMENSAMT UTTALANDE FRÅN EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Detta beslut har antagits utan att det påverkar det gemensamma uttalandet som antagits tillsammans med Europaparlamentets och rådets beslut 778/2013/EU om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien, vilket även fortsättningsvis ska betraktas som basen för alla Europaparlamentets och rådets beslut om makrofinansiellt stöd till tredjeländer och territorier utanför EU.

Onsdagen den 8 juni 2016

P8_TA(2016)0265

Bestämmelser mot vissa skatteflyktsmetoder *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 8 juni 2016 om förslaget till rådets direktiv om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknadens funktion (COM(2016)0026 – C8-0031/2016 – 2016/0011(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

(2018/C 086/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2016)0026),
 - med beaktande av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hört av rådet (C8-0031/2016),
 - med beaktande av de motiverade yttranden från det maltesiska parlamentet och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0189/2016).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra Europaparlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 1
Förslag till direktiv
Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) De nuvarande politiska prioriteringarna inom området internationell beskattning belyser behovet att se till att skatt betalas där vinster och mervärde **genereras**. Det är därmed viktigt att återupprätta förtroendet för att skattesystemen är rättvisa och ge regeringarna möjlighet att effektivt utöva sin suveränitet på skatteområdet. Dessa nya politiska mål har omsatts i konkreta rekommendationer om åtgärder inom ramen för initiativet mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Som svar på behovet av en rättvisare beskattning fastställer kommissionen i sitt meddelande av den 17 juni 2015 en handlingsplan för rättvis och effektiv företagsbeskattning inom Europeiska unionen ⁽³⁾ (nedan kallad handlingsplanen).

⁽³⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en rättvis och effektiv företagsbeskattning i Europeiska unionen: 5 viktiga åtgärdsområden COM(2015) 302 final av den 17 juni 2015.

Ändring

- (1) De nuvarande politiska prioriteringarna inom området internationell beskattning belyser behovet att se till att skatt betalas där vinster **genereras** och mervärde **skapas**. Det är därmed viktigt att återupprätta förtroendet för att skattesystemen är rättvisa och ge regeringarna möjlighet att effektivt utöva sin suveränitet på skatteområdet. Dessa nya politiska mål har omsatts i konkreta rekommendationer om åtgärder inom ramen för initiativet mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Som svar på behovet av en rättvisare beskattning fastställer kommissionen i sitt meddelande av den 17 juni 2015 en handlingsplan för rättvis och effektiv företagsbeskattning inom Europeiska unionen ⁽³⁾ (nedan kallad *handlingsplanen*), **i vilken den erkänner att en fullt utvecklad gemensam konsoliderad bolagsskattebas, med en lämplig och rättvis fördelningsnyckel, skulle utgöra en verklig förbättring i kampen mot artificiella BEPS-strategier. Kommissionen bör därför så snart som möjligt offentliggöra ett ambitiöst förslag till en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, och den lagstiftande makten bör slutföra förhandlingarna om detta viktiga ärende så snart som möjligt. Vederbörlig hänsyn bör tas till Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 april 2012 om förslaget till rådets direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.**

⁽³⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en rättvis och effektiv företagsbeskattning i Europeiska unionen: 5 viktiga åtgärdsområden COM(2015)0302 final av den 17 juni 2015.

Ändring 2
Förslag till direktiv
Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag

- (1a) **Europeiska unionen anser att kampen mot bedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt är en överordnad politisk prioritering, eftersom missbruk av aggressiv skatteplanering är oacceptabelt för den inre marknadens integritet och den sociala rättvisan.**

Ändring

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 3
Förslag till direktiv
Skäl 2

Kommissionens förslag

- (2) Merparten av medlemsstaterna har, i sin egenskap av medlemmar i OECD, åtagit sig att genomföra de 15 åtgärds punkterna mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster, som offentliggjordes den 5 oktober 2015. Det är därför viktigt för en väl fungerande inre marknad att medlemsstaterna åtminstone genomför sina åtaganden enligt BEPS och, mer allmänt, vidtar åtgärder för att motverka skatteflyktsmetoder och säkerställa en rättvis och effektiv beskattning i unionen på ett tillräckligt konsekvent och samordnat sätt. På en marknad med mycket integrerande ekonomier, finns ett behov av gemensamma strategier och samordnade åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion och maximera de positiva effekterna av initiativet mot **urholkning av skattebasen och överföring av vinster**. Dessutom kan bara en gemensam ram förhindra en fragmentering av marknaden och få ett slut på nuvarande bristande överensstämmelse och snedvridning av marknaden. Slutligen skulle nationella genomförandeåtgärder som följer en gemensam hållning inom unionen kunna ge skattebetalare rättslig säkerhet genom att dessa åtgärder skulle vara förenliga med unionslagstiftningen.

Ändring

- (2) Merparten av medlemsstaterna har, i sin egenskap av medlemmar i OECD, åtagit sig att genomföra de 15 åtgärds punkterna mot **en verklig** urholkning av skattebasen och överföring av vinster, som offentliggjordes den 5 oktober 2015. Det är därför viktigt för en väl fungerande inre marknad att medlemsstaterna åtminstone genomför sina åtaganden enligt BEPS och, mer allmänt, vidtar åtgärder för att motverka skatteflyktsmetoder och säkerställa en rättvis och effektiv beskattning i unionen på ett tillräckligt konsekvent och samordnat sätt. På en marknad med mycket integrerande ekonomier finns ett behov av gemensamma strategier och samordnade åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion och maximera de positiva effekterna av initiativet mot **verkliga BEPS-strategier, samtidigt som vederbörlig hänsyn måste tas till konkurrenskraften för de företag som driver verksamhet på den inre marknaden**. Dessutom kan bara en gemensam ram förhindra en fragmentering av marknaden och få ett slut på nuvarande bristande överensstämmelse och snedvridning av marknaden. Slutligen skulle nationella genomförandeåtgärder som följer en gemensam hållning inom unionen kunna ge skattebetalare rättslig säkerhet genom att dessa åtgärder skulle vara förenliga med unionslagstiftningen. **I en union som präglas av starkt skiftande nationella marknader är en omfattande konsekvensbedömning av alla planerade åtgärder av största betydelse för att säkerställa att denna gemensamma linje finner ett utbrett stöd bland medlemsstaterna.**

Ändring 4
Förslag till direktiv
Skäl 3a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (3a) **Eftersom skatteparadis enligt OECD kan klassificeras som transparenta, bör förslag läggas fram om att öka transparensen i förvaltningsfonder och stiftelser.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 5
Förslag till direktiv
Skäl 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4a) *Det är av största betydelse att ge skattemyndigheterna lämpliga medel så att de effektivt kan bekämpa BEPS och därigenom förbättra transparensen i de stora multinationella företagens verksamhet, i synnerhet vad gäller realiserade vinster, vinstskatt som betalats, mottagna bidrag, skatterabatter, antal anställda och tillgångar som innehas.*

Ändring 6
Förslag till direktiv
Skäl 4b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4b) *För att säkerställa konsekvens när det gäller behandlingen av fasta driftställen är det viktigt att medlemsstaterna i både den relevanta lagstiftningen och i bilaterala skatteavtal tillämpar en gemensam definition av fasta driftställen i enlighet med artikel 5 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet.*

Ändring 7
Förslag till direktiv
Skäl 4c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4c) *För att undvika en inkonsekvent fördelning av vinster till fasta driftställen bör medlemsstaterna följa reglerna avseende vinster som ska tillskrivas fasta driftställen inom ramen för artikel 7 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet, och anpassa tillämplig lagstiftning och bilaterala avtal till dessa regler, när de revideras.*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 8
Förslag till direktiv
Skäl 5

Kommissionens förslag

- (5) Det är nödvändigt att fastställa regler mot urholkning av skattebasen på den inre marknaden och överföring av vinster från den inre marknaden. Det är nödvändigt med regler på följande områden för att bidra till att uppnå det målet: begränsade **ränteavdrag**, utflyttningsbeskattning, regel om överflyttning av beskattning, en allmän regel för att motverka skatteflykt, regler om utländska kontrollerade bolag och en ram för att motverka hybridarrangemang. Om tillämpningen av dessa regler ger upphov till dubbelbeskattning bör skattebetalarna få skattelättnader genom avdrag för den skatt som erlagts i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, allt efter omständigheterna. Dessa regler bör därför inte bara syfta till att motverka skatteflyktspraxis utan också till att undvika att skapa andra hinder på marknaden, som exempelvis dubbelbeskattning.

Ändring

- (5) Det är nödvändigt att fastställa regler mot urholkning av skattebasen på den inre marknaden och överföring av vinster från den inre marknaden. Det är nödvändigt med regler på följande områden för att bidra till att uppnå det målet: begränsade **avdrag för räntebetalningar, grundläggande förhållningsregler mot BEPS via jurisdiktioner som tillämpar sekretess eller lågskattejurisdiktioner**, utflyttningsbeskattning, **en tydlig definition av fasta driftställen, tydliga bestämmelser för internprissättning, en ram för patentboxsystem**, regel om överflyttning av beskattning **vid avsaknad av ett skäligt skatteavtal med motsvarande verkan med ett tredjeland**, en allmän regel för att motverka skatteflykt, regler om utländska kontrollerade bolag och en ram för att motverka hybridarrangemang. Om tillämpningen av dessa regler ger upphov till dubbelbeskattning bör skattebetalarna få skattelättnader genom avdrag för den skatt som erlagts i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, allt efter omständigheterna. Dessa regler bör därför inte bara syfta till att motverka skatteflyktspraxis utan också till att undvika att skapa andra hinder på marknaden, som exempelvis dubbelbeskattning. **För en korrekt tillämpning av dessa regler måste medlemsstaternas skattemyndigheter få nödvändiga resurser. Det är emellertid också nödvändigt att brådska fastställa en enda uppsättning regler för beräkningen av skattepliktiga vinster för gränsöverskridande företag i unionen genom att behandla företagsgrupper som en enda enhet i skattehänseende och därmed stärka den inre marknaden och undanröja många av svagheterna i den nuvarande ramen för företagsbeskattning, som möjliggör aggressiv skatteplanering.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 9
Förslag till direktiv
Skäl 6

Kommissionens förslag

- (6) I ett försök att minska sin globala skattebörda, har gränsöverskridande företagsgrupper i allt större utsträckning ägnat sig åt att överföra vinster, ofta genom räntebetalningar som drivits upp, från högskattejurisdiktioner till lågskatteländer. Regeln om räntebegränsningar är nödvändig för att avskräcka från sådana **metoder** genom att man begränsar avdragsrätten för skattebetalarnas finansiella kostnader (dvs. det belopp med vilket finansiella kostnader överstiger finansiella intäkter). Det är därför nödvändigt att fastställa ett procenttal för avdragsrätt som hänför sig till en skattebetalares vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA). Skattebefriade finansiella intäkter bör inte avräknas mot finansiella kostnader. Detta beror på att endast skattepliktig inkomst ska beaktas vid fastställandet av hur mycket ränta som får dras av. För att underlätta för skattebetalare som löper minskade risker när det gäller urholkning av skattebasen och överföring av vinster, bör nettoräntor alltid vara avdragsgilla upp till ett fastställt maximibelopp, som tillämpas om det leder till ett högre avdrag än det procenttal som baseras på vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar. Om skattebetalaren är del av en företagsgrupp som lämnar koncernredovisning, bör företagsgruppens övergripande skuldsättning övervägas för att ge skattebetalarna rätt att dra av större belopp för finansiella nettokostnader. Regeln om räntebegränsningar bör tillämpas i samband med en skattebetalares finansiella nettokostnader, oberoende av om kostnaderna har sitt ursprung i skuld som fastställs nationellt, gränsöverskridande inom unionen eller i ett tredjeland. **Även om det är allmänt accepterat att finansiella företag, dvs. finansinstitut och försäkringsföretag, också bör omfattas av begränsningarna av ränteavdrag är det också vedertaget att dessa två sektorer uppvisar särskilda egenskaper som kräver ett mer skräddarsytt tillvägagångssätt. Eftersom diskussionerna på detta område ännu inte är tillräckligt avgörande på internationell nivå och inom unionen, är det ännu inte möjligt att föreskriva särskilda regler inom finans- och försäkringssektorn.**

Ändring

- (6) I ett försök att minska sin globala skattebörda, har gränsöverskridande företagsgrupper i allt större utsträckning ägnat sig åt att överföra vinster, ofta genom räntebetalningar som drivits upp, från högskattejurisdiktioner till lågskatteländer. Regeln om räntebegränsningar är nödvändig för att avskräcka från sådana **genuina BEPS-metoder** genom att man begränsar avdragsrätten för skattebetalarnas finansiella kostnader (dvs. det belopp med vilket finansiella kostnader överstiger finansiella intäkter). Det är därför nödvändigt **när det gäller räntekostnader** att fastställa ett procenttal för avdragsrätt som hänför sig till en skattebetalares vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA). Skattebefriade finansiella intäkter bör inte avräknas mot finansiella kostnader. Detta beror på att endast skattepliktig inkomst ska beaktas vid fastställandet av hur mycket ränta som får dras av. För att underlätta för skattebetalare som löper minskade risker när det gäller urholkning av skattebasen och överföring av vinster, bör nettoräntor alltid vara avdragsgilla upp till ett fastställt maximibelopp, som tillämpas om det leder till ett högre avdrag än det procenttal som baseras på vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar. Om skattebetalaren är del av en företagsgrupp som lämnar koncernredovisning, bör företagsgruppens övergripande skuldsättning övervägas för att ge skattebetalarna rätt att dra av större belopp för finansiella nettokostnader. Regeln om räntebegränsningar bör tillämpas i samband med en skattebetalares finansiella nettokostnader, oberoende av om kostnaderna har sitt ursprung i skuld som fastställs nationellt, gränsöverskridande inom unionen eller i ett tredjeland. Det är allmänt accepterat att finansiella företag, dvs. finansinstitut och försäkringsföretag, också bör omfattas av begränsningarna av ränteavdrag, **eventuellt med ett mer skräddarsytt tillvägagångssätt.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 10
Förslag till direktiv
Skäl 6a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (6a) Vid finansiering av långsiktiga infrastrukturprojekt som ligger i allmänhetens intresse genom skuld till en tredje part, där skulden överstiger tröskelvärdet för undantag enligt detta direktiv, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att bevilja undantag för tredjepartslån som finansierar offentliga infrastrukturprojekt under vissa villkor, eftersom tillämpning av de föreslagna bestämmelserna om räntebegränsning i sådana fall skulle vara kontraproduktivt.

Ändring 11
Förslag till direktiv
Skäl 6b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (6b) Överföring av vinster till jurisdiktioner som tillämpar sekretess eller lågskattejurisdiktioner utgör en särskild risk för medlemsstaternas skatteintäkter liksom för en rättvis och lika behandling mellan företag som lever upp till sina skatteskylldigheter och företag som tillgriper skatteflykt, stora som små. Utöver de allmänt gällande åtgärder som föreslås i detta direktiv för alla jurisdiktioner, är det av största vikt att avskräcka jurisdiktioner som tillämpar sekretess och lågskattejurisdiktioner från att basera sitt bolagsskattemässiga och rättsliga klimat på att dölja vinster som härrör från skatteflykt, samtidigt som de inte i tillräcklig grad genomför globala standarder för god förvaltning på skatteområdet, till exempel ett automatiskt utbyte av skatteinformation, eller i det tysta underlåter att efterleva reglerna genom att inte korrekt genomdriva skattelagar och internationella överenskommelser, trots politiska åtaganden om att genomföra dem. Specifika åtgärder föreslås därför för att använda detta direktiv som ett redskap för att säkerställa att jurisdiktioner som tillämpar sekretess eller lågskattejurisdiktioner uppfyller de internationella kraven på skattemässig transparens och rättvisa.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 13
Förslag till direktiv
Skäl 7a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7a) Alltför ofta organiserar sig de multinationella företagen för att överföra sina vinster till skatteparadis utan att betala någon skatt eller efter att ha betalat mycket låg skatt. Begreppet fast driftställe gör det möjligt att fastställa en exakt och bindande definition av de kriterier som ska uppfyllas för att ett multinationellt företag ska kunna påvisa att det är etablerat i ett visst land. Detta kommer att tvinga de multinationella företagen att betala sina skatter på ett rättvist sätt.

Ändring 14
Förslag till direktiv
Skäl 7b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7b) Begreppet internprissättning avser de villkor och bestämmelser som gäller för de transaktioner som genomförs inom ett multinationellt företag, inbegripet dotterbolag och skalbolag vars vinster överförs till ett multinationellt moderbolag. Det handlar om de priser som tillämpas mellan närstående företag, som är etablerade i olika länder, för deras transaktioner inom gruppen, till exempel överföring av varor och tjänster. Eftersom priserna fastställs av icke oberoende parter inom det multinationella företaget, avspeglar de kanske inte det objektiva marknadspriset. Unionen måste försäkra sig om att de multinationella företagens beskattningsbara vinster inte artificiellt flyttas från deras jurisdiktion, och att de skattebaser som de multinationella företagen deklarerar i sina ursprungsländer avspeglar den ekonomiska verksamhet som bedrivs i dessa länder. Det är mycket viktigt för skattebetalarna att man begränsar de risker för dubbel icke-beskattnings som kan uppstå till följd av skilda uppfattningar mellan två länder om fastställandet av avgiften på basis av armlängdsprincipen för deras internationella transaktioner med närstående företag. Detta system ger inte möjlighet att förhindra en rad artificiella metoder, i synnerhet för de produkter som det inte finns något marknadspris för (till exempel franchiseavgifter eller tjänster till företagen).

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 101/rev
Förslag till direktiv
Skäl 7c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7c) Skattesystem kopplade till immaterialrätt, patent och forskning och utveckling (FoU) används i stor utsträckning i unionen. Flera studier från kommissionen har dock tydligt visat att kopplingen mellan patentboxar och främjande av FoU i många fall är godtycklig. OECD har utarbetat den ändrade nexusstrategin för att reglera patentboxsystemet. Denna metod säkerställer att endast de inkomster som kan kopplas till utgifter för forskning och utveckling beviljas en förmånlig beskattning inom ramen för patentboxsystemet. Vi kan dock redan konstatera svårigheterna för medlemsstaterna när det gäller tillämpningen av begreppen nexus och ekonomisk substans på deras innovationsboxar. Om medlemsstaterna senast i januari 2017 fortfarande inte till fullo tillämpar den ändrade nexusstrategin på ett enhetligt sätt i syfte att avskaffa de nuvarande skadliga patentboxsystemen, bör kommissionen lägga fram ett nytt bindande lagstiftningsförslag i enlighet med artikel 116 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att tidigarelägga avskaffandet av de gamla skadliga systemen till den 30 juni 2017 genom en förkortning av den period under vilken farfarsklausulen gäller. En gemensam konsoliderad skattebas skulle avskrika frågan om överföring av vinster genom skatteplanering när det gäller immateriella rättigheter.

Ändring 16
Förslag till direktiv
Skäl 7d (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7d) Utflyttningsskatt bör inte tas ut om de överförda tillgångarna är materiella tillgångar som genererar aktiv inkomst. Överföringar av sådana tillgångar är en oundviklig del av ett företags konkreta resursfördelning och är inte främst avsedda för skatteoptimering och skatteflykt, och bör därför vara undantagna från dessa bestämmelser.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 17
Förslag till direktiv
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) Med tanke på de svårigheter som finns när det gäller att göra avräkning för den skatt som erlagts i utlandet, tenderar staterna att alltmer undanta utländska inkomster från beskattning i hemvistlandet. De oavsiktliga negativa effekterna av detta tillvägagångssätt är dock att de uppmuntrar situationer där obeskattade eller lågt beskattade inkomster kommer in på den inre marknaden och därefter, cirkulerar – i många fall obeskattade – inom unionen, genom användning av tillgängliga instrument inom unionslagstiftningen. Det är vanligt att regler om överflyttning av beskattning används mot sådana metoder. Det är därför nödvändigt att föreskriva en regel om överflyttning av beskattning som är riktad mot vissa typer av utländska inkomster, t.ex. vinstutdelningar, inkomster från avyttring av aktier och vinster från fasta driftställen som är befriade från skatt i unionen **och som har sitt ursprung i tredjeländer**. Dessa inkomster bör vara skattepliktiga i unionen, om de har beskattats under en viss nivå i **tredjeland**. **Eftersom regeln om överflyttning av beskattning inte kräver kontroll över den lågt beskattade enheten och enhetens lagstadgade redovisning därför inte är tillgänglig, kan beräkningen av den effektiva skattesatsen bli en mycket komplicerad uppgift. Medlemsstaterna bör därför använda den lagstadgade skattesatsen vid tillämpning av regeln om överflyttning av beskattning.** Medlemsstater som tillämpar regeln om överflyttning av beskattning bör medge avräkning för den skatt som erlagts i utlandet, i syfte att undvika dubbelbeskattning.

Ändring

- (8) Med tanke på de svårigheter som finns när det gäller att göra avräkning för den skatt som erlagts i utlandet, tenderar staterna att alltmer undanta utländska inkomster från beskattning i hemvistlandet. De oavsiktliga negativa effekterna av detta tillvägagångssätt är dock att de uppmuntrar situationer där obeskattade eller lågt beskattade inkomster kommer in på den inre marknaden och därefter, cirkulerar – i många fall obeskattade – inom unionen, genom användning av tillgängliga instrument inom unionslagstiftningen. Det är vanligt att regler om överflyttning av beskattning används mot sådana metoder. Det är därför nödvändigt att föreskriva en regel om överflyttning av beskattning som är riktad mot vissa typer av utländska inkomster, t.ex. vinstutdelningar, inkomster från avyttring av aktier och vinster från fasta driftställen som är befriade från skatt i unionen. Dessa inkomster bör vara skattepliktiga i unionen, om de har beskattats under en viss nivå i **ursprungslandet** och **i avsaknad av ett skäligt skatteavtal med motsvarande verkan med det berörda landet**. Medlemsstater som tillämpar regeln om överflyttning av beskattning bör medge avräkning för den skatt som erlagts i utlandet, i syfte att undvika dubbelbeskattning.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 96
Förslag till direktiv
Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) Allmänna regler för att motverka skatteflykt ingår i skattesystemen för att motverka skatteflyktsmetoder som ännu inte har behandlats genom särskilt riktade bestämmelser. Dessa regler har därför till syfte att täcka luckor och bör inte påverka tillämpningen av specifika regler för att motverka skatteflykt. Inom unionen bör **tillämpningen av de allmänna reglerna** för att motverka skatteflykt **begränsas till** arrangemang som **är helt konstlade (icke genuina)**. **Annars bör den skattskyldige ha rätt** att välja den skattemässigt mest effektiva strukturen för sin kommersiella verksamhet. Det är dessutom viktigt att se till att de allmänna reglerna för att motverka skatteflykt tillämpas på ett enhetligt sätt i inhemska situationer, inom unionen och gentemot tredjeländer, så att deras räckvidd och resultatet av deras tillämpning i inhemska och gränsöverskridande situationer inte skiljer sig åt.

Ändring

- (9) Allmänna regler för att motverka skatteflykt ingår i skattesystemen för att motverka skatteflyktsmetoder som ännu inte har behandlats genom särskilt riktade bestämmelser. Dessa regler har därför till syfte att täcka luckor och bör inte påverka tillämpningen av specifika regler för att motverka skatteflykt. Inom unionen bör allmänna **regler** för att motverka skatteflykt **tillämpas för** arrangemang, som **har införts med det huvudsakliga syftet eller som har som ett av sina huvudsakliga syften att uppnå en skattefördel, som motverkar syftet med de i övrigt tillämpliga skattebestämmelserna, dock utan att hindra en skattebetalare från** att välja den skattemässigt mest effektiva strukturen för sin kommersiella verksamhet. Det är dessutom viktigt att se till att de allmänna reglerna för att motverka skatteflykt tillämpas på ett enhetligt sätt i inhemska situationer, inom unionen och gentemot tredjeländer, så att deras räckvidd och resultatet av deras tillämpning i inhemska och gränsöverskridande situationer inte skiljer sig åt.

Ändring 19
Förslag till direktiv
Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9a) **Ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang kan betraktas som icke-genuina i den utsträckning som de beskattar vissa typer av inkomster, till exempel inkomster från patent, olika.**

Ändring 97
Förslag till direktiv
Skäl 9 b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9b) **Medlemsstaterna bör genomföra detaljerade bestämmelser, som klargör vad som avses med icke-genuina arrangemang och annan verksamhet på skatteområdet som är föremål för sanktioner. Sanktioner bör fastställas på ett tydligt sätt för att inte skapa rättsosäkerhet och för att ge starka incitament att till fullo efterleva skattelagstiftningen.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 21
Förslag till direktiv
Skäl 9c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9c) *Medlemsstaterna bör införa ett sanktionssystem i enlighet med nationell rätt och informera kommissionen om detta.*

Ändring 22
Förslag till direktiv
Skäl 9d (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9d) *För att undvika att skapa enheter med särskilda syften, t.ex. brevlådeföretag eller skalbolag, med lägre skatter, bör företagen uppfylla de definitioner för fast driftställe och minsta ekonomiska substans som anges i artikel 2.*

Ändring 23
Förslag till direktiv
Skäl 9e (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9e) *Användningen av brevlådeföretag bör vara förbjuden för skattebetalare som verkar i unionen. Skattebetalare bör tillhandahålla skattemyndigheten bevis som dokumenterar ekonomisk substans för varje enhet i deras grupper, som en del av den årliga landsspecifika rapporteringen.*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 24
Förslag till direktiv
Skäl 9f (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9f) *I syfte att förbättra de befintliga mekanismerna för att lösa gränsöverskridande skattetvister i unionen, där fokus inte enbart läggs på fall av dubbelbeskattning utan även på dubbel icke-beskattning, bör en tvistlösningsmekanism med tydligare regler och strängare tidsfrister införas senast i januari 2017.*

Ändring 25
Förslag till direktiv
Skäl 9 g (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9 g) *En korrekt identifiering av skattebetalare krävs för ett effektivt informationsutbyte mellan skattemyndigheter. Införandet av ett europeiskt skatteregistreringsnummer skulle vara den bästa metoden för denna identifiering. Det skulle göra det möjligt för en tredje part att snabbt, enkelt och korrekt identifiera och registrera skatteregistreringsnummer i gränsöverskridande förbindelser och fungera som grundval för ett effektivt automatiskt informationsutbyte mellan medlemsstaternas skattemyndigheter. Kommissionen bör också arbeta aktivt för att införa ett liknande registreringsnummer på global nivå, såsom tillsynskommitténs globala system med identifieringskoder för juridiska personer (LEI).*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 26
Förslag till direktiv
Skäl 10

Kommissionens förslag

- (10) Reglerna om utländska kontrollerade bolag (CFC) får till följd att inkomster från ett lågt beskattat kontrollerat dotterbolag omfördelas till dess moderbolag. Då blir moderbolaget skattskyldigt för inkomsten i den stat där det har sin skatterättsliga hemvist. Beroende på de politiska prioriteringarna i den staten, kan reglerna om utländska kontrollerade bolag vara inriktade på hela det lågt **beskattade** dotterbolaget eller begränsas till inkomster som artificiellt har avletts till dotterbolaget. Det är önskvärt att ta itu med sådana situationer både i tredjeländer och i unionen. **För att iaktta de grundläggande friheterna bör** effekterna av reglerna inom unionen **begränsas till** arrangemang **som leder till** en konstlad överföring av vinster från moderbolagets medlemsstat till det utländska kontrollerade bolaget. I detta fall bör inkomstbelopp som tillskrivs moderbolaget justeras med hänsyn till armslängdsprincipen, så att moderbolagets medlemsstat bara beskattar inkomster från det utländska kontrollerade bolaget i den mån de inte överensstämmer med denna princip. **Reglerna om utländska kontrollerade bolag bör inte tillämpas på finansiella företag om de är skatterättsligt hemmahörande i unionen, inbegripet fasta etableringsställen i sådana företag belägna inom unionen. Detta beror på att tillämpningsområdet för en legitim tillämpning av regler om utländska kontrollerade bolag inom unionen bör begränsas till artificiella situationer utan ekonomisk substans, vilket skulle innebära att den kraftigt reglerade finans- och försäkringssektorn sannolikt inte kommer att omfattas av dessa regler.**

Ändring

- (10) Reglerna om utländska kontrollerade bolag (CFC) får till följd att inkomster från ett lågt beskattat kontrollerat dotterbolag omfördelas till dess moderbolag. Då blir moderbolaget skattskyldigt för inkomsten i den stat där det har sin skatterättsliga hemvist. Beroende på de politiska prioriteringarna i den staten, kan reglerna om utländska kontrollerade bolag vara inriktade på hela det lågt **beskattade** dotterbolaget eller begränsas till inkomster som artificiellt har avletts till dotterbolaget. Det är önskvärt att ta itu med sådana situationer både i tredjeländer och i unionen. Effekterna av reglerna inom unionen **bör omfatta alla** arrangemang **där ett av de huvudsakliga syftena är** en konstlad överföring av vinster från moderbolagets medlemsstat till det utländska kontrollerade bolaget. I detta fall bör inkomstbelopp som tillskrivs moderbolaget justeras med hänsyn till armslängdsprincipen, så att moderbolagets medlemsstat bara beskattar inkomster från det utländska kontrollerade bolaget i den mån de inte överensstämmer med denna princip. **Överlappningar mellan reglerna om utländska kontrollerade bolag och regeln om överflyttning av beskattning bör undvikas.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 27
Förslag till direktiv
Skäl 11

Kommissionens förslag

- (11) Hybridarrangemang är följderna av skillnader i den rättsliga kvalificeringen av betalningar (finansiella instrument) eller enheter och dessa skillnader visar sig vid interaktionen mellan rättssystemen i de två jurisdiktionerna. Effekten av sådana arrangemang är ofta dubbla avdrag (dvs. avdrag i båda staterna) eller ett avdrag av inkomst i den enda staten som inte ingår i skattebasen i den andra. För att förhindra ett sådant resultat är det nödvändigt att fastställa regler som gör det möjligt för en av de två jurisdiktionerna i ett hybridarrangemang att ge en rättslig kvalificering av hybridinstrumentet eller hybridenheten, som den andra jurisdiktionen bör godta. Även om medlemsstaterna, inom ramen för uppförandekodgruppen för företagsbeskattning, har enats om riktlinjer för den skattemässiga behandlingen av hybridenheter⁽⁴⁾ och fasta hybridenheter⁽⁵⁾ inom unionen samt för den skattemässiga behandlingen av hybridenheter i förbindelserna med tredjeländer är det fortfarande nödvändigt att utfärda bindande regler. **Slutligen är det nödvändigt att begränsa tillämpningsområdet för dessa bestämmelser till hybridarrangemang mellan medlemsstater. Hybridarrangemang mellan medlemsstater och tredjeländer behöver utredas ytterligare.**

⁽⁴⁾ Uppförandekoden (företagsbeskattning) – rapport till rådet, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.
⁽⁵⁾ Uppförandekoden (företagsbeskattning) – rapport till rådet, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

Ändring

- (11) Hybridarrangemang är följderna av skillnader i den rättsliga kvalificeringen av betalningar (finansiella instrument) eller enheter och dessa skillnader visar sig vid interaktionen mellan rättssystemen i de två jurisdiktionerna. Effekten av sådana arrangemang är ofta dubbla avdrag (dvs. avdrag i båda staterna) eller ett avdrag av inkomst i den enda staten som inte ingår i skattebasen i den andra. För att förhindra ett sådant resultat är det nödvändigt att fastställa regler som gör det möjligt för en av de två jurisdiktionerna i ett hybridarrangemang att ge en rättslig kvalificering av hybridinstrumentet eller hybridenheten, som den andra jurisdiktionen bör godta. **Om ett sådant hybridarrangemang uppstår mellan en medlemsstat och ett tredjeland måste en korrekt beskattning av denna verksamhet tryggas av medlemsstaten.** Även om medlemsstaterna, inom ramen för uppförandekodgruppen för företagsbeskattning, har enats om riktlinjer för den skattemässiga behandlingen av hybridenheter⁽⁴⁾ och fasta hybridenheter⁽⁵⁾ inom unionen samt för den skattemässiga behandlingen av hybridenheter i förbindelserna med tredjeländer är det fortfarande nödvändigt att utfärda bindande regler.

⁽⁴⁾ Uppförandekoden (företagsbeskattning) – rapport till rådet, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.
⁽⁵⁾ Uppförandekoden (företagsbeskattning) – rapport till rådet, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 28
Förslag till direktiv
Skäl 11a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (11a) *Det bör upprättas en definition och en uttömmande "svart lista" för hela unionen över skatteparadis och länder, däribland unionsländer, som snedvrider konkurrensen genom förmånliga skattevillkor. Denna svarta lista bör kompletteras med en lista över sanktioner för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner och finansinstitut som är verksamma i skatteparadis.*

Ändring 29
Förslag till direktiv
Skäl 12a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (12a) *En av de största svårigheterna för skattemyndigheterna är bristen på tillgång i rätt tid till fullständiga och relevanta uppgifter om de multinationella företagens skatteplaneringsstrategier. Dessa uppgifter bör göras tillgängliga för allmänheten, så att skattemyndigheterna kan reagera snabbt på skattemässiga risker genom en bättre bedömning av riskerna, målinriktade kontrollinsatser och meddelanden om nödvändiga ändringar av gällande rätt.*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 30
Förslag till direktiv
Skäl 14

Kommissionens förslag

- (14) Med tanke på att ett viktigt mål med detta direktiv är att förbättra motståndskraften hos den inre marknaden som helhet mot gränsöverskridande skatteplanering, kan detta inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna var för sig. De nationella bolagsskattesystemen är olika, och oberoende åtgärder från medlemsstaternas sida skulle bara återskapa den nuvarande fragmenteringen av den inre marknaden vid direkt beskattning. Det skulle därför göra det möjligt för ineffektiviteter och felaktigheter att kvarstå vid samverkan av olika nationella åtgärder. Resultatet skulle bli bristande samordning. På grund av det faktum att en stor del av ineffektiviteten på den inre marknaden främst skapar problem av gränsöverskridande karaktär måste avhjälpande åtgärder antas på unionsnivå. Det är därför avgörande att anta lösningar som fungerar på den inre marknaden som helhet, och detta kan bättre uppnås på unionsnivå. Unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Genom att fastställa en minsta skyddsnivå för den inre marknaden syftar detta direktiv endast till att uppnå nödvändig minsta samordning inom unionen för att förverkliga dess mål.

Ändring

- (14) Med tanke på att ett viktigt mål med detta direktiv är att förbättra motståndskraften hos den inre marknaden som helhet mot gränsöverskridande skatteplanering, kan detta inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna var för sig. De nationella bolagsskattesystemen är olika, och oberoende åtgärder från medlemsstaternas sida skulle bara återskapa den nuvarande fragmenteringen av den inre marknaden vid direkt beskattning. Det skulle därför göra det möjligt för ineffektiviteter och felaktigheter att kvarstå vid samverkan av olika nationella åtgärder. Resultatet skulle bli bristande samordning. På grund av det faktum att en stor del av ineffektiviteten på den inre marknaden främst skapar problem av gränsöverskridande karaktär måste avhjälpande åtgärder antas på unionsnivå. Det är därför avgörande att anta lösningar som fungerar på den inre marknaden som helhet, och detta kan bättre uppnås på unionsnivå. Unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Genom att fastställa en minsta skyddsnivå för den inre marknaden syftar detta direktiv endast till att uppnå nödvändig minsta samordning inom unionen för att förverkliga dess mål. ***En översyn av den rättsliga ramen på skatteområdet, för att med stöd av en förordning kunna reglera metoderna för urholkning av skattebasen, skulle dock ha gjort det möjligt att uppnå ett bättre resultat för att säkra lika villkor på den inre marknaden.***

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 31
Förslag till direktiv
Skäl 14a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (14a) **Kommissionen bör genomföra en kostnads-nyttoanalys och bedöma de möjliga konsekvenserna av en hög skatt på kapital som återförs till hemlandet från tredjeländer med låg beskattning.**

Ändring 32
Förslag till direktiv
Skäl 14b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (14b) **Alla handelsavtal och ekonomiska partnerskapsavtal i vilka unionen är part bör innehålla bestämmelser om främjande av god förvaltning på skatteområdet, i syfte att öka transparensen och bekämpa skadliga skattemetoder.**

Ändring 33
Förslag till direktiv
Skäl 15

Kommissionens förslag

Ändring

- (15) Kommissionen bör genomförandet av detta direktiv tre år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till rådet. Medlemsstaterna bör till kommissionen överlämna all information som behövs för denna utvärdering.

- (15) Kommissionen bör **inrätta en specifik övervakningsmekanism för att säkerställa ett korrekt genomförande av detta direktiv och en enhetlig tolkning av dess åtgärder bland medlemsstaterna. Den bör utvärdera** genomförandet av detta direktiv tre år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till **Europa-parlamentet och** rådet. Medlemsstaterna bör till **Europa-parlamentet och** kommissionen överlämna all information som behövs för denna utvärdering.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 34
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(1a) *skattebetalare: en bolagsenhet inom tillämpningsområdet för detta direktiv.*

Ändring 35
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(4a) *royaltykostnad: kostnader som härrör från varje slags betalning som görs som ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograf-film och programvara, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur eller någon annan immateriell egendom. Betalningar för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning ska anses vara royaltykostnader.*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 36
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 4b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(4b) jurisdiktion som tillämpar sekretess eller lågskattejurisdiktion: en jurisdiktion som från den 31 december 2016 uppfyller något av följande kriterier:

- a) Avsaknad av automatiskt utbyte av information med alla parter som undertecknat det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter i linje med OECD:s standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som offentliggjordes den 21 juli 2014.
- b) Inget register över de verkliga huvudmännen för företag, truster och liknande juridiska strukturer som åtminstone uppfyller den minimistandard som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ^(1a).
- c) Rättsliga eller administrativa bestämmelser eller praxis på grundval av vilka förmånliga skattevillkor beviljas oavsett om de bedriver någon egentlig ekonomisk verksamhet eller har någon väsentlig ekonomisk närvaro i landet i fråga.

^(1a) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Ändring 37
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7a) fast driftställe: en stadigvarande plats för affärsverksamhet belägen i en medlemsstat, från vilken ett i en annan medlemsstat beläget bolags verksamhet helt eller delvis bedrivs. Denna definition bör även omfatta situationer där företag som ägnar sig åt helt dematerialiserad digital verksamhet anses ha ett fast driftställe i en medlemsstat om de har en väsentlig digital närvaro i den medlemsstatens ekonomi.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 38
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7b) *skatteparadis: en jurisdiktion som kännetecknas av ett eller flera av följande kriterier:*
- a) *Ingen eller endast nominell beskattning för icke bosatta personer.*
 - b) *Rättslig eller administrativ praxis som förhindrar ett effektivt utbyte av skatteinformation med andra jurisdiktioner.*
 - c) *Rättsliga eller administrativa bestämmelser som förhindrar skattetransparens eller avsaknad av krav på att en väsentlig ekonomisk verksamhet ska bedrivas.*

Ändring 39
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7c (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7c) *minsta ekonomiska substans: en faktor, som även omfattar den digitala ekonomin, som gör det möjligt att definiera ett företag på basis av objektiva kriterier såsom företagsspecifika mänskliga och materiella resurser, dess ledningsberoende, dess juridiska status och, i förekommande fall, arten av dess tillgångar.*

Ändring 40
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7d (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7d) *uropeiskt skatteregistreringsnummer eller TIN-nummer: ett nummer enligt definitionen i kommissionens meddelande av den 6 december 2012 med en handlingsplan för att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande.*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 41
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7e (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(7e) *internprissättning: den prissättning som ett företag tillämpar vid överföring av fysiska varor eller immateriella tillgångar, eller vid tillhandahållande av tjänster till närstående företag.*

Ändring 42
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7f (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(7f) *patentbox: ett system som beräknar den inkomst som genereras av immateriella rättigheter som är berättigade till skatteförmåner, genom att upprätta en koppling mellan den förmånsberättigande utgift som uppstod i samband med skapandet av tillgångar i form av immateriella rättigheter (uttryckt som en andel av de globala utgifterna för skapandet av tillgångarna i form av immateriella rättigheter) och inkomsten från dessa tillgångar i form av immateriella rättigheter. Detta system begränsar tillgångarna i form av immateriella rättigheter till patent eller immateriella tillgångar med likvärdig funktion, och bidrar till definitionen av "förmånsberättigande utgifter", "globala utgifter" och "inkomst som genereras av tillgångar i form av immateriella rättigheter".*

Ändring 43
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7 g (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(7 g) *brevlådeföretag: alla typer av juridiska personer som saknar ekonomisk substans och som enbart har inrättats av skatteskal.*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 44
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7h (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(7h) *en person eller ett företag som är närstående med en skattebetalare: en situation där den första personen innehar en andel på över 25 procent i den andra, eller där det finns en tredje person som innehar en andel på över 25 procent i båda.*

Ändring 45
Förslag till direktiv
Artikel 2 – led 7i (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (7i) *hybridarrangemang: en situation som råder mellan en skattebetalare i en medlemsstat och ett närstående företag, enligt definitionen i det gällande bolagsskattesystemet, i en annan medlemsstat eller ett tredjeland där följande resultat kan hänföras till skillnader i den rättsliga kvalificeringen av ett finansiellt instrument eller en finansiell enhet:*
- a) Ett avdrag av samma betalning, kostnader eller förluster görs både i den medlemsstat där betalningen har sin källa eller kostnaden eller förlusten uppstår och i en annan medlemsstat (dubbla avdrag).*
 - b) Det görs ett avdrag i den medlemsstat eller det tredjeland där betalningen har sin källa utan motsvarande upptagande av samma betalning i en annan medlemsstat eller ett annat tredjeland (avdrag som inte ingår).*

Ändring 46
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Överstigande lånekostnader ska vara avdragsgilla under det beskattningsår då de uppkommer med upp till **30 procent** av skattebetalarens vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) eller upp till ett belopp om **1 000 000** euro, beroende på vilket som är högre. Vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) ska beräknas genom att man till den skattepliktiga intäkten lägger till de skattejusterade beloppen för nettoräntekostnader och andra likvärdiga kostnader liksom skattejusterade belopp för av- och nedskrivningar.

2. Överstigande lånekostnader ska vara avdragsgilla under det beskattningsår då de uppkommer med upp till **20 %** av skattebetalarens vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) eller upp till ett belopp om **2 000 000** euro, beroende på vilket som är högre. Vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) ska beräknas genom att man till den skattepliktiga intäkten lägger till de skattejusterade beloppen för nettoräntekostnader och andra likvärdiga kostnader liksom skattejusterade belopp för av- och nedskrivningar.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 47
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2a. Medlemsstaterna kan från tillämpningsområdet för punkt 2 undanta alltför höga lånekostnader för tredje parts lån som används för att finansiera ett offentligt infrastrukturprojekt, som varar i minst 10 år och som av en medlemsstat eller unionen anses ligga i allmänhetens intresse.

Ändring 48
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 4

Kommissionens förslag

Ändring

4. Vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) för ett beskattningsår som inte till fullo absorberas av de lånekostnader som skattebetalaren har ådragit sig under detta eller föregående beskattningsår får överföras till kommande beskattningsår.

4. Vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) för ett beskattningsår som inte till fullo absorberas av de lånekostnader som skattebetalaren har ådragit sig under detta eller föregående beskattningsår får överföras till kommande beskattningsår **för en period på fem år.**

Ändring 49
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 5

Kommissionens förslag

Ändring

5. Lånekostnader som inte får dras av under innevarande beskattningsår enligt punkt 2 ska vara avdragsgilla med upp till **30 procent** av vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) under påföljande **beskattningsår** på samma sätt som lånekostnaderna för de åren.

5. Lånekostnader som inte får dras av under innevarande beskattningsår enligt punkt 2 ska vara avdragsgilla med upp till **20 %** av vinsten före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) under **de fem** påföljande **beskattningsåren** på samma sätt som lånekostnaderna för de åren.

Ändring 50
Förslag till direktiv
Artikel 4 – punkt 6

Kommissionens förslag

Ändring

6. Punkterna 2–5 ska inte gälla för finansiella företag.

6. Punkterna 2–5 ska inte gälla för finansiella företag. **Kommissionen måste se över tillämpningsområdet för denna artikel om och när ett avtal ingås på OECD-nivå och om kommissionen gör bedömningen att OECD-avtalet kan genomföras på unionsnivå.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 51
Förslag till direktiv
Artikel 4a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 4a**Fast driftställe**

1. En stadigvarande plats för affärsverksamhet som utnyttjas eller upprätthålls av en skattebetalare ska anses utgöra ett fast driftställe om samma skattebetalare eller en närstående person bedriver kommersiell verksamhet på samma plats eller på en annan plats i samma stat och

a) denna plats eller den andra platsen utgör ett fast driftställe för skattebetalaren eller den närstående personen i enlighet med denna artikel, eller

b) den totala verksamhet som blir resultatet av de kombinerade verksamheter som bedrivs av skattebetalaren och den närstående personen på samma plats, eller av samma skattebetalare eller närstående personer på båda platserna, inte är av förberedande eller underordnad karaktär, förutsatt att de kommersiella verksamheter som bedrivs av skattebetalaren och den närstående personen på samma plats, eller av samma skattebetalare eller närstående personer på båda platserna, utgör kompletterande verksamheter som ingår i en sammanhängande affärsverksamhet.

2. När en person är verksam i en stat för en skattebetalares räkning och, inom ramen för denna verksamhet, vanligtvis ingår kontrakt eller vanligtvis innehar den centrala roll som leder till ingåendet av kontrakt som systematiskt ingås utan väsentliga ändringar från skattebetalarens sida, och när dessa kontrakt

a) står i skattebetalarens namn,

b) avser överlåtelse av egendom som tillhör denna skattebetalare eller som skattebetalaren har rätt att utnyttja, eller avser beviljande av en rätt att utnyttja sådan egendom, eller

Onsdagen den 8 juni 2016

Kommissionens förslag

Ändring

c) används av denna skattebetalare för tillhandahållande av tjänster, ska denna skattebetalare anses ha ett fast driftställe i den staten för alla verksamheter som denna person bedriver för skattebetalarens räkning, såvida inte de verksamheter som denna person bedriver är av förberedande eller underordnad karaktär, så att de om de bedrivs på en stadigvarande plats för affärsverksamhet inte omvandlar denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till ett fast driftställe i enlighet med denna punkt.

3. Medlemsstaterna ska anpassa sin gällande lagstiftning och eventuella bilaterala dubbelbeskattningsavtal till denna artikel.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter med avseende på begreppen förberedande eller underordnad karaktär.

Ändring 52

Förslag till direktiv

Artikel 4b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 4b

Vinster som kan hänföras till ett fast driftställe

1. Vinster som i en medlemsstat kan hänföras till det fasta driftställe som avses i artikel 4a är också de vinster som detta kan förväntas uppnå, särskilt i sina förbindelser med andra delar av företaget, om dessa var separata och självständiga företag som utövar samma verksamhet och under liknande förhållanden, med beaktande av det berörda fasta driftställets tillgångar och risker.

2. Om en medlemsstat justerar den vinst som kan hänföras till det fasta driftställe som avses i punkt 1 och beskattar den i överensstämmelse härmed, bör vinsten och skatten i övriga medlemsstater justeras i enlighet med detta, för att undvika dubbelbeskattning.

3. Som en del av OECD:s BEPS-åtgärd 7 håller OECD för närvarande på att revidera de regler som fastställs i artikel 7 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet, som rör vinster som kan hänföras till fasta driftställen, och när dessa regler har uppdaterats ska medlemsstaterna anpassa sin gällande lagstiftning i enlighet härmed.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 53
Förslag till direktiv
Artikel 4c (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 4c

Jurisdiktioner som tillämpar sekretess eller lågskattejurisdiktioner

1. En medlemsstat kan ta ut en källskatt på betalningar från en enhet i en medlemsstat till en enhet i en jurisdiktion som tillämpar sekretess eller en lågskattejurisdiktion.

2. Betalningar som inte direkt görs till en enhet i en jurisdiktion som tillämpar sekretess eller en lågskattejurisdiktion, men som skäligen kan antas indirekt göras till en enhet i en jurisdiktion som tillämpar sekretess eller en lågskattejurisdiktion, t.ex. genom mellanhänder i andra jurisdiktioner, ska också omfattas av bestämmelserna i punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska efter hand uppdatera eventuella dubbelbeskattningsavtal som för närvarande utesluter en sådan nivå av källskatt i syfte att avlägsna eventuella rättsliga hinder mot denna kollektiva försvarsåtgärd.

Ändring 54
Förslag till direktiv
Artikel 5 – punkt 1 – inledningen

Kommissionens förslag

Ändring

1. En skattebetalare ska beskattas till ett belopp som motsvarar marknadsvärdet för de överförda tillgångarna vid tidpunkten för utflyttningen, minus deras skattemässiga värde, om någon av följande omständigheter föreligger:

1. En skattebetalare ska beskattas till ett belopp som motsvarar marknadsvärdet för de överförda tillgångarna vid tidpunkten för utflyttningen **av tillgångarna**, minus deras skattemässiga värde, om någon av följande omständigheter föreligger:

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 55

Förslag till direktiv

Artikel 5 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag

- (a) En skattebetalare överför tillgångar från sitt huvudkontor till sitt fasta driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

Ändring

- a) En skattebetalare överför tillgångar från sitt huvudkontor till sitt fasta driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, **om den medlemsstat där huvudkontoret är beläget på grund av överföringen inte längre har rätt att beskatta de överförda tillgångarna.**

Ändring 56

Förslag till direktiv

Artikel 5 – punkt 1 – led b

Kommissionens förslag

- (b) En skattebetalare överför tillgångar från sitt fasta driftställe i en medlemsstat till sitt huvudkontor eller ett annat fast driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

Ändring

- b) En skattebetalare överför tillgångar från sitt fasta driftställe i en medlemsstat till sitt huvudkontor eller ett annat fast driftställe i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, **om den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget på grund av överföringen inte längre har rätt att beskatta de överförda tillgångarna.**

Ändring 57

Förslag till direktiv

Artikel 5 – punkt 1 – led d

Kommissionens förslag

- (d) En skattebetalare flyttar sitt fasta driftsställe **från** en medlemsstat.

Ändring

- d) En skattebetalare flyttar sitt fasta driftsställe **till** en **annan** medlemsstat **eller till ett tredjeland, om den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget på grund av överföringen inte längre har rätt att beskatta de överförda tillgångarna.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 63**Förslag till direktiv****Artikel 5 – punkt 7***Kommissionens förslag*

7. Denna artikel ska inte tillämpas på överföringar av tillgångar av tillfällig natur där tillgångarna är avsedda att återgå till den medlemsstat där den överlåtande parten har sin hemvist.

Ändring

7. Denna artikel ska inte tillämpas på överföringar av tillgångar av tillfällig natur där tillgångarna är avsedda att återgå till den medlemsstat där den överlåtande parten har sin hemvist, **eller på överföringar av materiella tillgångar som förs över för att generera inkomster från aktiv verksamhet. För att omfattas av undantaget ska skattebetalaren bevisa inför skattemyndigheterna att den utländska inkomsten härrör från aktiv verksamhet, t.ex. med hjälp av ett intyg från de utländska skattemyndigheterna.**

Ändring 64**Förslag till direktiv****Artikel 5a (ny)***Kommissionens förslag**Ändring***Artikel 5a****Internprissättning**

1. I enlighet med OECD:s riktlinjer för internprissättning för multinationella företag och skatteförvaltningar som offentliggjordes den 18 augusti 2010, kan de vinster som skulle ha gjorts av ett företag men som faktiskt inte har gjorts på grund av följande omständigheter inräknas i detta företags inkomster och beskattas i överensstämmelse därmed:

- a) Ett företag i en stat deltar direkt eller indirekt i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra staten eller äger del i detta företags kapital.
- b) Samma personer deltar direkt eller indirekt i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en stat som ett företag i den andra staten eller äger del i båda dessa företags kapital.

Onsdagen den 8 juni 2016

Kommissionens förslag

Ändring

c) Det mellan företagen i fråga avtalas om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag.

2. I fall då inkomst, för vilken ett företag i en stat beskattas i denna stat, även inräknas i inkomsten för ett företag i den andra staten och beskattats i överensstämmelse därmed i denna andra stat samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska den andra staten genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten i denna stat. Vid sådan justering iakttas de övriga bestämmelserna i detta direktiv och de skattemyndigheterna i de berörda staterna överlägger vid behov med varandra.

Ändring 102

Förslag till direktiv

Artikel 6 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Medlemsstaterna ska inte undanta en skattebetalare från skatt på utländska inkomster som skattebetalaren har uppburit som vinstutdelning från en enhet i ett tredjeland eller som inkomster från avyttring av aktier i en enhet i ett tredjeland eller som inkomst från ett fast driftställe som är beläget i ett tredjeland där enheten eller det fasta driftstället är föremål, i det land där enheten har **sitt** hemvist eller i det land där det fasta driftstället är beläget, för skatt på vinster med en lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än 40 procent **av den lagstadgade skattesatsen som skulle ha tagits ut enligt det tillämpliga systemet för företagsbeskattning i den medlemsstat där skattebetalaren har sin hemvist**. Under dessa omständigheter ska skattebetalaren vara föremål för skatt på utländsk inkomst med avdrag för den skatt som erlagts i tredjelandet från sin skatteskuld i sin skatterättsliga hemvist. Avdraget får inte överstiga skattebeloppet, beräknat före avdraget, som är hänförligt till den inkomst som får beskattas.

Ändring

1. Medlemsstaterna ska inte undanta en skattebetalare från skatt på utländska inkomster, **som inte härrör från aktiv verksamhet**, som skattebetalaren har uppburit som vinstutdelning från en enhet i ett tredjeland eller som inkomster från avyttring av aktier i en enhet i ett tredjeland eller som inkomst från ett fast driftställe som är beläget i ett tredjeland där enheten eller det fasta driftstället är föremål, i det land där enheten har **sin** hemvist eller i det land där det fasta driftstället är beläget, för skatt på vinster med en lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än 15 procent. Under dessa omständigheter ska skattebetalaren vara föremål för skatt på utländsk inkomst med avdrag för den skatt som erlagts i tredjelandet från sin skatteskuld i sin skatterättsliga hemvist. Avdraget får inte överstiga skattebeloppet, beräknat före avdraget, som är hänförligt till den inkomst som får beskattas. **För att omfattas av undantaget ska skattebetalaren bevisa inför skattemyndigheterna att den utländska inkomsten härrör från aktiv verksamhet och stöds av personal, utrustning, tillgångar och lokaler av rimlig omfattning som motiverar den inkomst som tillskrivits det.**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 68

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Icke genuina arrangemang eller en uppsättning arrangemang, som **utförs** med det huvudsakliga syftet att uppnå en skattefördel som motverkar syftet med de i övrigt tillämpliga skattebestämmelserna, ska inte tas med i beräkningen av bolagsskatteskulden. Ett arrangemang kan bestå av mer än ett steg eller av mer än en del.

Ändring

1. Icke genuina arrangemang eller en uppsättning arrangemang, som **har införts** med det huvudsakliga syftet **eller som har som ett av sina huvudsakliga syften** att uppnå en skattefördel som motverkar syftet med de i övrigt tillämpliga skattebestämmelserna, **och som inte är genuina med hänsyn till alla relevanta förhållanden och omständigheter**, ska inte tas med i beräkningen av bolagsskatteskulden. Ett arrangemang kan bestå av mer än ett steg eller av mer än en del.

Ändring 103

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Om ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang inte tas med i enlighet med punkt 1 ska skatteskulden beräknas med hänvisning till ekonomisk substans i enlighet med nationell lagstiftning.

Ändring

3. Om ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang inte tas med i enlighet med punkt 1 ska skatteskulden beräknas med hänvisning till ekonomisk substans **enligt definitionen i artikel 2** i enlighet med nationell lagstiftning.

Ändring 70

Förslag till direktiv

Artikel 7 – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

3a. Medlemsstaterna ska anslå tillräcklig personal och expertis och tillräckliga budgetmedel till sina nationella skattemyndigheter, i synnerhet skatterevisionspersonal, samt medel till utbildning av skattemyndigheternas personal, med fokus på gränsöverskridande samarbete kring skattebedrägerier och skatteflykt och på automatiskt informationsutbyte för att säkerställa ett fullständigt genomförande av detta direktiv.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 98
Förslag till direktiv
Artikel 7 – punkt 3b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

3b. Kommissionen ska inom sin struktur inrätta en europeisk kontroll- och övervakningsenhet för BEPS som ett starkt redskap i kampen mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster, och denna enhet ska utvärdera och ge råd om genomförandet av detta direktiv och andra kommande rättsakter som behandlar frågan om urholkning av skattebasen och överföring av vinster, i nära samarbete med medlemsstaterna. Kontroll- och övervakningsenheten för BEPS ska avge rapport till Europaparlamentet.

Ändring 104
Förslag till direktiv
Artikel 8 – punkt 1 – led b

Kommissionens förslag

Ändring

b) Enligt det allmänna systemet i det land där enheten är hemmahörande omfattas vinsterna av en effektiv bolagskattesats som är lägre än **40** procent av *den effektiva skattesats som skulle ha tagits ut enligt det tillämpliga systemet för bolagsbeskattning i skattebetalarens medlemsstat.*

b) Enligt det allmänna systemet i det land där enheten är hemmahörande omfattas vinsterna av en effektiv bolagskattesats som är lägre än **15** procent. **Denna skattesats ska ses över varje år i förhållande till den ekonomiska utvecklingen av världshandeln.**

Ändring 73
Förslag till direktiv
Artikel 8 – punkt 1 – led c – inledningen

Kommissionens förslag

Ändring

(c) Mer än **50** procent av inkomsterna till enheten ingår i någon av följande kategorier:

c) Mer än **25** procent av inkomsterna till enheten ingår i någon av följande kategorier:

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 74

Förslag till direktiv

Artikel 8 – punkt 1 – led c – led viia (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

viia) *Inkomster från varor som handlats med skattebetalaren eller ett närstående företag, utom sådana standardvaror som regelbundet handlas mellan oberoende parter och för vilka det finns offentligt observerbara priser.*

Ändring 105

Förslag till direktiv

Artikel 8 – punkt 2 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändring

2. Medlemsstaterna ska inte tillämpa punkt 1 när en enhet är skatterättsligt hemmahörande i en medlemsstat eller i ett tredjeland som är part i EES-avtalet eller när det gäller ett fast driftställe som innehas av en enhet i tredjeland, som är belägen i en medlemsstat, såvida inte *enhetens säte är fiktivt eller i den utsträckning som enheten, inom ramen för sin verksamhet, ägnar sig åt icke-genuina arrangemang som har införts med det huvudsakliga syftet att uppnå en skattefördel.*

2. Medlemsstaterna ska inte tillämpa punkt 1 när en enhet är skatterättsligt hemmahörande i en medlemsstat eller i ett tredjeland som är part i EES-avtalet eller när det gäller ett fast driftställe som innehas av en enhet i tredjeland, som är belägen i en medlemsstat, såvida inte *skattebetalaren kan fastställa att det kontrollerade utländska företaget har inrättats av giltiga kommersiella skäl och bedriver ekonomisk verksamhet som stöds av personal, utrustning, tillgångar och lokaler av rimlig omfattning och som motiverar den inkomst som tillskrivits det. I det specifika fallet med försäkringsbolag, ska det faktum att ett moderbolag återförsäkrar sina risker genom sina egna dotterbolag anses som icke-genuint.*

Ändring 77

Förslag till direktiv

Artikel 10 – rubriken

Kommissionens förslag

Ändring

Hybridarrangemang

Hybridarrangemang *mellan medlemsstater*

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 80**Förslag till direktiv****Artikel 10 – stycke 2a (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändring

Medlemsstaterna ska uppdatera sina dubbelbeskattningsavtal med tredjeländer eller kollektivt förhandla fram likvärdiga avtal så att bestämmelserna i denna artikel blir tillämpliga i gränsöverskridande förbindelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer.

Ändring 81**Förslag till direktiv****Artikel 10a (ny)**

Kommissionens förslag

*Ändring***Artikel 10a****Hybridarrangemang avseende tredjeländer**

Om ett hybridarrangemang mellan en medlemsstat och ett tredjeland leder till ett dubbelt avdrag, ska medlemsstaten vägra avdraget av denna betalning, såvida inte tredjelandet redan har gjort det.

Om ett hybridarrangemang mellan en medlemsstat och ett tredjeland leder till ett avdrag som inte räknas med, ska medlemsstaten vägra avdrag eller icke-medräkning av en sådan betalning, beroende på vad som är tillämpligt, såvida inte tredjelandet redan har gjort det.

Ändring 82**Förslag till direktiv****Artikel 10b (ny)**

Kommissionens förslag

*Ändring***Artikel 10b****Effektiv skattesats**

Kommissionen ska utveckla en gemensam beräkningsmetod för den effektiva skattesatsen i varje medlemsstat, för att göra det möjligt att utarbeta en jämförelsetabell över de effektiva skattesatserna i samtliga medlemsstater.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 83
Förslag till direktiv
Artikel 10c (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 10c

Åtgärder mot missbruk av skatteavtal

1. Medlemsstaterna ska ändra sina bilaterala skatteavtal så att de omfattar följande bestämmelser:

- a) En klausul som säkerställer att båda avtalsparterna förbinder sig att se till att skatt betalas om ekonomisk verksamhet äger rum och värde skapas.
- b) Ett tillägg för att klargöra att målet med bilaterala fördrag, utöver att undvika dubbelbeskattning, är att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt.
- c) En klausul med en allmän regel för att motverka missbruk som bygger på en bedömning av huvudsakligt syfte, enligt definition i kommissionens rekommendation (EU) 2016/136 av den 28 januari 2016 om genomförandet av åtgärder mot missbruk av skatteavtal ^(1a).
- d) En definition av fast driftställe, enligt definition i artikel 5 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet.

2. Kommissionen ska lägga fram ett förslag senast den 31 december 2017 till en europeisk strategi för skatteavtal i syfte att skapa en europeisk modell för skatteavtal, som därefter kan ersätta de tusentals bilaterala avtal som varje medlemsstat har ingått.

3. Medlemsstaterna ska upphäva eller avstå från att underteckna bilaterala avtal med jurisdiktioner som inte respekterar minimistandarderna i de principer om god förvaltning på skatteområdet som fastställts av unionen.

^(1a) EUT L 25, 2.2.2016, s. 67.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 84
Förslag till direktiv
Artikel 10d (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 10d**God förvaltning på skatteområdet**

Kommissionen ska inkludera bestämmelser om främjande av god förvaltning på skatteområdet, i syfte att öka transparen- sen och bekämpa skadliga skattemetoder, i internationella handelsavtal och ekonomiska partnerskapsavtal i vilka unio- nen är part.

Ändring 85
Förslag till direktiv
Artikel 10e (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 10d**Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen utan dröjsmål och ska anmäla eventuella ändringar som berör dem.

Ändring 86
Förslag till direktiv
Artikel 11 – rubriken

Kommissionens förslag

Ändring

Översyn

Översyn **och övervakning**

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 87

Förslag till direktiv

Artikel 11 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Kommissionen ska utvärdera genomförandet av detta direktiv tre år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till rådet.

Ändring

1. Kommissionen ska utvärdera genomförandet av detta direktiv tre år efter dess ikraftträdande och rapportera om detta till **Europaparlamentet och** rådet.

Ändring 88

Förslag till direktiv

Artikel 11 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna all information som behövs för att utvärdera genomförandet av detta direktiv.

Ändring

2. Medlemsstaterna ska till **Europaparlamentet och** kommissionen överlämna all information som behövs för att utvärdera genomförandet av detta direktiv.

Ändring 89

Förslag till direktiv

Artikel 11 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2a. Kommissionen ska införa en specifik övervakningsmekanism för att säkerställa ett fullständigt och tillfredsställande införlivande av detta direktiv och en korrekt tolkning av alla fastställda definitioner och åtgärder som krävs av medlemsstaterna, för att uppnå en samordnad europeisk strategi för att motverka BEPS.

Ändring 90

Förslag till direktiv

Artikel 11a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 11a

Europeiskt skatteregistreringsnummer

Kommissionen ska senast den 31 december 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett harmoniserat, gemensamt europeiskt skatteregistreringsnummer, för att göra det automatiska utbytet av skatteinformation mer effektivt och tillförlitligt inom unionen.

Onsdagen den 8 juni 2016

Ändring 91
Förslag till direktiv
Artikel 11b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 11b***Automatiskt och obligatoriskt informationsutbyte i skattefrågor***

För att säkerställa total transparens och korrekt tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv, ska informationsutbytet i skattefrågor vara automatiskt och obligatoriskt, i enlighet med rådets direktiv 2011/16/EU^(1a).

^(1a) Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0273

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: tekniska standarder för tillsyn vad gäller lämpliga arrangemang, system och förfaranden för marknadsaktörer som lämnar information vid genomförande av marknadssonderingar

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 17 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 avseende tekniska standarder för tillsyn vad gäller lämpliga arrangemang, system och förfaranden för marknadsaktörer som lämnar information vid genomförande av marknadssonderingar (C(2016)02859 – 2016/2735(DEA))

(2018/C 086/41)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning C(2016)02859),
 - med beaktande av kommissionens skrivelse av den 18 maj 2016, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,
 - med beaktande av skrivelsen av den 31 maj 2016 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförande-konferensens ordförande,
 - med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG ⁽¹⁾ (nedan kallad *marknadsmissbruksförordningen*), särskilt artikel 11.9 tredje stycket, och
 - med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,
 - med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen,
 - med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 105.6 tredje och fjärde strecksatsen, vilken löpte ut den 8 juni 2016, och av följande skäl:
- A. Enligt artikel 39.2 i marknadsmissbruksförordningen ska flera av bestämmelserna i förordningen, bland annat artikel 11.1–11.8, tillämpas från och med den 3 juli 2016 och i överensstämmelse med detta ska även artikel 7.1 i den delegerade förordningen tillämpas från och med detta datum.
- B. Genom artikel 11.9 i marknadsmissbruksförordningen ges Esma befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa lämpliga arrangemang, förfaranden och krav på registerhållning för personer så att de kan uppfylla de krav som fastställs i punkterna 4, 5, 6 och 8 i denna artikel. Kommissionen ska enligt artikel 11.9 i marknadsmissbruksförordningen delegeras befogenhet att anta dessa tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet ⁽²⁾ (nedan kallad *Esma-förordningen*).
- C. För att ta fasta på denna befogenhet antog kommissionen den 17 maj 2016 den delegerade förordningen. Den delegerade förordningen innehåller viktiga uppgifter om de förfaranden som ska iaktas av marknadsaktörerna när de genomför marknadssonderingar.

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Torsdagen den 9 juni 2016

- D. Den delegerade förordningen kan träda i kraft först vid utgången av parlamentets och rådets granskningsperiod, om varken parlamentet eller rådet har gjort invändningar eller om både parlamentet och rådet, före utgången av denna period, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända.
- E. Granskningsperioden enligt artikel 13.1 i Esma-förordningen är tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standarden för tillsyn, såvida inte kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som antagits av Esma, i så fall ska granskningsperioden vara en månad.
- F. En del ändringar har gjorts av förslaget till teknisk standard för tillsyn som antagits av Esma, bland annat har två nya skäl lagts till och ett antal ändringar har gjorts av artikel 3 och artikel 6.3 och av bestämmelserna om ikraftträdande och tillämpning. Mot bakgrund av dessa ändringar kan den delegerade förordningen inte anses vara identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som Esma antagit i enlighet med artikel 13.1 andra stycket i Esma-förordningen. Därför gäller fristen för invändningar på tre månader i enlighet med artikel 13.1 första stycket i Esma-förordningen, dvs. denna period skulle löpa ut den 17 augusti 2016.
- G. Ett smidigt och snabbt genomförande av marknadsmissbruksramen senast den 3 juli 2016 kräver att marknadsaktörerna och de behöriga myndigheterna snarast möjligt vidtar de åtgärder som krävs och inför de system som behövs, och att detta i vilket fall som helst görs senast den 3 juli 2016, och att det sker i enlighet med den delegerade förordningen.
- H. Den delegerade förordningen bör därför träda i kraft senast den 3 juli 2016, innan granskningsperioden löper ut den 17 augusti 2016.
- I. Bestämmelserna i den delegerade förordningen stämmer i allt väsentligt överens med parlamentets mål såsom de uttrycks i marknadsmissbruksförordningen och under den efterföljande informella dialog som var en del av det förberedande arbetet inför antagandet av den delegerade förordningen, och särskilt med parlamentets avsikt att förse de behöriga myndigheterna med fullständiga uppgifter om all information som framkommit under markandssonderingen.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0277

Främjande av fri rörlighet genom förenkling av godtagandet av vissa officiella handlingar *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 juni 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om främjande av medborgares fria rörlighet genom förenkling av kraven på framläggande av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (14956/2/2015 – C8-0129/2016 – 2013/0119(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2018/C 086/42)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (14956/2/2015 – C8-0129/2016),
 - med beaktande av det motiverade yttrande från den rumänska senaten som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet av den 11 juli 2013 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0228),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av artiklarna 76 och 39 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A8-0156/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 52.

⁽²⁾ Antagna texter från sammanträdet 4.2.2014, P7_TA(2014)0054.

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TA(2016)0278

Överföring till tribunalen av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan unionen och dess anställda *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 juni 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om överföring till Europeiska unionens tribunal av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan unionen och dess anställda (N8-0110/2015 – C8-0367/2015 – 2015/0906(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 086/43)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den begäran från domstolen som har lagts fram för Europaparlamentet och rådet (N8-0110/2015),
 - med beaktande av artikel 19.2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen, artikel 256.1, artikel 257 första och andra stycket och artikel 281 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artikel 106a.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilka förslaget till akt har lagts fram för parlamentet (C8-0367/2015),
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av artikel 294.3 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 256.1, 257 första och andra stycket och 281 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artikel 106a.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 2015/2422 av den 16 december 2015 om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol⁽¹⁾, och särskilt förordningens skäl 9,
 - med beaktande av kommissionens yttrande (COM(2016)0081)⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 maj 2016 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 39 och 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor (A8-0167/2016),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet påminner om vikten av en jämn könsfördelning bland domarna i Europeiska unionens domstol.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, domstolen, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT L 341, 24.12.2015, s. 14.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Torsdagen den 9 juni 2016

P8_TC1-COD(2015)0906

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 juni 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2016/... om överföring till Europeiska unionens tribunal av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan Europeiska unionen och dess anställda

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU, Euratom) 2016/1192.)

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV